

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΕ΄

Σάββατο 18 Δεκεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2893
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2893,2894

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011", σελ. 2893

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ Φ. , σελ.2893,2894

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΛΕΥΡΑΣ Α. , σελ.2894
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ.2905
ΓΙΑΝΝΑΚΑ Σ. , σελ.2923
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,
σελ.2931
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,
σελ.2901
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ.2913
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ.2928
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε. , σελ.2911,2913
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ.2908,2909,2910,2911
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ.2916
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. , σελ.2918,2919,2920
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. , σελ.2925
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ.2921,2922,2923
ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ Φ. , σελ.2897
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ.2898,2899,2900
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε. , σελ.2933

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΕ΄

Σάββατο 18 Δεκεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 18 Δεκεμβρίου 2010, ημέρα Σάββατο και ώρα 18.52' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

(Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος ανελθών επί της Έδρας είπε: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσουμε αμέσως τη συνεδρίαση, αλλά θα ήθελα να ενημερώσω κι εσάς που διαμαρτυρηθήκατε ότι στις έξι παρά είκοσι ενημέρωσα τους εκπροσώπους των κομμάτων ότι θα έχουμε μια μικρή καθυστέρηση επειδή διαρκούσε ακόμα η συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και είπα πως εκτιμούσα ότι πριν τις επτά παρά είκοσι ή επτά παρά τέταρτο δεν θα ξεκινήσει η συνεδρίαση. Επομένως υπήρχε ενημέρωση στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Μην βιάζεστε να διαμαρτυρηθείτε. Είναι σαφές αυτό που είπα. Φαντάζομαι να έγινε και κατανοητό).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 17 Δεκεμβρίου 2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΔ' συνεδριάσεώς του της Παρασκευής 17 Δεκεμβρίου 2010 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας Προσχώρησης στο Ευρωπαϊκό Κοινό Ταμείο Δυτικών Βαλκανίων των Γενικών Όρων του Ευρωπαϊκού Κοινού Ταμείου Δυτικών Βαλκανίων και των Όρων αναφοράς της Ενιαίας Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης του Επενδυτικού Πλαισίου Δυτικών Βαλκανίων»).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του προϋπολογισμού του κράτους θα διεξαχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής, σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Σήμερα θα μιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα γενικοί και ειδικοί εισηγητές. Ο χρόνος αγορεύσεως των γενικών εισηγητών είναι τριάντα λεπτά της ώρας και των ειδικών εισηγητών είκοσι λεπτά της ώρας. Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να δοθούν από τα κόμματα που το επιθυμούν κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο. Θα ήθελα, λοιπόν, να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει και ο Κανονισμός της Βουλής - άρθρο 65, παράγραφος 5- την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα, εάν αυτά το επιθυμούν.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν και που δεν συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο του κόμματός τους θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών και θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή των ομιλητών. Οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα με κατάλογο θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Επίσης, στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε μετά τις ομιλίες των εισηγητών να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα με ομιλίες από έναν Βουλευτή από κάθε κόμμα, δηλαδή κατά προτεραιότητα θα έχουμε πέντε εναλλασσόμενους Βουλευτές από τα πέντε κόμματα. Στη συνέχεια και για να τηρηθεί όσο το δυνατόν η, κατ' αναλογία βουλευτικών εδρών, εκπροσώπηση των κομμάτων, προτείνω στον ενιαίο κατάλογο να εγγράφονται πέντε Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία και ένας Βουλευτής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Θα ακολουθήσει πάλι ο ίδιος κύκλος, δηλαδή θα έχουμε πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και έναν από το ΛΑΟΣ. Κατόπιν θα ακολουθήσει ο ίδιος κύκλος με πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία, έναν από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και έναν από το ΣΥΡΙΖΑ και τέλος ο ίδιος κύκλος με πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και έναν από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές.

Τυχόν αλλαγές στη σειρά των εγγεγραμμένων ομιλητών – και το υπογραμμίζω αυτό- θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις με την έγκριση του Προεδρείου και με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που θα απευθύνεται στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη και της δεύτερης συνεδρίασης. Μέχρι τότε θα επιτραπούν οι αμοιβαίες αλλαγές με τη διαδικασία που ανέφερα νωρίτερα, δηλαδή μέχρι και τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης.

Θα καταβάλλουμε και φέτος κάθε προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατόν αν περιορίζομαστε όλοι στο χρόνο που δικαιούται ο καθένας και εάν οι συνεδριάσεις αρχίζουν ακριβώς την ώρα που έχουμε αποφασίσει και που καθορίζονται άλλωστε από την ημερήσια διάταξη. Γι' αυτό τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα είναι πολύ αυστηρή η τήρηση του χρόνου και η έναρξη των συνεδριάσεων.

Προτείνω στο Σώμα τη Δευτέρα, την Τρίτη και την Τετάρτη να υπάρξουν και πρωινές συνεδριάσεις, όπως συμφωνήθηκε και στη Διάσκεψη των Προέδρων, οι οποίες προτείνω να αρχίζουν στις δέκα το πρωί. Το βράδυ της Τετάρτης, όπως ορίζεται από τον

Κανονισμό, η συζήτηση θα κλείσει ακριβώς στις δώδεκα τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ψηφοφορία.

Σας υπενθυμίζω ότι ο χρόνος ομιλίας των γενικών εισηγητών είναι τριάντα λεπτά, των ειδικών εισηγητών είκοσι λεπτά, του Πρωθυπουργού και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας τριάντα πέντε λεπτά, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, του ΛΑΟΣ και του ΣΥΡΙΖΑ τριάντα λεπτά, του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης δεκαοκτώ λεπτά, του αρμοδίου Υπουργού Οικονομικών τριάντα πέντε λεπτά, του Υφυπουργού Οικονομικών δεκαοκτώ λεπτά, των Υπουργών των άλλων Υπουργείων δεκαοκτώ λεπτά. Αποφασίσαμε να υπάρχει μία σύντμηση του χρόνου ομιλίας των Υπουργών για να δοθεί η δυνατότητα σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο αριθμό συναδέλφων Βουλευτών να τοποθετηθούν. Έτσι θα είναι δεκαοκτώ λεπτά ο χρόνος ομιλίας των Υπουργών. Οι δευτερολογίες των ανωτέρω είναι το μισό του χρόνου της πρωτολογίας τους.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, εφόσον όμως προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στο χρόνο της δευτερολογίας και στα τρία λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής. Επίσης, ο χρόνος ομιλίας για όλους τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές θα είναι επτά λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.

Τέλος, προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει μετά το πέρας των ομιλιών των ειδικών εισηγητών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς η Βουλή συμφώνησε ομοφώνως.

Θα σας παρακαλούσα, αν έχετε θέσει τις κάρτες στις ειδικές θήκες για την ηλεκτρονική εγγραφή, να τις βγάλετε όλες για να μην υπέρξει κάποια εμπλοκή στο σύστημα. Θα σας ανακοινώσω εγώ σε λίγο πότε θα ανοίξει το σύστημα για να κάνετε την εγγραφή.

Παρακαλώ να έλθει στο Βήμα ο γενικός εισηγητής της Πλειοψηφίας, κ. Αθανάσιος Αλευράς.

Κύριοι συνάδελφοι, τώρα μπορείτε να τοποθετήσετε τις κάρτες σας.

Ορίστε, κύριε Αλευρά, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το συνάδελφό μου εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ελπίζω ότι θα προσπαθήσουμε τουλάχιστον να σας διαφωτίσουμε για τον προϋπολογισμό. Δεν ξέρω αν θα τα καταφέρουμε, όμως είναι σίγουρο ότι στο τέλος των εισηγήσεών μας θα έχετε μάθει να λέτε καλύτερα το «ρο» στα γαλλικά!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δηλαδή, κύριε Αλευρά, στα γαλλικά θα μας κάνετε την εισήγησή σας σήμερα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Στα ελληνικά με γαλλική προφορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ ησυχία. Με τις κάρτες σας επιχειρήστε την εγγραφή σας. Αλλά δεν πρέπει να θορυβείτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι βαριά η ευθύνη να εισηγούμαι εκ μέρους της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας τον προϋπολογισμό του 2010 και την ψήφισή του ως αναπόσπαστο τμήμα της μεγάλης προσπάθειας που έχουμε αναλάβει με στόχο τη διάσωση της χώρας από τη χρεοκοπία.

Είναι προφανές ότι η αποστολή μας δεν είναι ευχάριστη αλλά αυτό σε τίποτα δεν μειώνει την αξία της. Όλοι έχουμε επίγνωση ότι θα κριθούμε από την ικανότητά μας να τη φέρουμε σε πέρας με επιτυχία και όχι από την επιδεξιότητά μας να γίνουμε ευχάριστοι. Άλλωστε, πολλές φορές στο παρελθόν υπήρξαμε υπέρ του δέοντος ευχάριστοι όμως αυτό δεν απέτρεψε τα πράγματα να φτάσουν στο σημερινό δυσάρεστο σημείο.

Όλοι θυμόμαστε πως αυτές οι κοινοβουλευτικές συνεδριάσεις του Δεκεμβρίου κάθε έτους είχαν τα δικά τους ήθη. Κυβερνητικούς διθυράμβους, αντιπολιτευτικές καταγγελίες, λεκτικές ακροβασίες, αλλά δυστυχώς και ακροβασίες στα οικονομικά μεγέθη. Οι προϋπολογισμοί ήσαν κατ' έθιμον ευχάριστοι και κατ' έθιμον ελάχιστα ακριβείς.

Μόνο που πλέον όλες αυτές οι κοινοβουλευτικές γιορτές του Δεκεμβρίου γεμάτες από την αβάσταχτη ελαφρότητα της αισιοδοξίας έχουν τελειώσει. Μετά από πολλά χρόνια η χώρα μοιάζει πληγωμένη στην περηφάνια της, απαισιόδοξη, σχεδόν μια έρημη χώρα για να δανειστώ τον τίτλο του ποιήματος του Τόμας Έλιοτ του 1922.

Και για να χαριτολογήσω -αν μου επιτρέπετε- ο προϋπολογισμός μοιάζει πλέον με την τούρτα γενεθλίων ενός μοναχικού ηλκιωμένου. Δεν υπάρχουν πολλοί καλεσμένοι. Τα κεράκια που πρέπει να σβήσουν σου θυμίζουν τα χρόνια που πέρασαν. Και η ανέμελη ευτυχία των χρόνων που πέρασαν σε κάνει να σκεφτείς πως η μνήμη είναι διφυής: νοσταλγική αλλά και μελαγχολική. Πολύ περισσότερο αν έχεις ακόμη να ξεπληρώσεις ένα χρέος. Που ίσως και να μην προλάβεις. Είναι η ώρα να αναλάβουμε το χρέος. Εμείς αυτό που μας αναλογεί και ευθυνόμαστε, οι επόμενες γενιές αυτό που θα τους αναλογεί δίχως να ευθύνονται. Και αυτό το τελευταίο είναι εκείνο που μας θλίβει.

Κάνω την παρέμβαση στην οικονομική κρίση του 1929-1932 για να δανειστώ από μια ομιλία του Πρωθυπουργού εκείνης της εποχής του Ελευθερίου Βενιζέλου μια προμετωπίδα για την εισήγησή μου αυτή.

Στις 31 Μαρτίου 1932 στο Κοινοβούλιο της χώρας ο Ελευθέριος Βενιζέλος τονίζει: «Το κόμμα των Φιλελευθέρων», το κόμμα του «αξιοί υπέρ εαυτού την τιμητικήν αποστολήν, αυτό μόνο να εκτεθή εις φθοράν αφού άλλως τε του επιβάλλεται τούτο ως καθήκον λόγω της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας... Γνωρίζω βεβαίως ότι το κυβερνητικόν έργον θα δημιουργήσει χιλιάδας δυσσρεστημένων. Αλλ' όπως δεν εδίστασα ν' αντιμετωπίσω την δυσσρέσκαιαν του προσφυγικού κόσμου με τον οποίον τόσοι με συνέδαν δεσμοί όταν έκρινα ότι καθήκον ειλικρινείας μου επέβαλλε και απέναντι αυτού του ιδίου να του εξαγγείλω την θλιβεράν αλήθειαν ότι δεν ήτο δυνατό να δοθούν συμπληρωματικά αποζημιώσεις- όπως αντιμετώπισα, τόσας φορές κατά τον τετραετή κυβερνητικόν βίον μου κάθε απαράδεκτον απαίτησιν οινωδήποτε οργανωμένων ομάδων, οσονδήποτε πολυπληθών, δεν θα διστάσω και τώρα να επιτελέσω μέχρι τέλους το καθήκον μου».

Αυτό το καθήκον της ειλικρίνειας είναι που πρέπει να επιδείξουμε όλοι και είναι ο πρώτος προϋπολογισμός αυτόν τον οποίον συζητάμε που φιλοδοξεί με ακριβή και ειλικρινή στατιστικά στοιχεία να φέρει σε πέρας μια σημαντικά δύσκολη αποστολή, που υπερβαίνει τα όρια της προσαρμογής του ελλείμματος στο όριο του 7,5% του ΑΕΠ για την επόμενη χρονιά.

Η προσπάθεια όπως γνωρίζετε δεν ξεκινά σήμερα. Έχει ξεκινήσει ήδη από την άνοιξη του τρέχοντος έτους όταν η Ελλάδα έφτασε στο όριο της κήρυξης παύσης πληρωμών. Μέχρι σήμερα με μια σειρά δύσκολων και επώδυνων μέτρων φορολογικής και δημοσιονομικής πολιτικής πετύχαμε να κάνουμε μια σοβαρή δημοσιονομική προσαρμογή περιορίζοντας δραστικά το έλλειμμα από 15,4% του ΑΕΠ στο 9,4%, δηλαδή μια προσαρμογή της τάξης των 6 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ ή σε απόλυτους αριθμούς να μειώσουμε το έλλειμμα από τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ στα 22, μια μείωση 14 δισεκατομμύρια ευρώ σε λιγότερο από ένα χρόνο.

Η Αντιπολίτευση ισχυρίζεται μπροστά στην δύσκολη κατάσταση που έχουμε να διαχειριστούμε ότι η χώρα σήμερα αντιμετωπίζει πρόβλημα μνημονίου. Και αν τα κόμματα της αριστερής αντιπολίτευσης έχουν πολιτικά και ιδεολογικά επιχειρήματα γι' αυτό, την Αξιωματική Αντιπολίτευση απλώς προσποιούνται ότι είναι εναντίον του μνημονίου παριστάνοντας τους αμνήμονες.

Η θέση μου είναι απλή: Η χώρα δεν αντιμετωπίζει πρόβλημα μνημονίου αλλά πρόβλημα χρέους. Ένα εκρηκτικό πρόβλημα δημοσίου χρέους. Ένα εφιαλτικό πρόβλημα.

Αναζητήσα στη βάση δεδομένων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στοιχεία για το δημόσιο χρέος των χωρών σε όλον τον κόσμο. Από τις εκατόν ογδόντα πέντε καταχωρημένες χώρες υπάρχουν στοιχεία για τις εκατόν εξήντα οκτώ. Η Ελλάδα βρίσκεται στην εκατοστή εξηκοστή τέταρτη θέση. Είναι το τέταρτο μεγαλύτερο χρέος παγκοσμίως. Και του χρόνου θα είναι το δεύτερο μεγαλύτερο χρέος παγκοσμίως. Το χρέος της είναι διπλάσιο από το χρέος του Σουδάν και της Ζιμπάμπουε, μεγαλύτερο

από το χρέος της Ερυθραίας. Η Ερυθραία μείωσε το χρέος της κατά δεκαπέντε μονάδες -για να χαριτολογήσουμε και πάλι- τα δύο τελευταία χρόνια, ενώ εμείς το αυξήσαμε κατά τριάντα και πλέον μονάδες.

Και θα προσθέσω ακόμα ένα στοιχείο από τη στατιστική βάση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που δείχνει το υπόβαθρο του προβλήματος. Ενώ η Ελλάδα είναι η χώρα μ' αυτό το τεράστιο χρέος, το 2009 ήταν η τριακοστή στον κόσμο χώρα με τις υψηλότερες δαπάνες. Δαπάνες δημόσιες στο 47% του ΑΕΠ. Τα μεγέθη αυτά δείχνουν γιατί η Ελλάδα έφτασε στο χείλος της οικονομικής χρεοκοπίας. Και έφτασε όχι γιατί υπήρχε κάποιο μνημόνιο αλλά γιατί υπήρχε ένα δυσβάσταχτο χρέος. Θα θυμίσω ότι η Αργεντινή χρεοκόπησε με χρέος 110% του ΑΕΠ. Και χώρες όπως η Ουγγαρία, η Ρουμανία και η Λετονία βρήκαν κλειστές τις αγορές χρήματος και κατέφυγαν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο με πολύ μικρότερο ποσοστό χρέους.

Θα θυμίσω, επίσης, μια αγαπημένη φράση σε όλους μας του Ανδρέα Παπανδρέου που στα μέσα της δεκαετίας του 1980 είχε πει ότι «ή η χώρα θα αφανίσει το χρέος ή το χρέος θα αφανίσει τη χώρα». Μόνο που ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε χρησιμοποιήσει εκείνη την εποχή τη φράση αυτή με το χρέος στο ήμισυ του χρέους που μας παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία το 2009.

Με αυτά τα μεγέθη, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν ήταν εύκολα διαχειρίσιμη η κατάσταση στην οικονομία. Και θα δείξω και έναν πίνακα –τον οποίον θα καταθέσω- ο οποίος αποκαλύπτει το πραγματικό μέγεθος του προβλήματος της ελληνικής οικονομίας όπως το παραλάβαμε από τη Νέα Δημοκρατία. Είναι τα έσοδα στην αριστερή στήλη, είναι οι δαπάνες στη δεξιά. Το 2009 τα έσοδα της ελληνικής οικονομίας είναι 48,5 δισεκατομμύρια ευρώ, 103 δισεκατομμύρια ευρώ είναι οι δαπάνες. Έχουμε ανάγκη πάνω από 55 δισεκατομμύρια ευρώ δανεικά με έσοδα κάτω από 50 δισεκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Αλευράς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό η Νέα Δημοκρατία, για να μειώσει τις δικές της πολιτικές ευθύνες, το βάφτισε «κρίση χρέους». Μας λέει: «Σας παραδώσαμε μια κρίση χρέους, κάνατε μια κρίση δανεισμού». Φαντάζομαι ότι κανείς δεν αισθάνετο ότι οι διεθνείς αγορές χρήματος βλέπανε αυτό το γράφημα και δεν αντιλαμβάνονταν ότι αυτή η χώρα δεν μπορούσε να δανειστεί ούτε ένα ευρώ. Ότι αυτό ήταν και κρίση χρέους και κρίση δανεισμού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι χώρες όπως η Ιρλανδία που πρόσφατα είχε 65% χρέος του ΑΕΠ βρήκε κλειστές σιγά-σιγά τις αγορές χρήματος και η Ελλάδα είχε χρέος που έφτανε στο 130%. Αυτή είναι η κατάσταση.

Επομένως, το να ονομάζουμε κρίση μνημονίου την κατάσταση που έχουμε μπροστά μας είναι απλώς μια πολιτική να χαϊδέψουμε αυτά. Χρειαζόμαστε να σκεφτούμε με ειλικρίνεια. Ας υποθέσουμε ότι κάποιες παράλογες αγορές χρήματος βλέπανε αυτήν την εικόνα της οικονομίας και συνέχιζαν να μας δανείζουν. Ας υποθέσουμε ότι δεν είχαμε ανάγκη του μηχανισμού και του μνημονίου.

Εμείς δεν θα έπρεπε να πάρουμε μέτρα για να μειώσουμε αυτό το χρέος; Δεν θα έπρεπε να πάρουμε μέτρα –και δυσάρεστα μέτρα- για να μειώσουμε το έλλειμμα; Ποια είναι αυτά τα μέτρα; Γιατί δεν μας λέει κάποιος μια άλλη πολιτική;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να το πούμε απλά και καθαρά. Η χώρα αντιμετωπίζει πρόβλημα χρέους, δεν αντιμετωπίζει πρόβλημα μνημονίου. Το γεγονός ότι η χώρα αυτήν τη στιγμή βρίσκεται κάτω από το καθεστώς ενός νέου διεθνούς οικονομικού ελέγχου, ότι βρίσκεται υπό την εποπτεία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου είναι επιλογή, για την οποία δεν ευθύνεται το ΠΑΣΟΚ.

Αν κάποιος οδήγησε τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στην επιτροπεία του, αυτός είναι η Νέα Δημοκρατία και οι κυβερνήσεις της και αν κάποιος εργάζεται σκληρά για να τελειώσει μια ώρα αρχύτερα αυτή η ιστορία, αυτός είναι το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν το έφερε το ΠΑΣΟΚ στη

χώρα. Το ΠΑΣΟΚ το βρήκε. Ήταν εδώ ήδη από τη στιγμή που μέσα στη μεγάλη διεθνή κρίση η προηγούμενη κυβέρνηση υπό το φόβο του πολιτικού κόστους δεν πήρε τις αποφάσεις που θα περιόριζαν το έλλειμμα.

Ο τελευταίος προϋπολογισμός της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας –του 2009- εισήχθη στη Βουλή με πρόβλεψη ελλείμματος μικρότερου από 3%. Το έλλειμμα κατέληξε να κλείσει στο 15,4%. Μέσα σε ένα χρόνο, το 2009, οι δημόσιες δαπάνες αυξήθηκαν κατά 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα δυο τελευταία χρόνια της Νέας Δημοκρατίας οι δημόσιες δαπάνες αυξήθηκαν κατά 18 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ορισμένοι πολιτικοί λένε –για να κάνουμε τη σύγκριση των μεγεθών- ότι για το χρέος ευθύνονται οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες, λοιπόν, είχαν κόστος 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα 18 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν η αύξηση των δημόσιων δαπανών τα δυο τελευταία χρόνια είναι το κόστος προετοιμασίας τριών Ολυμπιάδων, τριών Ολυμπιακών Αγώνων! Αυτή ήταν η κατάσταση. Πώς, λοιπόν, ενώ οι τρεις διοργανώσεις άφησαν μια σημαντική υποδομή κληρονομιάς, από την άλλη μεριά τα 18 δισεκατομμύρια ευρώ σκορπίστηκαν στην κατανάλωση και στο πελατειακό κράτος;

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, λοιπόν, υπήρχε. Είχατε προειδοποιηθεί, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ήταν μπροστά στην πόρτα του Γενικού Λογιστηρίου της χώρας από το 2008.

Θυμίζω το Δεκέμβρη του 2008 στη συζήτηση του προϋπολογισμού της Νέας Δημοκρατίας ο πρώην Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης είχε προειδοποιήσει την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας λέγοντας: «Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πιστεύει ότι η Ελλάδα τους κορόιδεψε και γι' αυτό πιστεύουν ότι η Ελλάδα καλό θα ήταν να αναγκαστεί να προσφύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για να εξασφαλίσει τον απαραίτητο δανεισμό και η παρακολούθηση της ελληνικής οικονομίας να είναι αρμοδιότητα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου».

Απαντά ο Υπουργός Οικονομικών της Νέας Δημοκρατίας εκείνης της εποχής: «Δυστυχώς και το λέω αυτό με λύπη μου ακόμη και ο πρώην Πρωθυπουργός, κ. Σημίτης, έφτασε χθες να κινδυνολογεί για δήθεν προσφυγή της Ελλάδας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο επικαλούμενος κάποιους ανώνυμους κύκλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Και συνεχίζει καθησυχάζοντάς μας: «Το χρέος της γενικής κυβέρνησης προβλέπεται να διαμορφωθεί το 2009 στο 91,4% του ΑΕΠ από 93,1% φέτος».

Το 91,4% του ΑΕΠ που προέβλεπε ο Υπουργός Οικονομικών το Δεκέμβρη του 2008 κατέληξε 130% του ΑΕΠ! Δεν γνωρίζω ειλικρινά ποια άλλη πρόβλεψη έχει διαφευστεί τόσο τραγικά στην ιστορία της πολιτικής οικονομίας της χώρας.

Επειδή, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα ισχυριστώ πως η ευθύνη βαρύνει αποκλειστικά την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και δεν βαρύνει ασφαλώς όλους το ίδιο, αλλά βαρύνει κι εμάς, θα έρθω και στο αγαπημένο ερώτημα της εποχής: Πού πήγαν τα λεφτά; Εξέτασα τα στοιχεία εξέλιξης των δαπανών από το 2003 έως το 2009. Ιδού τα αποτελέσματα κατά κατηγορία:

Οι αποδοχές και οι συντάξεις του δημοσίου από το 2003 που ήταν 15,6 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2009 αυξήθηκαν στα 25,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Σε έξι χρόνια δηλαδή οι δαπάνες για αποδοχές και συντάξεις αυξήθηκαν κατά 10 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ, ποσοστό 75%. Οι λειτουργικές και καταναλωτικές δαπάνες από τα 6,2 δισεκατομμύρια ευρώ αυξήθηκαν στα 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ, αύξηση 50%. Και τέλος στο ασφαλιστικό σύστημα οι δαπάνες από 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ το 2003, αυξήθηκαν το 2009 σε 17,6 δισεκατομμύρια ευρώ, αύξηση –κρατηθείτε!- 300%.

Μέσα σε έξι χρόνια οι δαπάνες στο ασφαλιστικό σύστημα τριπλασιάστηκαν. Γιατί; Πρώτον, για τις αυτονόητες ευθύνες της προηγούμενης κυβέρνησης. Ένα εξαιρετικά υψηλό ποσοστό δαπανών στον τομέα αυτό χρησιμοποιήθηκε για πελατειακούς λόγους ή κατασπαταλήθηκε από τη διαφθορά.

Να σας θυμίσω τα εξής: Ειδικό καθεστώς προμηθειών στα νοσοκομεία, απουσία λογιστικού διπλογραφικού συστήματος και βεβαίως αυτό το εξόχως «φιλολαϊκό μέτρο» που υποσχόταν η Νέα Δημοκρατία πριν τις εκλογές του 2004, την κατάρνηση της λίστας φαρμάκου, η οποία οδήγησε τη φαρμακευτική δαπάνη να

φτάσει στην Ελλάδα στο 2,4% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 1,6%.

Όμως, υπάρχει και μια διαρθρωτική όψη του προβλήματος αυτής της τεράστιας αύξησης των δαπανών στην κοινωνική ασφάλιση. Θυμόμαστε όλοι ότι το 2001 το πολιτικό και συνδικαλιστικό κίνημα χειροκρότησε την απόσυρση του νόμου Γιαννίτση μπροστά στο φόβο του πολιτικού κόστους και κάτω από την επίρρηση του λαϊκισμού έκρυψε το πρόβλημα «κάτω από το χαλί». Αποτέλεσμα; Οι δαπάνες μέσα σε έξι χρόνια τριπλασιάστηκαν, ο «νεοφιλελεύθερος» Γιαννίτσης ηττήθηκε, όλοι μαζί όμως πληρώνουμε σήμερα το βαρύ λογαριασμό.

Αυτή είναι η ιστορία της χρεοκοπίας, αν δεν μας ενοχλούν οι αριθμοί βεβαίως και αν αναρωτιόμαστε ειλικρινώς πού πήγαν τα λεφτά. Θυμίζω ότι σήμερα η χώρα αντιμετωπίζει αυτά τα τεράστια διαρθρωτικά και δημοσιονομικά προβλήματα. Η Νέα Δημοκρατία μας λέει πως η πολιτική μας οδηγεί στην ύφεση.

Θυμίζω και πάλι ότι το 2009 είχαμε αύξηση των δαπανών κατά 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Είχαμε χαμηλή φορολογία, χαμηλούς έμμεσους φόρους. Είχαμε ανάπτυξη, αγαπητοί συνάδελφοι; Όχι. Είχαμε ύφεση και ύφεση μεγάλη-κοντά στο 3%- και παρ' ότι δεν είχαμε την αύξηση του ΦΠΑ και των φόρων που κατά τη Νέα Δημοκρατία οδηγεί σήμερα στην ύφεση, δεν εισπράξαμε περισσότερους φόρους.

Αντίθετα, τα φορολογικά έσοδα κατέρρευσαν. Έτσι η Νέα Δημοκρατία στην προσπάθειά της να αποφύγει τις ευθύνες απέναντι στην κρίση που βασανίζει τη χώρα προσπαθεί σήμερα να μας πει ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε την ύφεση κάνοντας ανάπτυξη, διότι θα κάνουμε ανάπτυξη καταργώντας το έλλειμμα.

Συγγνώμη, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτές είναι κουραστικές περιγραφές του προβλήματος και κοινοτυπίες, έκθεση επιπέδου «Βουλής των Εφήβων». Αλλά, δυστυχώς, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, χωρίς το ελαφρυντικό της εφηβικής αθωότητας. Είναι απλώς μια έκθεση ιδεών, για να αποποιηθείτε την ευθύνη σας, την ευθύνη όχι μόνο για όσα κάνατε αλλά και για την άρνησή σας να συμπράξετε σε ένα μέτωπο ευθύνης για την αποτροπή της χρεοκοπίας της χώρας.

Η χώρα δίνει μια τεράστια μάχη εξασφάλισης της επόμενης μέρας, κάθε μέρα, κάθε μήνα και για κάθε δόση δανεικών. Αυτή είναι η αλήθεια. Και όσοι αντιλαμβάνονται την τραγικότητα των στιγμών, αποφεύγουν τους λαϊκισμούς και τη συνθηματολογία. Αν η χώρα δεν προχωρήσει σύντομα στις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές, αγαπητοί συνάδελφοι, θα απαλλαγεί σύντομα από το μνημόνιο, αλλά δυστυχώς θα απαλλαγεί και από τα αναγκαία δάνεια.

Η Νέα Δημοκρατία θέλει ένα μνημόνιο δικής της επιπόνησης, με τη δική της εφηβική συνθηματολογία, αυτή που θα εκμεταλλεύεται την αγωνία και τις ανάγκες του ανέργου, του συνταξιούχου και του μισθωτού. Θέλει τα χρήματα του μνημονίου χωρίς την πολιτική των αλλαγών.

Υπάρχει άλλος δρόμος, αγαπητοί συνάδελφοι, να περικόψεις το δημόσιο έλλειμμα κατά 14 δισεκατομμύρια ευρώ σε μια χρονιά -όπως κάναμε- και να μην έχεις ύφεση; Είναι σοβαρό να λέει η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι διαθέτει μια πολιτική που περικόπτει το έλλειμμα και μάλιστα το μηδενίζει σε δεκαοκτώ μήνες και αυτή η πολιτική δεν έχει ύφεση;

Για να είμαστε ειλικρινείς, οι κρατικές δαπάνες το 2011 είναι 19,8 δισεκατομμύρια ευρώ για μισθούς και συντάξεις, 14,8 δισεκατομμύρια ευρώ στην κοινωνική ασφάλιση, 8,2 δισεκατομμύρια ευρώ στις ΔΕΚΟ, περίπου 51 δισεκατομμύρια ευρώ στα τοκοχρεολύσια και 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Η Νέα Δημοκρατία τι μας λέει πάνω στους συγκεκριμένους κωδικούς; Λέει: «Συμφωνούμε ότι στους τόκους και στα χρεολύσια δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Συμφωνούμε στις περικοπές στις ΔΕΚΟ». Στις τρεις από τις έξι κατηγορίες συμφωνεί. Στις άλλες τρεις όμως κατηγορίες μας λέει: «Ως προς τους μισθούς και τις συντάξεις διαφωνώ που τα περικόψατε». Άρα, προτείνει αύξηση. Στην κοινωνική ασφάλιση προτείνει αύξηση των χαμηλών συντάξεων. Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προτείνει αύξηση για να έχουμε ανάπτυξη.

Πάμε τώρα στα έσοδα: Στους άμεσους φόρους ο προϋπολο-

γισμός προβλέπει έσοδα 20,8 δισεκατομμύρια ευρώ και στους έμμεσους 32 δισεκατομμύρια ευρώ. Η Νέα Δημοκρατία και στους άμεσους και στους έμμεσους φόρους μας λέει ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε μείωση των άμεσων φόρων, γιατί τους αυξήσαμε πολύ και σε μείωση των έμμεσων φόρων, εκτός από τα τσιγάρα και τα ποτά. Άρα και στις δύο αυτές κατηγορίες προτείνει μείωση.

Πώς μπορεί, λοιπόν, προτείνοντας σημαντική μείωση των εσόδων από τη μια μεριά και από την άλλη αύξηση των δαπανών στις τρεις από τις έξι κατηγορίες του προϋπολογισμού όχι μόνο να περιορίσουμε το έλλειμμα, αλλά και να το μηδενίσουμε; Αυτό είναι κάτι το οποίο πραγματικά θα χαρώ πολύ να το διαπιστώσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα έφθασε στο χείλος της χρεοκοπίας. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στις αρχές Μαΐου αν δεν υπήρχε η μεγάλη κινητοποίηση, το προσωπικό κύρος και σθένος του Πρωθυπουργού, ο μηχανισμός σωτηρίας της χώρας δεν θα υπήρχε. Ορισμένοι απέναντι στο ενδεχόμενο της χρεοκοπίας τοποθετούνται σαν να είναι απλώς ένα λογιστικό μέγεθος, σαν να είναι μία ίντριγκα των αγορών, ένα παιχνίδι των καπιταλιστών, που ενδεχομένως μπορεί και να ζημιωθούν ή και να πρέπει να ζημιωθούν.

Υπάρχει, όμως, εναλλακτική πρόταση; Ακούω από το χώρο του ΣΥΡΙΖΑ ότι μια εναλλακτική πρόταση είναι η αναδιάρθρωση και η διαγραφή μέρους του χρέους. Ευχαριστώ είναι να λέγεται, δυσάρεστο, όμως, να λέγεται χωρίς καμία στοιχειώδη μελέτη.

Εξάλλου, έχετε αρκετά καλούς οικονομολόγους, κύριοι συνάδελφοι. Θα πρέπει να πείτε ποιες είναι οι συνέπειες μιας τέτοιας πολιτικής για τις ελληνικές επιχειρήσεις και τις τράπεζες. Θα πρέπει να μας πείτε τι θα συμβεί ακόμα και αν διαγράψουμε, «κουρέψουμε» το χρέος κατά 50%, ποια θα είναι η επίπτωση στα δημόσια οικονομικά. Σας τη λέει η Τράπεζα της Ελλάδος στην ενδιάμεση έκθεση. Λέει, ότι ακόμα και αν «κουρευτεί» το χρέος κατά 50%, αν έχουμε, δηλαδή, αναδιάρθρωση του χρέους κατά 50%, αυτό δεν θα απάλασσε τη χώρα από την υποχρέωση να έχει πρωτογενές πλεόνασμα 2,8%. Θα χρειαζόταν, δηλαδή, προσαρμογή πάνω από 10 δισεκατομμύρια ευρώ, ακόμα και αν είχαμε αναδιάρθρωση στο ύψος του 50% του χρέους, αυτή η αναδιάρθρωση, την οποία είναι πολύ αμφίβολο αν θα άντεχαν οι ελληνικές τράπεζες.

Δεν έχουν, λοιπόν, οι συνάδελφοι υποχρέωση να μας προτείνουν πώς ακριβώς θα γίνει και πώς θα υπάρξει μια άλλη οικονομική πολιτική, μια εναλλακτική οικονομική πολιτική; Πώς είναι δυνατόν να προτείνονται λύσεις και μέτρα χωρίς κανενός είδους και καμιά στοιχειώδη τεκμηρίωση; Πώς θα καταφέρουμε να μειώσουμε το έλλειμμα κατά 10 δισεκατομμύρια ευρώ, που είναι απαραίτητο να μειωθεί μετά από μία υποθετική αναδιάρθρωση του χρέους, όταν οι δυνάμεις της παραδοσιακής Αριστεράς σταθερά, αν το παρακολουθήσει κανένας τα τελευταία χρόνια, έχουν προσυπογράψει κάθε οικονομική διεκδίκηση και ζητούν όχι μόνο την ικανοποίηση όλων των οικονομικών διεκδικήσεων, αλλά ζητούν και πρόσθετες παροχές σε υγεία, σε παιδεία, σε κοινωνικό κράτος; Πώς θα γίνουν όλα αυτά; Δεν πρέπει κάποιος να μας πει πώς θα γίνουν όλες αυτές οι πολιτικές, πώς θα χρηματοδοτηθούν οι οικονομικές διεκδικήσεις και οι πολιτικές χωρίς να υπάρχουν χρήματα;

Αγαπητοί συνάδελφοι, μέσα στους δεκατέσσερις μήνες από τις εκλογές, μια σειρά από μεταρρυθμίσεις και τομές έγιναν με στόχο όχι μόνο να αλλάξουν την οικονομία της χώρας, αλλά και τη διοίκηση της. Θα αναφέρω τη μεγάλη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, το οποίο απειλούσε τη μακροχρόνια δημοσιονομική ισορροπία της χώρας. Θα αναφέρω τη μεγάλη μεταρρύθμιση στα διοικητικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», τη μεταρρύθμιση στο φορολογικό σύστημα, όπου καταργήσαμε προκλητικές προνομίες κοινωνικών ομάδων και ισχυρών. Νομοθετήσαμε για την προστασία των πολιτών και των επιχειρήσεων που είχαν δάνεια τα οποία αδυνατούσαν να αποπληρώσουν στις τράπεζες. Καθιερώσαμε τη δημοσιοποίηση κάθε δαπάνης στο διαδίκτυο, τον κοινοβουλευτικό έλεγχο στους εξοπλισμούς και την περιστολή των εξοπλιστικών δαπανών σε αυτήν την κρίσιμη δημοσιονομικά περίοδο. Καταργήσαμε και συγχωνεύσαμε δεκάδες δημόσιους φορείς. Κατατέθηκε προς

ψήφιση στη Βουλή ο νέος αναπτυξιακός νόμος, για να δοθεί μια επενδυτική ώθηση στην ελληνική οικονομία. Και τέλος, θεσπίσαμε ένα νέο πλαίσιο δημοσιονομικής ευθύνης, ώστε να παρακολουθείται η υλοποίηση του προϋπολογισμού και να μη βρεθούμε σε δυσάρεστες εκπλήξεις ξανά.

Παρά το γεγονός ότι ο προϋπολογισμός του 2011 είναι δύσκολος και με πολλά επώδυνα μέτρα, η Κυβέρνηση περιέλαβε σε αυτόν και σημαντικές αποφάσεις κοινωνικής ευαισθησίας: την καθιέρωση δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για τους ανέργους, τη μείωση του ΦΠΑ στον τουρισμό και τα φάρμακα, τη μείωση της φορολογίας στα μη διανεμόμενα κέρδη και την αναστολή του «πθέν έσχες» στην πρώτη κατοικία.

Όπως προανέφερα, η υλοποίηση του προϋπολογισμού είναι ένα κρίσιμο και δύσκολο στοίχημα. Εστιάζω την προσοχή μου σε δύο τομείς, εκεί που κατά τη γνώμη μου θα κριθεί η επιτυχία της προσπάθειας. Ο ένας είναι η επιτυχής και αποτελεσματική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Ο δεύτερος, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος της μη απόδοσης του ΦΠΑ, που, κατά την εκτίμηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου φτάνει στο 30%. Ο τρίτος είναι η πάταξη των εικονικών τιμολογίων και ο τέταρτος, η επιτυχία του στόχου για την εξοικονόμηση 2,1 δισεκατομμυρίων ευρώ στο συνολικό σύστημα υγείας. Όλα αυτά είναι τα μέτωπα στα οποία θα κριθεί η Κυβέρνηση και θα κριθεί και το στοίχημα υλοποίησης του προϋπολογισμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε στη μέση μιας διεθνούς κρίσης χρέους. Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τους επόμενους μήνες πώς θα εξελιχθεί αυτή. Είναι ασφαλώς μία επικίνδυνη κρίση. Ο προκλητικός πλούτος που σωρεύτηκε το προηγούμενο διάστημα της διεθνούς ευφορίας στα μεγάλα χρηματοπιστωτικά κέντρα μετατρέπεται, όπως είναι αναμενόμενο, σε παράγοντα ανισορροπίας. Μέσα σε αυτό το σκηνικό των μικρών κρίσεων ή μιας μεγάλης καπιταλιστικής κρίσης -ο καιρός θα δείξει- η Ελλάδα, δυστυχώς, είναι λόγω του χρέους ο ευάλωτος κρίκος.

Θα ήμουν άδικος, αν παρέλειπα να πω ότι η σημερινή κρίση έχει αναφορά και σε χρόνιες διαρθρωτικές αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας. Η χώρα παράγει πολύ λίγα πράγματα και πολύ λίγο ανταγωνιστικά. Η απώλεια θέσεων στο διεθνή ανταγωνισμό προϋπήρξε της κρίσης. Μεταφράστηκε σε οξύ πρόβλημα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, εκεί που το έλλειμμα αυξήθηκε από 0,9% το 1995 σε 14,5% το 2009. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που συνέβη με το άνοιγμα της αγοράς των εμπορευματικών μεταφορών. Η Αριστερά μάς κατηγορήσε γιατί θίγαμε κεκτημένα.

Προσέξτε, όμως, τι γινόταν πίσω από την κουρτίνα της σκληρής και προστατευτικής νομοθεσίας του κλειστού επαγγέλματος. Η Ελλάδα το 2008 και το 2009 έχασε περίπου το 50% του κύκλου εργασιών στις μεταφορές. Πόσες θέσεις εργασίας χάθηκαν στη χώρα; Κανείς δεν το λέει, όπως κανείς δεν λέει πόσες θέσεις δημιουργήθηκαν στη Βουλγαρία και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας θέλει μεγάλες επενδύσεις και αλλαγές στην Εκπαίδευση και στην Έρευνα και για να γίνουν αυτές και να βρεθούν πόροι, πρέπει να εξοικονομηθούν πόροι από περικοπές στο υπόλοιπο κράτος.

Πριν από λίγο καιρό παρακολούθησα στο Παρίσι ένα κοινοβουλευτικό σεμινάριο του ΟΟΣΑ. Εκεί, ο συνάδελφος από το Ισραήλ έκανε μια παρουσίαση του πώς η ισραηλινή οικονομία με μεγάλες δαπάνες για εξοπλισμούς καταφέρνει να έχει μικρά ελλείμματα και κυρίως ισχυρές εξαγωγές. Τα κατάφερε, αυξάνοντας μέσα σε λίγα χρόνια τις δαπάνες για την έρευνα από 0,3% σε 4,5% του ΑΕΠ. Χάρη σ' αυτήν την επένδυση είδαμε στα διαγράμματα πως αυτή η μικρή χώρα πέτυχε να ανεβάσει κατακόρυφα το ισοζύγιο των εξωτερικών συναλλαγών, το πλεόνασμά της, να έχει ισχυρές εξαγωγές σε όλο τον κόσμο και μάλιστα, εξαγωγές προϊόντων που ενσωματώνουν τεχνολογική καινοτομία και πατέντες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Την ίδια ώρα στην Ελλάδα, παρ' ότι είχαμε την εκτίναξη των δημοσίων δαπανών, οι δαπάνες για την παιδεία έμειναν στο τραγικά χαμηλό 3% του ΑΕΠ. Και αυτό νομίζω ότι λέει, επίσης, πολλά

πράγματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ζούμε σε δύσκολες εποχές και θα ζήσουμε μια δύσκολη χρονιά. Όλοι μας υφιστάμεθα την έντονη πίεση της κοινωνίας που απογοητευμένη ρίχνει σε εμάς την ευθύνη για ό,τι έχει συμβεί.

Θα ήθελα αυτήν τη στιγμή διερμηνεύοντας και τα αισθήματα όλων των συναδέλφων μου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, να πω δυο λόγια.

Γνωρίζετε ασφαλώς πως και ανάμεσά μας έχουμε διαφορετικές απόψεις, ιδέες και προτάσεις. Εδώ και λίγους μήνες βρισκόμαστε εκτεθειμένοι στην οργή, το θυμό πολλών συμπολιτών μας για τις αποφάσεις που λαμβάνουμε στο Κοινοβούλιο. Πολλές από αυτές έχουν φέρει βίαιη αλλαγή σε κεκτημένα και συνήθειες στη ζωή πολλών ανθρώπων. Το γνωρίζουμε. Όχι μόνο δεν το αγνοούμε, αλλά νιώθουμε το βάρος του. Κάθε μέρα στα μάτια των συμπολιτών μας, που μας ψήφισαν να τους εκπροσωπούμε, διαβάζουμε τη δυσπιστία και την αγωνία.

Όμως, το χρέος μας είναι να κάνουμε αυτό που επιβάλλει, όχι το προσωπικό μας συμφέρον, αλλά το συμφέρον της χώρας. Οι συνθηματολογίες, τα ευχάριστα λόγια και οι ανέξοδες υποσχέσεις, πρέπει να χαθούν μαζί με το έλλειμμα στο παρελθόν της πολιτικής μας ιστορίας.

Είμαι σίγουρος, αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Αξιωματικής Αντιπρόεδρος, πως με το σθένος και τη μεσσηνιακή σας καταγωγή -την οποία άλλωστε μοιραζόμαστε- θα σταθείτε αρωγός σ' αυτήν τη μεγάλη και δύσκολη στιγμή της χώρας, με συνεννόηση και συναίνεση για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα, προβλήματα για τα οποία εσείς με θάρρος μιλήσατε εγκαίρως το 1993 όταν ενδεχομένως ήταν νωρίς, αλλά δυστυχώς σήμερα είναι πολύ αργά.

Η συνδρομή όλων των δυνάμεων σ' αυτήν την προσπάθεια είναι απαραίτητη και αναγκαία για να αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο -για τον οποίο μίλησα στην αρχή της ομιλίας μου- να ζήσουμε σε μια «έρμη χώρα». Την έρημη χώρα, την οποία προφήτευσε ο Αμερικανός ποιητής Τόμας Έλιοτ το 1922 στο μεγαλύτερο ίσως ποίημα του προηγούμενου αιώνα. Ο αγγλικός τίτλος είναι «Waste Land». Δεν ξέρω αν μεταφράζεται σωστά στα ελληνικά ως «Έρημη Χώρα».

Ο ποιητής ως εισαγωγή στο ποίημα χρησιμοποιεί ένα τετράστιχο -που είναι στα λατινικά και στα αρχαία ελληνικά- ενός Λατίνου ποιητή. Το τετράστιχο λέει: «Και εσύ Σίβυλλα τι θέλεις;». Είναι απλό το ερώτημα. Η Σίβυλλα στο ποίημα -το ποίημα είναι μια πικρή αλληγορία και προφητεία για την παρακμή της δυτικής κοινωνίας- αποκρίθηκε: «Αποθανείν θέλω». Η πικρή, μελαγχολική της απάντηση χρωματίζει το ποίημα.

Η δική μας απάντηση πρέπει να είναι ασφαλώς πιο αισιόδοξη. Να είναι η απάντηση στο αίτημα της νέας γενιάς που θέλει να ζήσει τη ζωή της και να τη χαρεί όπως το αξίζει.

Πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας ένα άλλο στίχο του ποιήματος, που επαναλαμβάνεται πιο κάτω πολλές φορές: «Βιαστείτε παρακαλώ, έχει έρθει η ώρα».

Ο προϋπολογισμός τον οποίο θα κληθούμε να ψηφίσουμε, δεν είναι ένας προϋπολογισμός αριστερός, δεν είναι ένας προϋπολογισμός δεξιός, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι γαλάζιος, δεν είναι πράσινος, δεν είναι κόκκινος. Είναι ένας προϋπολογισμός αναγκαίος, όμως, ένας προϋπολογισμός που δεν θα απαντήσει σε συνήθη ερωτήματα συνηθισμένων εποχών. Αλλά είναι ένας προϋπολογισμός για να οδηγήσει τη χώρα στη σωτηρία. Ασφαλώς η υλοποίησή του περιέχει επώδυνες επιλογές και αρκετές οδύνες. Αλλά χωρίς αυτές τις οδύνες δεν θα ζήσουμε τον τοκετό μιας εποχής καλύτερης, με λιγότερη ανασφάλεια και περισσότερες ευκαιρίες για τους Έλληνες.

Εισηγούμαι την ψήφισή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Αλευρά.

Ξεκίνησε λέγοντας ότι θα ακούσουμε από τους δύο πρώτους εισηγητές ελληνικές ομιλίες με γαλλική προφορά. Υποθέτω ότι εννοεί αυτό το χαριτωμένο τρόπο με τον οποίο εκφέρει το «ρο»! Και αν δεν κάνω λάθος και ο κ. Σταϊκούρας έχει τον ίδιο όμορφο,

χαριτωμένο τρόπο στην εκφορά του «ρο»! Αλλά είμαι σίγουρος ότι θα είναι ενδιαφέρουσες όλες οι ομιλίες.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας για τριάντα λεπτά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως πολιτικό σύστημα καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε μια εξαιρετικά κρίσιμη οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα. Συνεπώς οφείλουμε να επιδείξουμε πολιτική διορατικότητα και ευθύνη, υπερβαίνοντας χρόνιες παθογένειές του.

Ο αξιότιμος συνάδελφος της Πλειοψηφίας συνεπής προς τη στρατηγική του ΠΑΣΟΚ, έκανε και σήμερα επίμονα βουτιά στο παρελθόν σε βαθμό που να θεωρώ ότι μιλάμε για τον προϋπολογισμό του 2009 και όχι του 2011. Η ώρα ΠΑΣΟΚ δυστυχώς είναι κολλημένη δύο χρόνια πίσω.

Το ΠΑΣΟΚ αντί να κυβερνά, επιμένει να επιρρίπτει αυθαίρετα την ευθύνη για την τρέχουσα κρίση στη Νέα Δημοκρατία. Στόχος του είναι η συνεχής παραπλάνηση των πολιτών, ελπίζει δε και της ιστορίας. Όμως, η επιστημονική αξιολόγηση των εξελίξεων έχει καταλογίσει βαρύτερες ευθύνες στις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Διαπιστώνει ότι τα υποκείμενα νοσήματα της οικονομίας ρίζωσαν και εξακολουθούν να σέρνονται ακόμη και σήμερα από τις αρχές της δεκαετίας του '80. Οι ίδιες βάσεις δεδομένων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που επικαλέστηκε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, δείχνουν τη διαχρονική εξέλιξη του χρέους.

Η Νέα Δημοκρατία επιδεικνύει διαχρονικά πολιτικό θάρρος. Αναγνωρίζει ότι κατά την περίοδο που είχε την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας, μαζί με τις πολλές συγκεκριμένες επιτυχίες, καθυστέρησε στη λήψη μέτρων θεραπείας της οικονομίας. Αντίθετα, το ΠΑΣΟΚ δεν βρίσκει το πολιτικό θάρρος ούτε τις δικές του βαρύτερες ευθύνες να αναλάβει ούτε να αναγνωρίσει τις όποιες διαχρονικά θετικές προσπάθειες της Νέας Δημοκρατίας, προσπάθειες τις οποίες αφού αρχικά επικρίνει, στη συνέχεια τις υιοθετεί και τις εφαρμόζει.

Το ΠΑΣΟΚ νομίζει ότι μπορεί να γράψει την οικονομική και πολιτική ιστορία της χώρας στα μέτρα του. Είναι αυτονόητο ότι μια τέτοια επιδίωξη δεν θα τελεσφορήσει. Και τούτο διότι δεν αντανακλά την αλήθεια, αλήθεια την οποία εμείς υποστηρίζουμε και σε ανύποπτο χρόνο έχουν βεβαιώσει διεθνείς παράγοντες.

Σήμερα θα αναφερθώ ενδεικτικά σε μία βεβαίωση -ακούστε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ- σε κείμενο του 2008: «Η ανάπτυξη έχει γίνει πιο βιώσιμη την περίοδο 2005-2007 μέσω της μετατόπισης από μια επεκτατική δημοσιονομική πολιτική που χρηματοδοτούσε τα χρέη, σε μεταρρυθμίσεις. Η ιδιωτική επένδυση την περίοδο 2005-2007 έχει υποστηριχθεί από τους χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές σε επιχειρήσεις και τη βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος. Ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας για τη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση θα συμβάλει στη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά του». Και καταλήγει: «Οι πολιτικές της περιόδου 2005-2007 επέτυχαν τη διατήρηση της αναπτυξιακής δυναμικής και τη μείωση της ανεργίας παρά τη συσταλτική δημοσιονομική πολιτική». Φορέας έκδοσης; Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Σας προκαλεί έκπληξη; Ακούστε και τον συγγραφέα: Τομάζο Νάντοσκιάπα. Είναι ο σύμβουλος σας, κύριε Πρωθυπουργέ. Σύμβουλος σας είπε το 2008 αυτά για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αν έχετε απορία για τις διαπιστώσεις αυτές, καλό είναι να απευθυνθείτε στο σύμβουλό σας.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός τον οποίο συζητούμε, είναι ο πρώτος που καταρτίζει και καλείται να υλοποιήσει η Κυβέρνηση μετά την προσφυγή στον μηχανισμό στήριξης και την υπογραφή χωρίς κανένα ίχνος διαπραγμάτευσης του μνημονίου. Προσφυγή για την οποία φέρει το μεγάλο μερίδιο ευθύνης. Και τούτο γιατί:

Πρώτον, συνέβαλε με πράξεις και παραλείψεις στη διόγκωση του ελλείμματος του 2009.

Δεύτερον, δεν είχε σχέδιο και αναλώθηκε στις διακηρύξεις.

Τρίτον, ψήφισε προϋπολογισμό που ενσωμάτωνε μη ρεαλιστι-

κούς στόχους.

Τέταρτον, κατέθεσε Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης κατώτερο των περιστάσεων.

Πέμπτον, εμφάνισε διαχειριστικές αδυναμίες και υπέπεσε σε σωρεία παλινωδιών.

Έκτον, έστειλε αντιφατικά μηνύματα στις αγορές με αποτέλεσμα ακόμη και τα διεθνή μέσα ενημέρωσης να συστήσουν στα κυβερνητικά στελέχη να σιωπήσουν.

Έβδομον, αναφέρονταν απαξιωτικά για τη χώρα, το κύρος, την αξιοπιστία της. Ο κ. Γιούνκερ πρόσφατα μας υπενθύμισε αυτό το λάθος της.

Όγδοον, θριαμβολογούσε αδικαιολόγητα για ευρωπαϊκές αποφάσεις.

Ένατον, δεν άντλησε έγκαιρα κεφάλαια από τις αγορές.

Δέκατον, άργησε να πάρει τα αναγκαία μέτρα, κάτι που αναγνώρισε και ο κ. Τρισέ μία εβδομάδα μετά την προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης. Καταθέτω τη συγκεκριμένη αναφορά για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα αναφορά, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και αν λέτε ότι αυτό είναι παρελθόν, τον Οκτώβριο, δηλαδή πριν από δυο μήνες, το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ο κ. Σμάγκι υπογράμμιζε: «Εάν η ελληνική Κυβέρνηση είχε αποφασίσει να προχωρήσει σε διορθωτικές δράσεις από το φθινόπωρο του 2009, θα μπορούσε να αποφύγει την κρίση χρέους» που δεν την αναγνωρίζατε «και το δραστικό πρόγραμμα προσαρμογής». Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έτσι, η Κυβέρνηση μετέτρεψε ένα απόθεμα ελλείμματος και χρέους, κοινό στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, όπως άλλωστε καταγράφει και ο ίδιος ο φετινός Προϋπολογισμός, σε κρίση δανεισμού, με αποτέλεσμα την προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και ο κύριος Πρωθυπουργός που μόλις έφυγε, αποδίδει αυτήν την απόφασή της στο έλλειμμα αξιοπιστίας της χώρας, εξαιτίας της προηγούμενης κυβέρνησης. Ο κ. Αλευράς αφιέρωσε περίπου δεκαπέντε λεπτά σε αυτό.

Επειδή, όμως, όπως σωστά ανέφερε στην επιτροπή ο συνάδελφος κ. Παπαδημούλης, δεν μπορούμε να έχουμε μνήμη λωτοφάγου εδώ μέσα, ας αξιολογήσουμε τις επιδόσεις της Κυβέρνησης στο κεφάλαιο της αξιοπιστίας. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρω τα εξής:

Πρώτον, ο κύριος Πρωθυπουργός προεκλογικά υποστήριζε ότι η κρίση στην Ελλάδα δεν έχει καμμία σχέση με τη διεθνή κρίση. Πριν από δύο μήνες στη διακαναλική συνέντευξη δήλωνε ότι υπήρχε μία κρίση στη διεθνή οικονομία και ότι αυτό είχε δημιουργήσει ένα πολύ αρνητικό κλίμα διεθνώς, ένα φόβο που ξέσπασε πάνω στην Ελλάδα. Και μιλάτε σήμερα για αξιοπιστία;

Δεύτερον, ο κύριος Πρωθυπουργός προεκλογικά διαβεβαίωνε ότι λεφτά υπάρχουν. Μετά τις εκλογές μέλος της Κυβέρνησής του έλεγε ότι δεν υπάρχει σάλιο. Και μιλάτε σήμερα για αξιοπιστία;

Τρίτον, ο κύριος Πρωθυπουργός προεκλογικά υπόσχονταν ότι θα μαζέψει τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο ύψους περίπου 32 δισ. ευρώ. Σήμερα η Κυβέρνηση επιδιώκει τη διαγραφή οφειλών ύψους 24 δισ. ευρώ. Και μιλάτε σήμερα για αξιοπιστία;

Τέταρτον, ο κύριος Πρωθυπουργός προεκλογικά υποστήριζε ότι αν σήμερα παγώσουμε τους μισθούς και αυξήσουμε τους φόρους, θα επέλθει ο φαύλος κύκλος της κατάρρευσης. Ο δε Υπουργός Οικονομικών με περισσή αλαζονεία δήλωνε: «Εμείς, που κάτι παραπάνω σκαμπάζουμε από οικονομικά, αναρωτιόμαστε διπλά και λέμε πώς είναι δυνατόν μια κυβέρνηση, η οποία επικαλείται την κρίση, να αφαιρεί από την οικονομία αντί να προσθέτει.»

Μετεκλογικά παραδόθηκαν αυτά τα μαθήματα οικονομίας: Η Κυβέρνηση προχώρησε σε οριζόντιες περικοπές και επιβαρύνσεις. Μείωσε τις μέσες πραγματικές ακαθάριστες αποδοχές κατά 17% στο δημόσιο το 2010 και κατά 8% στο σύνολο της οικονομίας και έχει αυξήσει τρεις φορές τους συντελεστές στα καύσιμα, στον καπνό, στα ποτά και πλέον και στο ΦΠΑ. Και μιλάτε σήμερα για αξιοπιστία;

Πέμπτον, η Κυβέρνηση προεκλογικά υποστήριζε ότι η ενεργοποίηση του πακέτου ενίσχυσης της ρευστότητας της οικονομίας ύψους 28 δισ. ευρώ ήταν σκάνδαλο, χαριστική ρύθμιση στους τραπεζίτες.

Σήμερα η Κυβέρνηση ενισχύει με 40 δισ. ευρώ –και καλώς κάνει- τις εγγυήσεις προς τις τράπεζες, στηριζόμενη στο πλαίσιο του νόμου της Νέας Δημοκρατίας. Και μιλάτε σήμερα για αξιοπιστία;

Έκτον, η Κυβέρνηση εκτιμούσε όχι προεκλογικά, αλλά τον Ιανουάριο στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, ότι οι ιδιωτικοποιήσεις θα εξασφαλίσουν 2,5 δισ. ευρώ το 2010. Τελικά, η Κυβέρνηση δεν εξασφάλισε ούτε ένα ευρώ το 2010. Και μιλάτε για αξιοπιστία;

Έβδομον, ο κύριος Πρωθυπουργός διαβεβαίωνε το Μάρτιο ότι εμείς οι Έλληνες θα τα καταφέρουμε με τις δικές μας δυνάμεις. Οι διαβεβαιώσεις αυτές γρήγορα διαψεύστηκαν. Και μιλάτε για αξιοπιστία;

Όγδοον, ο Υπουργός Οικονομικών διαβεβαίωνε το Μάρτιο, τον Απρίλιο και το Μάιο ότι η Κυβέρνηση έχει πάρει όσα μέτρα χρειάζονται. Κανείς δεν μας έχει πει ότι χρειάζονται νέα μέτρα και η Κυβέρνηση σε συνεργασία με την τρόικα επέβαλε μόνο για το 2010 επιπλέον μέτρα 5,8 δισ. ευρώ. Και μιλάτε για αξιοπιστία;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Ένατον, ο Υπουργός Οικονομικών διαβεβαίωνε δύο μόλις ημέρες πριν από το δεύτερο γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών: «Τα μέτρα για τα οποία έχουμε δεσμευθεί στο προσχέδιο του προϋπολογισμού και στο μνημόνιο -τα περίφημα 9 δισ. ευρώ για το 2011- είναι αρκετά.» Τελικά, η Κυβέρνηση επιβάλλει –και το βλέπουμε στον προϋπολογισμό- νέα μέτρα συνολικού ύψους 14,3 δισ. ευρώ για το 2011. Και μιλάτε για αξιοπιστία;

Δέκατον, ο Υπουργός Οικονομικών υποστήριζε σε πρόσφατες δηλώσεις του ότι η αύξηση του ελλείμματος του 2010 από το 8,1% στο 9,4% οφείλεται στην αναθεώρηση των στοιχείων του 2009. Πολύ γρήγορα, όμως, ήρθε η διάψευση από την ίδια την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τα 2/3 της αύξησης οφείλονται στην υστέρηση των φετινών εσόδων.

Συνεπώς ένας ακόμη μύθος της Κυβέρνησης καταρρίπτεται και μιλάτε σήμερα για αξιοπιστία; Ε, όχι, κύριοι της Κυβέρνησης! Πάει πολύ να μιλάτε εσείς για αξιοπιστία! Το κριτήριο της ειλικρίνειας που είπε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ πάει για όλους μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξιολογώντας την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2010 και την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική υπογραμμίζουμε τα ακόλουθα:

Πρώτον, η εκτέλεση του φετινού προϋπολογισμού χαρακτηρίζεται από αστοχίες στις προβλέψεις και αποκλίσεις στους στόχους για βασικά μεγέθη της οικονομίας. Θα καταθέσω στα Πρακτικά όλες τις αποκλίσεις -σε όλα τα βασικά μεγέθη της οικονομίας- ύφεση, ανεργία, πληθωρισμός- και στα βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού, όπως έσοδα και Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ενδεικτικά μόνο αναφέρω ότι η Κυβέρνηση εκτιμούσε τον Ιανουάριο ότι η ύφεση θα διαμορφωθεί στο 0,3%, το Μάρτιο στο 2%, το Μάιο στο 4% -κάθε δύο μήνες και 2% χειρότερα- και τώρα στον προϋπολογισμό στο 4,2%, δηλαδή ύφεση και πληθωρισμός που είναι τα μεγαλύτερα στην Ευρώπη.

Δεύτερον, η υστέρηση εσόδων έναντι των στόχων συνεχίζεται. Ο μόνος τρόπος για να καλυφθεί αυτή η υστέρηση είναι να συνεχίσει να αναθεωρεί η Κυβέρνηση προς τα κάτω τις προβλέψεις της ή να προσθέτει συνέχεια νέα μέτρα, όπως έκανε για την πε-

ραίωση.

Σημειώνεται δε ότι η Κυβέρνηση, μετά τη σύναψη του μνημονίου, έχει προβεί σε δύο αναθεωρήσεις του ετήσιου στόχου για τα έσοδα. Αρχικά είχε υπολογίσει να εισπράξει 55 δισ. ευρώ. Στο προσχέδιο το ποσό αυτό μειώθηκε στα 52 δισ. ευρώ και στον προϋπολογισμό συρρικνώθηκε στα 51,3 δισ. ευρώ.

Τρίτον, οι δαπάνες, αν και μειωμένες, κυρίως λόγω της οριζόντιας περιοριστικής εισοδηματικής πολιτικής και της συρρίκνωσης των προγραμμάτων κοινωνικής προστασίας, υπολείπονται του αναθεωρημένου στόχου. Αυτό καταδεικνύει την αδυναμία της Κυβέρνησης να περιορίσει την κρατική σπατάλη.

Τέταρτον, η συρρίκνωση των δαπανών για δημόσιες επενδύσεις συνεχίζεται. Καθίσταται σαφής η θυσία της αναπτυξιακής δυναμικής, προκειμένου να καλυφθούν αστοχίες στην εκτέλεση του προϋπολογισμού. Έτσι βυθίζεται ακόμη περισσότερο η οικονομία στην ύφεση, συρρικνώνονται ακόμη περισσότερο οι προοπτικές ανάπτυξης της οικονομίας.

Πέμπτον, η Κυβέρνηση έχει δημιουργήσει ένα τεράστιο εσωτερικό χρέος. Το κράτος ουσιαστικά μέχρι σήμερα δεν έχει πληρώσει τις οφειλές του προς τις επιχειρήσεις, που εκτιμάται ότι ξεπερνούν τα 10 δισ. ευρώ.

Έκτον, η Κυβέρνηση έχει αδρανοποιήσει τα διαθέσιμα αναπτυξιακά εργαλεία: Το ΕΣΠΑ έχει βαλτώσει το ΤΕΜΠΜΕ αδρανή. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριοι συνάδελφοι, λίγη ησυχία παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ τον ακούσαμε όλοι με ευλάβεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίστε, κύριε Σταϊκούρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Οι πρωτοβουλίες για ΣΔΙΤ και συμβάσεις παραχώρησης είναι ανύπαρκτες. Επενδυτικός νόμος τώρα διαμορφώνεται. Το αποτέλεσμα είναι η συρρίκνωση της ρευστότητας, η αύξηση των λουκέτων, η μετανάστευση των επιχειρήσεων.

Έβδομον, η ανεργία μήνα με το μήνα διογκώνεται. Σκαρφάλωσε στο 12,4% στο τρίτο τρίμηνο του έτους από 9,3% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2009. Πρόκειται για το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας της τελευταίας δεκαετίας. Χάθηκαν 210 χιλιάδες θέσεις απασχόλησης σε ένα χρόνο.

Όγδοον, η μείωση του ελλείμματος της γενικής Κυβέρνησης, για το οποίο μίλησε ο κ. Αλευράς, θα είναι –εάν είναι- 14 δισ. ευρώ για το 2010, εξαιτίας λογιστικών καταγραφών και εθνικολογιστικών προσαρμογών. Τα αναφέρει ο ίδιος ο προϋπολογισμός. Η μείωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού που πρέπει να αξιολογήσουμε θα είναι –εάν είναι- 10 δισ. ευρώ.

Ένατον, μέχρι σήμερα στο πρώτο εντεκάμηνο του έτους η μείωση του ελλείμματος είναι 7 δισ. ευρώ. Συνεπώς θα πρέπει το έλλειμμα του τελευταίου μήνα του έτους να μειωθεί περαιτέρω κατά 3 δισ. ευρώ, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του προϋπολογισμού.

Δέκατον, ακόμη όμως και αν η Κυβέρνηση επιτύχει αυτήν την μείωση του ελλείμματος, έχει ενδιαφέρον να εξετάσει κανείς τις πηγές της. Συνεπώς σύμφωνα με τον ίδιο τον προϋπολογισμό έχουμε τα εξής:

Πρώτον, η αύξηση της έμμεσης φορολογίας θα επιφέρει 3,2 δισ. ευρώ. Οι οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων άλλα 2 δισ. ευρώ.

Η μείωση των μεταβιβαστικών πληρωμών, οι περιφημες μειώσεις στις αμυντικές δαπάνες και η εξόφληση παλαιών χρεών των νοσοκομείων του 2009, κατά 2,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Η μείωση των δαπανών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Και η μείωση των καταναλωτικών δαπανών κατά 700 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, η μείωση του ελλείμματος θα προέλθει κυρίως από λογιστικές ταξινόμησεις, από τη φορολογική αφαίμαξη των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων και από την περιοριστική εισοδηματική πολιτική, δηλαδή, από πολιτικές επιλογές που ενισχύουν τις υφεσιακές τάσεις της οικονομίας και όχι από τη μείωση της σπατάλης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αυταπόδεικτη αποτυχία της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής μεταφέρεται και επιβαρύνει

τη δημοσιονομική κατάσταση και του επόμενου έτους, του 2011 για το οποίο μπορούμε να διαπιστώσουμε τα εξής:

Πρώτον, η ύφεση παραμένει βαθειά και είναι παρατεταμένη. Εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 3% το 2011. Μάλιστα, το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν το τρίτο τρίμηνο του 2010 κατρακύλησε στο επίπεδο του πρώτου τριμήνου του 2006 για πρώτη φορά.

Καταθέτω στα Πρακτικά το συγκεκριμένο πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, η δημοσιονομική προσαρμογή είναι οικονομικά αναποτελεσματική. Λαμβάνονται μέτρα συνολικού ύψους 14,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, προκειμένου να μειωθεί το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης κατά 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή η διαφορά μεταξύ επιθυμίας και πραγματικής προσαρμογής οφείλεται στις πολλαπλασιαστικές, δυσμενείς επιπτώσεις των περιοριστικών μέτρων και στην ύφεση.

Τρίτον, η δημοσιονομική προσαρμογή είναι εξαιρετικά φιλόδοξη. Εάν δεν συμπεριλάβει κάποιος την επίπτωση των μέτρων του 2010 στο 2011, τα μέτρα που θα λαμβάναμε το 2011 με βάση το μνημόνιο ήταν ύψους 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Σε αυτά προστίθενται πλέον νέα μέτρα εκτός μνημονίου ύψους 6,1 δισεκατομμυρίων ευρώ. Δηλαδή, περισσότερα και από αυτά που προβλέπονταν αρχικά. Με λίγα λόγια, δύο μνημόνια σε έναν προϋπολογισμό.

Τέταρτον, τα συστατικά μέτρα είναι υπερβολικά σε ένταση και έκταση. Το γεγονός ότι πολλά από αυτά τα μέτρα περιλαμβάνονται στο μνημόνιο δεν τα κάνει παλιά ούτε καταργεί τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες που αυτά έχουν στα νοικοκυριά και στις επιχειρήσεις. Η προσπάθεια μάλιστα, που πρέπει να καταβληθεί το 2011 για να επιτευχθούν οι στόχοι είναι διπλάσια από αυτή που καταβλήθηκε το 2010.

Πέμπτον, πολλά από τα μέτρα δεν είναι σαφώς καθορισμένα. Και εδώ τίθεται ένα άλλο ερώτημα: Εάν αυτά τα περίφημα 6 δισεκατομμύρια, τα μέτρα εκτός μνημονίου, είναι απαραίτητα, τα προσδοκώμενα αποτελέσματά τους είναι ρεαλιστικά, έχει εξειδικευτεί ο τρόπος υλοποίησής τους, γιατί αυτά δεν τα βάζατε και στο προσχέδιο του προϋπολογισμού; Η απάντηση είναι απλή: Διότι μεταξύ προσχεδίου και προϋπολογισμού μεσολαβούσαν οι αυτοδιοικητικές εκλογές.

Έκτον, η δημοσιονομική προσαρμογή είναι κοινωνικά άδικη, διαμορφώνει μια μελαγχολία –όπως είπε και ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ- μια καταθλιπτική πραγματικότητα. Προκαλεί κοινωνική αναταραχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ τους συναδέλφους από τα ορεινά να ησυχάσουν ή να βγουν έξω από την Αίθουσα.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Η τελευταία εσπευσμένη και επεισοδιακή ψήφιση του πολυνομοσχεδίου της Κυβέρνησης έχει αφήσει ανοιχτή πληγή στο σώμα των κοινοβουλευτικών θεσμών, στην οικονομία, στην κοινωνία.

Εβδομον, η επίτευξη των στόχων της δημοσιονομικής προσαρμογής είναι μη ρεαλιστική. Η Κυβέρνηση παραμένει αθεράπευτα φιλόδοξη στην είσπραξη εσόδων, παρά τη βαθειά ύφεση, την καθίζηση της κατανάλωσης, τη συρρίκνωση των εισοδημάτων, την εκτίναξη της ανεργίας. Ο απόλυτος όμως, κυβερνητικός παραλογισμός προέρχεται από την έκτακτη εισφορά των επιχειρήσεων, έκτακτη εισφορά με βάση το κέρδη του 2009 που εκτιμάται ότι θα αποφέρει ένα δισεκατομμύριο ευρώ το 2011. Σύμφωνα όμως, με τον προϋπολογισμό, τον οποίο συζητούμε, τα έσοδα από τη φορολογία νομικών προσώπων εκτιμάται ότι θα εμφανίσουν μείωση 12,5% το 2010 λόγω της μειωμένης κερδοφορίας των επιχειρήσεων για το 2009. Ο προϋπολογισμός συνεπώς, λέει ότι οι επιχειρήσεις θα έχουν μειωμένα κέρδη το 2009. Αυτό δίνει μειωμένα έσοδα το 2010. Παρά ταύτα η Κυβέρνηση προσδοκά να πάρει παραπάνω χρήματα από τις επιχειρήσεις το 2011. Και παραπάνω χρήματα και από το 2010 και απ' ότι λέει το μνημόνιο. Το μνημόνιο έλεγε 600 εκατομμύρια ευρώ. Το 2010 η Κυβέρνηση πήρε έκτακτη εισφορά 800 εκατομμύρια ευρώ. Τώρα

η Κυβέρνηση προσδοκά να πάρει ένα δισεκατομμύριο ευρώ.

Όγδοο, δεν υπάρχει αναπτυξιακός προσανατολισμός. Η Κυβέρνηση κρατάει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που κατά την ίδια, στον προϋπολογισμό μέσα είναι το σημαντικότερο μέσο άσκησης αναπτυξιακής πολιτικής στο 3,7% το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόντος, στο χαμηλότερο ποσοστό της τελευταίας δεκαετίας. Σύμφωνα μάλιστα, με το IOBE –και όχι με την Αξιωματική Αντιπολίτευση- η μείωση του φετινού προγράμματος ευθύνεται για τη μισή ύφεση. Η μισή ύφεση φέτος είναι εξαιτίας της μείωσης, της συρρίκνωσης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που για να μη ξεχνιόμαστε –να δούμε και τις επιτυχίες του προγράμματός σας- λέγατε πέρσι αυτήν την εποχή, από αυτό το Βήμα ότι θα αυξηθεί φέτος 8% και είναι στο μείον 12%.

Ένατο, το δημόσιο χρέος μεγαλώνει και διατηρεί τη δυναμική του. Το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης αναμένεται να διευρυνθεί στο 159% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος το 2011. Αναμένεται να εκτοξευθεί στα 362 δισεκατομμύρια ευρώ το 2011, δηλαδή, αυξάνεται –για να μη ξεχνιόμαστε- κατά 64 δισεκατομμύρια ευρώ στα δύο χρόνια διακυβέρνησής σας.

Με αυτά τα δεδομένα η αναμενόμενη επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του χρέους από το μηχανισμό στήριξης, προκειμένου αυτός να ευθυγραμμιστεί με τον αντίστοιχο της Ιρλανδίας θα ευνοήσει την αποπληρωμή του, αρκεί να μη συνοδευθεί από νέους δυσμενείς όρους και προϋποθέσεις. Ελπίζουμε, κύριοι της Κυβέρνησης, να υλοποιηθεί αυτή η επιμήκυνση.

Δέκατον, η ανεργία διογκώνεται δραματικά. Αναμένεται να διαμορφωθεί στο 14,6% το 2011 από 9,1% το 2009.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2010, για την οποία μίλησα, η δημοσιονομική προσαρμογή του 2011, για την οποία μίλησα, η αστοχία στις εκτιμήσεις και αποκλίσεις από τους στόχους του μνημονίου, για τις οποίες μίλησα δικαιώνουν τη στάση της Νέας Δημοκρατίας. Επιβεβαιώνουν ότι το θεραπευτικό σχήμα που έχει τεθεί σε εφαρμογή δεν είναι κατάλληλο. Αναδεικνύουν το φόβο ενός μακροχρόνιου παγετώνα της οικονομίας, τον οποίο επισήμανε και ο κ. Παπαδόπουλος, πρώην Υπουργός κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Καθιστούν επιβεβλημένη την αλλαγή της οικονομικής πολιτικής. Και αυτό, γιατί η δημοσιονομική εξυγίανση και πειθαρχία είναι αναγκαία, αλλά όχι και ικανή συνθήκη για την αναπτυξιακή επανεκκίνηση της οικονομίας. Αυτό που χρειάζεται σήμερα είναι η άμεση συγκρότηση σχεδίου και ανάληψη δράσεων για τη διαμόρφωση ενός νέου οικονομικού προτύπου, προτύπου που θα στοχεύει επί της ουσίας στην επίτευξη της διατηρήσιμης ανάπτυξης, στην ενίσχυση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, έγκαιρα ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαμαράς, κατέθεσε ένα ρεαλιστικό σχέδιο, σχέδιο το οποίο αρχικά αγνοήθηκε, στην συνέχεια διαστρεβλώθηκε και ποτέ δεν έχει κατανοητό από τους κυρίους το ΠΑΣΟΚ, σχέδιο το οποίο διαρκώς εμπλουτίζεται. Βασικοί άξονες του είναι:

Πρώτος, η μείωση του διαρθρωτικού ελλείμματος κυρίως μέσω της περιστολής των δαπανών. Η δημοσιονομική προσαρμογή είναι διατηρήσιμη όταν βασίζεται στην περικοπή των πρωτογενών δαπανών. Απαιτείται όμως, και η αναδιάρθρωση των δαπανών με τη βελτίωση της ποιότητας των δημοσίων οικονομικών και με την αύξηση της αποτελεσματικότητας των πόρων. Η τελευταία έκθεση νομισματικής πολιτικής της Τράπεζας της Ελλάδος το επισημαίνει αυτό και αναφέρει ότι υπάρχουν μεγάλα περιθώρια για ουσιαστική μείωση των δαπανών.

Δεύτερος άξονας, η ενίσχυση των φορολογικών εσόδων με την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και του συντονισμού σε όλα τα επίπεδα του φορολογικού ελεγκτικού και εισπρακτικού μηχανισμού, με τη βελτίωση της ποιότητας του θεσμικού πλαισίου που διέπει τη λειτουργία της φορολογικής διοίκησης.

Τρίτος άξονας, η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών, ώστε να αντιμετωπιστεί το κύμα φτώχειας και ανεργίας που σαρώνει ολόκληρη τη χώρα, με στοχευμένες παρεμβάσεις κοινωνικής πολιτικής, με τον εξορθολογισμό των μηχανισμών αναδιανομής του εισοδήματος.

Τέταρτος, η ανάληψη των αναγκαίων μέτρων τόνωσης της αγοράς με παρεμβάσεις όπως είναι ενδεικτικά: Η εμπροσθοβαρής αξιοποίηση των κοινοτικών κονδυλίων, η επιτάχυνση της κατασκευής έργων παραχώρησης, οι στοχευμένες δράσεις για την οικοδομή, τον τουρισμό, τη ναυτιλία.

Πέμπτος, η αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου.

Μια ορθολογική διαχείριση και μια δυναμική και στοχευμένη αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας μπορεί να εξασφαλίσει σημαντικά, σταθερά και σε μακροχρόνια βάση έσοδα για το δημόσιο, να μειώσει το ύψος του χρέους και να δημιουργήσει πρόσθετα αναπτυξιακά οφέλη.

Έκτος άξονας. Η επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών, ώστε να αξιοποιηθούν λιμνάζουσες αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας. Πρόκειται για αλλαγές, κάποιες από τις οποίες περιλαμβάνονται και στο μνημόνιο και για μεταρρυθμίσεις, που πράγματι επί δεκαετίες δεν είχαμε θέσει σε εφαρμογή και οι οποίες είναι αναγκαίες για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

Έβδομος άξονας. Η επένδυση στη γνώση, στην έρευνα και στην καινοτομία -το είπε και ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ και συμφωνώ απόλυτα- με την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου και ποιοτικού συστήματος εκπαίδευσης και διά βίου μάθησης.

Όγδοος άξονας. Η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας με τη διαμόρφωση απλών, διαφανών, σταθερών κανόνων, με τη βελτίωση του ρυθμιστικού, του ανταγωνιστικού πλαισίου των αγορών, με τη σταδιακή μείωση των φόρων, με τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, αφού αυτές στο ύψος που είναι διαμορφωμένες σήμερα δημιουργούν προβλήματα στην απασχόληση και στην ανταγωνιστικότητα.

Ένατος άξονας. Η δημιουργία ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους με τη βελτίωση της ποιότητας των θεσμών, με τη δραστητική μείωση της γραφειοκρατίας, με πρωτοβουλίες, όπως είναι ο περιορισμός των ερμηνευτικών εγκυκλίων, η ενοποίηση των μηχανισμών χρέωσης του πολίτη, ο περιορισμός των επικαλύψεων των αρμοδιοτήτων των δημοσίων υπηρεσιών.

Δέκατος άξονας. Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας με την τόνωση της εξωστρέφειας και την ανάδειξη των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων της χώρας. Η τελευταία έκθεση της Εθνικής Τραπέζας μιλά ακριβώς για το ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει ο πρωτογενής τομέας στην εξωστρέφεια της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτούς τους άξονες πολιτικής δράσης η Νέα Δημοκρατία συνέβαλε και θα συμβάλλει με σύνεση, συνέπεια, υπευθυνότητα και αποφασιστικότητα.

Άλλωστε, έχει αποδείξει έμπρακτα και διαχρονικά ότι ασκεί με ευθύνη τον εκάστοτε θεσμικό της ρόλο. Τον τελευταίο χρόνο ενίσχυσε την προσπάθεια για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης. Συμμετέχει ενεργά και δημιουργικά στην αναζήτηση των βέλτιστων λύσεων στο πλαίσιο της Ευρωζώνης. Πρότεινε έγκαιρα συστατικά μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής. Στήριξε χρηματοπιστωτικά μέτρα για τη διαφύλαξη της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος. Στήριξε διαρθρωτικά μέτρα για τη βιώσιμη διόρθωση των δημόσιων οικονομικών. Στήριξε διαρθρωτικά μέτρα για την απελευθέρωση δυνάμεων και πόρων στην οικονομία. Στήριξε αρκετές από τις ρυθμίσεις που εμπεριέχονται στο πρόσφατο πολυνομοσχέδιο. Κατέθεσε τεκμηριωμένες προτάσεις για την ταχύτερη έξοδο της χώρας από την κρίση. Έτσι αντιλαμβάνεται το ρόλο της η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρος της, ο κ. Σαμαράς, ένα ρόλο που ποτέ δεν έπαιξε ο κύριος Πρωθυπουργός ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Σε κάθε περίπτωση βέβαια -και ευτυχώς για τη χώρα η Νέα Δημοκρατία δεν είναι ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπερασματικά ο προϋπολογισμός του 2011 εδράζεται σε έωλες παραδοχές. Ενσωματώνει μη ρεαλιστικές προβλέψεις. Αγνοεί την ανάκαμψη της οικονομίας και την κοινωνική προστασία. Γι' αυτό είναι ένας μετέωρος προϋπολογισμός. Είναι ένας προϋπολογισμός μίας εικονικής πραγματικότητας και θα αποδειχθεί ως ο πρώτος προσωρινός προϋπολογισμός για το 2011. Πολύ γρήγορα θα αναθεωρηθεί, όπως άλλωστε έγινε και με το προσχέδιό του, γεγονός που δείχνει ξεκάθαρα την αδιέξοδη οικονομική πολιτική της Κυβέρνη-

σης, γεγονός που αποτελεί άλλη μία ισχυρή ένδειξη της αναγκαιότητας αλλαγής του μείγματος της οικονομικής πολιτικής, αναγκαία αλλαγή για να πιάσουν τόπο οι μεγάλες, οι διευρυνόμενες θυσίες των Ελλήνων πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

Καλείται στο Βήμα ο γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Καραθανασόπουλος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Καραθανασόπουλε, θα περιμένετε να φύγει και ο τελευταίος από την Αίθουσα, για να ξεκινήσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Από τους προτιθέμενους να φύγουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Από τους προτιθέμενους, οπωσδήποτε.

Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κρατικός προϋπολογισμός του 2011 εντάσσεται στο πλαίσιο της κλιμάκωσης της πιο βάρβαρης επίθεσης ενάντια στη λαϊκή οικογένεια. Ο κρατικός προϋπολογισμός υπηρετεί με συνέπεια τη στρατηγική επιλογή της αστικής τάξης για ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και επιτάχυνση της υλοποίησης των αντιλαϊκών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Ταυτόχρονα, επιδιώκει τη διαχείριση της δημοσιονομικής εκτροπής, η οποία είναι απόρροια της καπιταλιστικής κρίσης, φορτώνοντας τα βάρη στις πλάτες του λαού.

Η υλοποίηση του προϋπολογισμού θα έχει ως βασική συνέπεια την επιτάχυνση της πορείας επιδείνωσης της θέσης της λαϊκής οικογένειας και για πρώτη φορά θα οδηγήσει στην απόλυτη εξθλίωση σημαντικών τμημάτων των εργατοϋπαλλήλων. Ο στόχος του κρατικού προϋπολογισμού, η στρατηγική επιλογή που αυτός θέλει να υλοποιήσει δεν είναι άλλη, παρά να υπάρξει μια φθηνή εργατική δύναμη, χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και κατακτήσεις, μόνο και μόνο για να μπορέσει να σωθεί το κεφάλαιο.

Η Κυβέρνηση, αλλά και οι κάθε λογής απολογητές και διαχειριστές του συστήματος ισχυρίζονται -το ακούσαμε εδώ και από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ και από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας- ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε την κρίση χρέους, η οποία, λένε, είναι αποτέλεσμα του υπερμεγέθους, του σπάταλου κράτους, ενός κράτους με έντονα τα φαινόμενα της διαφθοράς και της διαπλοκής και, κατά συνέπεια, η Κυβέρνηση προβάλλει ως αναγκαία προϋπόθεση για τη διέξοδο από την κρίση το εξής τρίπτυχο: Αντιμετώπιση του δημοσιονομικού εκτροχιασμού, αναδιάρθρωση και εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης και ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο.

Ο λογικοφανής αυτός ισχυρισμός είναι ψευδεπίγραφος και ταυτόχρονα βαθύτατα αντιεπιστημονικός από τη στιγμή που αρνείται πεισματικά να απαντήσει σε δύο βασικά ερωτήματα.

Ερώτημα πρώτο. Πώς φθάσαμε στο δημοσιονομικό εκτροχιασμό; Το χρέος αποτελεί φυσικό φαινόμενο; Είναι κάτι σαν τον κερανό, τη βροχή ή το χαλάζι; Γιατί αποφεύγουν να απαντήσουν σε αυτό το ερώτημα ή, όπως έκανε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Αλευράς, λένε ότι φταίνε οι μισθοί; Ντροπή και αίσχος να λέμε ότι για το χρέος φταίνε οι μισθοί, οι κοινωνικές δαπάνες για την υγεία και την παιδεία, οι οποίες συνεχώς συρρικνώνονται και διαρκώς εξαθλιώνεται η λαϊκή οικογένεια! Θα έπρεπε να υπήρχε λίγη ντροπή!

Γιατί δεν απαντά, λοιπόν, σε αυτό το ερώτημα, δηλαδή στο ποια πολιτική οδήγησε στο χρέος και ποιοι επωφελήθηκαν απ' αυτήν την πολιτική, από τη διόγκωση του χρέους; Είναι, μήπως, ανίκανοι; Είναι άσχετοι; Όχι, εμείς λέμε ότι είναι πάρα πολύ ικανοί, αλλά δεν απαντούν στο συγκεκριμένο ερώτημα, γιατί τους τρομοκρατεί τα τους ίδιους η απάντηση, γιατί αυτή η απάντηση αναδεικνύει τα αδιέξοδα της πολιτικής τους, αλλά και την ιστορική χρεοκοπία του συστήματος.

Είναι ή όχι αλήθεια το γεγονός ότι φθάσαμε στο δημοσιονομικό εκτροχιασμό και στη διόγκωση του δημόσιου χρέους μετά

από μία υπερδεκαετή πολιτική υψηλών ρυθμών ανάπτυξης στην ελληνική οικονομία, των υψηλότερων ρυθμών από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Πρόκειται για μία περίοδο η οποία χαρακτηρίστηκε, με βάση τα λεγόμενά ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, από την πορεία της ισχυρής Ελλάδας, μίας ισχυρής Ελλάδας που είχε κύρος και αξιοπιστία στο παγκόσμιο σύστημα, μίας πορείας των ιστορικών, όπως τις χαρακτηρίσατε, επιτυχιών, δηλαδή της ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ, της κυκλοφορίας του ευρώ, της πραγματοποίησης των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και των ελληνικών επιχειρήσεων, που εξαπλώνονταν στα Βαλκάνια, στον Εύξεινο Πόντο και στην ευρύτερη περιοχή και που από κοινού οι δύο συνεταιίροι χειροκροτούσατε.

Αλήθεια, όλα αυτά για τα οποία τότε πανηγυρίζατε, όλα αυτά τα ανδραγαθήματα για τα οποία καυχόσασταν πού πήγαν σήμερα; Πού πήγαν σήμερα τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα, με τα οποία εξαπατούσατε τον ελληνικό λαό από τη δεκαετία του '80 και μετά τουλάχιστον, ότι δηλαδή θα φάει με χρυσά κουτάλια;

Δεν είναι σημαντικό ζήτημα το με ποια πολιτική, με ποια εργαλεία υλοποιήθηκε αυτή η ανάπτυξη; Θα απαντήσετε σ' αυτό το ζήτημα; Πρώτον, υλοποιήθηκε ή όχι με την προσφορά γης και ύδωρ στους κεφαλαιοκράτες; Είχαμε φοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο. Οι εφοπλιστές δεν πληρώνουν δεκάρα τσακιστή, πρόνοια και κίνητρα αναπτυξιακών νόμων διαχρονικά, ακόμη, αν θέλετε, και πρόνοια για τη εξαγωγή κεφαλαίων, αλλά και παραγωγικών δραστηριοτήτων στο εξωτερικό.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, που ήταν ταγμένο στην υλοποίηση των αναγκών του κεφαλαίου με τις κατάλληλες υποδομές; Τα Κοινωνικά Πλαίσια Στήριξης για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας; Οι συμβάσεις παραχώρησης για να γίνουν ιδιωτικά μεγάλα έργα, το Αεροδρόμιο, η Αττική Οδός, η Γέφυρα, που είναι πανάκριβη για το λαό; Η πολιτική προμηθειών, όπου στηρίζατε με κάθε τρόπο την κερδοφορία του κεφαλαίου; Τα υπερμεγέθη κέρδη, μέσα από αυτή την πολιτική προμηθειών δεν βγήκαν;

Επίσης, είχαμε την πολιτική της απελευθέρωσης των αγορών, τις ιδιωτικοποιήσεις. Ξεκινήσατε στην αρχή ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία με την ιδιωτικοποίηση των κερδοφόρων επιχειρήσεων, ΟΤΕ, ΔΕΗ και άλλες κερδοφόρες επιχειρήσεις, στο όνομα ότι πρέπει το κράτος να αποσύρει από την επιχειρηματική δράση, γιατί είναι κακός επιχειρηματίας. Και ταυτόχρονα, είχαμε την πολιτική της εμπορευματοποίησης της παιδείας, της υγείας. Όμως, και αυτές οι ιδιωτικοποιήσεις πού οδήγησαν; Σε πανάκριβο ρεύμα, σε πολύ ακριβές παροχές για τα λαϊκά στρώματα και ταυτόχρονα σε μία εντατικοποίηση, στην επιδείνωση της θέσης των εργαζομένων στους κλάδους αυτούς.

Το δεύτερο σκέλος αυτής της πολιτικής σας ήταν η αφαίρεση εργατικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, για να προσαρμοστεί, όπως ισχυρίζεστε και εσείς, με βάση τις ευρωενωσιακές επιταγές, η εργατική δύναμη στις ανάγκες της επιχείρησης, στις ανάγκες των κεφαλαιοκρατών, για να γίνει ακόμη πιο φθηνή η εργατική δύναμη. Δηλαδή, όλα αυτά τα επιτεύγματα της προηγούμενης δεκαετίας ήταν αποτελέσματα της πιστής, με συνέπεια υλοποίηση από μεριά και της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας εφαρμογή της ευρωενωσιακής πολιτικής για την ανταγωνιστικότητα.

Θα ρωτήσει κάποιος: Ποια ήταν, τέλος πάντων, τα αποτελέσματα αυτής της ανάπτυξης; Γιατί και τώρα την ανάπτυξη επικαλούνται ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία ως σωτηρία. Δεν είχαμε μία συσσώρευση του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου σε όλο και λιγότερα χέρια; Δηλαδή, ο πλούτος τον οποίο δημιουργούσαν οι εργατοϋπάλληλοι συγκεντρωνόταν, ιδιοποιούνταν από μία χούφτα κεφαλαιοκράτες, για να υπάρχει μια τεράστια κερδοφορία για τους επιχειρηματικούς ομίλους στην Ελλάδα, με υψηλότερους ρυθμούς και ταυτόχρονα να ισχυροποιείται η θέση των επιχειρηματικών ομίλων.

Δεύτερον, δεν είχε ως αποτέλεσμα την επιδείνωση της θέσης της λαϊκής οικογένειας, των εργαζόμενων, των επαγγελματιών και των εμπόρων που συνθλίβονται από τον ανταγωνισμό των μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων, αλλά και των φτωχών αγροτικών νοικοκυριών που οδηγούνται στο ξεκλήρισμα ως συνέπεια της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, για να συγκεντρωθεί η γη σε

όλο και λιγότερα χέρια, να αναπτυχθεί η επιχειρηματική καπιταλιστική δραστηριότητα στην ύπαιθρο και να αλλάξει η χρήση γης;

Το τρίτο αποτέλεσμα ήταν τα υψηλά επίπεδα του δημόσιου χρέους, γιατί το χρέος δεν ξεφύτρωσε από το πουθενά. Ήταν υπερδιαχρονικό το υψηλό χρέος στην Ελλάδα, όπως είναι και στην Ιταλία. Πάνω από το 100% του ΑΕΠ ήταν την τελευταία εικοσαετία το χρέος στην Ελλάδα. Το ίδιο και στην Ιταλία. Τότε που υπήρχε ανάπτυξη, δεν υπήρχε πρόβλημα χρέους και σήμερα ξαφνικά υπάρχει πρόβλημα χρέους; Γιατί; Διότι υπάρχει η καπιταλιστική κρίση. Γι' αυτό, αναδεικνύετε ως πρωταρχικό ζήτημα το χρέος.

Πού οφείλεται, λοιπόν, αυτό το υψηλό δημόσιο χρέος; Στις απαλλαγές από το σκέλος των εσόδων, για να μιλήσουμε με όρους προϋπολογισμού, προς το μεγάλο κεφάλαιο, προς τους επιχειρηματικούς ομίλους και ταυτόχρονα στο ζεστό χρήμα, στο οποίο στηρίζατε διαχρονικά την επιχειρηματική δράση. Οφείλεται στους αμερικανονατοϊκούς εξοπλισμούς, που είναι ξένοι με την αμυντική θωράκιση της χώρας μας, στην πραγματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά πάνω από όλα, στη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της χώρας μας ως αποτέλεσμα και της συμμετοχής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ως αποτέλεσμα της πολιτικής της απελευθέρωσης των αγορών.

Η Κοινή Αγροτική Πολιτική πού οδήγησε; Στη συρρίκνωση της παραγωγής και της αγροτικής δραστηριότητας. Από εκεί που ήμασταν πλεονασματικοί και εξαγωγείς σε αγροτικά προϊόντα, πρωτεύοντα για τη διατροφή του ελληνικού λαού, σήμερα κάνουμε τεράστιες εισαγωγές λόγω της μεταφοράς της παραγωγικής δραστηριότητας και της συρρίκνωσης των παραδοσιακών και πολύ ισχυρών κλάδων της μεταποίησης στις χώρες με φθηνότερο εργατοϋπαλληλικό δυναμικό. Άρα, λοιπόν, το υψηλό δημόσιο χρέος οφείλεται στην με κάθε τρόπο στήριξη της ικανοποίησης των αναγκών του κεφαλαίου.

Σ' αυτό ακριβώς το σημείο, σε αυτήν ακριβώς την ανάγκη της στήριξης των αναγκών του κεφαλαίου, συμβάλλει και ο ίδιος ο κρατικός μηχανισμός, που τώρα τον έχετε στηρίξει στο απόπασμα, που είναι δικό σας παιδί αυτός ο κρατικός μηχανισμός. Ο με αυτόν τον τρόπο ιστορικά διαμορφωμένος κρατικός μηχανισμός απαντούσε τότε στις ανάγκες στήριξης των επιχειρηματικών ομίλων, στις ανάγκες ενίσχυσης και κεφαλαιοποίησης των δράσεών τους, στην ανάγκη προώθησης της πολιτικής των συμμαχιών της αστικής τάξης, εξαγοράζοντας μεσαία στρώματα και ταυτόχρονα στη δημιουργία μια εργατικής αριστοκρατίας, την οποία θα την αξιοποιούσε η αστική τάξη και το πολιτικό της υπηρετικό προσωπικό, ως μέσο για τη χειραγώγηση των συνειδήσεων των εργαζομένων, ως μέσο για τον εκφυλισμό του κινήματος. Όμως, αυτός ο κρατικός μηχανισμός αποτέλεσε και στήριξη των κομμάτων της πλουτοκρατίας, αποτέλεσε το πελαταικό και κομματικό κράτος για να μπορείτε να έχετε αυτή τη δύναμη.

Στο κάτω-κάτω της γραφής, και η διαπλοκή είναι αποτέλεσμα αυτής ακριβώς της σύμφυσης των αναγκών και των συμφερόντων του κεφαλαίου με το πολιτικό σύστημα. Το παράδειγμα της «SIEMENS» είναι τρανταχτό και δεν χρειάζεται να αναφερθούμε πολύ αναλυτικά.

Σήμερα, λοιπόν, αυτή η συγκεκριμένη διαμόρφωση του κράτους, που εσείς και η Νέα Δημοκρατία συμβάλλατε για να γίνει, βάζει εμπόδια, δυσκολεύει στη δράση του κεφαλαίου, γιατί θέλει απελευθέρωση και νέους τομείς δράσης. Γι' αυτό και προωθείτε τα νέα μέτρα αναδιάρθρωσης και ριζικής ανασυγκρότησης του κράτους, μιας ανασυγκρότησης που θα συμβαδίζει με τις σημερινές ανάγκες της πλουτοκρατίας.

Η αντίθεσή μας, λοιπόν, στην προσπάθεια ανασυγκρότησης του κράτους δεν πηγάζει από τη λογική της υπεράσπισης αυτού του κράτους που έχουμε ιδρύσει ως σήμερα, των σημερινών δηλαδή δομών και λειτουργιών -άλλωστε, ο ταξικός του χαρακτήρας ως μηχανισμός υπεράσπισης και προστασίας της αστικής τάξης δεν έχει ανααιρεθεί- αλλά από το γεγονός ότι η υλοποίηση αυτών των αναδιρθρώσεων θα οδηγήσει σε σημαντική επιδείνωση της θέσης της λαϊκής οικογένειας, αλλά και των εργαζόμενων στον κρατικό μηχανισμό.

Το δεύτερο σημαντικό ερώτημα, κατά τη γνώμη μας, είναι το εξής: Όλες αυτές οι εξελίξεις τις οποίες βιώνουμε σήμερα στην

Ελλάδα, αποτελούν ελληνική ιδιομορφία; Όσοι το ισχυρίζονται και επιμένουν να το ισχυρίζονται αυτό, οι ίδιες οι εξελίξεις χλευάζουν αυτόν τον ισχυρισμό. Χλευάζουν, δηλαδή, την αποπροσανατολιστική τακτική και αντιπαράθεση, που και σήμερα παρακολουθήσαμε ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ για το ποια διαχείριση ευθύνεται, για το ποια κυβερνητική διαχείριση είχε τις περισσότερες κυβερνητικές ανεπάρκειες στην υλοποίηση του έργου ή για το ποιος έκανε τα μεγαλύτερα μαγειρέματα και την αλλοίωση των στατιστικών μεγεθών.

Το παράδειγμα της Ιρλανδίας αποτελεί πάρα πολύ καθαρό όπλο που συντριβει αυτές τις λογικές. Τι ήταν η Ιρλανδία; Δεν αποτέλεσε η Ιρλανδία τον παράδεισο της επιχειρηματικότητας και της προσέλκυσης ξένων επενδύσεων; Δεν αποτέλεσε η Ιρλανδία την άσση της ανταγωνιστικότητας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και το δακτυλοδεικτούμενο παράδειγμα; Δεν αποτέλεσε η Ιρλανδία το πρότυπο του νέου παραγωγικού μοντέλου που θέλουν να γίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, του μοντέλου δηλαδή της καινοτομίας που αξιοποίησε στο έπακρο τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα και μάλιστα με εξαγωγικό προσανατολισμό, που είχε ένα μικρό και ευέλικτο δημόσιο τομέα, χωρίς αυτό το βαθμό της διαφθοράς και της διαπλοκής και βεβαίως με μία πλήρως απελευθερωμένη αγορά κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών, χωρίς δηλαδή κλειστά επαγγέλματα, αλλά και εργαζόμενο χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα; Και πού έφθασε σήμερα αυτό το μοντέλο που το χειροκροτούσαν κάποτε όλες οι πτέρυγες του ευρωμονόδρομου της Βουλής; Το μοντέλο, λοιπόν, της Ιρλανδίας έφθασε σήμερα να έχει έλλειμμα τριπλάσιο από την Ελλάδα. Το δημόσιο χρέος από 44%, που ήταν πριν από δύο χρόνια, έφθασε το 100% μέσα σε δύο χρόνια και ταυτόχρονα εντάσσεται η Ιρλανδία στο μηχανισμό στήριξης.

Αρα, λοιπόν, εδώ τι επιβεβαιώνεται; Επιβεβαιώνεται ότι ανεξάρτητα από τη μορφή που προσλαμβάνει το δημόσιο χρέος, μία είναι η αιτία. Η Ιρλανδία αύξησε το δημόσιο χρέος για να σώσει τις τράπεζες, η Ελλάδα γιατί, όπως ισχυρίζεται, έχει υπερμεγέθη δημόσιο τομέα. Ψέματα. Μία, λοιπόν, είναι η αιτία και στη μία και στην άλλη περίπτωση, όπως είδαμε. Η με κάθε τρόπο στήριξη των αναγκών του κεφαλαίου και στην Ελλάδα και στην Ιρλανδία και αλλαχού.

Έτσι, λοιπόν, αυτό επιβεβαιώνεται εξάλλου και από την ίδια πορεία του χρέους και στις πλέον ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες. Πού ήταν το χρέος συνολικά σε όλες αυτές τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες πριν την κρίση; Το 2007 ήταν στο 75% του συνολικού ΑΕΠ τους. Αμέσως μετά την κρίση πού έφτασε και μέχρι το 2014; Η πρόβλεψη που γίνεται είναι ότι θα ξεπεράσει το 110% του ΑΕΠ και αυτό, ως βασικός παράγοντας της χρηματοδοτικής στήριξης που παρείχαν οι ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες για τη σωτηρία των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και ιδιαίτερα όχι μόνο του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Συμπέρασμα: Η διόγκωση του δημόσιου χρέους είναι αποτέλεσμα της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης και όχι το ανάποδο, όπως επιμένει το πολιτικό και επιστημονικό προσωπικό του συστήματος να ισχυρίζεται εδώ. Άλλωστε, εξ αυτού του συμπεράσματος προκύπτουν και οι παρακάτω βασικές εκτιμήσεις που επιβεβαιώνουν τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Η πρώτη εκτίμηση αφορά τα όρια και την αναποτελεσματικότητα της αστικής πολιτικής διαχείρισης της κρίσης όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε παγκόσμιο καπιταλιστικό επίπεδο. Οι ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες ξεκίνησαν με μία επεκτατική πολιτική για τη σωτηρία των επιχειρηματικών ομίλων, που οδήγησε στη διόγκωση του χρέους. Ως συνέπεια τη διόγκωσης αυτού του χρέους επέλεξαν την περιοριστική πολιτική, για να μπορέσουν να διαχειριστούν τα δημοσιονομικά ελλείμματα, περιοριστική πολιτική που επιδεινώνει τα φαινόμενα την ύφεση και ταυτόχρονα δημιουργεί νέες δυσκολίες στην εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους. Είναι, δηλαδή, φαύλος κύκλος.

Δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι όποια ανάκαμψη σε διεθνές επίπεδο στις μεγάλες ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες είναι ασταθής και αβέβαιη, όπως άλλωστε επιβεβαιώνουν και οι πρόσφατες προβλέψεις των μεγάλων ιμπεριαλιστικών οργανισμών

από ΟΟΣΑ, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή την αβέβαιη ανάκαμψη θα την ακολουθήσει μία νέα ακόμη μεγαλύτερη κρίση.

Τρίτον. Αυτή η διεθνής καπιταλιστική κρίση υπερσυσσώρευσης είναι αποτέλεσμα της αναρχίας στην παραγωγή και έχει ως συνέπεια εκτός από τα ζητήματα επιδείνωσης του χρέους και των δημοσιονομικών μεγεθών, εκτός από την ολομέτωπη συνολική επίθεση απέναντι στους λαούς, και την όξυνση των ανισομετριών σε επίπεδο ανάπτυξης των καπιταλιστικών οικονομιών, μία ανισόμετρη ανάπτυξη η οποία αμφισβητεί το δοσμένο συσχετισμό δύναμης.

Οι παλιές αναπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες αισθάνονται πολύ καυτή την ανάσα της Κίνας και της Ινδίας, που τους αμφισβητούν το ρόλο. Αυτή η αμφισβήτηση του συσχετισμού δύναμης επιδεινώνει και κορυφώνει ακόμη περισσότερο τις αντιθέσεις ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κράτη. Έκφραση αυτών των αντιθέσεων είναι και η διαπάλη ανάμεσα στα τμήματα του κεφαλαίου για το ποιο από αυτά θα υποστεί το μεγαλύτερο βαθμό απαξίωσης του πλεονάζοντος κεφαλαίου, αλλά και ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κράτη για το ποιο απ' αυτά θα έχει τις λιγότερες απώλειες ή και θα κερδίσει θέση μετά από την κρίση.

Αυτό εκφράστηκε και στο επίπεδο των G20 με τη διαπάλη για το εμπορικό ισοζύγιο και τη διεθνή του ρύθμιση σε παγκόσμιο επίπεδο, με τη νομισματική πολιτική και τη διαπάλη για τα ισχυρά και αδύναμα νομίσματα και την αλλαγή των ισοτιμιών, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ακριβώς εκφράζεται στην υιοθέτηση του μηχανισμού στήριξης και στο ευρωμόλογο. Είναι ένας μηχανισμός στήριξης, ο οποίος δεν μπορεί να αναίρεσει και να αντιμετωπίσει τις αιτίες της καπιταλιστικής κρίσης και αποτελεί μέσο για τη θωράκιση του ευρώ ως ενιαίο ισχυρού νομίσματος, αλλά και ταυτόχρονα ως μέσο για την προστασία των πιστωτών του χρηματοπιστωτικού συστήματος, που κατέχουν στα χέρια τους τα γραπτά ομόλογα και εργαλεία για την περαιτέρω κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης.

Άλλωστε αυτό διαφάνηκε από το συμβούλιο κορυφής, ότι μπορεί οι αντιθέσεις ως προς τη σύνθεση του μηχανισμού στήριξης να υπάρχουν ακόμη και ως προς το αν είναι υπαρκτά και αναγκαία και άλλα μέτρα να ληφθούν, αλλά ταυτόχρονα εκφράστηκε και με τη συμφωνία, τη συναίνεση και την αποδοχή από όλους στην ανάγκη κλιμάκωσης της αντιλαϊκής επίθεσης.

Οι εξελίξεις, λοιπόν, επιβεβαιώνουν ότι και σε συνθήκες κρίσης και στην ευρωζώνη οξύνονται οι αντιθέσεις και οι ανισόμετρες σχέσεις, αλλά και το ευρώ ως κοινό νόμισμα δεν μπόρεσε να θωρακίσει την οικονομία της. Επιβεβαιώνεται δηλαδή, η έγκαιρη επισήμανση που είχαμε κάνει ως ΚΚΕ ότι το ευρώ αποτέλεσε την οικονομική συγκόλληση των οικονομιών των κρατών-μελών με βαθιές ανισομετρίες στην ανάπτυξη και στη διάθρωση των βιομηχανικών κλάδων και επομένως της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας. Σε συνθήκες κρίσης ήταν αναμενόμενο να δοκιμάζεται η συνοχή της Ευρωπαϊκής Ζώνης.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην προσπάθειά της αυτή να συσκοτίσει την επίδραση της εκδήλωσης της κρίσης στη δημοσιονομική κατάσταση, τι θέλει να κάνει στη πραγματικότητα; Στην πραγματικότητα θέλει να συγκαλύψει ότι έχει μία αυξανόμενη διαχειριστική δυσκολία, μία διαχειριστική δυσκολία που οδηγεί στο βάθεμα της κρίσης, της ύφεσης της ελληνικής οικονομίας και κατά το 2010 και στην εκμηδένιση της όποιας δυνατότητας ή πιθανότητας για ουσιαστική ανάκαμψη μετά το 2011 με επίκεντρο στο προ κρίσης επίπεδο.

Οι ίδιες οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν ότι η προσφυγή της Κυβέρνησης στο μηχανισμό στήριξης και στο μνημόνιο αποτέλεσε στρατηγική της επιλογή. Αποτελεί συνειδητή διαστρέβλωση της πραγματικότητας ότι η επιλογή αυτή ήταν αναγκαστική για την αποφυγή της χρεοκοπίας και τη διασφάλιση της καταβολής των μισθών και των συντάξεων, χρεοκοπία και στάση πληρωμών που η Κυβέρνηση έχει δρομολογήσει για τη λαϊκή οικογένεια. Άλλωστε και τα ίδια τα στοιχεία που περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός του 2011 διαψεύδουν αυτόν τον ισχυρισμό από τη στιγμή που το 54% του συνόλου των κρατικών δαπανών θα διατεθούν για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους και μόνο το 16% για την πληρωμή των μισθών και των συντάξεων.

Στην πραγματικότητα και το νέο πακέτο μέτρων που συμπεριλαμβάνεται στον προϋπολογισμό, όπως διαμορφώθηκε και από τη νέα επικαιροποίηση του μνημονίου, στοχεύει στη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλιακών ομίλων, στην ανάσχεση της πτώσης του ποσοστού κέρδους και στη μεταφορά πρόσθετων βαρών στις πλάτες της λαϊκής οικογένειας.

Αυτά, λοιπόν, τα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα έρχεται να εξειδικεύσει και να υλοποιήσει ο προϋπολογισμός του 2011, τα μέγεθ του οποίου βρίσκονται υπό συνεχή αναθεώρηση ανάλογα με την πορεία εκτέλεσής του. Όπως και σε κάθε προϋπολογισμό, έτσι και σε αυτόν για το 2011, είναι υπαρκτά τα φαινόμενα της αναξιοπιστίας των μεγεθών και της πιθανότητας αποκλίσεων από τις προβλέψεις.

Σήμερα, όμως, η όποια απόκλιση θα αξιοποιηθεί ως εφελκυστήριο για τη νομιμοποίηση νέων, ακόμη πιο σκληρών, αντιλαϊκών μέτρων. Για παράδειγμα η πρόβλεψη, την οποία κάνει για ενίσχυση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, που θα προέλθει μέσα από τη αύξηση της αποτίμησης των μετοχών και των ομολόγων, είναι μία πολύ επισφαλής πρόβλεψη. Όπως, επίσης, δεν αντέχει σε σοβαρή κριτική η εκτίμηση, την οποία κάνει ο κρατικός προϋπολογισμός, ότι θα ανέλθουν οι εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία τη στιγμή που αυξάνεται η ανεργία και κλιμακώνονται οι ανατροπές προς την κατεύθυνση της ευελιξίας των εργασιακών σχέσεων.

Η μη πραγματοποίηση αυτών των σχεδιασμών, που κάνει για τα ασφαλιστικά ταμεία, θα οδηγήσει σε μέτρα ακόμη μεγαλύτερων μειώσεων στις συντάξεις, κατάργηση ουσιαστικά των επικουρικών, αλλά και στις παροχές προς τους ασφαλισμένους.

Αλλά αυτή η κυβερνητική πολιτική είναι και αδιέξοδη, γιατί και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αυτό το οποίο τόνισε είναι ότι αυτό το οποίο θέλουμε να κάνουμε είναι να δημιουργήσουμε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο με επίκεντρο την πράσινη ανάπτυξη, την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων στηριγμένο στην ανταγωνιστικότητα και στην εξωστρέφεια, για μία φιλική προς τις επιχειρήσεις Ελλάδα, όπως είπε. Δηλαδή, το μοντέλο που προτείνει η Κυβέρνηση με βάση τα επίσημα λόγια του κυρίου Πρωθυπουργού δεν είναι τίποτε άλλο και έχει ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά του μοντέλου που παρουσιάσαμε πριν για την Ιρλανδία, το οποίο μοντέλο χρεοκόπησε με τραγικές συνέπειες για τα λαϊκά στρώματα.

Έτσι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι θυσίες για το λαό δεν θα έχουν ημερομηνία λήξης. Είναι αδιέξοδη η πολιτική της Κυβέρνησης για τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του λαού.

Είστε ένοχοι και θα απολογηθείτε αργά ή γρήγορα. Θα λογοδοτήσετε στον ελληνικό λαό για μία πολιτική βαθύτατα αντιλαϊκή, επικίνδυνη για τα λαϊκά συμφέροντα, για μια πολιτική που συμβάλλει στο να βυθίζεται η χώρα σε μία κρίση διαρκείας. Παραλάβατε τη μείωση του ΑΕΠ στο 2,2% και με το θαυματουργό σας μείγμα, όπως ισχυριζόσασταν προεκλογικά, οδηγήσατε το 2010 στο 4,2% την πτώση του ΑΕΠ. Αυξήσατε, λοιπόν, του πτώση του ΑΕΠ και ταυτόχρονα αυξήσατε το δημόσιο χρέος. Να πιο ήταν το θαυματουργό σας μείγμα που ισχυριζόσασταν ότι είχατε προεκλογικά. Συνοδεύεται αυτό από τα αποτελέσματα, όπως από την εκτεταμένη φτώχεια, από την αύξηση της ανεργίας και καταστρέφεται το μέλλον της νέας γενιάς από τα δεκάδες χιλιάδες λουκέτα στους επαγγελματίες.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει τη δημιουργία ενός κλίματος ευρύτερης συναίνεσης, για την αντιλαϊκή της πολιτική. Εκτός από τη στήριξη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, θέλει να αξιοποιήσει για το σκοπό αυτό και τη δημιουργία των νέων πολιτικών σχηματισμών. Η Νέα Δημοκρατία επικεντρώνει την αντιπαράθεσή της στην αναγκαιότητα ή όχι του μνημονίου. Οι οποίες επιμέρους επιφυλάξεις της δεν μπορούν να αναιρέσουν το γεγονός ότι ο βασικός πυρήνας της κριτικής και της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και της πρότασής της, εστιάζεται στην αναγκαιότητα της επιτάχυνσης και της υλοποίησης των καπιταλιστικών, αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ εκτός από την κριτική στο μνημόνιο υποστηρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να αλλάξει, διαφορετικά θα χρεοκοπήσει. Επαναφέρει δηλαδή ήδη συνθήματα που από τη δεκαετία του '80 έχουν χρεοκοπήσει και αντιλήψεις για μια

ευρω-ένωση των λαών.

Ο Συνασπισμός θεωρεί την επιλογή της εσωτερικής υποτίμησης ως αδιέξοδη –δηλαδή την επιλογή της Κυβέρνησης- χωρίς αντιφασιστικά φαινόμενα και υποστηρίζει ένα άλλο μείγμα πολιτικής για ανάπτυξη με κοινωνικό περιεχόμενο. Δηλαδή οι κεφαλαιοκράτες θα αποκτήσουν ξαφνικά κοινωνικό προσώπιο και περιεχόμενο στα μέτρα τα οποία επιλέγουν και επιβάλλουν.

Κοινή συνισταμένη και των μεν και των δε είναι πως η διαχειριστική τους λογική και η μη αμφισβήτηση του συστήματος, καθώς και το γεγονός ότι από τη στιγμή που επίσημα αμφισβητούν τη λογική της αναδιάρθρωσης του χρέους, αδυνατούν να απαντήσουν στο πώς θα καλυφθούν οι ανάγκες εξυπηρέτησης αυτού του δημόσιου χρέους.

Η κυβερνητική πολιτική αποτελεί μονόδρομο για τις ανάγκες του κεφαλαίου και του καπιταλιστικού συστήματος, ενός συστήματος που επιβεβαιώνεται από τον ίδιο το χαρακτήρα της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης, αλλά και από τις δυσκολίες στην αστική πολιτική διαχείριση ότι έχει εξαντλήσει τα όριά του. Ξέρете πολύ καλά ότι δεν απομακρύνεται η πιθανότητα χρεοκοπίας, μια πιθανότητα που επιβεβαιώνει την ιστορική χρεοκοπία του καπιταλιστικού συστήματος και σηματοδοτεί το γεγονός ότι ήρθε η ιστορική στιγμή, δηλαδή διαμορφώθηκαν οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης και στην ελληνική κοινωνία.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γίνεται ακόμη πιο καθαρό ότι ανοίγονται δυο δρόμοι στην ελληνική κοινωνία. Ο ένας είναι ο δρόμος που ακολουθείται σήμερα και θυσιάζει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών στο βωμό της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Ο άλλος δρόμος είναι αυτός που βάζει στο επίκεντρό του την ολόπλευρη ικανοποίηση των σύγχρονων και διευρυνόμενων λαϊκών αναγκών. Ένας δρόμος που συνδέεται με την ανάγκη της αντεπίθεσης στη γραμμή της ρήξης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την αποδέσμευση δηλαδή από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το ΝΑΤΟ στο πλαίσιο της λαϊκής εξουσίας.

Γιατί εμείς προτείνουμε αυτόν τον άλλο δρόμο, ξεκινώντας από τρεις βασικές διαπιστώσεις: Γιατί με αυτόν τον άλλο δρόμο ικανοποιούνται οι εξής προϋποθέσεις: Πρώτον, είναι ο μόνος απαραίτητος και αναγκαίος δρόμος για να μπορέσει να διαγραφεί, προς όφελος του λαού, το κρατικό χρέος που δημιουργήσαν οι πολιτικές εξυπηρέτησης των αναγκών του κεφαλαίου.

Δεύτερον, για να μπορέσουν να απελευθερωθούν, αλλά και να αξιοποιηθούν οι πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες που έχει η χώρα μας προς όφελος του λαού. Για παράδειγμα, δηλαδή, να αξιοποιηθεί στο σύνολο η ελληνική κοινωνία τις εγχώριες ενεργειακές πηγές, το λιγνίτη, τα ανεξερεύνητα κοιτάσματα πετρελαίου, όχι στη βάση βεβαίως που προωθεί η Κυβέρνηση της συνδιαχείρισης με την Τουρκία των κοιτασμάτων του πετρελαίου, στο πλαίσιο της αμερικανοανατοποίησης του Αιγαίου, της αξιοποίησης της αιολικής και ηλιακής ενέργειας, της γεωθερμίας προς όφελος της κοινωνικής ευημερίας και όχι των κερδών.

Με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσει η χώρα μας να αναπτύξει τη ναυπηγική βιομηχανία. Θα μπορέσουν να καλυφθούν έτσι μεγάλες ανάγκες που έχει για θαλάσσιες μεταφορές, γιατί έχει ένα νησιωτικό σύμπλεγμα, αλλά και να υπερασπίσει ταυτόχρονα τα κυριαρχικά της δικαιώματα στη θάλασσα. Θα δώσει ώθηση να αξιοποιήσει τις τεράστιες δυνατότητες αγροτικής παραγωγής που έχει, μιας αγροτικής παραγωγής η οποία θα συνδέεται, θα συμβαδίζει όχι σε θέσεις ανταγωνιστικές, αλλά σε θέσεις συνδιαμόρφωσης με τους βασικούς κλάδους της εγχώριας μεταποίησης, δηλαδή τα τρόφιμα, τα ποτά, την κλωστοϋφαντουργία και την ένδυση. Μέσα απ' αυτόν τον τρόπο, μέσα απ' αυτόν το δρόμο θα μπορέσουμε να ικανοποιήσουμε τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες.

Η κατάργηση κάθε είδους ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στους τομείς της παιδείας, της υγείας και της πρόνοιας, του πολιτισμού και του αθλητισμού συνδέεται άμεσα με την παροχή δωρεάν αναβαθμισμένων παροχών για όλο το λαό, χωρίς διακρίσεις με βάση το βαλάντιο. Αυτή η πολιτική θα έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας με υψηλές αποδοχές, με εργασιακά και ασφαλιστικά δι-

καιώματα με αναβαθμισμένη κατάσταση.

Γι' αυτό, όμως, υπάρχουν ορισμένες βασικές προϋποθέσεις. Πρώτη προϋπόθεση είναι ότι θα πρέπει το κράτος να έχει τα εργαλεία στα χέρια του και το βασικό εργαλείο είναι να έχει τα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής στα χέρια του. Δηλαδή, να γίνουν λαϊκή περιουσία τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής. Να μετατραπεί, δηλαδή, η ιδιοκτησία των μονοπωλίων σε κοινωνική λαϊκή ιδιοκτησία. Δίπλα στα κοινωνικοποιημένα μέσα παραγωγής θα δημιουργηθεί ο παραγωγικός συνεταιρισμός για τη μικρή εμπορευματική παραγωγή στην πόλη και ο παραγωγικός συνεταιρισμός των μικρών και μεσαίων αγροτών, με εργατικό και λαϊκό έλεγχο και κεντρικό σχεδιασμό για να μπορεί να αξιοποιεί το σύνολο των παραγωγικών δυνατοτήτων, να αξιοποιεί και να κατανέμει καλύτερα το σύνολο του ανθρώπινου δυναμικού, ώστε με αυτόν τον τρόπο να μπορεί να οδηγήσει στην απόλυτη ανεργία. Αυτός ο κεντρικός σχεδιασμός μπορεί να αντιμετωπίσει τις ανισομετρίες σε επίπεδο περιφέρειας, αλλά και σε επίπεδο κλάδων της οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η μορφή οργάνωσης της οικονομίας έρχεται σε αντίθεση με τη συμμετοχή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το ΝΑΤΟ και προϋποθέτει την αποδέσμευση απ' αυτούς.

Σε αυτό το πλαίσιο η λαϊκή εξουσία δεν μπορεί να αναγνωρίσει το δημόσιο χρέος που δημιουργήθηκε από την εξυπηρέτηση των αναγκών των μονοπωλίων και των ιμπεριαλιστικών ενώσεων. Προϋπόθεση για την λαϊκή οικονομία αποτελεί η ριζική ανατροπή του συστημικού δόξα με στόχο όχι την εναλλαγή σε κυβερνητική διαχείριση, αλλά το να αλλάξει χέρια η εξουσία, να περάσει δηλαδή από την αστική τάξη στην εργατική τάξη και τους κοινωνικούς της συμμάχους.

Αυτό αποτελεί μονόδρομο, δηλαδή η συγκρότηση του κοινωνικού μετώπου των λαϊκών δυνάμεων που πλήττονται από τα μονοπώλια, τον ιμπεριαλισμό. Η οργάνωση της λαϊκής πάλης από τα κάτω προβάλλονται ως ένα συνεκτικό πλαίσιο στόχων πάλης που διευκολύνει την κοινή δράση και εντάσσεται στην προοπτική ανοίγματος του δρόμου προς τη λαϊκή εξουσία. Αυτός είναι και ο μόνος ρεαλιστικός δρόμος για τους λαούς. Γι' αυτό ακριβώς και τον πολεμάνε οι υπερασπιστές του συστήματος κάνοντας τον αντικομμουνισμό επίσημη ιδεολογία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη συκοφαντία απέναντι στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αποτελεί πλεονασμό και είναι περιττό να πούμε ότι καταψηφίζουμε τον κρατικό προϋπολογισμό για το 2011. Αυτό που λέμε στον ελληνικό λαό είναι ότι μπορούμε να ανατρέψουμε αυτό το εκμεταλλευτικό σύστημα. Πρέπει ο λαός να αρχίσει σήμερα, γιατί αύριο θα είναι ακόμη δυσκολότερο γι' αυτόν, να χειραφετείται από την πολιτική που εξυπηρετεί τα μονοπώλια και τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και να αρχίσει να ξηλώνει το πολιτικό σύστημα που υπηρετεί αυτήν την πολιτική.

Μπορούμε να τα καταφέρουμε -το λέμε και το τονίζουμε- γιατί έχουμε εμπιστοσύνη στη δύναμη του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Καραθανασόπουλε.

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΛΑΟΣ, κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι στην παρούσα συζήτηση και κάτω από τις συγκεκριμένες ιδιαιτέρως κρίσιμες περιστάσεις εκείνο που έχει ιδιαίτερα μεγάλη σημασία είναι να προσπαθήσουμε καταθέτοντας τις σκέψεις μας πάνω στο συγκεκριμένο προϋπολογισμό, να απαντήσουμε σε ένα βασικό ερώτημα το οποίο θέτει ο ελληνικός λαός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Αυτό το ερώτημα είναι εάν παρά τα όσα συμβαίνουν, με τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται, μπορεί κανείς να έχει ελπίδα για τον τόπο, μπορεί να ελπίζει σε ανάπτυξη, μπορεί να δει έστω

μέσα από μία επίπονη διαδικασία, ένα καλύτερο μέλλον, μια καλύτερη προοπτική. Αυτό είναι ένα κεντρικό ερώτημα. Με δυο λόγια, εάν αυτά που καλούνται να υποστούν οι Έλληνες πολίτες οδηγούν κάπου.

Ένα δεύτερο ερώτημα είναι, εάν τελικώς θα υπάρξει κάποιου είδους καταλογισμός, κάποιου είδους κριτική η οποία να συνδέεται προφανώς με συγκεκριμένες επιπτώσεις ως προς το γιατί οδηγήθηκαν εδώ.

Αυτό, θα μου επιτρέψετε να πω, είναι ένα ερώτημα που το παραδοσιακό πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να κρύψει κάτω από το χαλί. Δεν μπορεί να το αποφύγει, γιατί πρέπει πρωτίστως να εξηγήσει τους λόγους και εξηγώντας τους λόγους να χαράξει την όποια διαφορετική πολιτική και ταυτόχρονα με την εξήγηση των λόγων αυτό θα αποτελεί και μια συνομολόγηση ευθύνης.

Εάν δεν συμβεί αυτό είναι σαν να μηδενίσουμε μια πορεία πολλών ετών και να θεωρήσουμε ότι όλα ξεκινάνε τώρα από το συγκεκριμένο δυσμενές σημείο. Πόσο πειστικό μπορεί να ακούγεται αυτό στα αυτιά οποιουδήποτε;

Το ζήτημα του καταλογισμού δεν είναι ένα ζήτημα απλώς δικαιοσύνης. Που για τέτοια μέτρα και για τέτοιους προϋπολογισμούς το ζήτημα της δικαιοσύνης δεν είναι ασήμαντο βεβαίως. Είναι κεντρικό ζήτημα. Είναι όμως και ένα ζήτημα αναγκαίο, κορυφαίο, μια απάντηση που πρέπει να δοθεί για να μπορέσει να εξηγηθεί το περαιτέρω. Αυτό λοιπόν είναι ένα κεφάλαιο.

Το δεύτερο είναι το κατά πόσο υπάρχει μια εθνική απάντηση στην κρίση, κατά πόσο δηλαδή ο προϋπολογισμός αυτός του 2011, αυτός που θα έρθει, του 2012, ο επόμενος του 2013, ο άλλος του 2014, αυτοί οι προϋπολογισμοί μπορούν να συγκροτήσουν απάντηση εθνική, επαρκή και να μας οδηγήσουν σε συγκεκριμένες διεξόδους.

Θα ξεκινήσω από ένα κατά τη γνώμη πολύ μεγάλο ζήτημα. Αυτή τη στιγμή θα συζητάγαμε τίποτα από όλα αυτά που συζητάμε, από όλα αυτά τα επαχθή και δυσμενή μέτρα εάν δεν υπήρχε η κρίση δανεισμού; Με δύο λόγια, το πολιτικό σύστημα, θα είχε την αυτοσυνειδησία να αλλάξει μια πολιτική τριάντα ετών εάν θεωρητικά είχε τη δυνατότητα να δανείζεται αενάως; Απάντηση: Θα μου επιτρέψετε να σας πω, δεν θα αλλάζατε τίποτα. Ποιείτε την ανάγκη φιλοτιμία. Αλλάζετε γιατί είστε υποχρεωμένοι εκ των πραγμάτων.

Υπάρχει όμως ένα δεύτερο ζήτημα. Γιατί δημιουργείται και πώς δημιουργείται σε διεθνές και παγκόσμιο επίπεδο αυτή η κρίση δανεισμού; Εδώ υπάρχει όμως ένα οξύμωρο, υπάρχει ένα παράδοξο και αυτό είναι το εξής. Από τη μια μεριά υπήρχε για πάρα πολλά χρόνια ένα πολύ μεγάλο επιχείρημα της απορρύθμισης των αγορών. Οι αυτορρυθμιζόμενες διεθνείς αγορές θα μπορούσαν αενάως να παράγουν πλούτο, να κάνουν τις καλύτερες επιλογές, να βελτιώνουν μέσα από την ίδια την απελευθέρωση της κίνησης των κεφαλαίων, των εργαζομένων, των προϊόντων, των υπηρεσιών.

Προσέξτε τι συνέβη. Όταν κατέρρευσε -και αυτό ξεκίνησε με την κρίση των ενυπόθηκων δανείων στις Ηνωμένες Πολιτείες- αυτή η υπόθεση, τότε αυτές οι ίδιες οι αγορές, δηλαδή οι μεγάλες τράπεζες, οι μεγάλες επενδυτικές εταιρείες προσέτρεξαν στα εθνικά κράτη προκειμένου να διασωθούν. Γιατί βρέθηκαν τότε τα εθνικά κράτη μπροστά στο εξής μεγάλο ζήτημα. Τους αφήνεις να καταρρεύσουν με όλες τις δυσμενείς συνέπειες για ανθρώπους που καμμία σχέση δεν είχαν με όλη αυτή τη λειτουργία του συστήματος, τους καταθέτες, τους επιχειρηματίες, τους μικρούς και μεσαίους εμπόρους, αφήνεις να καταρρεύσει αυτό το σύστημα ή το μαζεύεις. Η επιλογή που έγινε ήταν να υποστηριχθεί αυτό το σύστημα. Υποστηρίχθηκε. Διεσώθησαν οι συγκεκριμένες αγορές. Διεσώθησαν με την τεράστια αύξηση του δημόσιου χρέους των εθνικών κρατών. Και ιδού το επόμενο οξύμωρο και κεντρικό ζήτημα. Και μόλις φτιάχτηκε το μεγάλο δημόσιο χρέος εξατίας της διασώσεως αυτών των εταιρειών, αυτών των τραπεζών, αυτών των αγορών, αυτές οι ίδιες οι αγορές λένε: Τώρα τα κράτη είναι αναξιόπιστα και δεν τα δανείζουμε.

Αυτό όμως δημιουργεί ένα τεράστιο θέμα. Ξαναθέτει στο κέντρο της συζήτησης τις κεντρικότερες επιλογές. Ποια είναι η προτεραιότητα; Η οικονομία ή η πολιτική; Ποιος τελικά θα αποφασίζει; Και είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει να ξαναγυρίσουμε στην

προτεραιότητα της πολιτικής. Η πολιτική πρέπει να ξαναποκτήσει τη σημασία της, τον τρόπο να καθορίσει τους όρους του οικονομικού παιχνιδιού, όχι βεβαίως παριστάνοντας τον επιχειρηματία αλλά ξαναθέτοντας σε διεθνές επίπεδο όρους λειτουργίας, κανονισμούς, ρυθμίσεις που θα προστατεύουν αποτελεσματικά το δημόσιο συμφέρον. Ένα λοιπόν κεντρικό ζήτημα. Κρατήστε το στο μυαλό σας γιατί κατά τη γνώμη αυτό θα μας οδηγήσει σε γενικότερες σκέψεις ως προς το πού θα καταλήξουμε.

Δεύτερο ζήτημα. Ό,τι και να κάνουμε, με το δεδομένο ότι το 2014 στο καλό σενάριο, στο σενάριο του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, αν πετύχουν όλα, αν η ύφεση είναι αυτή που λέμε και δεν είναι μεγαλύτερη, αν μέχρι τότε δεν έχουν καταρρεύσει τα οικονομικά μεγέθη, εάν δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στις τράπεζες, εάν δεν υπάρξει περαιτέρω επιδείνωση της κρίσεως σε διεθνές επίπεδο, αν όλα πάνε καλά, το 2014 το χρέος μας θα ανέρχεται πάνω από 150% του ΑΕΠ. Το 2014 8,1% θα είναι η εξυπηρέτηση μόνο των τόκων. Δείτε την εξέλιξη της πληρωμής των τόκων μέσα στα επόμενα χρόνια και θα δείτε πού πηγαίνουν ακριβώς οι θυσίες του ελληνικού λαού. Εκεί πηγαίνουν, στους τόκους.

Όταν λοιπόν φέτος η σχέση των δαπανών μας είναι ότι το 52,7% των δαπανών πηγαίνει σε αποπληρωμή τοκοχρεολυσίων και αποπληρωμή βραχυπρόθεσμων δανείων και αποπληρωμή μακροπρόθεσμων δανείων, γεννάται το ερώτημα: Βγαίνει πέρα αυτό; Πώς;

Θα κάνω πιο εφιαλτικό το ερώτημα. Θα το κάνω ακόμη πιο δύσκολο. Γιατί η απάντηση η οποία κατ' αρχάς δίνεται από τον Υπουργό των Οικονομικών και την Κυβέρνηση είναι η εξής: «Θα το λύσουμε αυτό, θα λύσουμε αυτόν το γόρδιο δεσμό, αυτό το πνιγηρό περιβάλλον του χρέους μέσα από την ανάπτυξη». Μάλιστα. Πώς θα την κάνουμε αυτήν; Μήπως έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε υποτίμηση στο νόμισμά μας για να γίνουμε ανταγωνιστικοί; Δεν την έχουμε. Αυτή τη δυνατότητα την έχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αν το θελήσει και μέσα από καινούργιο θεσμικό πλαίσιο. Μήπως έχουμε τη δυνατότητα να κόψουμε νόμισμα προκειμένου να απαντήσουμε στις πιεστικές ανάγκες που υπάρχουν αυτή τη στιγμή; Δεν έχουμε αυτή τη δυνατότητα. Αυτή τη δυνατότητα την έχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και πάλι μέσα από ένα καινούργιο θεσμικό πλαίσιο. Ποια είναι η μόνη δυνατότητα που έχουμε; Η μόνη δυνατότητα που έχουμε είναι ο περήφμος αποπληθωρισμός. Τι είναι αυτό; Αυτό είναι ότι θα μειωθούν στην πραγματικότητα οι μισθοί. Καθώς θα μειώνονται οι μισθοί και θα αυξάνεται η φορολογία, θα αφαιρείται χρήμα από την αγορά. Η αφαίρεση χρήματος από την αγορά θα οδηγήσει σε μείωση της ζήτησεως. Η μείωση της ζήτησεως λογικά θα οδηγήσει σε μια μείωση των τιμών. Η μείωση των τιμών –λέει αυτή η θεωρία– θα καταστήσει την οικονομία ανταγωνιστική και θα μπορούμε σε τροχιά ανάπτυξης.

Τι κάνουμε όμως όταν έχουμε μεγάλο δημόσιο χρέος; Γιατί όσο συρρικνώνεις το ΑΕΠ, τόσο η σχέση χρέους- ΑΕΠ χειροτερεύει. Άρα, επειδή αυτό εκφράζεται σε ποσοστό, το δημόσιο χρέος, ο λόγος αυτός, θα επιδεινώνεται όσο συμβαίνει αυτό το σενάριο.

Φανταστείτε λοιπόν: Δεν έχουμε τη δυνατότητα οποιασδήποτε νομισματικής πολιτικής, γιατί αυτή δεν εξαρτάται από μας. Επειδή έχουμε μεγάλο χρέος, η πολιτική του αποπληθωρισμού θα λειτουργήσει στραγγαλιστικά ως προς τη σχέση του χρέους.

Πού μας οδηγεί η πολιτική αυτή; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα, το οποίο μοιραία εμπλέκει και την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να μη δώσει απαντήσεις στο ζήτημα αυτό. Δεν μπορεί να μην πάρει θέση στο ζήτημα αυτό ούτε μπορεί να νίπτει τας χείρας της λέγοντας ότι αυτό είναι ένα πρόβλημα του νότου, είναι ένα πρόβλημα της Ελλάδας, είναι ένα πρόβλημα για το οποίο εμείς δεν θέλουμε να ακούσουμε. Διότι τότε θα τεθεί στο πιο στενό πυρήνα αυτής της ευρωπαϊκής ιδέας το κατ' εξοχήν μεγάλο πρόβλημα.

Και αυτό είναι το πρόβλημα. Είναι δυνατόν να έχεις νομισματική ενοποίηση, να έχεις –πάω παραπέρα– Σύμφωνο Σταθερότητας, μ' όλα αυτά τα προαπαιτούμενα, χωρίς να έχεις πολιτική ενοποίηση, χωρίς να εκφράζεται η αλληλεγγύη αυτών των κρα-

τών-μελών με συγκεκριμένο τρόπο τις πιο κρίσιμες στιγμές;

Και να σας πω γιατί; Γιατί δεν έχουμε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ίδιες αμυντικές δαπάνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν μας βαραίνουν όλους με τον ίδιο τρόπο, δεν πρέπει όλοι να παίζουμε τον ίδιο γεωπολιτικό ρόλο. Το Βέλγιο δεν έχει απέναντί του την Τουρκία. Εμείς την έχουμε και πρέπει να πληρώνουμε αυτά που πληρώνουμε σε εξοπλισμούς. Δεν έχουμε όλοι τον ίδιο φόρτο παράνομης μετανάστευσης στην Ευρώπη, δεν έχουμε το ίδιο πρόβλημα να διαχειριστούμε. Εμείς έχουμε αυτό το φόρτο, μ' όλο το κόστος που σημαίνει για τον τόπο μας.

Ξαφνικά, λοιπόν, στα δύσκολα δείτε τι θα κάνετε. Εθνικός ο προϋπολογισμός, εθνικά τα προβλήματα, αλλά η νομισματική πολιτική ευρωπαϊκή, αλλά η πολιτική του σκληρού ευρώ, η οποία εξυπηρετεί συγκεκριμένες χώρες, είναι ευρωπαϊκή πολιτική. Ε, δεν γίνεται όμως αυτό! Άρα, λοιπόν, αυτή η κρίση και για τον τόπο μας και παγκοσμίως, θέτει ξανά το μεγάλο ερώτημα, τη σχέση των εθνικών κρατών μ' αυτά τα υπερεθνικά μορφώματα τα οποία δημιουργούνται.

Αυτό είναι μια μεγάλη πολιτική πρόκληση. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και το λέω από τώρα, γιατί θα συνεχίσω την τοποθέτησή μου για τα κακώς κείμενα στην Ελλάδα– εγώ είμαι ο πρώτος που θα πω ότι βεβαίως η ελληνική κρίση έχει ελληνικά χαρακτηριστικά που συνδέονται με τον τρόπο που αναπτύχθηκε το κράτος της Μεταπολίτευσης, βεβαίως πρέπει να γίνουν πολλά πράγματα για να διορθωθεί στην κατεύθυνση αυτή, όμως αυτή η κρίση είναι προφανές ότι έχει και διεθνή και ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά και το χειρότερο, ότι ακόμα και να αντιμετωπίσεις με τον πιο σκληρό, τον πιο αποφασιστικό, τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τα προβλήματα που έχουν συσσωρευθεί, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα η συγκυρία, πάλι δεν βγαίνεις από την κρίση χωρίς να υπάρξουν απαντήσεις σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Άρα, ξαναγυρνάμε. Ή θα δοθούν αυτές οι απαντήσεις με τρόπο που να μας απαλλάσσουν από το μεγάλο βάρος των επιτοκίων –θέλετε να είναι το ευρωομόλογο; Το ευρωομόλογο. Θέλετε να είναι νομισματικές πολιτικές; Νομισματικές πολιτικές– ή θα πρέπει πια να πάρουμε κεντρικές αποφάσεις, γιατί η πολιτική, που οδηγεί με μαθηματικό τρόπο στην εξαθλίωση του ελληνικού λαού, είναι μία πολιτική που καμμία ιδέα δεν μπορεί να τη δικαιολογήσει, καμμία απολύτως ιδέα, ούτε ευρωπαϊκή ούτε παγκόσμια ούτε καπιταλιστική ούτε κομμουνιστική ούτε οποιαδήποτε.

Το εθνικό κράτος οφείλει να προστατεύει τον ελληνικό λαό. Σ' αυτό το σημείο βρισκόμαστε, σ' αυτό το κρίσιμο σημείο επιλογών. Αυτά είναι που θα κληθούμε να αποφασίσουμε στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα και κατά τη γνώμη μου αυτό είναι μία αλήθεια που η Κυβέρνηση οφείλει να την πει στο λαό, ότι μ' αυτό το βάρος του δημόσιου χρέους δεν έχουμε πολιτικές διεξόδου.

Οφείλει να πει στο λαό –το διευκρινίζω– όχι ότι δεν πρέπει να λύσουμε το θέμα του ελλείμματος, όχι ότι δεν πρέπει να λύσουμε το θέμα της ανταγωνιστικότητας, αλλά στο σημείο που βρεθήκαμε, έστω με λελυμένα αυτά, με ό,τι πρέπει να γίνει, ότι εξακολουθούμε να βρισκόμαστε σε βαθύ πρόβλημα. Εκτός και εάν κάποιος πει ότι άποψή του είναι πως ο ελληνικός λαός θα πρέπει για τα επόμενα σαράντα χρόνια να ματώνει, να πληρώνει, όλες του δε οι προσπάθειες θα πηγαίνουν στην εξυπηρέτηση τοκοχρεολυσίων, τα οποία ουσιαστικά θα διαιωνίζονται και θα αυξάνονται ακριβώς γιατί υπάρχει αυτό το τεράστιο βάρος και ενδεχομένως δεν θα μπορούν να εξυπηρετηθούν από ένα σημείο και μετά.

Υπάρχουν δύο μεγάλα ζητήματα και κατά τη γνώμη μου ένα μεγάλο θέμα το οποίο δικαιώνει την εθνική ιδεολογία. Γιατί; Γιατί η παγκοσμιοποίηση προχώρησε πολύ γρήγορα. Γιατί; Γιατί τα εθνικά κράτη πρέπει να εξακολουθούν να παίζουν το δικό τους ρόλο, της προστασίας των πληθυσμών τους, της προστασίας των κοινωνιών τους, της προστασίας των λαών τους και δεν πρέπει να εκχωρήσουμε περαιτέρω αρμοδιότητες.

Αυτό το λέω γιατί –προσέξτε!– ετοιμάζεται να δοθεί μια άλλη απάντηση απ' αυτή που προτείνω εγώ, απ' αυτήν που σας λέμε και σας εξηγούμε, η απάντηση πλέον της διεθνοποίησης της οικονομικής διακυβέρνησης με περαιτέρω υποβάθμιση της εθνικής κυριαρχίας, αυτά που συζητούν σήμερα στην Ευρωπαϊκή

Ένωση.

Με δύο λόγια λένε: «Αφού πρέπει εμείς να παρέμβουμε για να σας γλιτώσουμε, για να βεβαιωθούμε ότι στο μέλλον δεν θα ξανακάνετε τα σφάλματα του παρελθόντος, θα μας στέλνετε πια τον προϋπολογισμό σας να τον εγκρίνουμε εμείς και εν συνεχεία, θα τον επικυρώνετε στα εθνικά κοινοβούλια ως μία πράξη διαδικαστική, γιατί αφού υπάρχει η προέγκριση δεν θα μπορεί να υπάρξει και οποιαδήποτε ουσιαστική απόφαση.

Θα παρακολουθούμε στενά την εκτέλεση του προϋπολογισμού, όχι στο πλαίσιο ενός Συμφώνου Σταθερότητας, αλλά στο πλαίσιο πια μιας θεσμικής αλλαγής της Ευρωσυνθήκης και θα παρεμβαίνουμε αν ο προϋπολογισμός και ο τρόπος εκτέλεσής του δεν μας αρέσει, με κυρώσεις μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή περαιτέρω υποβάθμιση της εθνικής κυριαρχίας, ενίσχυση αυτών των λογικών μιας υπερεθνικής πια κυβέρνησης, η οποία θα παρεμβαίνει ακόμη και στις πιο στοιχειώδεις επιλογές της καθημερινότητας στα κράτη-μέλη και θα επηρεάζει με καθοριστικό τρόπο τη ζωή και τις επιλογές που θα κάνουν οι λαοί.

Αυτό, λοιπόν, θέλω να τονίσω ότι δεν είναι μία απάντηση, δεν είναι μία λύση, δεν είναι κάτι που θα οδηγήσει σε λύση. Είναι η τελειώς λάθος απάντηση, γιατί ακριβώς δεν αναγνωρίζει ή διαβάζει με λάθος τρόπο –με τον τρόπο που θέλει– τα δομικά προβλήματα που μας οδήγησαν εδώ. Και αυτό τονίζω –για μία ακόμη φορά– ότι είναι η αγριότητα της παγκοσμιοποίησης, το ανεξέλεγκτο και το αρρυθμιστο όλων ουσιαστικά αυτών των διαδικασιών ροών του κεφαλαίου εργασίας, υπηρεσιών, προϊόντων. Αυτό είναι που πρέπει κανείς να ξανασκεφτεί σε παγκόσμιο επίπεδο.

Έρχομαι στα δικά μας. Όλο αυτό δεν σημαίνει –και εκεί είναι, ενδεχομένως, μία διαφωνία μας– ότι εδώ δεν έχουμε τα δικά μας λάθη. Δεν σημαίνει ότι καλώς έγιναν όλα αυτά που έγιναν από τα δύο κυβερνητικά κόμματα όλα αυτά τα χρόνια. Δεν σημαίνει ότι καλώς ζούσαμε με δανεικά λεφτά και με ελλειμματικούς προϋπολογισμούς. Διότι τα ελλείμματα ξέρουμε ότι μπορούν να γίνουν αποδεκτά μόνο όταν είναι παραγωγικά ελλείμματα, μόνο όταν είναι επενδυτικά ελλείμματα, μόνο όταν στοχεύουν στη διαμόρφωση υποδομών που θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα, όχι όμως όταν χρησιμοποιούνται για να οικοδομηθεί ένα πελατειακό, διεφθαρμένο, γραφειοκρατικό, δυσκίνητο, δυσλειτουργικό κράτος, το οποίο στην πραγματικότητα εξυπηρετούσε μέχρι χθες τις ανάγκες του πολιτικού προσωπικού.

Εδώ επιτρέψτε μου να πω ότι εγώ θέλω την κριτική σας πιο τολμηρή. Διότι δεν μπορεί να λέμε σήμερα στην ελληνική κοινωνία γιατί εξανίσταται. Εξανίσταται, γιατί αυτό που της τάξατε –τα δύο μεγάλα κόμματα επί τριάντα χρόνια της το τάξατε– κατέρρευσε. Γι' αυτό εξανίσταται.

Και δεν μπορεί να λέτε ότι αυτή η κοινωνία είναι συμμετοχή υπό την έννοια ότι κάνετε κάτι τελειώς απαράδεκτο. Μεταθέτετε την ευθύνη της ηγεσίας! Η ευθύνη της ηγεσίας βρίσκεται στην Αίθουσα αυτή, βρίσκεται στα κυβερνητικά έδρανα. Δεν θα μεταφέρουμε την ευθύνη της ηγεσίας στην κοινωνία. Η κοινωνία εκλέγει αυτήν την Αίθουσα, εκλέγει τις κυβερνήσεις, γιατί υποτίθεται ότι ξέρουν κάτι παραπάνω απ' αυτήν.

Σας διαβεβαιώ, ότι οι λέξεις «έλλειμμα, χρέος, ανταγωνιστικότητα» μέχρι χθες δεν υπήρχαν στο λεξιλόγιο του ελληνικού λαού. Απέκτησαν νόημα μετά την κρίση και χρησιμοποιούνται πια για να του εξηγήσουν τι πρέπει να υποστεί. Μέχρι χθες δεν τις λέγατε. Μέχρι χθες δεν του είπατε κάτι. Δεν του είπατε ποτέ «δεν μπορούμε να σου το χορηγήσουμε αυτό, γιατί αυξάνει το έλλειμμα». Δεν του το είπα κανείς. Αντίθετα, γινόταν χορήγηση αφειδώς προς πάσα κατεύθυνση. Αυτό, λοιπόν, το κράτος καταρρέει.

Να σας πω και κάτι άλλο. Μ' όλες τις δυσμενείς συνέπειες και όλη την κατανόηση για την αγωνία όσων ενεπλάκησαν στην οικονομική του κράτους αυτού, που τώρα μοιραία υφίσταται τις συνέπειες καταρρεύσεώς του, πάντως αυτό το κράτος καλώς καταρρέει. Έπρεπε να καταρρεύσει και σωστά καταρρέει!

Το μόνο που μένει είναι να σας αποδοθεί το πολιτικό επιτόμιο, να σας αποδοθεί η τιμωρία σας. Αυτό είναι που μένει γιατί τώρα έρχεστε μ' αυτούς τους προϋπολογισμούς και λέτε τι σ' αυτόν που σας ενεπιστεύθη τη διαχείριση του μαγαζιού, σ' αυτόν που

σας ενεπιστεύθη τη διαχείριση της τύχης του, σ' αυτόν που σας ενεπιστεύθη το μέλλον του που είναι ο ελληνικός λαός; Έρχεστε σήμερα και του λέτε: «Τετρακόσια δισεκατομμύρια το χρέος. Δυστυχώς αυτό κάναμε». Τώρα μοιράστε το μεταξύ σας πόσο κάνατε το ΠΑΣΟΚ και πόσο η Νέα Δημοκρατία. Αυτά θα τα βρείτε εσείς, αλλά αυτό που ακούνε όλοι οι υπόλοιποι είναι ο λογαριασμός.

Λέτε λοιπόν σ' αυτόν που τώρα πρέπει να πληρώσει αυτόν τον λογαριασμό, σ' αυτούς που έφταιξαν, αλλά κυρίως σ' αυτούς που δεν φταίνε, στη νέα γενιά που δεν έφταιξε σε τίποτα: «Έχουμε μία καινούργια ιδέα για το πώς θα σε σώσουμε, τον προϋπολογισμό του 2011».

Εσείς τι θα απαντούσατε σε κάποιον που είχε καταστρέψει το κατάστημά σας, την επιχείρησή σας; Τον είχατε διευθυντή, σας άφησε ένα μεγάλο χρέος και σας λέει τώρα ότι θέλει να του επιτρέψετε να σας εκθέσει το καινούργιο επιχειρησιακό σχέδιο που έχει στο μυαλό του, το καινούργιο business plan, τον καινούργιο προϋπολογισμό. Είμαι βέβαιος ότι θα του λέγατε να περάσει έξω, θα ετοιμάζατε –υποθέτω– τις αγωγές εναντίον του, ενδεχομένως τις μηνύσεις, θα πηγαίνατε στην οικογένειά σας και θα λέγατε «πώς θα τον κλείσουμε φυλακή αυτόν» και βεβαίως θα κοιτάζατε να κάνετε πια κουμάντο στο μαγαζί σας με κανέναν άλλο.

Αυτό είναι που απομένει για να περατωθεί το δράμα της Μεταπολιτεύσεως και αυτό έρχεται μέρα με τη μέρα, απεικονίζεται στα αποτελέσματα των εκλογών, παράγει κρίση απονομιμοποίησης της πολιτικής και δυστυχώς παράγει και απαράδεκτα φαινόμενα βίας, αλλά αυτό τα παράγει, η θεμελιακή σας αποτυχία.

Για να έλθω στον προϋπολογισμό του 2011 και στα καθ' ημάς, σε τελευταία ανάλυση τι είναι αυτός ο προϋπολογισμός; Είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος μας λέει ότι το 2011 θα έχουμε αύξηση της ανεργίας, θα έχουμε εξακολουθητική ύφεση από το 4,2 στο 3%, δηλαδή θα αθροίσουμε τα δύο χρόνια, να πάμε στο 7,2. Μας λέει ότι παρατηρεί τις καταθέσεις να φεύγουν από την Ελλάδα. Δέκα τα εκατό των καταθέσεων έχουν φύγει από την Ελλάδα, 27-28 δισεκατομμύρια. Μας λέει βεβαίως ότι συνεχίζει η μεγάλη ύπαρξη του ελλείμματος, μας λέει ότι το δημόσιο χρέος συνεχίζει να αυξάνεται, μας λέει ότι πρέπει να πληρώσουμε το 52% των δαπανών, για να εξυπηρετήσουμε το δανεισμό. Αυτός είναι ο προϋπολογισμός σας, αυτά λέει και μας υπόσχεται ότι ίσως κάποια στιγμή στο μακρινό μέλλον –όχι στο εγγύς– αυτά θα βελτιωθούν, αν όλα πάνε καλά.

Μπορεί να γίνει κάτι διαφορετικό; Το ρωτάει η Κυβέρνηση. Ακούστε, το ξανάπα: Δεν κάνει να το λέτε αυτό και δεν κάνει να το λέτε καθόλου διότι αυτό μοιάζει να λέει ότι οι επιλογές σας, η πολιτική σας είναι μονόδρομος. Γιατί είναι μονόδρομος αυτή η πολιτική; Γιατί δεν υπάρχουν, παραδείγματος χάριν, πολιτικές περαιτέρω μειώσεως των δαπανών;

Θα πω κάτι. Κοιτάζω τον πίνακα το δικό σας. Ο πίνακας ο δικός σας λέει ότι το 2010 οι δαπάνες της γενικής κυβέρνησης ήταν 50,2 του ΑΕΠ, τα δε έσοδα της γενικής κυβέρνησης ήταν 40,6 του ΑΕΠ και λέει ότι το 2011 οι δαπάνες της γενικής κυβέρνησης θα μειωθούν στο 49,7 του ΑΕΠ, δηλαδή ουσιαστικά μία μείωση στο επίπεδο των δαπανών της τάξης του 0,5% του ΑΕΠ. Αυτό είναι όλο κι όλο σε επίπεδο δαπανών. Η αύξηση, όμως, του 2011 είναι από το 40,6 στο 42,2% του ΑΕΠ, δηλαδή εδώ έχουμε μεγαλύτερη αύξηση των εσόδων συγκριτικά. Επιμένετε στο εξής, στη φορολογία και βεβαίως η φορολογία λειτουργεί σωρευτικά. Οι φορολογικοί συντελεστές υπάρχουν, αυτοί που θέσατε στο 2010, αλλά θα υπάρχουν. Το 45% δεν θα εξαφανιστεί το 2011, ίσα-ίσα θα ενεργοποιηθεί.

Επιμένετε στη διατήρηση του υψηλού ΦΠΑ. Επιμένετε με τον προϋπολογισμό αυτόν με τον προσφάτως ψηφισθέντα νόμο στην αύξηση του χαμηλού ΦΠΑ. Βεβαίως και θα υπάρξει και νέα έκτακτη εισφορά στις επιχειρήσεις, βεβαίως και υπάρχουν όλοι αυτοί οι έμμεσοι φόροι οι οποίοι έχουν περιγραφεί, ταίγαρα, καπνοί, αλκοόλ, όλοι αυτοί οι έμμεσοι φόροι. Επομένως, στην πραγματικότητα η πολιτική σας είναι λίγο ως πολύ η γνωστή πολιτική, η πολιτική της φορολογίας.

Έχετε ένα θέμα. Πρέπει υποχρεωτικά να κάνετε κάτι και με τις δαπάνες, αλλά και στις δαπάνες κάνετε ό,τι λιγότερο μπορείτε. Άκουσα το επιχειρήμα του «πάμε κωδικό-κωδικό». Ωραία, να

πάμε κωδικό-κωδικό, αλλά επαναλαμβάνω ότι αυτή δεν είναι η δουλειά της Αντιπολίτευσης. Αυτή είναι η δουλειά του Γενικού Λογιστηρίου. Είναι η δική σας δουλειά να δώσετε τη γενική κατεύθυνση. Η δική σας δουλειά είναι να πείτε πόσο και από πού και από ποιες συγκεκριμένες δαπάνες. Εκείνο το οποίο αρκεί να πούμε εμείς είναι ότι δεν μας αρέσουν οι επιλογές σας, ότι πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρξουν διαφορετικές επιλογές. Ακόμα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε και ενδεικτικά παραδείγματα. Δεν είναι ανάγκη εδώ να εξαντλήσουμε τους κωδικούς.

Να σας πω ότι ένα χρόνο ανεχόμαστε τη λειτουργία αχρήστων νομικών προσώπων. Να σας πω ότι πληρώνουμε, ότι πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος τα ελλείμματα του Οργανισμού Διαξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος. Μέγα κοινωνικό έργο επιτελεί αυτός ο οργανισμός! Διεξάγει τις ιπποδρομίες και πληρώνουμε εμείς αυτά τα ελλείμματα. Να σας πω ότι τις πολιτικές του Υπουργείου Πολιτισμού, τις περίφημες επιδοτήσεις που εξακολουθούν να δίδονται με το γνωστό αδιαφανή τρόπο, εξακολουθείτε να τις έχετε.

Να σας πω ότι βεβαίως στο μεγάλο ζήτημα της ανάπτυξης ενάμιση χρόνο τώρα, με συγχωρείτε αλλά δεν είδαμε τίποτα. Ανάπτυξη ακούμε και ανάπτυξη δεν βλέπουμε. Ακούμε ότι θα υπάρξει -λέει- επαναπροσδιορισμός της παραγωγικής κατεύθυνσης. Πώς δηλαδή; Φεύγουμε -λέει- από την εσωτερική κατανάλωση, φεύγουμε από τη διαμόρφωση εσωτερικής ζήτησης και πηγαίνουμε πια σ' ένα άλλο πρότυπο, πηγαίνουμε στις επενδύσεις και στις εξαγωγές.

Ποιες επενδύσεις έχετε φέρει εδώ και ενάμιση χρόνο; Είδατε; Δεν είδατε. Δεν πειράζει. Να μην είδατε. Λέω όμως το εξής: Τι κάνατε για να δείτε; Φτιάξατε καινούργιο φορολογικό σύστημα; Δεν εννοώ την αύξηση των φόρων για καινούργιο φορολογικό σύστημα. Εννοώ ένα διαφανές, καθαρό φορολογικό σύστημα που αναφέρεται στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Αναθεωρήσατε το Αγορανομικό Δίκαιο; Ακόμα λειτουργούμε με την ΑΙΒ 85 του '77 αγορανομική διάταξη πεντακοσίων άρθρων. Ακόμα η 1489. Άλλα τετρακόσια άρθρα. Ακόμα Αγορανομικός Κώδικας του 1940. Πού είναι λοιπόν αυτά τα νομοθετήματα-τομές;

Έχετε εξασφαλίσει την ακεραιότητα της Δημοσίας Διοικήσεως στο επίπεδο των φορολογικών ελέγχων; Όχι βέβαια. Ό,τι είχαμε έχουμε. Όσο διεφθαρμένοι ήταν, τόσο διεφθαρμένοι παραμένουν.

Τι έχει αλλάξει στο επίπεδο της γραφειοκρατίας; Κάποιες παρεμβάσεις στο ζήτημα της αδειοδότησεως, του fast track, λες και το μεγάλο ζήτημα είναι οι μεγάλες στρατηγικές επενδύσεις και δεν είναι η καθημερινότητα της λειτουργίας του επιχειρηματία και της μικρής επιχείρησης.

Τι είναι εκείνο που έχει αλλάξει στα συστήματα των εισφορών; Επιβαρύνθηκαν. Φτιάξατε χειρότερο πλαίσιο διοικητικής δικαιοσύνης που αποθαρρύνει πλήρως τον όποιο επενδυτή. Στερείτε εφέςεις, στερείτε ένδικα μέσα, στερείτε την προστασία. Εγώ δεν έχω καταλάβει πώς ακριβώς περιμένετε με δεδομένο και το φορολογικό συντελεστή του 45% να γίνουμε μία χώρα ελκυστική στις επενδύσεις. Το Συμβούλιο της Επικρατείας μέχρι χθες κηρύσσει νόμους ως αντισυνταγματικούς και ακυρώνει επενδύσεις οι οποίες έχουν νόμο του 1997 πραγματοποιημένες το 2010.

Πώς ακριβώς περιμένετε ότι θα διαμορφώσετε ελκυστικό πλαίσιο; Οι τράπεζες δεν χρηματοδοτούν τις αγορές. Τι κάνετε γι' αυτό; Τι έχετε κάνει για τις τράπεζες; Έχετε επιτρόπους σ' όλες τις τράπεζες. Πώς παρενέβητε, ώστε να πιέσετε για τη χρηματοδότηση, για την ενίσχυση της ρευστότητας; Πώς χρησιμοποιήσατε τα προνόμιά σας σ' αυτήν την κατεύθυνση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι μία Κυβέρνηση η οποία κάνει τα ελάχιστα δυνατά, γιατί στην πράξη, μέσα της, ψυχικά προσπαθεί να υποστηρίξει το κράτος που έχει το ΠΑΣΟΚ οικοδομήσει. Είναι ΠΑΣΟΚ εναντίον ΠΑΣΟΚ αυτόν τον καιρό στο επίπεδο της Δημόσιας Διοίκησης.

Και γι' αυτό δεν προχωρά γοργά, γι' αυτό είναι αναβλητικό, γι' αυτό δεν έχει μια ξεκάθαρη θέση, γι' αυτό δεν μπορεί να πείσει δυνάμεις εντός και εκτός αγορών για τις κατευθύνσεις που πρέπει να υιοθετήσει.

Άρα, λοιπόν, εμείς δεν είναι δυνατόν να συμπράξουμε σε μια

κυβερνητική πολιτική η οποία είναι αδιέξοδη, η οποία είναι δειλή, η οποία είναι άτολμη και η οποία οδηγεί σε απόλυτη εξαθλίωση τον ελληνικό λαό. Είναι υποχρέωσή μας να δημιουργήσουμε μια εναλλακτική πρόταση που στο κέντρο της θα βρίσκεται η υπεράσπιση της ελληνικής κοινωνίας από το εθνικό κράτος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον γενικό εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Βορίδη.

Δίνω το λόγο τώρα στον γενικό εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν ξέρω αν αυτήν την περίοδο, βεβαίως, έχουμε μια μάχη ΠΑΣΟΚ εναντίον ΠΑΣΟΚ, αλλά σίγουρα έχουμε ένα πόλεμο που έχει εξαπολύσει αυτή η Κυβέρνηση εναντίον της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, λυπάμαι να πω ότι δεν φέρατε έναν προϋπολογισμό. Αυτός ο προϋπολογισμός δεν μοιάζει με κανέναν από τους προϋπολογισμούς όχι μόνο της Μεταπολίτευσης αλλά ολόκληρης της μεταπολεμικής περιόδου. Δεν φέρατε προϋπολογισμό, αλλά στήσατε μια λαϊμητόμο -επιτρέψτε μου τις μακάβριες λέξεις- με δυο μελλοθάνατους. Και το εννοώ πλήρως αυτό. Από τη μια την ελληνική οικονομία και από την άλλη την συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας. Αυτός ο προϋπολογισμός γράφτηκε δια χειρός του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Αυτός ο προϋπολογισμός είναι ο προϋπολογισμός που έχει σήμα κατατεθέν τον Στρος-Καν, τον Όλι Ρεν και τον Τρισέ. Αυτός είναι ο προϋπολογισμός που έχουμε μπροστά μας.

Και αυτά δεν τα λέω τυχαία. Δεν είναι αυθαίρετες κατηγορίες, δεν είναι αυθαίρετες υπερβολές. Διότι, αγαπητοί κύριοι και κυρίες συνάδελφοι, αυτός ο προϋπολογισμός θίγει τους πάντες σχεδόν στην ελληνική κοινωνία, πλην μιας οικονομικής και κοινωνικής ελίτ. Και κυρίως αυτός ο προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός που δεν θίγει τους δανειστές, το πιστωτικό κεφάλαιο, δεν θίγει το χρηματιστικό κεφάλαιο. Σχεδόν όλοι πληρώνουν μ' αυτόν τον προϋπολογισμό πλην του χρηματιστικού κεφαλαίου.

Θα επαναλάβω αυτό που είπα και στην επιτροπή. Η Κυβέρνηση αυτή και εσείς, κύριοι Υπουργοί επί των οικονομικών, έχετε να προσφέρετε μια και μόνο υπηρεσία αυτών την περίοδο, να αποσύρετε αυτόν τον προϋπολογισμό εδώ και τώρα. Και αυτό δεν είναι ρητορική υπερβολή. Να τον αποσύρετε, γιατί είναι άκρως πια επικίνδυνος για τον τόπο. Ή αυτός ο προϋπολογισμός θα αποσυρθεί από εσάς, ή θα αποσυρθεί με τους κοινωνικούς αγώνες, αλλιώς θα υποθηκεύσει το μέλλον της ελληνικής οικονομίας, το μέλλον της χώρας και το μέλλον του ελληνικού λαού φοβάμαι για δεκαετίες.

Πιο είναι το πιο θεμελιώδες χαρακτηριστικό αυτού του προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι; Είναι κάτι το οποίο δεν ελέγχει μέσα στην Αίθουσα αυτή, μέχρι τώρα τουλάχιστον. Ποιο είναι το καινοτόμο, το πρωτότυπο στοιχείο αυτού του προϋπολογισμού; Ότι περιέχει νέα μέτρα ύψους 14,33 δισεκατομμυρίων ευρώ, τόσο όσον αφορά το σκέλος των εσόδων και όσον αφορά και το σκέλος των δαπανών.

Και σας ρωτώ: Πού έχετε δει στην παγκόσμια ιστορία μέσα σε έναν χρόνο για μια χώρα των οικονομικών δεδομένων της Ελλάδας να γίνει δυνατόν να αφαιρεθούν είτε με έσοδα είτε από δαπάνες 14,33 δισεκατομμύρια; Αυτό είναι παγκόσμια πρωτοτυπία. Πρέπει να γραφτεί στο βιβλίο Γκίνες. Στα παγκόσμια χρονικά δεν έχει ξαναγίνει. Κρίμα. Και μιλάμε για οικονομολόγους. Ή γράψατε αυτό το νούμερο αυθαίρετα, έτσι για να συμπληρώσετε το μνημονιακό σας προϋπολογισμό, ή αν το πιστεύετε αυτό, δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη, εκτός αν διαλύσουμε την ελληνική οικονομία και εξοντώσουμε τον ελληνικό λαό. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος.

Και πάτε να μαζέψετε 14,33 δισεκατομμύρια ευρώ σε μια περίοδο βαθύτατης ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, όταν ήδη σας έχει ξεφύγει -είναι πολύ πάνω από 4% που προβλέπατε- και σε μια περίοδο λεηλασίας του ελληνικού λαού, όταν έχει πληρώσει ο κόσμος τα μαλλιά της κεφαλής του το 2010.

Είναι δυνατόν να γίνουν αυτά τα πράγματα; Πάτε να κατα-

στρέψετε τον τόπο; Αυτό είναι το στοιχείο που έχετε βάλει στο όνομα της τρόικας; Να μην αφήσετε τίποτα όρθιο; Οικονομική και κοινωνική έρημος να γίνει; Διότι δεν υπάρχει διέξοδος μ' αυτόν τον προϋπολογισμό και με αυτά τα μέτρα, καμμία απολύτως διέξοδος.

Και να προσθέσω και κάτι. Αυτά τα 14,33 δισεκατομμύρια, πέρα απ' αυτά που πλήρωσαν πέρυσι οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι, ποιος θα τα πληρώσει; Μήπως θα τα πληρώσουν οι πιο πλούσιοι αυτής της χώρας; Μήπως θα τα πληρώσουν οι πολυεθνικές εταιρείες, οι πολυεθνικές αλυσίδες, αυτοί που έχουν μεγάλη περιουσία; Αυτοί που έχουν πολύ μεγάλα εισοδήματα; Όπως θα αναφέρω παρακάτω, σ' αυτούς χαρίζετε. Θα τα πληρώσουν τα πλατιά λαϊκά στρώματα! Θα τα πληρώσουν πρώτα απ' όλα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ιδιαίτερα οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι οποίες κλείνουν κατά δεκάδες χιλιάδες. Θα τα πληρώσουν οι μικρομεσαίοι αγρότες, οι μικροί επαγγελματίες, αυτοί που λέτε «απελευθερώσαμε τα επαγγέλματά τους». Τα απελευθερώσατε, για να τα παραδώσετε σε καρτέλ μεγάλων εταιρειών. Αυτό κάνετε. Θα τα πληρώσουν κυρίως οι πολύ μικροί και οι συνταξιούχοι. Αυτοί θα πληρώσουν τη νύφη. Διότι αυτοί θα πληρώσουν και τους νέους περιορισμούς στους μισθούς και τις συντάξεις και τη νέα φοροεπιδρομή κυρίως στους έμμεσους φόρους.

Κατά πρόχειρους υπολογισμούς που έχω κάνει από τα 14 αυτά δισεκατομμύρια πάνω από τα 10 δισεκατομμύρια θα πληρωθούν από τα μικρά και μεσαία εισοδήματα. Μια απίστευτη λεηλασία. Μια πρωτοφανής λεηλασία στα ιστορικά χρονικά. Έχουμε τον πιο βάρβαρο, τον πιο άδικο, τον πιο ταξικά προσανατολισμένο προϋπολογισμό ίσως στη νεοελληνική ιστορία. Γιατί περί αυτού πρόκειται.

Και την ίδια ώρα που επιβάλλετε αυτήν την επιδρομή, αυτήν τη λεηλασία στα λαϊκά στρώματα, όχι μόνο αφήνετε άθικτη τη φορολογική ασυλία και ασυδοσία του μεγάλου κεφαλαίου, αλλά δυστυχώς αυτήν την περίοδο με αυτά τα μέτρα την κλιμακώνετε.

Εγώ δεν θα κάνω μια γενική θεωρητική τοποθέτηση επ' αυτού. Θα αναφερθώ σε πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα. Και σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ, τώρα βρήκατε την ώρα να μειώσετε κατ' ευθείαν τον φορολογικό συντελεστή για τα κέρδη των επιχειρήσεων κατά 4 μονάδες;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτά που δεν διανέμονται και δεν επανεπενδύονται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά τέσσερις μονάδες το φορολογικό συντελεστή των κερδών των επιχειρήσεων;

Δεν κατάλαβα. Αυτή είναι η προτεραιότητα αυτήν την περίοδο; Όταν πάτε και πετσοκόβετε τη σύνταξη του συνταξιούχου των 500 ευρώ, η προτεραιότητά σας είναι να ρίξετε κατευθείαν τέσσερις μονάδες το φορολογικό συντελεστή; Ακόμα και στην αντίληψή σας να είναι –που εμείς δεν συμφωνούμε– αυτή η μείωση των φορολογικών συντελεστών, αυτήν την ώρα που λεηλατείτε το μικροσυνταξιούχο έρχεστε να κάνετε τέσσερις μονάδες δώρο στο μεγάλο κεφάλαιο και στις μεγάλες επιχειρήσεις; Αυτή είναι η πολιτική σας;

Και βεβαίως θυμάστε πόσο ήταν αυτός ο φορολογικός συντελεστής κάποτε; Οι παλιότεροι θα το θυμούνται. Στην Ελλάδα ήταν 53% στην Ελλάδα και δεν μιλάω για τόσο πολύ μακριά, μιλάω για το 1988. Τόσο ήταν αυτός ο συντελεστής και άρχισε ύστερα ραγδαία ο κατήφορος.

Επίσης, ξέρω ποιο είναι το όραμά σας; Μηδέν φορολογία για τα κέρδη. Αυτή είναι η τάση και αυτή είναι η κατευθυνση, την οποία έχετε. Όμως, το φέρνω ως παράδειγμα αυτής της απίστευτης αναληψίας. Την ίδια ώρα δεν εφαρμόζετε και συνεχώς αναβάλλετε και αναστέλλετε το φόρο υπεραξίας για τα κέρδη από τις αγοραπωλησίες μετοχών στο Χρηματιστήριο.

Σας ρωτώ: Τον συνταξιούχο των 500 ευρώ τον βρίσκετε να του κόψετε ακόμα και το δώρο. Γιατί, λοιπόν, δεν πρέπει να πληρώνουν φόρο υπεραξίας, όπως γίνεται σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες –δεν μιλάω για κανένα σοσιαλιστικό πείραμα– αυτοί που κερδίζουν από το Χρηματιστήριο; Θα μου πείτε –είναι ένα επιχείρημα που το έχω ακούσει– ότι τώρα το Χρηματιστήριο δεν πάει καλά.

Λάθος κάνετε, κύριοι της Κυβέρνησης. Βεβαίως, δεν πάει

καλά. Όμως, ξέρετε, τα κέρδη δεν σημειώνονται μόνο όταν πάει καλά το Χρηματιστήριο. Πολλές φορές οι επιτηδείοι και αυτοί που πρέπει να τους πάρете φόρο κερδίζουν και όταν πέφτει ο χρηματιστηριακός δείκτης και μάλιστα κερδίζουν περισσότερο. Γιατί δεν εφαρμόζετε, λοιπόν, αυτό το φόρο; Γιατί;

Άλλο παράδειγμα, προχθές εδώ δώσατε μια περαιτέρω αναβολή στο φόρο 20% για τις τηλεοπτικές διαφημίσεις. Γιατί, κύριοι της Κυβέρνησης, τέτοια γαλαντομία, όταν λεηλατείται το σύμπαν; Γιατί; Γιατί αυτή η γαλαντομία; Μπορείτε να μου την εξηγήσετε; Ποιοι πηγαίνουν και κάνουν τηλεοπτική διαφήμιση; Ξέρετε; Ποιοι διαφημίζονται τηλεοπτικά; Μπορεί να πάει μια πολύ μικρή επιχείρηση και να κάνει διαφήμιση στην τηλεόραση; Έχετε δει καμμία τέτοια διαφήμιση; Μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες, μεγάλες εμπορικές πολυεθνικές αλυσίδες, μεγάλα συμφέροντα, τράπεζες κατά κύριο λόγο κ.λπ..

Έρχεστε, λοιπόν και λέτε «το 20% δεν θα το πάρουμε από αυτούς, θα πατήσουμε όμως κάτω, θα γονατίσουμε τον άνεργο γιατί θα το πάρουμε το επίδομα ανεργίας, θα τον πατήσουμε, θα τον λιώσουμε»! Και σας ρωτώ: Είναι αυτή πολιτική, η οποία –υποτίθεται– στοιχειωδώς θέλει να ανοίξει θετικούς δρόμους, έστω και με τη δική σας λογική, μέσα στην κοινωνία;

Έρχομαι στο θέμα της περαίωσης. Τι κάνετε με την περαίωση; Με την περαίωση που εφαρμόζετε δίνετε συγχωροχάρτι στους μεγάλους φοροφυγάδες, σε αυτούς που υποτίθεται ότι θέλετε να πιάσετε, τη μεγάλη φοροδιαφυγή. Εδώ βέβαια πήγατε να διαγράψετε με μια μονοκοκδυλιά 24 δισεκατομμύρια οφειλόμενα χρέη και βλέπουμε να δημοσιεύετε και τη λίστα αυτών των οφειλετών, κύριοι της Κυβέρνησης.

Τι βλέπουμε σε αυτήν τη λίστα; Μεγαλοσχήμονες, λειτουργούσες εταιρείες με κέρδη και ευημερούντες επιχειρηματίες με μεγάλες περιουσίες. Και πήγατε σε μια νύχτα να χαρίσετε 24 δισεκατομμύρια! Και τώρα τι θα κάνετε με αυτούς;

Εν πάση περιπτώσει, στην περαίωση αντί να χτυπήσετε τη φοροδιαφυγή, έρχεται για όλους τους μεγαλοφοροφυγάδες η δικαίωση. Ποιος θα την πληρώσει με την περαίωση; Ο έντιμος φορολογούμενος που έχει κάνει σωστά τη φορολογική του δήλωση και του έρχεται η χαρταπίνακα και ξέρει τι θα υποστεί αν δεν πληρώσει την επιπλέον χαρταπίνακα. Θα υποστεί όχι τον αντικειμενικό έλεγχο, αλλά θα έρθει η φορολογική υπηρεσία και στο όνομα του ότι την талаιπωρεί –αλλά και για άλλους λόγους– θα του «κόψει ένα κουστουμάκι» για να κλείσει τελικά την επιχείρησή του. Αυτή είναι η πολιτική σας.

Όμως, αυτό που ξεπερνά κάθε όριο είναι αυτό που κάνετε με τις τράπεζες. Δεν μου λέτε τι κάνετε; Λεηλατείτε την κοινωνία, την ξεζουμίζετε κυριολεκτικά και την ίδια ώρα ενεργοποιείτε κρατικές εγγυήσεις για τις τράπεζες 25 δισεκατομμύρια ευρώ! Έλεος, κύριοι. Έλεος επιτέλους! Ένα δισεκατομμύριο είναι τα κέρδη φέτος μέσα στην κρίση και στις αναδουλειές των τραπεζών. Ένα δισεκατομμύριο! Είναι τα μισά από αυτά που παίρνετε, λεηλατώντας φέτος τους μισθούς και τις συντάξεις.

Και έρχεστε και μιλάτε για 25 δισεκατομμύρια εγγυήσεις του δημοσίου στο τραπεζικό κεφάλαιο; Ξέρετε πού έχουν φθάσει αισίως αυτά τα ποσά, κυρίες και κύριοι; Έχουν φθάσει 78 δισεκατομμύρια οι παροχές προς τις «αναξιοπαθούσες» τράπεζες, γιατί έχουν πνίξει την ελληνική κοινωνία στα χρέη και την τοκογλυφία. Επαναλαμβάνω, 78 δισεκατομμύρια! Ξέρετε τι είναι αυτό το ποσό; Το έχετε αναλογιστεί; Είναι έξι φορές τα μέτρα που παίρνει σήμερα η Κυβέρνηση. Είναι πάνω από τις κρατικές δαπάνες. Είναι πάνω από το ένα τρίτο του δημοσίου χρέους. Όλα αυτά δώρο στο τραπεζικό κεφάλαιο! Δώρο στο τραπεζικό κεφάλαιο!

Δίνετε, λοιπόν, αυτές τις εγγυήσεις. Δεν συμφωνούμε. Δεν μου λέτε όμως, βάζετε και κανένα φόρο για τη ρευστότητα; Γιατί η ρευστότητα των τραπεζών στην οικονομία είναι μηδενική και φέτος καταλήγει αρνητική. Πού πάνε, λοιπόν, αυτά τα λεφτά; Μπορείτε να μας πείτε;

Ξέρετε πού πάνε και ξέρετε, γιατί τα δίνετε. Διότι αυτές οι εγγυήσεις δεν μένουν εγγυήσεις στις τράπεζες. Φέρνετε εδώ έναν προϋπολογισμό λεηλασίας για τις τράπεζες. Δεν μένουν ως αυθαίρετες γενικές εγγυήσεις, αλλά αυτές μεταφράζονται με σε θανεισμό από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, κύριοι, με 1% επιτόκιο, προνομιακό χαριστικό επιτόκιο. Γι' αυτό οι τράπεζες

παίρνουν τις εγγυήσεις.

Και ερωτώ: Δεν είναι ντροπή αυτό το οποίο κάνετε; Να δανείζεται τοκογλυφικά το δημόσιο και τα spread τώρα να είναι 10% και οι τράπεζες με τις εγγυήσεις του αναξιόπιστου δημοσίου – που βγαίνει στις αγορές για να δανειστεί με 12% και 13% και 14%- να δανείζονται με 1% και με αυτές τις εγγυήσεις; Δεν είναι τρέλα αυτό; Δεν είναι για ζουρλομανδύα;

Ποιους υπηρετείτε, κύριοι; Δεν υπηρετείτε τις τράπεζες; Δεν έχετε μια Ευρώπη των τραπεζών; Αυτό δεν είναι το σύστημα; Ξέρετε, κύριοι, πόσα είναι τα δάνεια των τραπεζών με 1% από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα; Το υπόλοιπο αυτών των δανείων είναι 95 δισεκατομμύρια ευρώ! Αμύθητο ποσό! Έπρεπε να έχει πλημμυρίσει η αγορά με φθηνά δάνεια, κύριοι, με το 1%. Φθηνά δάνεια με 95 δισεκατομμύρια! Σκεφτείτε δανειοδότηση. Δεν έπρεπε να έχει πλημμυρίσει η αγορά με φθηνά δάνεια; Όμως, αντ' αυτού, υπάρχει τοκογλυφία και τεράστια κέρδη.

Όταν εμείς κάναμε μια πρόταση –που την κάναμε από καιρό και μας βγάλατε τρελούσι τότε, όταν για πρώτη φορά το είπαμε. Προσωπικά αισθανόμουν μια απίστευτη πίεση λες και έλεγα τη μεγάλη επαναστατική πρόταση, όταν είπαμε ότι πρέπει απευθείας να διεκδικήσετε να δανείζεται το ελληνικό δημόσιο –και όχι μόνο φυσικά- από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σε αυτή ιδιαίτερα τη συγκυρία και μέχρι ένα ορισμένο ποσό ανάσας και ανακούφισης με το 1% και που δεν θα είχαμε πρόβλημα αυτήν τη στιγμή!

Ούτε καν διανοείστε να θέσετε μια τέτοια πρόταση. Δεν διανοείστε να τη θέσετε. Και ερωτώ το γιατί. Τις τράπεζες εξυπηρετείτε; Για τους τραπεζίτες είναι η Ευρώπη; Βεβαίως για τους τραπεζίτες είναι. Βεβαίως τις τράπεζες –κατά κύριο λόγο- και το χρηματιστικό κεφάλαιο εξυπηρετείτε!

Και μια πρόταση ακόμα, την οποία δεν μπορώ παρά να την πω γιατί είναι ένα εθνικό άγος, ιδιαίτερα σε αυτήν τη συγκυρία. Όταν έχουμε τη γερμανική Ευρώπη, η οποία φτιάχνει μηχανισμούς για να στέλνει –στην ουσία- στο εκτελεστικό απόσπασμα τα θύματά της, όταν είμαστε και εμείς με έναν ορισμένο τρόπο θύμα του γερμανικού ιμπεριαλισμού και του γερμανικού κεφαλαίου και των γερμανικών πολυεθνικών, δεν είναι δυνατόν, κύριοι, ακόμα και αυτήν την ώρα που είμαστε πνιγμένοι μέχρι το λαιμό ως χώρα και ως ελληνικός λαός να μην διεκδικείτε τις γερμανικές επανορθώσεις!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Είμαστε η μόνη χώρα –δεν ξέρω αν το ξέρουν όλες οι συναδέλφισσες και όλοι οι συνάδελφοι- σε όλην την Ευρώπη, κατεχόμενη από τρομακτικές καταστροφές από την τριπλή φασιστική και ναζιστική κατοχή, από την οποία δεν έχουμε πάρει ούτε ένα μάρκο για τις επανορθώσεις, παρότι ληστεύτηκε κιόλας το δημόσιο ταμείο, ο ελληνικός χρυσός από τους Γερμανούς ναζί. Ούτε ένα μάρκο, εκτός αν θεωρείτε ορισμένοι αποζημίωση ίσως αυτά τα κωμικοτραγικά τα οποία συνέβησαν με την «υπόθεση Μέρτεν». Γιατί δεν το διεκδικείτε;

Είμαστε η μόνη χώρα που δεν έχει πάρει καμμία αποζημίωση και μάλιστα, μετά τη συμφωνία ειρήνης, έπρεπε πρώτοι να τη διεκδικήσουμε. Και ξέρετε, κατά την Επιτροπή Διεκδίκησης των Γερμανικών Επανορθώσεων, η οποία είχε κάνει μια πολύ καλή δουλειά επ' αυτού, αυτό το ποσό με τους τόκους σήμερα των επανορθώσεων ανέρχεται σε 162 δισεκατομμύρια ευρώ. Και δεν είναι καθόλου υπερβολή, είναι μετρημένο το ποσό κατά γράμμα. Είναι 162 δισεκατομμύρια ευρώ. Γιατί δεν τα διεκδικείτε και αντίθετα, έχουμε αποφάσεις σαν αυτές του Αρείου Πάγου;

Δεν είναι ένα θέμα για το οποίο έπρεπε να συνέλθει η Ολομέλεια της Βουλής για να το εξετάσει και να λάβει απόφαση η ελληνική Βουλή ομόφωνα; Διότι δεν είναι θέμα συγκυρίας μόνο, αλλά είναι και ένα θέμα εθνικής αξιοπρέπειας. Είναι και ένα θέμα σεβασμού χιλιάδων και χιλιάδων που μαρτύρησαν στην γερμανική κατοχή.

Τα είπα αυτά, διότι λεφτά εξακολουθούν να υπάρχουν και μέσα στην κρίση και μέσα στις δυσκολίες, αλλά λειτουργεί το ελληνικό κράτος, η ελληνική Κυβέρνηση χαριστικά στους μεγαλοσχήμονες και κοιτάζει να λεηλατήσει μέχρι εξαφανίσεως τους κοινωνικά ασθενέστερους.

Γι' αυτό βλέπουμε σήμερα ότι στο επίκεντρο όλης της επίθεσης είναι ο μισθός, ο μισθός που πρέπει να πέσει, κυρίες και κύριοι, κάτω από το μισό ως πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα, ως βιοτικό επίπεδο, υποτίθεται για να αντιμετωπίσουμε την κρίση χρέους. Αντί να «κουρέψει» –για να χρησιμοποιήσω αυτήν τη φράση- ή να προσπαθήσει να «κουρέψει» η ελληνική Κυβέρνηση το χρέος ως όφειλε, πάει να «κουρέψει» και μάλιστα, γουλί τον κόσμο της μισθωτής εργασίας και τους συνταξιούχους. Και αυτός ο μισθός πάει να λεηλατηθεί όχι μόνο από τις μειώσεις τις οποίες είχατε και πέρυσι και φέτος στον προϋπολογισμό –και πρόσφατα συζητήσαμε- μειώσεις απευθείας μισθών και συντάξεων, αλλά και από ένα τρομακτικό πληθωρισμό, ο οποίος, παρόλη την κρίση και παρόλη την ύφεση, κατατρώγει τα λαϊκά εισοδήματα και μάλιστα, κατατρώγει και την αποδοτικότητα και ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, η οποία υποτίθεται ότι θα έπρεπε να βελτιωθεί εξαιτίας αυτών των μέτρων. Πώς θα τη βελτιώσετε, όταν τα καρτέλ ενδημούν στην ελληνική οικονομία και θησαυρίζουν μέσα στην κρίση και αξιοποιούν τις αυξήσεις και των φορολογικών σας μέτρων, όπως το ΦΠΑ, για να τινάζουν τις τιμές στον αέρα;

Επίσης, οι πραγματικοί μισθοί μειώνονται από τη φορολογική επιδρομή, πρώτα από όλα, τη φοροεπιδρομή των έμμεσων φόρων την οποία έχετε εξαπολύσει. Τέσσερις μονάδες αύξηση ο ανώτατος συντελεστής, δυο τώρα ο μεσαίος, συμπαρασύρει και τον μικρότερο, 1%. Ληλασία στα βασικότερα είδη διατροφής, εκεί που πηγαίνει να αγοράσει ο άνεργος από το σούπερ μάρκετ. Αυτόν βρίσκετε, το μεγάλο θύμα, για να αντιμετωπίσετε –υποτίθεται- με τα μέτρα, την ώρα που προσφέρετε άσυλο στους μεγαλοκαρχαρίες.

Αυτές είναι οι λογικές σας και αυτή είναι η πολιτική σας. Και μέχρι τώρα μας λέγατε, βεβαίως, ότι στόχος είναι οι παχυλά αμειβόμενοι του δημοσίου. Βεβαίως, όποιος διαθέτει στοιχειώδη εμπειρία και ταξικό ένστικτο σε αυτή τη χώρα, ήξερε ότι θέλετε να πετσοκόψετε τους μισθούς και τις συνολικές απολαβές των εργαζομένων στο δημόσιο, στενό και ευρύτερο. Όμως, ξέραμε –και όχι γιατί είμαστε προφήτες, αλλά γιατί εκεί θα κατευθύνονταν τα πράγματα, με βεβαιότητα με μαθηματική ακρίβεια- ότι ο βασικότερος στόχος σας είναι οι μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, ότι ο στόχος σας είναι ο μισθωτός που δουλεύει στον ιδιωτικό τομέα, των 800 και των 900 ευρώ.

Γι' αυτό τώρα, μια με τις επιχειρησιακές συμβάσεις και από την άλλη, με το άλλο μέτρο της διατησίας, όπου από πλεονέκτημα των εργαζομένων το καταντήσατε πλέον με το νομοθέτημά σας πλεονέκτημα για το κεφάλαιο και με τα δυο αυτά μέτρα καταφέρνετε να πάμε σε μειώσεις στον ιδιωτικό τομέα, οι οποίες θα προσεγγίσουν σε πρώτη φάση το 40%. Αυτού του είδους θα είναι οι μειώσεις σε πρώτη φάση από τις επιχειρησιακές, κλαδικές σας συμβάσεις.

Και το γνωρίζετε πολύ καλά και μη μειδιάτε ειρωνικά, διότι αυτά είναι τα έργα σας. Αυτά είναι τα έργα σας, κύριε Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Μα, 40%;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως, 40%. Καμμία υπερβολή. Και εδώ ήταν η κ. Κατσέλη που μας έφερε το παράδειγμα αυτού που παίρνει τα 1.000 ευρώ, πώς θα τα κάνει 740, με βάση την Εθνική Συλλογική Σύμβαση. Και σας λέω: Από 1.000 ευρώ στα 740 πόση είναι η μείωση; Κάντε έναν μικρό υπολογισμό. Μικρή είναι;

Και μιλάμε για τον εργαζόμενο των 1.000 ευρώ, κύριε Παπακωνσταντίνου. Αυτόν βρήκατε να συντρίψετε μέσα στην ελληνική κοινωνία; Αυτός είναι το πρόβλημα; Αυτός έχει δημιουργήσει την κρίση χρέους; Αυτός θα πρέπει να εξουθενωθεί και να μην βλέπει προοπτική; Ο νέος που δουλεύει σε ευέλικτη εργασία, τετράωρη και του κόβετε, όταν δουλεύει λιγότερο ή όταν δουλεύει περισσότερο μερικά λεπτά –το 7% και 10% το πετσοκόβετε- ή τον επινοικιαζόμενο με τον κ. Γιαννίτη, που εκθείασε προηγουμένως ως πρωτοπόρο ο κ. Αλευράς στην εισήγησή του, γιατί σκέφτηκε να πετσοκόψει ο άνθρωπος τη βασική σύνταξη των 440 ευρώ; Μεγάλη ανακάλυψη, 440 ευρώ! Αυτά ήταν τα μέτρα Γιαννίτη.

Αυτή είναι η στάση σας, η ευέλικτη εργασία, λοιπόν; Αυτός είναι ο στόχος, ο επινοικιαζόμενος να δουλεύει για τρία χρόνια;

Ο αξιότιμος εισηγητής της Συμπολίτευσης, μιας και αναφέρθηκε σε αυτόν -λείπει αυτή την ώρα- άκουσα προηγουμένως, εν είδει και μιας αποκριτικής, να λέει: «Κοιτάξτε τους μισθούς από το 2003 μέχρι το 2009 πόσο αυξήθηκαν στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Κοιτάξτε τις καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου. Κοιτάξτε και τις δαπάνες για τα ασφαλιστικά ταμεία. Εκτινάχθηκαν άθως στον αέρα. Ιδού το πρόβλημα». Βέβαια, έσπευσε να οβάλσει τις δαπάνες για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, που ήταν επένδυση μιας χρήσης και άφησαν κουφάρια πίσω τους, διότι φυσικά συνετέλεσε στην εξαίρεση, υλοποίηση των αγώνων αυτών.

Αυτό είναι το πρόβλημα και φτάσαμε ως εδώ; Εκεί εντοπίζεται το πρόβλημα; Εγώ δεν αμφιβάλω για τη σπατάλη, τη γραφειοκρατία, την ανευθυνότητα και τις πελατειακές σχέσεις του ελληνικού κράτους, οι οποίες είναι πελατειακές σχέσεις Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ, ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας, αυτές είναι. Τώρα αν κάποιος έχει το περισσότερο, ασφαλώς είναι ένα θέμα. Δεν θα μπω, όμως, εγώ σε αυτό το μακάβριο παιχνίδι για να πω: Αυτός φταίει περισσότερο από τον άλλον. Φταίνει και οι δυο, πάτω. Είναι βέβαιο. Όμως, αυτό είναι το πρόβλημα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και άλλοι φταίνε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα έλεγα στον αξιότιμο, λοιπόν, εισηγητή, ο οποίος κατά τα άλλα έκανε μια πολιτική ομιλία με ένα πολιτικό σκεπτικό, ότι εντάξει, η Ελλάδα είναι η χώρα των πολύ παχυλά αμειβόμενων στο δημόσιο τομέα, της υπεργραφειοκρατίας, η χώρα που σπαταλάει και δίνει τα λεφτά της στα ασφαλιστικά ταμεία για να δίνουν συντάξεις. Διότι η μέση σύνταξη είναι 600 ευρώ στην Ελλάδα, αυτή είναι, γι' αυτό μιλάμε. Να το δεχθώ, λοιπόν. Και κατέρρευσε, λοιπόν, από αυτά τα ανομήματα και αμαρτήματά της.

Αλλά, κύριοι, η Ιρλανδία γιατί κατέρρευσε;

Η Ιρλανδία έχει το μικρότερο δημόσιο τομέα. Η Ιρλανδία έχει τις πιο απορρυθμισμένες εργασιακές σχέσεις. Η Ιρλανδία έχει το μικρότερο φορολογικό συντελεστή, μικρότερο κι από αυτόν, που τον πάει τώρα ο κ. Παπακωνσταντίνου. Έχει φορολογικό συντελεστή 12%. Η Ιρλανδία είναι το πρότυπο των αγορών και των φιλελεύθερων δογμάτων.

Γιατί, λοιπόν, κατέρρευσε; Και η Πορτογαλία που ακολουθεί; Η Ισπανία; Το Βέλγιο; Ίσως η Γαλλία;

Ο μηχανισμός αυτός, το ταμείο της ελεγχόμενης πτώχευσης -που ψήφισε ο κ. Παπανδρέου και συντάχθηκε με την κ. Μέρκελ για ποίους το φτιάχνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Για τους τεμπέληδες Έλληνες, που έχουν υπερτροφικό δημόσιο τομέα; Το φτιάχνουν για τα θύματα ενός μηχανισμού που λέγεται «νεοφιλελευθερισμός», «καπιταλισμός», που λέγεται «ευρώ» που οικοδομήθηκε πάνω στην ΟΝΕ, που λέγεται «νεοφιλελεύθερη μονεταριστική Ευρωπαϊκή Ένωση». Αυτά είναι που πρέπει να αλλάξουν.

Κλείνω με την πρότασή μας για την αναδιάρθρωση του χρέους -ένα από τα μεγάλα προβλήματα- την οποία επιτίμησε ο κ. Αλευράς ως ατεκμηρίωτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Όχι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Αλευρά, εγώ θα σας συνιστούσα να διαβάσετε τον Σταϊνμάγερ και τον Μπράιμπουργκ και όχι αυτά που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Σταϊνμάγερ, Πρόεδρος του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, προσπαθεί να συμβιβάζει τα ασυμβίβαστα και μιλά για έξυπνες πλέον προτάσεις «κουρέματος» του χρέους για την Ελλάδα. Εσείς, λοιπόν, είστε πίσω ακόμη κι από αυτά που λέει ο Σταϊνμάγερ, όταν πρέπει να πάτε πιο μπροστά και να δείτε το πρόβλημα, να δείτε ότι με τέτοιους τόκους που έχουμε να πληρώσουμε και με τέτοια τοκοχρεολύσια που υπερβαίνουν τα δημόσια έσοδα ετησίως κατά πολύ, δεν πάει άλλο, δεν βγαίνει η υπόθεση, εκτός αν εξοντώσουμε τον ελληνικό λαό.

Η αναδιαπραγμάτευση χωρίς κηδεμόνες και χωρίς όρους, είναι όρος εθνικής και κοινωνικής επιβίωσης, μια ανάσα για τη χώρα, όχι για να επιστρέψουμε στα ίδια φυσικά, αλλά για να ακολουθήσουμε μια νέα προοδευτική, σοσιαλιστική πορεία. Αλλά αυτό δεν φαίνεται να είστε διατεθειμένοι ούτε να το διανοηθείτε.

Μόνο αν κάποιος σας τη φέρουν με τη λογική πια των πιστωτών και όχι με τη λογική που θα υπηρετεί τη χώρα.

Είστε μια Κυβέρνηση, η οποία βιάζεται πάρα πολύ τον τόπο. Είστε μια Κυβέρνηση επικίνδυνη πλέον για το μέλλον της χώρας και του ελληνικού λαού και πρέπει να φύγετε.

Αυτό το σκηνικό βεβαίως -το κατεστημένο σκηνικό- του δικομματισμού, της εναλλαγής των κομμάτων, που υπηρετεί συγκεκριμένα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και εδώ και στο εξωτερικό, πρέπει να ανατραπεί και να ηττηθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σήμερα υπάρχει εναλλακτική λύση. Κι αυτή η εναλλακτική λύση, που σας την έχουμε περιγράψει, την έχουμε υπογραμμίσει, την έχουμε τεκμηριώσει, θα προέλθει μόνο από την αριστερά.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς με την ισχυροποίησή του, με τη συμπαράταξη των αριστερών δυνάμεων, με την ανάπτυξη των ενωτικών κοινωνικών λαϊκών αγώνων, μπορεί να ανοίξει δρόμους για μια προοδευτική εναλλακτική λύση στη χώρα με σοσιαλιστικό ορίζοντα. Κι αυτός δεν θα είναι μονόδρομος, αλλά θα είναι η καλύτερη δυνατή επιλογή για τη χώρα, για τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Με τον κ. Λαφαζάνη ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των γενικών εισηγητών.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ειδικών εισηγητών.

Αναεώνω ή επαναλαμβάνω την παράκληση του Προεδρείου να είμαστε πειθαρχημένοι στο χρόνο για να μην καταπονηθεί το Σώμα συνεδριάζοντας έως πολύ αργά, όπως εκτιμάται ο χρόνος.

Ο πρώτος ειδικός εισηγητής κ. Ευστάθιος Κουτμεριδής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Σερρών, έχει το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά την απαισιόδοξη εισήγησή του κ. Λαφαζάνη, θα προσπαθήσω να δώσω λίγη αισιοδοξία.

Κύριοι Υπουργοί, κάνετε πραγματικά μια τεράστια προσπάθεια. Είναι μοναχικός ο δρόμος σας. Κανείς απ' όλους αυτούς που αναλώνονται σε εύκολα λόγια, δεν θα ήθελε να βρισκόταν στη θέση σας. Θέλω να ξέρετε πως γράφετε ιστορία. Συνεχίστε τον αγώνα σας. Ο χρόνος θα σας δικαιώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα έναν από τους κρισιμότερους προϋπολογισμούς. Έναν προϋπολογισμό, ο οποίος θα καθορίσει την πορεία της ελληνικής οικονομίας για τα επόμενα χρόνια. Πρόκειται για ένα μεσοπρόθεσμο, φιλόδοξο σχέδιο δημοσιονομικής προσαρμογής και οικονομικής ανάπτυξης. Ένα σχέδιο που θα αποσκοπεί στο να αποτελέσει το διαβατήριο για την πλήρη αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας μας και την επάνοδο της ελληνικής οικονομίας σε μία νέα, βιώσιμη πορεία ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Στον ένα χρόνο διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ αποτρέψαμε το ζοφερό σενάριο της χρεοκοπίας της χώρας μας. Δυστυχώς, λαθμενές πολιτικές, αναλγησία, πολιτική ανευθυνότητα μας έφεραν στη θέση που βρισκόμαστε σήμερα και μας οδήγησαν στο χείλος της καταστροφής και στον διεθνή διασυρμό.

Με επικοινωνιακούς χειρισμούς η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διατράνωνε ότι τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας είναι μόνο συνέπεια της διεθνούς οικονομικής κρίσης, αποκρύπτοντας τα μεγάλα εσωτερικά, διαχρονικά και διαρθρωτικά προβλήματα που υπήρχαν. Επί έξι χρόνια η αλόγιστη σπατάλη, η κακοδιαχείριση, η πελατειακές σχέσεις, η αδιαφάνεια κορυφώθηκαν. Η περιβόητη επανίδρυση του κράτους κατέληξε σε διάλυση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών, σε έξαρση της φοροδιαφυγής, της διαφθοράς και της παραοικονομίας. Κατέληξε σε εκτίναξη του ελλείμματος στα 36 δισεκατομμύρια ευρώ και του χρέους στα 320 δισεκατομμύρια ευρώ στο τέλος του 2009.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αρκεί και μόνο να αναφέρει κανείς πως τον Δεκέμβριο του 2008 τέτοια εποχή, σ' αυτήν την Αθήνα, μέσα από παρατεταμένα χειροκροτήματα, η τότε κυβέρνηση και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ψήφισαν τον

προϋπολογισμό για το 2009, ο οποίος προέβλεπε περίπου δημοσιονομικό έλλειμμα 2%, δηλαδή περίπου 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Μάλιστα, δυο μέρες πριν τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009 ενημέρωσαν με έγγραφο τη EUROSTAT πως αναθεωρείται το έλλειμμα και θα φθάσει περίπου στο 6%.

Σήμερα, μετά και τα αναθεωρημένα στοιχεία της EUROSTAT, το έλλειμμα δυστυχώς ανήλθε στο ιλιγγιώδες 15,4%, δηλαδή στα 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Έπεσε έξω η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας περισσότερο από 31 δισεκατομμύρια ευρώ. Νομίζω ότι τα σχόλια περιττεύουν.

Δικαιολογημένα χαρακτηρίζεται ως η μεγαλύτερη δημοσιονομική εκτροπή που συνέβη ποτέ στη χώρα μας. Το μέγεθος βέβαια του προβλήματος αποκαλύφθηκε με τη φυγομαχία της Νέας Δημοκρατίας μέσω των εθνικών εκλογών, αποδεικνύοντας την αδυναμία της να αντιμετωπίζει τα μείζονα πολιτικά και οικονομικά προβλήματα της χώρας μας.

Η Νέα Δημοκρατία σεμνά και ταπεινά φυγομάχησε. Και έρχονται σήμερα, χωρίς σεμνότητα και ταπεινότητα, χωρίς ίχνος αυτοκριτικής, αυτοί που δημιούργησαν αυτήν την κρίση, να μας κάνουν και μαθήματα και πώς να την υπερβούμε. Μας προτείνουν θεωρητικά μείγματα οικονομικής πολιτικής. Μας προτείνουν μαγικές συνταγές, μαγικές λύσεις εξαφάνισης του ελλείμματος, χωρίς περικοπές δαπανών, χωρίς νέους φόρους. Εξαγγελίες που πραγματικά αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη και σίγουρα δεν συμβάλλουν σε μια υπεύθυνη πολιτική στάση για την υπέρβαση της κρίσης.

Τελικά την επανίδρυση του κράτους κλήθηκε να την κάνει πράξη η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τον Γιώργο Παπανδρέου.

Προχωρούμε χωρίς να υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος σε όλες αυτές τις αναγκαίες και αυτονόητες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που τόσο έχει ανάγκη η χώρα μας. Γιατί απέναντι στο πολιτικό κόστος προτάσσουμε το εθνικό συμφέρον.

Ο πρώτος στόχος μας επιτεύχθηκε: Αποτρέψαμε τη χρεοκοπία, την οποία όλοι είχαν προδικάσει. Η Ελλάδα σήμερα, με τις πρωτοβουλίες του Πρωθυπουργού μας του Γιώργου Παπανδρέου, έχει εξασφαλίσει την επαρκή χρηματοδότηση των δανειακών της αναγκών μέσα από το μηχανισμό στήριξης που προβλέπει δανεισμό ύψους 110 δισεκατομμυρίων ευρώ. Επιπλέον και η επιμήκυνση της διάρκειας αποπληρωμής θα μας εξασφαλίσει πολύτιμο χρόνο για να προχωρήσουμε σε όλες αυτές τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις.

Ο δεύτερός μας στόχος είναι να αλλάξουμε οριστικά την Ελλάδα, να αναμορφώσουμε και να ισχυροποιήσουμε τους θεσμούς, αποκαθιστώντας παράλληλα τις αδικίες και τις στρεβλώσεις που υπάρχουν στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Σε αυτήν την προσπάθειά μας οι Έλληνες πολίτες να γνωρίζουν πως οι θυσίες τους θα πιάσουν τόπο. Ήδη ο κοινοβουλευτικός απολογισμός, το θεσμικό έργο της Κυβέρνησης για το 2010 είναι θετικό.

Προχωρήσαμε στην αυτονόητη εξοικονόμηση πόρων από σπατάλες και περικοπές λειτουργικών δαπανών στο δημόσιο.

Προχωρήσαμε στην αυτονόητη εξοικονόμηση πόρων από την κατάργηση επιτροπών, υπερωριών, εξόδων κίνησης χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα.

Διαμορφώσαμε ένα νέο πλαίσιο κατάρτισης, εκτέλεσης, παρακολούθησης, λογοδοσίας και ελέγχου των δημοσίων δαπανών σε κάθε επίπεδο του δημόσιου τομέα.

Προχωρήσαμε στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση, για να σώσουμε το ασφαλιστικό μας σύστημα και να κατοχυρώσουμε μια αξιοπρεπή σύνταξη για όλους τους Έλληνες πολίτες.

Προχωρήσαμε στην υλοποίηση της νέας αρχιτεκτονικής για την Αυτοδιοίκηση, τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Προχωρήσαμε στον αυτονόητο εξορθολογισμό των δαπανών για την υγεία, με τη μείωση των τιμών των φαρμάκων μεσοσταθμικά περίπου 20%.

Δημιουργήσαμε για πρώτη φορά την ενιαία αρχή πληρωμών για τη μισθοδοσία στο δημόσιο.

Θεσμοθετήσαμε την υποχρέωση ανάρτησης κάθε απόφασης στο διαδίκτυο στο πλαίσιο του προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ».

Γίνεται μια συντονισμένη προσπάθεια να αντιμετωπίσουμε τη

φοροδιαφυγή, με εντατικούς ελέγχους, επιλύοντας φορολογικές εκκρεμότητες, που καθυστερούν χρόνια στα δικαστήρια.

Προχωρήσαμε στην ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών με την επανασύσταση του ΣΔΟΕ.

Ψηφίσαμε την εκούσια ρύθμιση των ανέλεγκτων φορολογικών χρήσεων του παρελθόντος και τη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο, βάζοντας έτσι ένα τέλος στο φαύλο παρελθόν και κάνοντας μια καινούργια αρχή.

Ψηφίσαμε το δικαιότερο και αναλογικότερο φορολογικό νόμο που ψηφίστηκε ποτέ στη χώρα μας, εμπεδώνοντας τις αρχές της δικαιοσύνης, της ισότητας και της διαφάνειας.

Ψηφίσαμε τη νέα ενιαία κλίμακα φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων.

Συνδέουμε άμεσα το ατομικό φορολογητέο ποσό με τις δαπάνες, δηλαδή τον προσδιορισμό του εισοδήματος, με βάση τις αντικειμενικές δαπάνες διαβίωσης, για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και για να καταπολεμήσουμε το φαινόμενο φτωχών φορολογικών δηλώσεων με πολυτελή βίο.

Καταργήσαμε τις χαριστικές φοροαπαλλαγές και την αυτοτελή φορολόγηση ή πολλές κατηγορίες εισοδημάτων.

Καθιερώσαμε το λογιστικό προσδιορισμό όλων των εισοδημάτων.

Καταργήσαμε το ενιαίο τέλος ακινήτων, το οποίο επιβάρυνε μικροϊδιοκτήτες. Εισάγουμε το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας για όλους όσους έχουν ακίνητη περιουσία αντικειμενικής αξίας άνω των 400 χιλιάδων ευρώ.

Καθιερώσαμε τη φορολόγηση των εξωχώριων -offshore- εταιρειών ακινήτων με υψηλό συντελεστή 15%.

Ψηφίσαμε τη φορολόγηση βραχυχρόνιων χρηματιστηριακών συναλλαγών και τη φορολόγηση των bonus των τραπεζών.

Στον ένα χρόνο κάναμε πολλά. Δεν τα κάναμε όλα. Κάναμε και λάθη. Υπάρχουν αργοπορίες. Υπάρχουν ολιγωρίες. Υπάρχει αναβλητικότητα. Υπάρχουν και αστοχίες. Προχωρούμε, όμως, μπροστά με σχέδιο, με όραμα, με αποφασιστικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ο προϋπολογισμός του 2010 υλοποιείται σε ένα δυσμενές δημοσιονομικό περιβάλλον. Λόγω της οικονομικής κρίσης και της ύφεσης, με κύρια χαρακτηριστικά το υψηλό έλλειμμα τόσο της κεντρικής όσο και της γενικής κυβέρνησης και ταυτόχρονα την αδυναμία χρηματοδότησής του.

Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά την περίοδο Ιανουαρίου – Οκτωβρίου 2010, έχουμε πραγματικά μια ιστορική μείωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού κατά 30,2%, δηλαδή περίπου 6% του Α.Ε.Π. ή περισσότερο από 14 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ποτέ στη σύγχρονη πολιτική ιστορία της χώρας μας, αλλά και ούτε σε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιτεύχθηκε τέτοια μείωση του ελλείμματος. Η μείωση αυτή οφείλεται, κυρίως, στον περιορισμό των δαπανών, αλλά και στην αύξηση των εσόδων σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος.

Οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού μειώθηκαν κατά 7,1%, με τις πρωτογενείς δαπάνες να παρουσιάζουν μείωση κατά 11,2% έναντι του ετήσιου στόχου μείωσης.

Τα καθαρά έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού αυξήθηκαν κατά 3,7% σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του προηγούμενου έτους κατά 3,6%.

Ειδικά για το ΦΠΑ, τα έσοδα τους τελευταίους τρεις μήνες παρουσιάζουν σημαντική αύξηση, ενώ εξαιτίας των ελέγχων του ΣΔΟΕ το συνολικό εκτιμώμενο ύψος προστίμων που καταλογίστηκαν, αλλά και το ύψος του ΦΠΑ υπερδιπλασιάστηκαν, παρουσιάζοντας έτσι μια αύξηση περίπου 136%. Η χώρα μας, πραγματικά, μέρα με την ημέρα ανακτά την αξιοπιστία της τόσο προς τους εταίρους μας, αλλά και στους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 ακολουθεί μια από τις πιο κρίσιμες χρονιές για την ελληνική οικονομία. Έχει ως αφετηρία τη μεγάλη δημοσιονομική προσπάθεια που ξεκίνησε το 2010. Βασίζεται στην εφαρμογή και στα αποτελέσματα των μεγάλων αλλαγών και μεταρρυθμίσεων που έγιναν το 2010, όπως το φορολογικό, το ασφαλιστικό, ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» και η νέα δημοσιονομική διαχείριση. Είναι το δεύτερο

σημαντικό βήμα που συμπληρώνει το εμπροσθοβαρές πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση.

Στόχος μας για το οικονομικό έτος 2011 είναι η εφαρμογή ενός πιο δίκαιου και πιο αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος, που θα στηρίζει τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα και θα επιτύχει τη βελτίωση των εσόδων. Τα έσοδα αναμένεται να διαμορφωθούν στα 59,4 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή στο 26% του ΑΕΠ.

Στην κατεύθυνση αυτή θετική επίδραση στα έσοδα αναμένεται να έχουμε από την επέκταση του λογιστικού προσδιορισμού του εισοδήματος και την εφαρμογή των νέων τεκμηρίων, από την περαιώση, τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και τις υποθέσεις που εκκρεμούν στα δικαστήρια, από την αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, από την αναμόρφωση της φορολογίας των κληρονομιών, των δωρεών, των γονικών παροχών, καθώς και της φορολόγησης της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, από την έκτακτη εισφορά στις επιχειρήσεις με μεγάλη κερδοφορία για τη χρήση έτους 2009 και, τέλος, από την αναπροσαρμογή των συντελεστών του ΦΠΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ιδιαίτερη σημασία να αναφέρω πως ο προϋπολογισμός του 2011 θα είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που θα συνταχθεί και θα εκτελεστεί, με βάση το νέο πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης που ψηφίσαμε και το οποίο προβλέπει μια σειρά από καινοτομίες.

Προβλέπει την αναλυτική περιγραφή και κατάρτιση των λογαριασμών της γενικής κυβέρνησης, τη δημιουργία αποθεματικού.

Προβλέπει μέγιστο ύψος δανεισμού. Προβλέπει την υποχρέωση για συμπληρωματικό προϋπολογισμό σε περίπτωση υπέρβασης των δαπανών.

Προβλέπει διαδικασίες ελέγχου και ανάληψης υποχρεώσεων και, τέλος, προβλέπει την υποχρέωση για τακτικές, μηνιαίες, τριμηνιαίες και εξαμηνιαίες αναφορές και δημοσιοποίηση των στοιχείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά την αυστηρή δημοσιονομική προσαρμογή, ο προϋπολογισμός για το 2011 έχει και τα θετικά του σημεία. Πρόκειται για θετικά σημεία, διότι επιχειρεί να στηρίξει και να ανακουφίσει τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες πραγματικά αντιμετωπίζουν προβλήματα, με τη μεγάλη μείωση του ΦΠΑ για τις τιμές των φαρμάκων, με τη μεγάλη μείωση του ΦΠΑ στα ξενοδοχεία και στα καταλύματα, με την αναστολή της εφαρμογής του «πόθεν έσχες» για την πρώτη κατοικία για δύο χρόνια, για να τονωθεί ο κλάδος της οικοδομής, με τη χορήγηση του επιδόματος θέρμανσης από το 2011 και, τέλος, με τη μείωση της φορολόγησης των κερδών των επιχειρήσεων για τα κέρδη που επανεπενδύονται από το 24% στο 20%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 είναι ένας προϋπολογισμός μετάβασης, επαναφοράς και αποκατάστασης. Είναι ένας προϋπολογισμός μετάβασης, γιατί μας μεταφέρει από το γκρίζο και αδιαφανές παρελθόν σε ένα διαυγές μέλλον. Είναι ένας προϋπολογισμός επαναφοράς, διότι μας επαναφέρει στη νομιμότητα, στη διαφάνεια, στη δημοσιονομική εξυγίανση και προσαρμογή. Είναι ένας προϋπολογισμός αποκατάστασης, διότι αποκαθιστά την παθογένεια των δημοσιονομικών μας στοιχείων του παρελθόντος και δημιουργεί νέες συνθήκες, συνθήκες επανένταξης στις διεθνείς αγορές και στους χρηματοπιστωτικούς οίκους.

Ο δρόμος βέβαια, είναι δύσκολος και χρειάζεται προσπάθεια από όλους μας. Στο τέλος της υλοποίησης αυτού του προϋπολογισμού θα έχει κλείσει οριστικά ένας φαύλος κύκλος μιας δημοσιονομικής εποχής που άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια της κακοδιαχείρισης, της σπατάλης, της διαφθοράς που δημιούργησαν τεράστια προβλήματα στους Έλληνες πολίτες και την ελληνική κοινωνία. Κλείνει οριστικά ο κύκλος της αμφισβήτησης και της απαξίωσης και ανοίγει ένας νέος κύκλος της αξιοπιστίας, της προοπτικής και της ανάταξης της ελληνικής οικονομίας. Είναι ο δεύτερος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και είναι ένας προϋπολογισμός συνέχειας και συνέπειας με τους στόχους που θέσαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε πως οι πολίτες αντιμετωπίζουν δυσκολίες, ανατρέπονται κεκτημένα, οικογενει-

ακόι προγραμματισμοί και δημιουργούνται τεράστια προβλήματα. Αναγνωρίζουμε πως και βεβαίως, υπάρχουν ευθύνες σε όλους μας. Και βεβαίως, οι ευθύνες είναι αναλογικές σε αυτούς που διαχρονικά κυβέρνησαν τη χώρα μας, ευθύνες γι' αυτά που έπρεπε να γίνουν και κάτω από το φόβο του πολιτικού κόστους δεν οραματιστήκαμε, δεν μπορέσαμε, δεν τολμήσαμε να πραγματοποιήσουμε. Υπάρχουν ευθύνες όμως, και σε αυτούς που δεν κυβέρνησαν, γιατί με το στείο αντιπολιτευτικό τους λόγο, χωρίς θέσεις και προτάσεις, δεν έπεισαν ποτέ την ελληνική κοινωνία ότι αποτελούν μια αξιόπιστη εναλλακτική λύση.

Σήμερα όμως, είναι μια διαφορετική εποχή. Η κρίση είναι και ευκαιρία. Σήμερα γίνεται μια καινούρια αρχή και ξεκινάει μια διαφορετική πορεία με το Γιώργο Παπανδρέου. Διδαχθήκαμε από τα λάθη του παρελθόντος. Πάθαμε και μάθαμε. Η κρίση μας δίνει την ευκαιρία να αλλάξουμε. Σήμερα τολμήαμε. Δεν φοβόμαστε το πολιτικό κόστος. Λαμβάνουμε σημαντικές αποφάσεις για να διορθώσουμε όλα αυτά που όλοι συμφωνούμε πως πρέπει να αλλάξουμε. Δίνουμε σήμερα μαζί με τον ελληνικό λαό τον πιο κρίσιμο αγώνα για τη σωτηρία της χώρας μας μέσα από ρηξικέλευθες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις με επώδυνες αποφάσεις που θα εξασφαλίσουν όμως, μια νέα βιώσιμη πορεία ανάπτυξης και ευημερίας για τη χώρα μας.

Σε αυτή τη μάχη που δίνουμε για να κατανοήσουμε τα αυτονόητα, σε αυτόν τον αγώνα που διεκδικούμε τα αυτοδίκαια, σε αυτήν την τιτάνια προσπάθεια δεν χωρούν μικροκομματισμοί, λαϊκισμοί, κινήσεις εντυπωσιασμού και επικοινωνιακά τεχνάσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν χωρούν εύκολα λόγια. Μαγικές συνταγές και προτάσεις χωρίς αντίκρισμα πρέπει να τελειώνουν εδώ και τώρα. Πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτή η κρίση, η οποία απογύμνωσε το κοινωνικοπολιτικό μας σύστημα, τους θεσμούς και αποκάλυψε βαθύτερα και μείζονα προβλήματα αποτελεί μία μοναδική ευκαιρία να αλλάξουμε αντιλήψεις, να ανατρέψουμε κατεστημένα, να αλλάξουμε σελίδα. Μόνο με υπευθυνότητα, με σύνεση, με ρεαλισμό μπορούμε να προχωρήσουμε στη νέα πραγματικότητα που διαμορφώνεται παγκόσμια. Και μέχρι να βρεθεί μια νέα ισορροπία μεταξύ οικονομίας, κοινωνίας και κράτους, αλλά και στο νέο κύκλο ενηλικίωσης της Ελληνικής Δημοκρατίας θέλουμε τον Έλληνα πολίτη συμμετοχο και συνοδοιπόρο, τον θέλουμε μαζί μας για να αντιμετωπίσουμε τα κοινά μας προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μάλιστα, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Διότι, κανένας Πρωθυπουργός, κανένα κυβέρνηση, κανένας πολιτικός δεν μπορεί να αλλάξει την κοινωνία αν και οι ίδιοι οι πολίτες δεν θέλουν να αλλάξουν.

Μαζί, λοιπόν, με τον πολίτη και απέναντι στο λαϊκισμό και την ανευθυνότητα. Μαζί με τον πολίτη και απέναντι στους μαθητευόμενους μάγους και επίδοξους σωτήρες που τα ξέρουν όλα και για όλα έχουν κάποια λύση, αλλά όταν τους δίνεται η ευκαιρία δεν τα εφαρμόζουν. Μαζί με τον ελληνικό λαό θα αλλάξουμε όλα όσα μας έφεραν μέχρι εδώ, όλα όσα μας πλήγωσαν και μαζί θα δημιουργήσουμε μια νέα Ελλάδα και για εμάς τους ίδιους, αλλά πολύ περισσότερο για τα παιδιά μας, για τα δικά τους όνειρα για ένα καλύτερο αύριο. Είναι πραγματικά όφρες εθνικής ευθύνης για όλους μας. Η πρόσκληση είναι προς όλους μας. Η πρόκληση αφορά όλους μας. Ο αγώνας είναι κοινός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτμερίδη.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόδωρος Καραόγλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες ημέρες ολοκληρώνεται το 2010, ένας χρόνος, ο οποίος σίγουρα θα μείνει ορόσημο στη

νεότερη πολιτική ιστορία της χώρας μας, ένας χρόνος που σηματοδεύτηκε έντονα από την επιβολή του μνημονίου και την επιτήρηση της τρόικας, που κατά δήλωση του Πρωθυπουργού της χώρας περιόρισε μέρος της εθνικής μας κυριαρχίας. Και όλα αυτά, εξαιτίας των τραγικών λαθών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που μπροστά στην προσπάθειά της να συκοφαντήσει και να σπλώσει, να σκάψει το λάκκο της Νέα Δημοκρατίας, όπως νόμισε, τελικά το μόνο που κατάφερε ήταν να συκοφαντήσει, να σπλώσει και να σκάψει το λάκκο της χώρας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε λίγες ημέρες ολοκληρώνεται και ο μήνας Δεκέμβριος, ένας μήνας πάντοτε σημαντικός κοινοβουλευτικά κυρίως λόγω του προϋπολογισμού που κάθε χρόνο τέτοια εποχή συζητάμε. Ο φετινός Δεκέμβριος όμως, ο Δεκέμβριος του 2010, ήταν ένας ιδιαίτερα έντονος μήνας, ένας μήνας ο οποίος σηματοδεύτηκε από τις επισκέψεις του «γιατρού» κ. Στρος Κάν, ο οποίος ήλθε, έδωσε τις ιατρικές συμβουλές και τα φάρμακά του στη χώρα, δηλαδή, νηστεία, μεγάλη νηστεία και δίαιτα, πολύ μεγάλη δίαιτα για τον ελληνικό λαό και από την επίσκεψη του «ποδοσφαιριστή» του κ. Όλι Ρεν, ο οποίος ο «καημένος» λόγω του ότι ασχολείται με τα προβλήματα της Ελλάδος, δυστυχώς κάθε Σαββατοκύριακο χάνει τις προπονήσεις και τους αγώνες της ομάδας του. Φοβάμαι όμως, ότι αν είναι τόσο καλός οικονομολόγος όσο ήταν και ποδοσφαιριστής, μάλλον δεν είναι ευόλινα τα μηνύματα για την οικονομία της χώρας μας.

Ακόμη, το μήνα αυτό, το Δεκέμβριο εκτός από τις επισκέψεις των κυρίων Στρος Καν και Όλι Ρεν που ήλθαν, είδαν και απήλθαν σε μια απέλπιδα προσπάθειά τους να στηρίξουν τη σοσιαλιστική κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου είχαμε την προσπάθεια του Πρωθυπουργού να πετύχει συναίνεση με τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα. Πολύ καλό πράγμα, βέβαια, η συναίνεση. Συναίνεση όμως, την ίδια ώρα που «συζητείτο» στη Βουλή με την επαίσχυντη διαδικασία του κατεπείγοντος το γνωστό πολυνομοσχέδιο της ντροπής, το οποίο μεταξύ των άλλων αυξάνει το ΦΠΑ στο ψωμί και στο γάλα του ελληνικού λαού, ξεθεμελιώνει εργασιακά δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών, βάζει χέρι για πρώτη φορά στους μισθούς και στα ημερομίσθια στον ιδιωτικό τομέα, αυξάνει το ποσό των απευθείας αναθέσεων από σαράντα πέντε χιλιάδες έως και εκατό χιλιάδες στην Αυτοδιοίκηση. Προσπαθούσε –και βέβαια, μπροστά στην καθολική αντίδραση αναγκάστηκε να το πάρει πίσω– να διαγράψει 24 δισεκατομμύρια ευρώ από τα περίφημα 31 δισεκατομμύρια που ήταν βεβαιωμένα από το γνωστό «λεφτά υπάρχουν». Περίεργο timing αλήθεια βρήκε ο Πρωθυπουργός μας για να συζητήσουν οι πολιτικοί ηγέτες. Περίεργη έννοια δίνει ο Πρωθυπουργός μας στη λέξη «συναίνεση». Προφανώς, δεν την εννοεί ως διάλογο, κατάθεση και σύνθεση απόψεων, αλλά προφανώς την εννοεί ως έγκριση στην ασκούμενη πολιτική του και ως συνενοχή στα εγκληματικά λάθη που ο ίδιος και η Κυβέρνηση του συνεχίζει να κάνει σε βάρος του ελληνικού λαού.

Μετά όμως, από αυτές τις εισαγωγικές παρατηρήσεις για την τρέχουσα πολιτική επικαιρότητα, ας έλθουμε στο συζητούμενο προϋπολογισμό του 2011. Ευθύς εξαρχής τονίζω ότι τόσο εγώ όσο και η παράταξή μας αισθανόμαστε ως υποχρέωσή μας σήμερα περισσότερο παρά ποτέ να συνδράμουμε με εποικοδομητική κριτική και προτάσεις στην προσπάθεια για το εθνικό καλό. Γι' αυτό το λόγο θα αποφύγω να εμπλακώ σε στεριές μικροκομματικές αντιπαραθέσεις.

Όλοι μας, κατά καιρούς ανατρέχουμε σε παλαιότερες δηλώσεις μας. Διαβάζοντας λοιπόν, τις σημειώσεις μου και τις δηλώσεις στις οποίες έχω προβεί κατά την αντίστοιχη περσινή περίοδο, δύο θλιβερά συμπεράσματα έχουν αυθόρμητα κυριαρχήσει στη σκέψη μου: Το πρώτο είναι ότι πληθώρα προτάσεων και τόσες σκέψεις που καταθέσαμε σε αυτήν την Αίθουσα κυριολεκτικά περιφρονήθηκαν και δεν αξιοποιήθηκαν ούτε στο ελάχιστο από το κυβερνητικό επιτελείο όλη τη χρονιά που πέρασε.

Το δεύτερο είναι ότι πέρυσι είχαμε διατυπώσει φόβους και επιφυλάξεις για την πορεία της εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2010, αλλά αυτά που ακολούθησαν την ψήφισή του ούτε ο πιο απαισιόδοξος πολίτης αυτής της χώρας θα περίμενε. Συνέβησαν γεγονότα που άλλαξαν δραματικά τη ζωή του Έλληνα πολίτη, την οικονομία της χώρας, την πολιτική ζωή της χώρας.

Σε μία μόνο χρονιά αναθεωρήθηκε δύο φορές επίσημα ο προ-

ϋπολογισμός, ενώ σημαντικά μεγέθη του αναθεωρήθηκαν αρκετές φορές ακόμα.

Η κρίση δανεισμού που έπληξε τη χώρα, ως αποτέλεσμα επιπόλαιων χειρισμών από την πλευρά της Κυβέρνησης, μας οδήγησε στην πολιτική επιλογή του μνημονίου, στη σύναψη δανειακών συμβάσεων της χώρας μας με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που φάνηκαν πρόθυμες να μας δανείσουν, με πολύ υψηλά βέβαια επιτόκια.

Η ζωή των Ελλήνων πολιτών άλλαξε με τα σκληρά μέτρα που έχουν ληφθεί, μέτρα που δυστυχώς αποδεικνύεται ότι είναι αναποτελεσματικά. Πριν από λίγες ημέρες ο Πρωθυπουργός, κ. Παπανδρέου, ως επακόλουθο του σκληρού μηνύματος που του έστειλαν οι πολίτες στις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές, έκανε έκκληση για συναίνεση στα πολιτικά κόμματα. Βέβαια, πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα σήμερα, εάν ο ίδιος είχε την ίδια συναινετική στάση στις αρχές του 2009, όταν ο τότε Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής, βλέποντας την κρίση που ερχόταν, ζήτησε συναίνεση για να παρθούν έγκαιρες πρωτοβουλίες; Πόσο πιο καλά θα ήταν τα πράγματα σήμερα; Όμως, η αδιάλλακτη στάση του κ. Παπανδρέου, του ΠΑΣΟΚ, αλλά και των υπολοίπων κομμάτων της τότε αντιπολίτευσης μας οδήγησαν σε επιδείνωση του προβλήματος σε βαθμό που κανείς δεν το περίμενε.

Σήμερα καλούμαστε να συζητήσουμε τον προϋπολογισμό του 2011, αντικειμενικά ίσως τον πιο δύσκολο προϋπολογισμό της Μεταπολίτευσης, όπου οι εύκολες λύσεις όντως δεν υπάρχουν. Ωστόσο, κύριοι της Κυβέρνησης, φαίνεται ότι προσπαθείτε να συμμαζάσετε, από τη μία, την ανάγκη να παρουσιαστεί ένας προϋπολογισμός όσο γίνεται πιο ήπιος απέναντι στους πολίτες και από την άλλη να τηρηθούν οι δεσμεύσεις και οι υποχρεώσεις που έχετε αναλάβει προς την τρόικα στο πλαίσιο του μνημονίου.

Μελετώντας το σχέδιο του προϋπολογισμού που κατατέθηκε από τον κ. Παπακωνσταντίνου, βλέπουμε στα βασικά του μεγέθη ορισμένα στοιχεία που μας τρομάζουν. Το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού του 2010 θα είναι σοβαρά μεγαλύτερο από εκείνο που υπολόγιζε μέχρι πρόσφατα η Κυβέρνηση, καθώς η απόκλιση στα αναμενόμενα έσοδα θα φθάσει ή και θα ξεπεράσει τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Έτσι, αντί για 8,1% που υπολόγιζε με βάση το μνημόνιο, τελικά θα είναι λίγο πάνω ή λίγο κάτω οριακά γύρω στο 10%.

Για το 2011 υπολογίζετε, με πολύ μεγάλη αισιοδοξία, ότι το έλλειμμα αυτό θα διαμορφωθεί στο 7,1% αλλά και αυτό πιθανότατα πολύ σύντομα θα αναγκαστείτε να το αναθεωρήσετε.

Η ανεργία, ήδη, είναι πάρα πολύ υψηλή. Είναι στο 12,6% στο τρίτο τρίμηνο του 2010, που θεωρητικά είναι το καλύτερο τρίμηνο στα εργασιακά λόγω καλοκαιρινής περιόδου.

Ήδη, τα πρώτα επίσημα στοιχεία που υπάρχουν για τους μήνες Οκτώβριο και Νοέμβριο δείχνουν ακόμα σοβαρότερη επιδείνωση. Η χρονιά θα κλείσει με ανεργία μεγαλύτερη του 12,2%, ενώ για το 2011 η πιο μετριοπαθής πρόβλεψη μιλά για ανεργία που θα ξεπερνά το 15,5%. Δηλαδή, διπλασιάσατε την ανεργία μέσα σε δύο χρόνια με τις πολιτικές που εφαρμόζετε.

Ο πληθωρισμός τρέχει με 5,2% και εκτιμάτε -υπεραισιόδοξα, θα έλεγα- ότι το 2011 θα πέσει στο 2,2%, κυρίως λόγω της ισχυρής ύφεσης, ενώ το χρέος της γενικής κυβέρνησης αυξήθηκε κατά τουλάχιστον 39 δισεκατομμύρια φέτος και θα αυξηθεί άλλα 20 δισεκατομμύρια του χρόνου.

Ως ποσοστό του ΑΕΠ αναμένετε να διευρυνθεί στο 152,6% το 2011 -αισιόδοξη εκτίμηση- από 126,8% το 2009 και 142,5% το 2010. Δυστυχώς, η άνοδος του δημοσίου χρέους τρέχει πλέον με ανεξέλεγκτους ρυθμούς!

Η ύφεση επιδεινώνεται και αυτό είναι συνέπεια των σκληρών φοροεισπρακτικών μέτρων που έχετε επιβάλει. Πέρυσι μιλούσατε για ύφεση 0,3% και ήδη βρισκόμαστε στο 4,6% σχεδόν ένα χρόνο μετά. Φέτος που μιλάτε για ύφεση 3%, πόσο άσχημα θα είναι τελικά τα πράγματα; Πού θα σταθεί η ύφεση; Τι ρυθμό μείωσης του ΑΕΠ θα δούμε; Κινδυνεύουμε να καταφέρετε –γιατί πραγματικά περί κατορθώματος θα πρόκειται– να μειώσετε το ΑΕΠ της χώρας κατά περίπου 10% μέσα σε δύο χρόνια.

Γενικά, όλοι οι δείκτες δείχνουν επιδείνωση, ενώ μειωμένες είναι οι δαπάνες στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, στην

παιδεία, στην υγεία, στην εθνική άμυνα.

Επικαλείσθε την ανάγκη της μείωσης της σπατάλης. Ωστόσο, έχω έντονες επιφυλάξεις εάν μειώνεται η σπατάλη ή εάν μειώνονται αναγκαίες δαπάνες για την εύρυθμη λειτουργία κρίσιμων δομών του κράτους. Από την επάρκεια αναλώσιμων και φαρμάκων στα νοσοκομεία μέχρι καύσιμα και γραφική ύλη στα σχολεία, συνολικά η κοινωνική διάσταση του κράτους συρρικνώνεται. Περικόπτονται επιδόματα ανεργίας, επιδόματα για τρίτεκνους και πολύτεκνους. Συνολικά, οι δαπάνες για κοινωνική προστασία διαμορφώνονται στο 1,15% του ΑΕΠ για το 2011, σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο δηλαδή απ' αυτό του 2009.

Θα ήθελα να κάνω τώρα μια ιδιαίτερη αναφορά σε δύο κλάδους που έχουν πληγεί ίσως περισσότερο από την πολιτική της Κυβέρνησης από οποιονδήποτε άλλον κλάδο. Αναφέρομαι στον κλάδο των αυτοκινήτων και στον κλάδο των ακινήτων.

Οι πωλήσεις των αυτοκινήτων έχουν μειωθεί περίπου στο 65% σε σχέση με δύο χρόνια πριν και 50% σε σχέση με πέρυσι. Οι επαγγελματίες του κλάδου, όσοι απέμειναν, αγωνίζονται απλώς να κρατήσουν τις επιχειρήσεις τους εν ζωή και προχωρούν συνεχώς σε μειώσεις προσωπικού.

Στον κλάδο των ακινήτων, την άλλοτε κραταιά ατμομηχανή της ελληνικής οικονομίας, την εικόνα της αγοράς σήμερα συνθέτουν η υποχώρηση στις τιμές έως και 20%, η μείωση των αγοραπωλησιών μέχρι και 60% σε σχέση με τα επίπεδα του 2007, η πτώση στις τιμές των ενοικίων από 20% έως 40%, ιδίως στα επαγγελματικά ακίνητα και η αύξηση των κενών καταστημάτων. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι στο εμπορικό τρίγωνο της Αθήνας τα κενά καταστήματα ανέρχονται στο 18,7% των προσφερομένων, κάτι που αποτελεί νέο ιστορικό ρεκόρ.

Η υψηλή φορολόγηση που σχεδιάζεται από την Κυβέρνηση με την ελπίδα ότι με τον τρόπο αυτό θα διπλασιάσει τα έσοδα από τα ακίνητα, σε συνδυασμό με την αύξηση των υλικών οικοδομής και γενικότερα του κόστους κατασκευής, τελικά αναμένεται να προκαλέσει πλήρη καθίζηση στον τομέα των κατασκευών και των πωλήσεων και ιδίως στις νέες κατοικίες. Είναι χαρακτηριστικό ότι περισσότερες από οκτακόσιες οικοδομικές επιχειρήσεις έχουν ζητήσει τη διαγραφή τους από το μητρώο της ένωσης τους.

Και στους δύο αυτούς κλάδους, δηλαδή στα αυτοκίνητα και την οικοδομή, η αύξηση της ανεργίας είναι πάρα πολύ μεγάλη, ενώ πάρα πολλοί άνθρωποι έχουν εξέλθει του κλάδου που μέχρι πρόσφατα εργαζόνταν και ψάχνουν την επαγγελματική τους τύχη σε άλλους τομείς.

Μάλιστα, τις τελευταίες ημέρες η Κυβέρνηση, καταλαβαίνοντας τα τραγικά της λάθη στον τομέα των αυτοκινήτων αλλά και των ακινήτων, σε ό,τι αφορά τα αυτοκίνητα αποφάσισε, με το πολυνομοσχέδιο, να δώσει κίνητρα στην αγορά αυτοκινήτων με τα μειωμένα τέλη και σε ό,τι αφορά τον τομέα των ακινήτων αποφάσισε, επιτέλους, να κάνει πράξη αυτό που της λέγαμε τον Απρίλιο του 2010, με αφορμή τη συζήτηση του φορολογικού νομοσχεδίου, να αναστείλει δηλαδή, να παγώσει την εφαρμογή του «πόθεν έσχες» για την αγορά πρώτης κατοικίας. Ποιος, όμως, πολίτης θα εμπιστευθεί ένα αφερέγγυο κράτος, που από τη μια δίνει κίνητρα φοροαπαλλαγών και από την άλλη επιβάλλει νέους φόρους και επιβαρύνσεις;

Στον τομέα των εσόδων πραγματικά εκτιμώ ότι η Κυβέρνηση βασίζεται μόνο σε ευχολόγια. Στοχεύει να εισπράξει 6,6 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον από φόρους σε μία οικονομία που διαρκώς βυθίζεται στην ύφεση. Όσο όμως και να εφαρμόσει μέτρα αφαίμαξης των πολιτών, αυτό είναι αδύνατο να γίνει, γιατί απλούστατα ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος.

Με τα σκληρά μέτρα που πήρατε το 2010, αύξηση του ΦΠΑ, αύξηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης, αυξήσεις σε έμμεσους και άμεσους φόρους, υπολογίζατε σε αύξηση του ρυθμού των εσόδων στο 13,7% και καταλήξατε να είναι γύρω στο 5% με βάση τα πιο πρόσφατα στοιχεία και φυσικά μέσα σε αυτήν την αύξηση είναι και τα έσοδα από την περαιώση. Έτσι, το κράτος θα εισπράξει 51,4 δισεκατομμύρια ευρώ, αντί για 55,2 δισεκατομμύρια ευρώ που προέβλεπε αρχικά ο προϋπολογισμός του 2010. Για το 2011 στοχεύετε σε έσοδα 55,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, αυξημένα δηλαδή σε σχέση με το 2010 κατά 4,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Στοχεύετε σε αύξηση της φορολογίας των φυσικών προσώπων κατά 6,5% ή 650 εκατομμύρια ευρώ, τη στιγμή που το 90% των συμπολιτών μας θα έχει μειωμένα εισοδήματα. Φαίνεται ότι υπολογίζετε ότι η κατάργηση του αφορολόγητου και των φοροαπαλλαγών θα σας δώσουν επιπλέον έσοδα.

Από το ΦΠΑ σκοπεύετε να εισπράξετε 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ επιπλέον, τη στιγμή που η ιδιωτική κατανάλωση βυθίζεται όλο και πιο πολύ και υπολογίζεται περίπου στο 9,5% μέσα σε μία διετία.

Υπολογίζετε να εισπράξετε 1 δισεκατομμύριο ευρώ από την έκτακτη εισφορά, ενώ οι επιχειρήσεις έχουν διαρκώς μειωμένα έσοδα. Έχετε υπολογίσει τις συνέπειες στην ψυχολογία των επενδυτών, όταν βλέπουν τις επιχειρήσεις τους να έχουν μονίμως έκτακτες φορολογικές επιβαρύνσεις, καθιστώντας ακόμα δυσχερέστερη την εικόνα της πατρίδας μας σε σχέση με τους ανταγωνιστές της;

Υπολογίζετε να εισπράξετε 820 εκατομμύρια ευρώ από τα ακίνητα, όταν έχει παγώσει εντελώς η αγορά των ακινήτων, 270 εκατομμύρια ευρώ από την αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών, 150 εκατομμύρια από τους ημιπαιθριους, 300 εκατομμύρια ευρώ από πρόστιμα σε αυθαίρετα. Αυτά είναι τεράστια ποσά για τα νοικοκυριά που σε συνδυασμό με όλες τις άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις θα είναι αδύνατον να τα σηκώσει η μέση ελληνική οικογένεια. Η υπέρμετρη φορολόγηση των ακινήτων, όπως έχω ήδη πει, έχει οδηγήσει σε απόλυτη ύφεση την αγορά. Έτσι η άλλοτε ατμομηχανή της ελληνικής οικονομίας παραμένει παροπλισμένη.

Καταργείτε την επιδότηση στο πετρέλαιο θέρμανσης, υπολογίζοντας μ' αυτόν τον τρόπο να εισπράξετε 600 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων θα επιστρέψετε λέτε 190 εκατομμύρια με μορφή επιδόματος σε ανθρώπους με χαμηλά εισοδήματα. Σε σχέση με το πετρέλαιο θέρμανσης, πράγματι υπήρχε σοβαρό πρόβλημα με τη λαθρεμπορία καυσίμων. Μήπως, όμως, το πρόβλημα είχε να κάνει πιο πολύ με οργανωμένα συμφέροντα και έλλειψη ελεγκτικών μηχανισμών και θα έπρεπε να αποφευχθεί όλη αυτή η αναστάτωση; Η επιβάρυνση για τα νοικοκυριά για το πετρέλαιο θέρμανσης και ειδικότερα στη βόρεια Ελλάδα θα είναι τεράστια και πολύ φοβάμαι ότι θα υπάρξουν οικογένειες που δεν θα μπορέσουν να ανταποκριθούν στην ανάγκη αυτή.

Από την πρώτη στιγμή της εκλογής σας έχετε ριζίει όλο το βάρος σας στην εύκολη λύση της αύξησης των έμμεσων φόρων, αυτών που κάποτε αποκαλούσατε τους πιο άδικους φόρους και είναι πραγματικά οι πιο άδικοι φόροι. Ο λόγος έμμεσων προς άμεσους φόρους εκτιμάται ότι το 2011 θα διαμορφωθεί στο 1,65% από 1,33% που ήταν το 2009.

Πριν από λίγο καιρό σημερινοί κορυφαίοι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ δήλωναν ότι οι υψηλότεροι έμμεσοι φόροι επιβαρύνουν άδικα και δυσανάλογα τα χαμηλά και μεσαία εισοδηματικά στρώματα. Και είχαν απόλυτο δίκιο. Σήμερα, όμως, καύσιμα, τσιγάρα, ποτά έχουν υπέρμετρα επιβαρυνθεί και ειδικά για τα καύσιμα οι αυξήσεις αυτές αποτελούν τροχοπέδη ανάπτυξης, καθώς επιβαρύνουν τεράστια το κόστος των επιχειρήσεων. Εξακόσια εκατομμύρια ευρώ υπολογίζετε να εισπράξετε επιπλέον από έμμεσους φόρους. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι η βέβαιη μείωση της κατανάλωσης και το λαθρεμπόριο καυσίμων και τσιγάρων θα οδηγήσει σίγουρα και σε μειωμένα έσοδα.

Θετικό κρίνουμε το γεγονός ότι επιτέλους η Κυβέρνηση υπολογίζει σε έσοδα από τη φορολόγηση των τυχερών παιγνιδιών. Ωστόσο το νούμερο των 700 εκατομμυρίων ευρώ αν δεν γίνουν άμεσα και έγκαιρα κινήσεις εκτιμώ ότι θα είναι ένα ιδιαίτερα φιλόδοξο νούμερο που πολύ δύσκολα θα επιτευχθεί. Εδώ και καιρό περιμένουμε το σχετικό νομοσχέδιο να έρθει στη Βουλή και δυστυχώς μόνο υποσχέσεις βλέπουμε τη στιγμή που ο ιντερνετικός τζόγος ανθεί και τεράστια ποσά χάνονται κάθε μέρα για το ελληνικό δημόσιο.

Σε όλα αυτά να προσθέσω ότι όταν εκλεχθήκατε, διακηρύσατε ότι υπάρχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές άνω των 31 δισεκατομμυρίων ευρώ, οφειλές προς το ελληνικό δημόσιο, τις οποίες θα τις εισπράττατε. Μέχρι σήμερα πέρα από μερικές επικοινωνιακού τύπου κινήσεις, δεν έχει ξεκινήσει κάτι ουσιαστικό προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντίθετα, μόλις πριν από λίγες ημέρες

προσπαθήσατε με το πολυνομοσχέδιο της ντροπής να διαγράψετε 24 δισεκατομμύρια από αυτά τα περίφημα 31 δισεκατομμύρια των χρημάτων, όταν λέγατε «τα λεφτά υπάρχουν». Έστω και τώρα θέλουμε να μάθουμε πόσες οφειλές από τις ληξιπρόθεσμες έχουν εισπραχτεί, πόσες μπορούν να διεκδικηθούν και τι έχει να περιμένει το κράτος από αυτές;

Ακόμη, από τον προϋπολογισμό του 2011 απουσιάζει παντελώς η αναγκαία αναπτυξιακή διάσταση. Δεν υπάρχει σχέδιο για παρέμβαση σε τομείς, όπως είναι η αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας, όπως είναι οι αποκρατικοποιήσεις, όπως είναι η αξιοποίηση του θεσμού των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Εδώ και ένα χρόνο η χώρα μας δεν έχει αναπτυξιακό νόμο. Εδώ και ένα χρόνο το ΕΣΠΑ έχει βαλτώσει και έχει κατακυλήσει από την πέμπτη θέση στην απορροφητικότητα που ήταν το 2009 στην εικοστή τρίτη θέση το 2010, ενώ όσον αφορά το Πρόγραμμα Δημοσίων επενδύσεων, όπως ήδη έχουμε πει, έχει παγώσει εντελώς.

Το χειρότερο όμως είναι ότι το φορολογικό πλαίσιο και το φορολογικό περιβάλλον είναι τόσο ασταθές, που όχι μόνο δεν είναι ικανό να προσελκύσει νέες επενδύσεις, αλλά και πολλές υπάρχουσες επιχειρήσεις θα μετακομίσουν στις γύρω χώρες που έχουν σταθερούς και χαμηλούς συντελεστές φορολόγησης.

Ακόμη, σύμφωνα με το μνημόνιο θα πρέπει να υπάρξει ένα σχέδιο που θα εξειδικεύει το πλαίσιο αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η πρόβλεψη για τουλάχιστον 1 δισεκατομμύριο ετήσια έσοδα από αποκρατικοποιήσεις στην περίοδο 2011 έως 2013. Στο σημείο που έχουμε φθάσει βέβαια αυτό φαντάζει ως ουτοπία. Αν θέλουμε, λοιπόν, να ασκήσουμε μία σοβαρή, σωστή, υπεύθυνη πολιτική, τότε πρέπει να στραφούμε σε άλλες κατευθύνσεις. Να κατευθυνθούμε στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής από τη μία και στην κατεύθυνση της δραστηρικής μείωσης των κρατικών δαπανών, σπαταλών, θα έλεγα, καλύτερα από την άλλη.

Απαιτείται πολιτική βούληση, προγραμματισμός, σύνεση, σταθερότητα, εμμονή σε μια τέτοια σχεδιαζόμενη πολιτική. Να σταματήσουμε τώρα τη φοροεπιδρομή σε βάρος νοικοκυριών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων που δυστυχώς κάνει τόσο κακό στην οικονομία του τόπου. Προτάσεις υπάρχουν, είναι συγκεκριμένες, τις καταθέσαμε έγκαιρα και σας τις καταθέτουμε ξανά υπεύθυνα.

Σταθερό, απλό, κοινωνικά δίκαιο φορολογικό σύστημα, κατανοητό από όλους, εφοριακούς, λογιστές, επιχειρήσεις, πολίτες. «Καποδίστρια» στις φορολογικές υπηρεσίες, λιγότερες και ισχυρότερες φορολογικές υπηρεσίες. Αξιοκρατικές επιλογές σε όλα τα επίπεδα, διευθυντές και προϊσταμένους. Όχι στις κομματικές επιλογές, όχι στις κομματικές διώξεις. Επίλυση των προβλημάτων του φορολογικού κλάδου να σταματήσει επιτέλους αυτή η αβεβαιότητα που σέρνεται επί μήνες σχετικά με τα οικονομικά δεδομένα, αλλά και με τις ενδεχόμενες ή επερχόμενες κατά άλλους αλλαγές.

Σύνδεση του ηλεκτρονικού συστήματος TAXIS με τα αντίστοιχα πληροφορικά συστήματα των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και όλων των υπόλοιπων δημοσίων υπηρεσιών. Ηλεκτρονική διασταύρωση όλων των στοιχείων από όλα τα πληροφορικά συστήματα, όλων των φορέων του δημόσιου και αξιοποίηση των στοιχείων αυτών. Κατάργηση του τραπεζικού απορρήτου για τις φορολογικές αρχές, οι οποίες κάτω από συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις θα έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης στα τραπεζικά στοιχεία των φορολογουμένων. Αποτελεσματική αντιμετώπιση της διαφθοράς στις φορολογικές υπηρεσίες.

Φυσικά, πολλές ακόμη προτάσεις θα μπορούσαν να γίνουν από κάθε καλοπροαίρετο συνομιλητή για την οριστική αντιμετώπιση του προβλήματος της φοροδιαφυγής, αυτού του εθνικού εγκλήματος. Αυτός, κύριος της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, θα έπρεπε να είναι ο βασικός σας στόχος. Η πολιτική σας βούληση για τη ριζική αντιμετώπιση του οικονομικού εγκλήματος θα έπρεπε να είναι μόνιμη διαρκής, δεδομένη. Μόνο με τη δραστηρική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής σε συνδυασμό με την ουσιαστική μείωση των σπαταλών του ελληνικού κράτους, θα μπορούσε να υπάρξει πραγματική και ουσιαστική αντιμετώπιση των βασικών προβλη-

μάτων της ελληνικής οικονομίας, μείωση του δημοσιοοικονομικού ελλείμματος, μείωση του δημόσιου χρέους. Ένα χρέος που έχει πιστοποιημένη ονομασία προέλευσης made by ΠΑΣΟΚ, θα μπορούσαμε να πούμε χαριτολογώντας, αλλά και βλέποντας τη διαχρονική του εξέλιξη.

Αλλαγή πολιτικής επιβάλλεται το ταχύτερο δυνατό. Αλλαγή ψυχολογίας επιβάλλεται το ταχύτερο δυνατό. Σήμερα αν είναι δυνατόν, πριν να είναι πολύ αργά για την ελληνική οικονομία αύριο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το λόγο έχει η ειδική επισημηγέτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα πρέπει η Κυβέρνηση να νοιώθει μεγάλο καμάρι, αφού στην προχθεσινή Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σ' αυτήν τη λυκοσυμμαχία όπου συντονίζουν την ενιαία στρατηγική του μονοπωλιακού κεφαλαίου ενάντια στο λαό, ενάντια στους λαούς και μάλιστα την κλιμακώνουν, καλωσορίστηκε η ελληνική Κυβέρνηση για την εντυπωσιακή πρόοδο στη δημοσιονομική προσαρμογή. Έτσι είναι. Όταν ξεθεμελιώνονται κοινωνικές κατακτήσεις που με αγώνα και αίμα κερδήθηκαν από το 19ο αιώνα, με τον εκβιασμό του ελλείμματος και του χρέους, με ανταγωνιστικά τερατογυρήματα, τη σφαγή συλλογικών συμβάσεων, με διαδικασίες του κατεπείγοντος για να περάσετε ό,τι ευνοεί το κεφάλαιο και χρεοκοπεί τα λαϊκά νοικοκυριά, τότε θα παίρνετε τα συχαρίκια των ευρωληστών. Γιατί έχουν ομοφωνία για τα διαρθρωτικά μέτρα κατά των εργαζομένων. Αντιθέσεις, όμως και ανταγωνισμούς οξύνταους, για να μη χάσουν αγορές και να μην πληρώσουν για την κρίση που αυτοί δημιούργησαν.

Αυτό εξάλλου εκφράζει και η διαμάχη για τη διαμόρφωση του λεγόμενου μηχανισμού στήριξης. Ουσιαστικά είναι η διαμάχη μεταξύ ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, μεταξύ κυβερνήσεων και τμημάτων του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Σ' αυτή τη ρότα είσαστε κι εσείς και ο προϋπολογισμός σας.

Πρώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που ονομάζετε δημοσιονομική εξυγίανση και δεν διαστάζετε να χρησιμοποιείτε αυταρχισμό και ωμή κρατική βία για να τα περάσετε.

Αυταρχισμός είναι η διαδικασία του κατεπείγοντος με μία συζήτηση εξπρές για το σφαιρισμό των εργατικών δικαιωμάτων. Ωμή κρατική βία είναι η επιστράτευση, απειλή με όπλα και συνοδεία περιπολικών μέσα στα καράβια για να γίνουν δρομολόγια, να σπάσει η απεργία. Έτσι την καταστείλατε και τον ηρωικό αγώνα των πληρωμάτων, προκειμένου να επιβάλετε τα συμφέροντα των εφοπλιστών που θέλουν φτηνό εργατικό δυναμικό με μισθούς και συνθήκες γαλέρας.

Όμως, τέτοιες αποφάσεις γίνονται κουρελόχαρτα και το έδειξε και η μεγάλη πανελλαδική απεργία στις 15 του Δεκέμβρη –και είναι μόνο η αρχή– και τα ποτάμια των διαδηλωτών σε όλες τις πόλεις, γιατί ήταν και ενάντια στον προϋπολογισμό της σκληρής λιτότητας και αφαίμαξης των λαϊκών στρωμάτων.

Αυτή είναι η επιλογή των ιμπεριαλιστικών οργανισμών και ενώσεων, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Ένωση, NATO και των κυβερνήσεων σοσιαλδημοκρατικών και κεντροδεξιών, να πληρώσουν οι εργαζόμενοι την οικονομική καπιταλιστική κρίση για να σωθούν τα κέρδη της πλουτοκρατίας σε κάθε χώρα.

Γι' αυτό συνοδεύονται με διαρθρωτικές αλλαγές για φθηνότερη αμοιβή της εργασίας με μισθούς πείνας μέχρι και εκποίηση δημόσιας περιουσίας. Γι' αυτό είναι αποκροστική η πολιτική σας. Και το επιβεβαιώνει και ο κρατικός προϋπολογισμός, παρ' όλο ότι είναι ενδεικτικός και διαμορφώθηκε σε συνεργασία Κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Στρώνει το έδαφος για τα χειρότερα. Κλιμακώνει τον πόλεμο ενάντια στον λαό. Επιβάλλει μία πρωτοφανή ληστεία σε βάρος εργατοϋπαλλήλων και λαϊκών στρωμάτων στο όνομα της κρίσης, των ελλειμμάτων και του μνημονίου, αυξάνοντας και εντείνοντας την εκμετάλλευση και συνθλίβοντας τα λαϊκά εισοδήματα.

Καμία θυσία δεν θα πιάσει τόπο, είτε με επιμήκυνση είτε όχι και αυτό το ξέρετε. Έλλειμμα και χρέος θα αυξηθούν. Το ξέρετε

καλά. Γιατί για την κρίση ευθύνεται η συσσώρευση του πλούτου στους λίγους και της φτώχειας στους πολλούς. Αυτό εξασφαλίζει χρόνια τώρα η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας. Και με εργαλείο τον προϋπολογισμό συνεχίζεται αυτή η πολιτική της υψηλής κερδοφορίας δίνοντας κίνητρα και φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο.

Ταυτόχρονα προχωράτε σε fast track, στο Ξεπούλημα φιλέτων της δημόσιας ακίνητης περιουσίας, την εκχώρηση βασικών και συγκεντρωμένων κλάδων και υποδομών όπου το κράτος έχει ακόμη μετοχικά ποσοστά. Όλα στο σφυρί για τους μεγαλοεπιχειρηματίες. Γι' αυτό είναι ένας προϋπολογισμός που αποτυπώνει τον παρασιτικό καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής σε φάση κρίσης. Ληηλατεί σκληρά, κυνικά τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι, καταστρέφουν παραγωγικές δυνάμεις και δεν μπορεί να ικανοποιήσει βασικές λαϊκές ανάγκες. Φαίνεται ξεκάθαρα και στον τρόπο κατανομής των κονδυλίων του τακτικού προϋπολογισμού, αλλά και στα μεγέθη του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Από τον τακτικό προϋπολογισμό το 54,4% πάει κατευθείαν στους άρπαγες των τραπεζών που έχουν αναλάβει εργολαβικά τη διαχείριση του δημόσιου χρέους. Το 2,5% για τη στήριξη επιχειρηματικών ομίλων με τη μορφή συμμετοχής του δημοσίου στο μετοχικό τους κεφάλαιο για απαλλοτριώσεις που ευνοούν κατασκευαστικές εταιρείες, για το NATO και για το αποθεματικό που συμφώνησε η Κυβέρνηση με την τρόικα να βάλει στον προϋπολογισμό. Στο κονδύλι μεταβιβαστικές πληρωμές, μειωμένο είναι και μόλις το 15,5% των κρατικών δαπανών. Και αυτά είναι για να καλυφθούν όλες οι ανάγκες στη λειτουργία των κλάδων της υγείας, της παιδείας, της πρόνοιας, του πολιτισμού, των συγκοινωνιών και να πληρωθούν και οι υποχρεώσεις του κράτους απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία. Που σημαίνει ότι τα ασφαλιστικά ταμεία θα συρρικνώσουν το ταμείο στην κυριολεξία.

Οι δαπάνες μισθοδοσίας και συντάξεων του 2011 μειωμένες κατά 22,3%. Και αφορά μόλις το 8,7% του ΑΕΠ της χώρας. Την ίδια ώρα το μεγάλο κομμάτι των άμεσων φόρων πληρώνεται από μισθωτούς και συνταξιούχους και αυταπασχολούμενους. Παρά τη μείωση του εισοδήματος, τη μαζική ανεργία, οι φόροι εισοδήματος παίρνουν μία αύξηση 6,5%. Στις επιχειρήσεις, όμως, προβλέπεται μείωση 16%. Έτσι είναι. Εκεί δεν σας ενοχλούν οι μειώσεις. Αλλά και οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται παρά την κάθεται πτώση της λαϊκής κατανάλωσης. Γιατί; Διότι αυξάνεται προκλητικά ο ΦΠΑ και οι ειδικοί φόροι. Και από την 1/1/2011 οι μαζικές μετατάξεις εμπορευμάτων πρώτης ανάγκης εξασφαλίζουν ένα νέο κύμα ακρίβειας με ανατιμήσεις 2% σε τρόφιμα και άλλα βασικά είδη, για να αποτελειώσει το λαϊκό εισόδημα.

Την ίδια στιγμή που οδηγείτε την πλειοψηφία των μικρών επαγγελματιών, βιοτεχνών, εμπόρων στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και την ανεργία, προκλητικά μειώνετε τους φορολογικούς συντελεστές των μεγάλων επιχειρήσεων. Δίνετε νέα κίνητρα μέσω του αναπτυξιακού νόμου και χαρίζετε τις ασφαλιστικές εισφορές στους μεγαλοεργοδότες. Με τη λεγόμενη απελευθέρωση αυτών που ονομάζετε «κλειστά επαγγέλματα» παραδίνετε ολόκληρους κλάδους στο μεγάλο κεφάλαιο. Έτσι αυγαταίνουν τα επιχειρηματικά κέρδη και με τις φοροελαφρύνσεις ο φορολογικός συντελεστής πέφτει από το 24% στο 20%. Οι απώλειες εσόδων; Στα 320 εκατομμύρια. Αυτές οι απώλειες δεν σας ενοχλούν καθόλου.

Επιλεκτικά μειώνεται ο ΦΠΑ των μεγαλοενοδόχων από το 11% στο 6,5% και στριγγίζονται οι τράπεζες με ζεστό χρήμα 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Και όλα αυτά σ' ένα περιβάλλον βαθιάς κρίσης και μεγάλης ανόδου της απεργίας.

Αλλά και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων καθηλωμένο είναι στα επίπεδα του 2004, αφού ο ρόλος των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας είναι να το υποβαθμίζουν όλο και περισσότερο, προκειμένου να αφήνουν ελεύθερο χώρο για την πραγματοποίηση ιδιωτικών επενδύσεων. Μάλιστα περιορίζονται επιλεκτικά μόνο ως έργα που είναι αναγκαία για τη χρηματοδότηση της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας. Δηλαδή, δεν έχει σημασία μόνο η μείωση των πόρων, αλλά και αυτοί οι πόροι που κατευθύνονται. Ήδη μέσα σ' ένα χρόνο έχετε περικόψει κονδύλια του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων δύο φορές, με

στόχο τη μείωση των κρατικών δαπανών και μάλιστα αυτό θα ξαναγίνει. Ούτε αυτό θα υλοποιηθεί.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Η κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας. Πέρυσι ήταν 9,1%, το 2011 λέτε ότι θα σκαρφλώσει στο 14,6%, η Ευρωπαϊκή Ένωση το δίνει 15%. Βέβαια δεν καταγράφονται όλοι επειδή μπορεί περιστασιακά μερικοί να βρίσκουν κάποιο μεροκάματο και τους λέτε εργαζόμενους. Και όταν οι άνεργοι διεκδικούν αγωνιστικά το δικαίωμα στη δουλειά ή κάποιο έκτακτο επίδομα για να πληρώσουν το κομμένο φως και νερό, γιατί εκεί έχουν φτάσει –και θα πολλαπλασιαστούν– τότε γνωρίζουν τον αταρχισμό και την κρατική καταστολή με δακρυγόνα και χημικά, όπως επανειλημμένα έχει συμβεί με τους άνεργους μεταλλεργάτες της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος. Αυτή είναι η πολιτική σας. Σκληρή, άγρια, απάνθρωπη και αυτές οι βασικές συντεταγμένες του προϋπολογισμού, με ανθρωποθυσίες χωρίς τέλος για τα μονοπώλια.

Το ψευτοδίλλημα που βάζετε «μείωση μισθών ή απολύσεις» είναι μία κοροϊδία, γιατί και τα δύο θα συμβούν. Με το ενιαίο μισθολόγιο μειώνονται μισθοί και συντάξεις στο δημόσιο –εξάλλου φαίνεται αυτό στον προϋπολογισμό– και χιλιάδες συμβασιούχοι θα απολυθούν το 2011 από το δημόσιο. Το αποδεικνύει το σχετικό κονδύλι. Μειώνεται κατά 100.000.000 ευρώ.

Ταυτόχρονα η Κυβέρνηση επεξεργάζεται νέο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, που θα εφαρμοστεί με τη νέα χρονιά μεταξύ άλλων η παραπέρα ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και αυτό βέβαια συνδέεται και με νέα αύξηση του οικιακού τιμολογίου και των εισιτηρίων, για τη μεγάλη μάζα του λαού.

Συνεπώς τα νέα μέτρα σας περιλαμβάνουν μαζικές απολύσεις στις πρώην ΔΕΚΟ και στους ΟΤΑ, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δραστικές περικοπές στην υγεία, μειώσεις μισθών, μπαράζ νέων φόρων και αύξηση του ΦΠΑ σε είδη λαϊκής κατανάλωσης και προκαλείτε τη νοημοσύνη του λαού όταν λέτε ότι δεν θα υπάρξει καμιά νέα περικοπή σε μισθούς και συντάξεις, ούτε θα υπάρξουν φορολογικές αυξήσεις.

Υποκρινόσαστε όταν λέτε «Μαχαίρι στην κακοδιαχείριση στα δημόσια νοσοκομεία». Γιατί και νέες, σε συνέχεια των προηγούμενων ετών, άγριες περικοπές σε υγεία, πρόνοια και στους προϋπολογισμούς στα δημόσια νοσοκομεία κάνετε, θέτοντας σε κίνδυνο την υγεία του λαού, ωστόσο και αυτές οι προβλεπόμενες δαπάνες είναι υπό αίρεση, μπορεί να μειωθούν ακόμη περισσότερο ανάλογα με την πορεία των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Γιατί αυτό το άλλοθι πάντα επικαλείσθε. Ήδη, τα ασφαλιστικά ταμεία προχώρησαν σε περικοπές φαρμάκων, εξετάσεων, υγειονομικών υλικών σε χρόνια πάσχοντες.

Θα υπάρξει, λοιπόν, μείωση κατά 4,1% και ακόμα μεγαλύτερη στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 58,25%.

Στον προϋπολογισμό οι λειτουργικές δαπάνες μειώνονται κατά 600.000.000 ευρώ λιγότερα και με τη μείωση στη μισθοδοσία αυτό θα πιάνει το 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ λιγότερα στην υγεία.

Είναι αξιοσημείωτο ότι στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας –και δεν είναι μόνο στο Υπουργείο Υγείας, αλλά στα περισσότερα, θα έλεγα– για το 2011 δεν αναφέρεται η εσωτερική κατανομή των κονδυλίων. Ίσως με αυτόν τον τρόπο θέλετε να κρύψετε πολλές και τεράστιες περικοπές και ειδικά στις λειτουργικές δαπάνες των νοσοκομείων, για να μετατραπούν σε αυτοδιοικούμενες και αυτοχρηματοδοτούμενες μονάδες. Όπως, δραστική μείωση φαίνεται ότι πηγαίνετε να κάνετε και σε επιδόματα που έπαιρναν οι νεφροπαθείς και οι μεταμοσχευμένοι καρδιάς, ύπατος, πνευμόνων κ.λπ., και επίσης περικοπές δραστηριότητες γίνονται και προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Η κρίση, λοιπόν, αξιοποιείται για να επιταχυνθούν ουσιαστικές ανατροπές στο σύστημα υγείας, να μειωθεί το μη μισθολογικό κόστος και να εξασφαλιστεί η κερδοφορία του κεφαλαίου. Εκεί έχει να επενδύσει και να κερδίσει. Αυτή είναι η κατάσταση. Τα νοσοκομεία οδηγούνται σε μείωση κρεβατιών, σε συγχωνεύσεις κλινικών, σε αλλαγή του ρόλου τους ή μερικά σε κλείσιμο, όχι βέβαια με κριτήριο την ορθολογική κατανομή υγειονομικών μονάδων για τις λαϊκές ανάγκες.

Αλλά και στην παιδεία επίσης δεν είναι καλύτερη η κατάσταση. Είναι μειωμένες οι δαπάνες κατά 21,9% σε σχέση με το 2010 και βέβαια το ποσοστό είναι κατά από το 3% του ΑΕΠ. Αυτό το λέω

γιατί είχατε υποσχεθεί ως σίγουρο το 3%. Εξάλλου, μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων υλοποιήθηκαν οι κύριοι σχεδιασμοί της Κυβέρνησης για το λεγόμενο νέο σχολείο με αιχμή το ολόημερο, το σπάσιμο του ενιαίου αναλυτικού προγράμματος, την εισαγωγή των δεξιοτήτων και τη στρατηγική της διά βίου μάθησης από το δημοτικό, την παραπέρα άλωση των εργασιακών σχέσεων.

Για το 2011 και στο κομμάτι της παιδείας το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένο κατά 50,6%, αλλά μειώσεις έχουμε και στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που φτάνουν το 50%. Είναι δαπάνες που αφορούν τις λειτουργίες των σχολείων, που ήδη πέρασαν από φωτιά και σίδηρο το 2010 και η κατάσταση θα γίνει εκρηκτική στη λειτουργία και τις υποδομές με άμεση την επιβάρυνση των γονιών. Και φυσικά ο ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ θα δώσει διέξοδο με την ανταποδοτική λειτουργία, τους σπόνσορες, την είσοδο των ιδιωτών, τη συρρίκνωση λειτουργιών και υποδομών στο σχολείο. Και βέβαια μετά θα λέτε ότι φταίνε οι μαθητές, που κάνουν καταλήψεις. Και θα δουλέψουν και τα μαθητοδικεία.

Ίδια είναι η κατάσταση και στις αποδοχές των εκπαιδευτικών. Έχουμε μείωση κατά 24%, που τι σημαίνει αυτό; Μείωση αποδοχών και ραγδαία διεύρυνση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων. Μειώσεις υπάρχουν στις δαπάνες και στη λειτουργία τον ΑΕΙ και ΤΕΙ όσο και στις αποδοχές του προσωπικού.

Εδώ αποτυπώνονται ευδιάκριτα οι αντιδραστικές αλλαγές που επεξεργάζονται και με τις εργασιακές σχέσεις, ζήτημα εξάλλου που επιβεβαιώνουν και οι εξαγγελίες του επικείμενου νέου νόμου - πλαισίου για βαθύτερες ανατροπές στις κατώτερες βαθμίδες των διδασκόντων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Μάλιστα, στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ αποτυπώνονται ως να είναι επιχειρήσεις με στοιχεία για πλεόνασμα έλλειμμα, αξιοποίηση μετοχών και επενδύσεις, που δείχνει την παιδεία ως εμπόρευμα που διέπεται από το πνεύμα και της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας και όχι κοινωνικό αγαθό που πρέπει να απολαμβάνει η νεολαία.

Αλλά και στην έρευνα, πάλι έχουμε μειώσεις κατά 16,5 εκατομμύρια ευρώ, που σημαίνει ότι η ερευνητική δουλειά ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημίων θα μπει στην άμεση εμπορευσιμότητα και στόχευση των επιχειρήσεων. Αυτό που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτό υλοποιείτε, σε αυτό συμφωνείτε.

Όστόσο αυξήσεις έχουμε στα κονδύλια στη διά βίου μάθηση κατά 4,5 εκατομμύρια ευρώ για την υλοποίηση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση, άμεσα συνδεδεμένες με τις ανάγκες των επιχειρήσεων.

Μειώσεις έχουμε και στις δαπάνες του αγροτικού τομέα για δεύτερη συνεχή χρονιά. Μεγάλο μέρος αφορούν τις ενισχύσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που κάθε χρόνο μειώνονται. Σε συνδυασμό, μάλιστα, με τις εξευτελιστικές τιμές και την αύξηση του κόστους παραγωγής, το σίγουρο είναι ότι και με την πολιτική της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής το 2011 θα ενταθεί το ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών. Κατά τ' άλλα προπαγανδίζετε τα καλάθια ανά περιφέρεια. Είναι, όμως, τα καλάθια της φτώχειας και της εγκατάλειψης για την αγροτιά.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένο κατά 47,5%, άρα αυξάνονται οι ελλείψεις στα έργα υποδομής. Κατά τ' άλλα μιλάτε για μείωση του κόστους παραγωγής στους αγρότες.

Μειώσεις έχουμε και στον ΟΓΑ κατά 7,7%. Αλήθεια κόβονται οι συντάξεις αναπηρίας; Γιατί αυτό λέγεται. Μείωση έχουμε και στον ΕΛΓΑ κατά 42,25%, που δείχνει την ιδιωτικοποίησή του και ταυτόχρονα γίνεται αφαιμάξη των αγροτών, αφού τριπλασιάστηκαν οι εισφορές τους χωρίς να έχουν ουσιαστική ασφαλιστική κάλυψη στην παραγωγή τους. Πηγαίνετε στη Θεσσαλία να το ακούσετε.

Έτσι είναι η λογική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Σε σχέση με τον εκσυγχρονισμό στις λειτουργίες των ΟΤΑ και του ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ, η ουσία είναι ότι το ελληνικό κράτος σε διαφορετικές χρονικές περιόδους εμφανίζει διαφορετικές διοικητικές δομές για την εξυπηρέτηση πάντα των καπιταλιστικών σχέσεων και της κερδοφορίας του κεφαλαίου, όμως, φαίνεται καθαρά και σε αυτούς τους πόρους ότι αυξάνεται η επιχειρησιακή ικανότητα της τοπικής και κυρίως της περιφερειακής διοίκησης για συνε-

ργασίες με μονοπωλιακούς ομίλους και την προώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και το στενό συντονισμό με όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε βάρος βέβαια των λαϊκών αναγκών.

Να πω για τον πολιτισμό, που πάντα τον θεωρείτε πολυτέλεια. Οι μειώσεις είναι 13%. Βέβαια, διευκολύνει την εκμετάλλευση από επιχειρηματικά συμφέροντα μέσω των ΣΔΙΤ, μέσω της στήριξης της τουριστικής βιομηχανίας και του αθλητικού θεάματος. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλω ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Όστόσο και οι λιγостоί πόροι πάνε για συντήρηση κτηρίων, δηλαδή μη πραγματική ανάπτυξη του πολιτισμού. Την ίδια ώρα σε εγκατάλειψη είναι η Λυρική, το ΔΗΠΕΘΕ, οι κρατικές ορχήστρες, η Αρχαιολογική Υπηρεσία κ.ο.κ..

Έτσι διευκολύνεται η επιχειρηματική δράση με την πολιτισμική υποβάθμιση και βαθύτερη αλλοτρίωση. Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, είναι δομημένος με βάση τις ανάγκες του κεφαλαίου και όχι του λαού και σε αυτό έχετε και συνέχεια και συνέπεια. Γι' αυτό μεγαλοβιομήχανοι και μεγαλέμποροι προβάλλουν άγριες αξιώσεις για μεγαλύτερη εκμετάλλευση χωρίς εμπόδια, με εργαζόμενους εξαγριωμένους, ζητούν ιδιωτικοποίηση των πάντων και λόγω της κρίσης να τους ξελασπώσει το κράτος. Και αυτό κάνουνε.

Εμείς το λέμε καθαρά. Καμιά ανοχή, καμιά συναίνεση. Καλούμε την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα να δυναμώσει παντού το λαϊκό μέτωπο πάλης και αντεπίθεσης για την προστασία των ανέργων, της λαϊκής οικογένειας, για την απόκρουση, ρήξη και ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Ταυτόχρονα, μπαίνει επιτακτικά η λύση της ριζικής αλλαγής του συστήματος δύναμης υπέρ της λαϊκής εξουσίας για δρόμο ανάπτυξης υπέρ του λαού και των αναγκών του. Αυτή είναι η πρόταση και απάντηση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα που ζει ο λαός μας. Αυτό θεωρούμε μονόδρομο με την αποφασιστική, οργανωμένη πάλη, με αποδέσμευση από Ευρωπαϊκή Ένωση και ΝΑΤΟ για τη λαϊκή εξουσία. Μόνο έτσι θα μπορέσει ο λαός να μην πληρώσει το χρέος που διαμόρφωσαν οι κυβερνήσεις για να κερδοφορούν τα μονοπώλια. Μόνο έτσι θα ανοίξει ο δρόμος της λαϊκής ευημερίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλάκου.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Παύλος Μαρκάκης εκ Βόλου ορμώμενος.

Κύριε Μαρκάκη, ελπίζω να έχετε οικονομήσει σωστά το χρόνο, για να μην καταπονηθεί το Σώμα.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Μη στεναχωριέστε, κύριε Πρόεδρε. Έτσι κι αλλιώς είμαστε οι κυρίαρχοι της Αίθουσας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι ανοχή. Μην καταγράφονται προηγούμενα!

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μια χρονιά που ο χαρακτηρισμός που ταιριάζει να δώσουμε στον προϋπολογισμό του 2011 είναι «πάμε στοίχημα;». Γιατί κανένας ακόμα και μέσα στη Κυβέρνηση δεν ξέρει αν θα υλοποιηθεί και τα χρονικά περιθώρια έχουν στενέψει. Εδώ το πραγματικό στοίχημα δεν είναι αν θα πετύχουμε τους ετήσιους στόχους, είναι αν θα πάρουμε την τέταρτη δόση τον Μάρτιο. Και για να γίνει αυτό, κύριε Υπουργέ, πρέπει μέσα σε δύο εβδομάδες να πετύχετε τριάντα τρεις όρους του μνημονίου. Επομένως, δεν είναι ένας προϋπολογισμός έτους αλλά στην ουσία το κράτος λειτουργεί με δωδεκατημόρια. Κατανήσατε ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία το κράτος να λειτουργεί στην ουσία με δόσεις.

Κύριε Υπουργέ, ξέρω ότι υπερηφανεύεστε ότι μειώσατε το έλλειμμα το 2010 κατά έξι μονάδες. Ξέρω όμως και πόσο μειώσατε την κοινοβουλευτική δύναμη του ΠΑΣΟΚ το 2010. Τη μειώσατε κατά τέσσερις Βουλευτές. Και αν πιάσετε τους στόχους σας το 2011, με το ζόρι θα εξασφαλίσετε κυβερνητική πλειοψηφία.

Τα έσοδα σας από την εκλογική σας δύναμη μειώθηκαν σημαντικά. Έχουν κατρακυλήσει σε ποσοστά του 30% και τα ποσοστά της αξιοπιστίας τα δαπανήσατε γρήγορα. Τώρα βρίσκονται στο ναδίρ. Γιατί γίνεται αυτό; Γιατί δεν φτάνει που κοροϊδέψατε τον κόσμο στις εθνικές εκλογές με το «λεφτά υπάρχουν» και ότι θα δώσατε αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό.

Αλήθεια, ήθελα να ήξερα πώς νιώθετε όταν ακούτε σήμερα αυτά τα χονδροειδή ψέματα; Τους ξανακοροιδέψατε και στις δημοτικές εκλογές, ότι δεν θα μειωθούν οι μισθοί και δεν επιβληθούν άλλοι φόροι. Και θα μου πείτε: «Καλά να πάθουν, αφού μας πιστεύουν!». Τι να κάνουν οι άνθρωποι; Έχετε δομήσει έτσι το σύστημα, που πρέπει να πάνε από τη Σκύλα στη Χάρυβδη. Και γι' αυτό φυσικά προτίμησαν τον τρίτο δρόμο, προτίμησαν την αποχή, δηλαδή δεν ψήφισαν κανέναν.

Ο δεύτερος λόγος της αποχής είναι ότι έχει καταλάβει πλέον ο κόσμος ότι και η Νέα Δημοκρατία δεν τους δίνει αξιόπιστη εναλλακτική λύση. Και δεν φτάνει που ευθύνεται και εξαιτίας της φτάσαμε στο μνημόνιο. Έχει γίνει και πατερίτσα του ΠΑΣΟΚ και μάλιστα υπερηφανεύεται ότι έχετε ψηφίσει τα περισσότερα νομοσχέδια του ΠΑΣΟΚ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν είναι εδώ κανείς απ' αυτούς να τα ακούει.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Και εις ανώτερα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που δεν είσατε εδώ!

Προχθές υπερψηφίσατε τα δέκα από τα δεκαοκτώ άρθρα για τα έκτακτα μέτρα, δηλαδή όλο σχεδόν το μνημόνιο νούμερο III. Γι' αυτό φυσικά και τα εκλογικά ποσοστά της Νέας Δημοκρατίας έχουν φτάσει σε επίπεδα ΦΠΑ.

Ας δούμε τώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, πώς φτάσαμε στα μέγεθ που σημερινού προϋπολογισμού.

Πέρυσι, αν θυμάστε, το μοναδικό θέμα συζήτησης ήταν πόσο ήταν το έλλειμμα και σε τι ποσοστό διαμορφώνεται το δημόσιο χρέος. Και τα δύο κόμματα έλεγαν τελείως διαφορετικά νούμερα. Το αξιοπεριεργό είναι ότι και τα δύο κόμματα είχαν ξεχωριστές μεν ενημερώσεις αλλά από το ίδιο πρόσωπο, τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Δεν ξέρω αν ο κ. Προβόπουλος άλλα έλεγε στον κ. Καραμανλή και άλλα έλεγε στον κ. Παπανδρέου. Αυτό, όμως, που είναι σίγουρο, είναι ότι ο κ. Προβόπουλος εξακολουθεί να είναι ακόμα ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος. Είναι τυχαίο; Δεν νομίζω.

Τελικά τα πραγματικά μεγέθη τα μάθαμε ένα χρόνο μετά, στις 15 Νοεμβρίου του 2010 αμέσως μετά τις δημοτικές εκλογές: Στο 15,4% το έλλειμμα το αναθεωρημένο, δηλαδή 36 εκατομμύρια από το 13,6% που το υπολόγιζε το ΠΑΣΟΚ και από το 6% που το ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία. Και η Νέα Δημοκρατία δεν μας είπε πόσο υπολογίζει ότι κατέληξε το έλλειμμα της. Το δημόσιο χρέος έχει φτάσει στο 127% του ΑΕΠ, δηλαδή στα 298 δισεκατομμύρια από το 115% του ΑΕΠ με τα δικά σας στοιχεία. Αυτά σύμφωνα με τη EUROSTAT.

Εδώ θα κάνω μια διαπίστωση και θα εκφράσω μια αμφιβολία. Η EUROSTAT το 2008 ανέβαζε το χρέος μόλις στο 99% του ΑΕΠ. Το Ελεγκτικό Συνέδριο την ίδια χρονιά με την έκθεση που κατέθεσε στη Βουλή –άρα την ξέρατε- ανέβαζε το χρέος στο 109,7% του ΑΕΠ, δέκα μονάδες επάνω. Γιατί δεν αποδεχθήκατε το χρέος όπως σας το έδωσε το Ελεγκτικό Συνέδριο; Τουλάχιστον γιατί δεν ανησυχίσατε; Ή μήπως αυτό σας βόλευε; Άρα, τόσο με την ελληνική πολιτική μεριά όσο και με την ευρωπαϊκή κάτι συνέβαινε. Μήπως μας έκαναν χάρες οι φίλοι μας οι Ευρωπαίοι εν όψει της εκλογής του Προέδρου της Κομισιόν, του κ. Μπαρόζο; Μήπως το πλαίσιο της ανταλλαγής εξυπηρετήσεων πνίξατε την αλήθεια; Μήπως τελικά ξέρατε όλοι την αλήθεια για την οικονομία και δεν την λέγατε; Άρα, στην πραγματικότητα αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχουμε ελληνικά στατιστικά στοιχεία, αλλά γενικώς πολιτικά στατιστικά στοιχεία.

Γιατί φέτος είναι αξιόπιστα τα στοιχεία της EUROSTAT; Μήπως επειδή είστε εσείς Κυβέρνηση; Η Ευρώπη παίρνει στοιχεία από την ΕΛΣΤΑΤ και αυτή από τους φορείς της γενικής κυβέρνησης. Είστε σίγουροι ότι οι φορείς αυτοί μπορούν να παράσχουν αξιόπιστα στοιχεία; Τι ακριβώς κάνατε για να βελτιώσετε την ποιότητα των παρεχόμενων στοιχείων από το 2009 στο 2010 και τώρα το 2011; Αυτό που ξέρουμε εμείς είναι ότι όπως συγκέντρωνε παλιά τα στοιχεία η ΕΣΥΕ, έτσι τα συγκέντρωνει και η ΕΛΣΤΑΤ, από τα ίδια ακριβώς Υπουργεία, από ίδια ακριβώς πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Τι έχετε αλλάξει στον τομέα αυτόν; Μόνο σας το ομολογείτε. Από τους χίλιους τριάντα τέσσερις δήμους και κοινότητες, μόλις διακόσιοι ενενήντα τρεις έδωσαν στοιχεία στο Γενικό Λογιστήριο και από εξήντα ασφαλι-

στικά ταμεία μόλις τα είκοσι δύο.

Πώς φτάσαμε, όμως, στα νέα στοιχεία της EUROSTAT; Περάσατε πρώτα έναν αποτυχημένο προϋπολογισμό, αυτόν που φτιάξατε πέρυσι το 2010 και στον οποίο σήμερα δεν αναφέρεστε καθόλου, λες και δεν υπήρξε ποτέ, με τη δικαιολογία ότι το φτιάξατε βιαστικά. Μετά αναγκαστήκατε να τον αναπροσαρμόσετε με το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής, το οποίο αναθεωρείτε συνεχώς.

Κύριε Υπουργέ, δεν δίνετε την εντύπωση της αξιοπιστίας των μεγεθών. Τώρα το έλλειμμα κινδυνεύει να φτάσει από το 9,4% που το υπολογίζατε εσείς στο 10,1%, αφού η EUROSTAT ανακάλυψε οφειλές σας ύψους 1,7 δισεκατομμυρίων που θα ανεβάσει το έλλειμμα κατά 0,70.

Ας δούμε, όμως, τα μεγέθη του προϋπολογισμού, όπως τα παρουσιάζατε μόνοι σας. Όσον αφορά τον τομέα των εσόδων, εδώ έχουμε μία κυρίαρχη υστέρηση. Για το 2010 τα μέτρα που πήρατε για αύξηση των εσόδων είχαν εκτιμηθεί στα 9,2 δισεκατομμύρια, δηλαδή στο 4% του ΑΕΠ. Απέδωσαν μόνο 5,8 δισεκατομμύρια, δηλαδή 2,5% του ΑΕΠ. Καλύψατε μόνο το 63% των εσόδων που θέλατε και η απόκλιση του 37% δεν μπορεί να θεωρηθεί αστεία υπόθεση. Μιλάμε για 3,5 δισεκατομμύρια διαφορά που πρέπει να βρεθούν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Εδώ δεν μπορείτε να λέτε ότι βάζουμε μεγάλας στόχους σε φόρους και να πάρουμε ό,τι να 'ναι, γιατί στη συνέχεια παίρνετε από τις σίγουρες πηγές, φόρους από τα καύσιμα, από τα τσιγάρα και τα ποτά –φόρους από τις γυναίκες ακόμη δεν έχετε πάρει!- στα κινητά, τρεις φορές αυξήσεις του ΦΠΑ κ.λπ.. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς οικονομολόγος για τέτοιες σίγουρες επεμβάσεις. Ακούμε χρόνια τώρα τα ίδια και τα ίδια, τα εύκολα, τα σίγουρα και με τη Νέα Δημοκρατία και με το ΠΑΣΟΚ. Το έντιμο θα ήταν να παραδεχθείτε ποι οι στόχοι σας έπεσαν έξω και να βρείτε τους λόγους της αποτυχίας σας.

Όσον αφορά τη σχέση των έμμεσων με τους άμεσους φόρους, σε αντίθεση με ό,τι λέγατε ως αντιπολίτευση και ως σοσιαλιστικό κόμμα, έχουν δραματικά ενισχυθεί οι άδικοι έμμεσοι φόροι. Από το 28% παραπάνω έναντι των άμεσων στον προϋπολογισμό του 2010 πήγαν στο 55% και στο Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής και στον προϋπολογισμό του 2011 αντίστοιχα. Έτσι, οι έμμεσοι φόροι σήμερα από το 12% του ΑΕΠ, έφθασαν στο 14%.

Τέλος, η πρόβλεψή σας για αύξηση καθαρών εσόδων για το 2011 κατά 8% έναντι του 2010, δηλαδή κατά 55 δισεκατομμύρια, δεν είναι ρεαλιστική, γιατί όπως και το 2010 που υπολογίζατε καθαρά έσοδα 54 δισεκατομμύρια και πετύχατε μόλις 51 δισεκατομμύρια, δηλαδή 2,1 δισεκατομμύρια λιγότερα, έτσι και η φετινή σας πρόβλεψη δεν θα πετύχει. Γιατί δεν είναι ρεαλιστική; Θα σας φέρω ένα παράδειγμα.

Στον προϋπολογισμό, εκεί που λέτε «αύξηση των λοιπών μη φορολογικών εσόδων από 3 δισεκατομμύρια σε 4,7 δισεκατομμύρια», έχετε μία αύξηση γύρω στα 2 δισεκατομμύρια, δηλαδή αύξηση 60%. Πώς θα γίνει αυτό όταν οι απολήψεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένουν σταθερές ή μειώνονται ελαφρώς και όταν οι ελεγκτικές υπηρεσίες παραμένουν στην ίδια κατάσταση –για να μην πω σε χειρότερη- χωρίς ηθικό και χωρίς διάθεση, λόγω των οικονομικών περικοπών;

Κύριε Υπουργέ, η επανασύσταση του ΣΔΟΕ δεν σας έσωσε. Το λαθρεμπόριο των καυσίμων συνεχίζεται, αφού και οι καταγγελίες των τιμών εφοριακών πετάνονται στο καλάθι των αχρήστων. Η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής είναι ένας πόλεμος του Δον Κιχώτη, ένας πόλεμος με τους ανεμόμυλους, εκτός εάν περιμένετε να σας σώσουν οι μετατασσόμενοι από τον ΟΣΕ και τις ΔΕΚΟ που όλοι θέλουν να πάνε στις εφορίες, μια και είναι και τα δικά σας παιδιά.

Τέλος, ξεκαθαρίστε πότε θα τολμήσετε την πώληση των αδειών συχνοτήτων και την ανανέωση αδειών τηλεπικοινωνίας. Τα ακούμε χρόνια τώρα. Όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, σαράντα μέρες κοσκινίζει. Μήπως όμως και αυτά τα κανάλια είναι τα δικά σας παιδιά;

Ας πάρουμε τώρα έναν άλλο τομέα του προϋπολογισμού, τις δαπάνες και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Τα μέτρα

που πήρατε για μείωση των δαπανών το 2010 ήταν πρωτόγνωρα για την ελληνική κοινωνία και μπορεί να απέδωσαν γιατί ήταν υποχρεωτικά, αλλά στην ουσία είναι οι θυσίες του ελληνικού λαού. Αυτός περιμένει όσο μπορεί να περιμένει να δει φως στο τούνελ. Δεν βλέπει, όμως, τίποτα γιατί εσείς τον σπρώχνετε, όχι σ' ένα τούνελ, αλλά σ' έναν ολόκληρο λαβύρινθο.

Σταματήστε, επιτέλους, να κόβετε συντάξεις και χαμηλούς μισθούς. Μέχρι και η τρόικα μας λυπήθηκε. Έπρεπε να σας το πει η τρόικα για να το καταλάβετε και εσείς; Ξεκινήστε, λοιπόν, διαρθρωτικές αλλαγές και προσπάθεια ανάπτυξης της χώρας. Αφήστε τις εύκολες λύσεις. Έχετε ακόμη πολλά περιθώρια. Σταματήστε και τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων, εκτός αν φέτος θέλετε να πάτε σε εκλογές. Ελαχιστοποιήστε τα κονδύλια για περιθάλψη και διαμονή λαθρομεταναστών.

Ακούστε την πρότασή μας για την ανάπτυξη, ακούστε αυτό που σας λέμε συνέχεια. Κανένα επώδυνο μέτρο δεν θα ήταν απαραίτητο, εάν αξιοποιούσατε τον ορυκτό πλούτο της Ελλάδος. Αξιοποιήστε τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο που είναι στον ελλαδικό χώρο, όπως το αποδεικνύουν έγκριτοι ειδικοί επιστήμονες. Δείξτε αποφασιστικότητα σε εθνικά θέματα. Έχετε μεγάλο έλλειμμα στη διεκδίκηση εθνικών θεμάτων.

Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και ΕΣΠΑ. Τα τραγικά αποτελέσματα της μη ανάπτυξης της χώρας αποτυπώνονται στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει γίνει λάστιχο. Μειώνεται συνεχώς και το έχουν μετατρέψει σε ασκό που χάνει συνεχώς αέρα μέχρι στο τέλος να ξεφουσκώσει. Είναι μια συνεχής κατρακύλα.

Από τα 9,6 δισεκατομμύρια το 2009, φθάσαμε στα 10,3 δισεκατομμύρια του προϋπολογισμού του 2010, ενώ με το Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής του Μαΐου, το κατεβάσατε στα 9 δισεκατομμύρια. Τελικά, στο τέλος του 2010 το υποβιβάζετε στα 8,5 δισεκατομμύρια, δηλαδή 2 ολόκληρα δισεκατομμύρια χαμένα και αφήνετε τα ίδια μεγέθη για το 2011, που είναι σίγουρο ότι δεν θα διατηρηθούν, γιατί και πάλι συγκρατείτε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, μήπως το 2011 δεν πιάσετε το στόχο του ελλείμματος και ξανακόψετε από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κονδύλια. Για να υλοποιηθούν όμως αυτά τα 8,5 δισεκατομμύρια του 2011, έχετε βάλει χρονοβόρες προϋποθέσεις. Η πρώτη προϋπόθεση είναι ο αναπτυξιακός νόμος ο οποίος ούτε ψηφίστηκε ακόμα και είναι σίγουρο ότι θα ενεργοποιηθεί μετά τον Απρίλιο. Δεν ξέρουμε και πότε θα αποδώσει.

Δεύτερη προϋπόθεση είναι η εξής: Λέτε ότι θα κάνετε αναθεώρηση του ΕΣΠΑ. Τώρα, σκεφτήκατε να κάνετε αναθεώρηση του ΕΣΠΑ, όταν μπαίνουμε στον πέμπτο χρόνο υλοποίησης;

Τρίτη προϋπόθεση είναι να έχουμε, λέει, μία λειτουργική και αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση. Το άλλο ανέκδοτο με τον Τότο το ξέρετε;

ΕΣΠΑ. Το πρόβλημα που θα εμφανιστεί στο ΕΣΠΑ είναι το εξής: Η απορροφητικότητα το 2009 επί Νέας Δημοκρατίας ήταν ελάχιστη, στο 3,2%. Βελτιώθηκε επί των ημερών σας το 2010 στο 12,4%, όμως παραμένει ακόμα χαμηλή. Δεν δίνει σημάδια επιτάχυνσης μπαίνοντας στο 2011.

Μπορεί, κύριε Υπουργέ, να έχουν θεσπιστεί τα επιχειρησιακά σύμφωνα υλοποίησης μεταξύ των Υπουργείων και των περιφερειών, ώστε να οδηγηθούν οι πόροι στην περιφέρεια, αλλά οι καλλικρατικές περιφέρειες δεν έχουν ακόμα τις διοικητικές δομές για να λειτουργήσουν. Το υπαλληλικό προσωπικό είναι σε ανακατανομή και οι αιρετοί περιφερειάρχες θέλουν να καθορίσουν δικές τους προτεραιότητες.

Επομένως, τουλάχιστον το πρώτο εξάμηνο του 2011 θα χαθεί. Εξάλλου το ποσό του 1,14 δισεκατομμυρίου, που προβλέπεται για χρηματοδότηση έργων που εκτελούνται από τις περιφέρειες, δεν θα υλοποιηθεί αφού και το 2010 οι αντίστοιχες πληρωμές έφθασαν μόλις στα 750 εκατομμύρια.

Ας πάμε τώρα να δούμε ένα άλλο σοβαρό μέγεθος του προϋπολογισμού, τις χρηματοδοτήσεις, τις εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ανικανότητα και άσχημη εικόνα εμφανίζουν οι απολήψεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ασφαλώς λόγω αδυναμίας δικής σας, αλλά και του ανήμπορου κρατικού μηχανισμού. Εσείς, βέβαια, εκ του πονηρού κάνετε συγκρίσεις με το 2009, δη-

λαδή θέλετε να συγκριθείτε με την ανικανότητα της Νέας Δημοκρατίας και αποφεύγετε να συγκριθείτε με τον κακό εαυτό σας, δηλαδή τον προϋπολογισμό του 2010.

Τελικά τα αποτελέσματα μέχρι σήμερα δείχνουν ότι είχατε προϋπολογίσει απολήψεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση 6,9 δισεκατομμυρίων και εισπράξατε τελικά μόνο 5,6. Για να καταλάβει ο κόσμος τι σημαίνει αυτό, είναι λιγότερα λεφτά για το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο που χρηματοδοτεί μέτρα για δράσεις αγροτικής ανάπτυξης. Είναι λιγότερα λεφτά για δημόσιες επενδύσεις από τα διαρθρωτικά ταμεία του ΕΤΠΑ και του ΕΚΤ για έργα που εντάσσονται στο ΕΣΠΑ και στο Ταμείο Συνοχής. Είναι λιγότερα λεφτά για το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων που χρηματοδοτεί άμεσες εισοδηματικές ενισχύσεις για τον αγροτικό πληθυσμό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συνέβη και το εξής εκπληκτικό: Οι απολήψεις από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας το 2010 ήταν μηδέν. Ακριβώς όπως το ακούσατε. Φαίνεται ότι η Ελλάδα δεν έχει αλιεία ή τουλάχιστον μας μπέρδεψαν με την Αυστρία. Ελπίζουμε οι προβλέψεις σας για το 2011 να επαληθευτούν και να μην έχουν την αποτυχία του 2010.

Θα τελειώσω με επιστημόσεις για τις παρεμβάσεις που προβλέπονται στο Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής για το 2011 και για τις νέες παρεμβάσεις στις οποίες οδηγηθήκαμε λόγω αύξησης του ελλείμματος του 2009.

Κύριε Υπουργέ, πρώτα-πρώτα είμαστε κάθετα αντίθετοι με την περικοπή επιδόματος τριτέκνων και πολυτέκνων οικογενειών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Σε μια χώρα που το δημογραφικό πρόβλημα είναι έντονο και έχουμε γεμίσει με αλλοδαπούς, εσείς θέλετε να λιγοστεύσει και τους Έλληνες. Έλεος, κύριε Υπουργέ! Αυτά τα 150 εκατομμύρια βρείτε τα από μία άλλη ισοδύναμη πηγή. Τα επιδόματα των πολυτέκνων οικογενειών βρήκατε για να κάνετε οικονομία;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θέλουν λεφτά για να κάνουν τώρα το τζαμί στην Αθήνα!

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Δεύτερον, μη χτυπάτε άλλο την οικοδομή. Από τη μία, φέρνετε αύξηση αντικειμενικών αξιών όταν σήμερα οι εμπορικές αξίες σε άλλες περιοχές είναι κατώτερες των υπαρχόντων και από την άλλη, η απελευθέρωση του «πόθεν έσχες» που έγινε στην οικοδομή έγινε μίζερα, με περιορισμούς στα τετραγωνικά, στην πρώτη κατοικία, με πλαφόν στο κόστος.

Τρίτον, χάνετε έσοδα από την ασυδοσία του παραεμπορίου. Πουθενά στον προϋπολογισμό δεν εκφράζεται τη βούληση να φορολογήσετε την ύλη που σας διαφεύγει από την παράνομη αυτή δραστηριότητα και που δημιουργεί παρενέργειες στο υγιές εμπόριο.

Τέταρτον, για τις ΔΕΚΟ εμείς σας το είπαμε στο πολυνομοσχέδιο. Εσείς δεν μας είπατε τι θα κάνετε αν τα ελλείμματα συνεχιστούν και αν οι διορθωτικές επεμβάσεις και τα προγράμματα εξυγίανσης δεν αποδώσουν.

Πέμπτον, η εξοικονόμηση πόρων από τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» και από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών δεν τεκμηριώνεται. Θα βρεθείτε σε πολύ δύσκολη θέση στο τέλος του χρόνου, κύριε Υπουργέ, και ίσως νωρίτερα γιατί «είναι πολλά τα λεφτά, Άρη», όπως έλεγε στην ταινία ο Σπύρος Καλογήρου.

Κλείνοντας θα ήθελα να ξέρω κάτι, κύριε Υπουργέ: Στη σελίδα 84 του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού ανάμεσα στις πιστώσεις για τις δαπάνες έχει και μια δαπάνη που λέει «Διοργάνωση διεθνών αγώνων». Σε τι αναφέρεται αυτή η δαπάνη όταν οι κυριότεροι αγώνες που έχουν προγραμματιστεί είναι οι Μεσογειακοί Αγώνες και αυτούς τους έχετε εξευτελίσει;

Κύριε Υπουργέ, αυτόν τον προϋπολογισμό που έχει σα σύνθημα «ραντεβού στα τυφλά», που δεν έχει καμμία αναπτυξιακή προοπτική για το 2011, που δεν δίνει καμμία ελπίδα προοπτικής στους συμπατριώτες μας, που δεν ενσωματώνει καμμία από τις προτάσεις μας, εμείς οι υπερήφανοι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αρνούμαστε να τον ψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ το Βουλευτή Μαγνησίας του ΛΑΟΣ κ. Μαρκάκη.

Ο ειδικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, Βουλευτής Β' Αθήνας κ. Δη-

μήτριος Παπαδημούλης έχει το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αναρωτιέμαι τι πρέπει να αλλάξει επιτέλους και τι πρέπει να συμβεί στην οικονομία της χώρας και στην κοινωνία για να αλλάξει επιτέλους ο τρόπος με τον οποίο συζητάει η ελληνική Βουλή τον προϋπολογισμό. Η κοινωνία «βουλιάζει» στην ένταση των ανισοτήτων, στην απελπισία της ανεργίας, στην οργή και στην απογοήτευση της μεγάλης πλειοψηφίας του κόσμου απέναντι στους κυβερνώντες αλλά και το πολιτικό σύστημα, η οικονομία «βουλιάζει» στην ύφεση, την αύξηση της ανεργίας, το διαρκώς ογκούμενο χρέος και παρ' όλα αυτά στη Βουλή επαναλαμβάνεται η ίδια λιτανεία: Παράλληλοι κομματικοί μονόλογοι και στο τέλος υπερψήφιση με κομματική πειθαρχία ενός «πακέτου» εκατοντάδων σελίδων –τόσο βγαίνει αν τυπώσει κανείς τον προϋπολογισμό με τα παραρτήματά του- το οποίο θα επηρεάσει τις ζωές εκατομμυρίων πολιτών από αύριο.

Ακόμη και οι τριακόσιοι Βουλευτές να θέλουν να συμφωνήσουν να μειωθεί ένα κονδύλι –για παράδειγμα για τους εξοπλισμούς- ή να αυξηθεί ένα κονδύλι –για παράδειγμα για τη στήριξη των ανέργων ή για την έρευνα ή για τη δημόσια παιδεία και υγεία- δεν μπορούν να το κάνουν. Αναρωτιέμαι: Όλες αυτές τις «σαπουνόφουσκες» των αλλαγών, των μεταρρυθμίσεων, του περιορισμού του ελλείμματος δημοκρατίας, αυτόν τον αντιδημοκρατικό, απαράδεκτο, προσβλητικό για τη χώρα και τους πολίτες τρόπο συζήτησης του προϋπολογισμού γιατί δεν τον αλλάζουν; Διότι δεν συμφέρει τους εκάστοτε κυβερνώντες. Τόσο απλά.

Συζητάμε για τον προϋπολογισμό του 2011. Ο καθένας που προϋπολογίζει και λογαριάζει και προγραμματίζει για την επόμενη χρονιά όφειλε να ξεκινά από μία αξιολόγηση τού τι έγινε αυτήν τη χρονιά, πώς υλοποιήθηκε ο προϋπολογισμός του 2010 –πού απέτυχε, πού έπρεπε έξω- και εν πάση περιπτώσει να κοινοτεκέτα λίγο και να λέει: «Πάει σωστά αυτή η πολιτική; Πετυχαίνει τους στόχους; Τη θέλει ο κόσμος; Έρχονται μηνύματα αλλαγής πολιτικής;». Εδώ πέρα η κυβερνητική πολιτική πρέπει να υλοποιείται από ένα μείγμα τυφλών και κουφών. Δεν βλέπετε ότι η αντίθεση στην οικονομική πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση έχει ξεπεράσει πια το 70% του ελληνικού λαού που λέει ότι ακολουθείτε λάθος δρόμο;

Πέρυσι όταν αποφασίστηκε αυτή η πολιτική του μνημονίου και του προϋπολογισμού του 2010 σας είπαμε ότι αυτά τα μέτρα θα αποδειχθούν και άδικα και αναποτελεσματικά. Η εξέλιξη, αγαπητοί συνάδελφοι που μιλάτε εδώ μπροστά μου –δεν θέλω να αναφέρω ονόματα για λόγους που καταλαβαίνετε- δείχνει ότι αυτά τα μέτρα είναι και κραυγαλέα άδικα σε βάρος των ασθενέστερων αλλά και εξόχως αναποτελεσματικά.

Πέσατε έξω. Το 2010 σφραγίζεται από τρεις μεγάλες αποτυχίες. Πέσατε έξω πρώτα απ' όλα, κύριοι της Κυβέρνησης, στα έσοδα. Θα έχετε υστέρηση εσόδων έναντι των προβλεπομένων κατά 4 δισεκατομμύρια. Γιατί; Διότι πολύ απλά αποτύχατε να πιάσετε τη φοροδιαφυγή, γιατί στην Ελλάδα και με Νέα Δημοκρατία και με ΠΑΣΟΚ συνεχίζουν εδώ και δεκαετίες τώρα οι πλούσιοι να μην πληρώνουν φόρους, με αποτέλεσμα και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας που δεν είναι του ΣΥΡΙΖΑ να λέει ότι κάτι πρέπει να γίνει διότι αυτοί οι κύριοι έχουν «καβούρια στις τσέπες» και δεν πληρώνουν φόρους. Αποτύχατε εκεί και για να κρατήσετε το στόχο της επίτευξης του ελλείμματος «κόψατε με το μπαλτά» από τις δαπάνες. Ποιες δαπάνες; Τις παραγωγικές, τις επενδυτικές. Συρρικνώσατε κι άλλο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και προκαλέσατε πρόσθετη ύφεση και η πρόσθετη ύφεση σημαίνει πρόσθετη ανεργία.

Πού αλλού πέσατε έξω; Πέσατε έξω στον πληθωρισμό, στην ακρίβεια. Προγραμματίζατε και προβλέπατε το 2010 να κλείσει με πληθωρισμό 1,9% και κλείνει με πληθωρισμό επίσημο σχεδόν στο 5%. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει πρόσθετη διάβρωση του εισοδήματος για τον ελληνικό λαό. Δεν φτάνει που του κόψατε με το μαχαίρι μισθούς και συντάξεις, του κλέβετε και πρόσθετο εισόδημα μέσω του πληθωρισμού, που είναι η πιο άγρια μορφή αναδιανομής εισοδήματος. Και ο αυξημένος πληθωρισμός σημαίνει και πέραν των άλλων και διάβρωση της ανταγωνιστικότητας

των προϊόντων και υπηρεσιών. Και έτσι εξηγείται και η τρίτη αποτυχία. Προβλέπατε αύξηση των εξαγωγών και έχουμε μείωση των εξαγωγών.

Πέρυσι περάσατε το μνημόνιο και την οικονομική σας πολιτική με το δίλημμα ή «μνημόνιο ή χρεοκοπία». Και τώρα με την ύφεση να καλπάζει και να βαθαίνει και με το χρέος να αυξάνεται, παρά τη σκληρή μονόπλευρη λιτότητα, ολοένα και περισσότεροι συνειδητοποιούν ότι το δίλημμα «ή μνημόνιο ή χρεοκοπία» οδηγείται στο «και μνημόνιο και χρεοκοπία». Ελεγχόμενη χρεοκοπία με το κουστόμυ που έχει ράψει η κ. Μέρκελ, που πέρασε κατ' αρχήν στη Σύνοδο Κορυφής προχθές. Ελεγχόμενη χρεοκοπία με τους όρους και τις προδιαγραφές και τη στιγμή που βολεύει τους δανειστές μας, τις γαλλογερμανικές τράπεζες, όταν θα έχουν ξεφορτωθεί μέρος του δικού τους χρέους και θα το έχουν φορτώσει αλλού, κατά βάση στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Δεν καταλαβαίνετε ότι αυτό το μίγμα πολιτικής που ακολουθείτε με τη σκληρή μονόπλευρη λιτότητα και την ύφεση που προκαλεί και την αποσπένδυση οδηγεί σε μια αυξητική δυναμική του χρέους, η οποία είναι θηλιά στο λαό και της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας; Το χρέος μετά το τέλος αυτής της τριετούς περιόδου σκληρής νεοφιλελεύθερης πολιτικής θα είναι ψηλότερο από το χρέος που υπήρχε όταν ξεκίνησε αυτή η περίοδος, όταν μπαίναμε στο μνημόνιο. Και αυτό οφείλεται πάρα πολύ απλά στο ότι ακολουθείτε μια πολιτική που στηρίζεται στην ομοιοπαθητική.

Στα αδιέξοδα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής η απάντησή σας είναι η ίδια συνταγή με ένταση της δοσολογίας. Μου θυμίζατε τον κ. Στρος Καν, που ήρθε εδώ ως υπερκυβερνήτης για να δώσει οδηγίες «κόψτε και άλλο τους μισθούς». Σπεύσατε αμέσως να τις υλοποιήσετε με το άθλιο, αντεργατικό πολυνομοσχέδιο. Στην αντιπολίτευση περίπου ζήτησε την αυτοκατάργησή της. Μάλλον ζημιά σας έκανε, παρά σας ωφέλησε, παρά το ότι τον καλέσατε για το αντίθετο. Ο κ. Στρος Καν εφαρμόζει και εδώ ως ηγεμόνας την πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης, που είναι κορυφαίο μισθούς, συντάξεις αλλά κουρεύουμε και τιμές.

Στην Ελλάδα εσείς καταφέρατε την αντιλαϊκή συνταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου να την υλοποιείτε με ακόμη πιο αντιλαϊκό τρόπο. Κουρεύονται οι αμοιβές, κουρεύονται οι συντάξεις, κουρεύονται οι μισθοί και στο δημόσιο αλλά και στον ιδιωτικό τομέα, αλλά οι τιμές αυξάνονται 2,5 φορές πάνω από το στόχο. Και το 2011 σκοπεύετε, παρ' ό,τι φαίνονται τα αδιέξοδα, παρ' ό,τι εντείνεται η δυσφορία, παρ' ό,τι έχει ξεσηκωθεί και ο κόσμος που σας έστειλε στα κυβερνητικά έδρανα και εσάς στα βουλευτικά και σας λέει: χτυπάτε όχι μόνο το εισόδημά μου, χτυπάτε τα συμφέροντά μου, χτυπάτε τη ζωή μου και δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό, να επιμένετε στην ίδια πολιτική.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα του προϋπολογισμού που εισηγήσατε να εγκρίνει η Βουλή, κύριε Υπουργέ; Όπως εσείς το προγραμματίζατε και φαίνεται στις σελίδες του προϋπολογισμού, θα είναι η αύξηση της ανεργίας από το 12,5% στο 15% περίπου. Και μάλιστα η Κομισιόν προβλέπει μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας για το 2011 απ' ό,τι εσείς στον προϋπολογισμό. Θα είναι η διατήρηση μιας πολύ μεγάλης ύφεσης. Επισήμως την προβλέπετε στο -3%. Αν προσθέσετε το 4,2% του 2010, το -2% της Νέας Δημοκρατίας κατά βάση και αυτό, έχουμε μια μείωση του ΑΕΠ πάνω από 10% αθροιστικά. Και αυτό σημαίνει ότι στο τέλος μεγαλώνει το χρέος.

Και όλα αυτά τα κάνετε προσθέτοντας τα μέτρα του μνημονίου, τα οποία είναι δρομολογημένα από το Μάιο, αλλά τώρα θα επιβληθούν σε ό,τι αφορά το 2011 και πρόσθετα μέτρα 6,1 δισεκατομμύρια, που δεν υπήρχαν στο μνημόνιο Ι. Και όχι μόνο δεν υπήρχαν στο μνημόνιο Ι, δεν υπήρχαν ούτε καν στο προσχέδιο του προϋπολογισμού, το οποίο παρουσιάστηκε τον Οκτώβριο από την Κυβέρνηση στη Βουλή και συζητήθηκε στην Επιτροπή Οικονομικών. Δεν υπήρχαν.

Και το ερώτημα είναι, αυτά τα πρόσθετα 6,1 δισεκατομμύρια πότε ανακαλύψατε ότι χρειάζονται; Γιατί μέχρι τις 14 Νοεμβρίου άκουγα τον κ. Πρωθυπουργό και τον κ. Παπακωνσταντίνου κι όλα τα κυβερνητικά και κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ να λένε «όχι κόψιμο μισθών, όχι κόψιμο συντάξεων, όχι νέα αύξηση των εμμέσων φόρων» κ.λπ.. Εδώ υπάρχει μια κραυγαλέα αναξιοπιστία,

ένα κραυγαλέο ψέμα. Πότε ανακαλύψατε ότι αυτά τα μέτρα χρειάζονται; Μόλις έκλεισαν οι κάλπες των αυτοδιοικητικών εκλογών.

Άρα, δεν έχουμε μια αθέτηση των περσινών προεκλογικών δεσμεύσεων, για να λέει ο συμπαθής κ. Σαχινίδης «αυτά είναι last year», αλλά έχουμε και αθέτηση των προγραμματικών δεσμεύσεων του περασμένου μήνα. Δεν καταλαβαίνετε ότι με τέτοιο έλλειμμα αξιοπιστίας δεν σας πιστεύει ο κόσμος πια;

Και λέτε τώρα: Ξέρετε κάτι; Έγιναν λάθη από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και τώρα εμείς θα τα φτιάξουμε. Για να προκαλέσω και πάλι το ενδιαφέρον του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ, το γεγονός ότι ξαφνικά λέτε: σας ρημάξαμε στα ελλείμματα και στα χρέη με εύνοιες στους ισχυρούς, με διαφθορά, με φοροδιαφυγή, με πελατειακό κράτος, με κομματικές σπατάλες, με σκάνδαλα αλλά τώρα θα σας τα φτιάξουμε όλα, δεν πείθει. Γιατί δεν έχετε αλλάξει εσείς τόσο ριζικά, για να πείθετε. Δηλαδή, πιστεύετε ότι αφού έχετε εγκληματήσει εναντίον της κοινωνίας και της οικονομίας, επειδή ξαφνικά φορέσατε την άσπρη μπλούζα του γιατρού, θα σας πιστέψει ο κόσμος ότι είστε ικανοί να θεραπεύσετε τις ασθένειες, που εσείς προκαλέσατε;

Ξέρετε τι μου θυμίζει το κείμενο του προϋπολογισμού όταν το διαβάζω; Ότι είναι γραμμένο από ζηλωτές του μνημονίου, από ανθρώπους που έχουν τέτοιο φανατισμό νεοφώτιστου στην νεοφιλελεύθερη ιδεολογία, που έχουν λιγότερες αμφιβολίες και από τον Ντομνίκ Στρος Καν για την πολιτική που εφαρμόζεται. Ακόμη και ο Ντομνίκ Στρος Καν όταν ήρθε εδώ είπε: Ξέρετε κάτι; Αν δεν έχετε ανάπτυξη, δεν πρόκειται να ελέγξετε το χρέος και να το περιορίσετε. Δεν πρόκειται να μπει σε δρόμο ανάκαμψης η οικονομία. Ακόμη και αυτός. Κι εσείς εδώ τη θυσιάζετε την ανάπτυξη.

Το πρόγραμμά δημοσίων επενδύσεων είναι στο 3,7% του ΑΕΠ. Είναι το μικρότερο της τελευταίας δεκαετίας. Και προγραμματίζετε -επίσημα στοιχεία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου- να μειώσετε τις δημόσιες επενδύσεις το 2014 στο 2,5% του ΑΕΠ και το 2015 στο 1,9% του ΑΕΠ. Αυτό το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Παπαδημούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέτε: Μας ενδιαφέρει να κόψουμε μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, κοινωνικό κράτος, γιατί θέλουμε να δώσουμε κίνητρα να γίνουν επενδύσεις. Αλήθεια; Αν θέλατε επενδύσεις, εξηγήστε μου γιατί κόβετε το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων; Γιατί τρέχει το ΕΣΠΑ, τα Κοινωνικά Προγράμματα «σαν τον κάβουρα»; Τι κάνετε για να περιορίσετε τη γραφειοκρατία; Τι κάνετε για να περιορίσετε τη διαφθορά; Τι κάνετε για να ελέγξετε και να διορθώσετε όλα αυτά στην κρατική μηχανή του δικού σας κομματικού κράτους -πότε πράσινου, πότε γαλάζιου- που σκοτώνει οποιαδήποτε προσπάθεια ενός νέου ανθρώπου ή ενός μικρομεσαίου επιχειρηματία να στήσει κάτι δημιουργικό και θέσσει εργασίας να δημιουργήσει και να συμβάλει στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας;

Προσπαθείτε να εμφανίσετε την πολιτική σας ως μονόδρομο, ότι δεν γίνεται αλλιώς. Ε, δεν είναι έτσι. Δεν υπάρχει μόνο ένας τρόπος να αυξάνονται τα έσοδα. Το θέμα είναι πώς κατανέμεται το φορολογικό βάρος. Και στην Ελλάδα έχουμε το πιο άδικο φορολογικό σύστημα στην ευρωζώνη και εσείς χειροτερεύετε την αδικία, προσθέτοντας διαρκώς αυξήσεις στους έμμεσους φόρους.

Η αδυναμία σας να εισπράξετε άμεσους φόρους από τους ισχυρούς οδηγεί σε φορολογική επιβάρυνση μέσω των εμμέσων φόρων. Αυξήσατε το ΦΠΑ κατά 50% σε λίγους μήνες, γιατί στην Ελλάδα τα έσοδα από άμεσους φόρους, σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT είναι πέντε μονάδες του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου 12 δισεκατομμύρια δραχμές κάτω από το μέσο όρο στην ευρωζώνη.

Ο Έλληνας εργαζόμενος πληρώνει πολύ σκληρά την πολιτική χρεοκοπία του συστήματος της δικομματικής εναλλαγής, που οδήγησε και στα ελλείμματα και στα χρέη. Το ερώτημα είναι: Ο Έλληνας πλούσιος πληρώνει αναλόγως; Τα στοιχεία της EUROSTAT λένε ότι ο Έλληνας πλούσιος πληρώνει πολύ λιγότερα από

τον Αυστριακό, το Γάλλο, τον Φιλανδό, τον Σουηδό.

Και επειδή εδώ αναπτύσσεται και μια νεοφιλελεύθερη θεωρία που λέει ότι για να υπάρξει ανάπτυξη πρέπει οι φορολογικοί συντελεστές να κατέβουν στο 10% -στα χαίρια της Ιρλανδίας, που είδαμε πού οδήγησαν- να σας πω ότι σε πολλές χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης οι φορολογικοί συντελεστές για τα κέρδη, όπως επίσης και για τις χρηματιστηριακές συναλλαγές, είναι πολύ υψηλότερες από την Ελλάδα. Όμως, εκεί δεν υπάρχει κομματισμός, δεν υπάρχει γραφειοκρατία, δεν υπάρχει διαφθορά και επιπλέον, τα έσοδα πιάνουν τόπο, γιατί υπάρχει αποτελεσματική διάρθρωση και αξιοποίηση των δαπανών.

Έρχομαι σε μια άλλη αγαπημένη θεωρία των νεοφιλελεύθερων είτε νεοφώτιστων του ΠΑΣΟΚ είτε της Νέας Δημοκρατίας είτε εσχάτως ορισμένων νεοφιλελεύθερων στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό που λένε ότι στην Ελλάδα...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εμείς δεν έχουμε τέτοιους!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: ... το πρόβλημα είναι πρόβλημα δαπανών και ότι έχουμε πάρα πολύ υψηλές δαπάνες.

Δεν είναι έτσι. Οι δαπάνες στην Ελλάδα το 2010 είναι 47% του ΑΕΠ, κάτω από το μέσο όρο της ευρωζώνης που είναι 50,6% του ΑΕΠ. Το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι η διάρθρωση και η αποτελεσματικότητα των δαπανών, ότι έχουμε δαπάνες αρκετά υψηλές, σε σχέση με τις υπηρεσίες που προσφέρει το κράτος στους πολίτες και ότι με αυτές τις δαπάνες έπρεπε να έχουμε δημόσια παιδεία, δημόσια υγεία, κοινωνικό κράτος, παιδικούς σταθμούς, έρευνα, καινοτομία, δίκτυα υποδομών και επικοινωνιών, για να στηρίζουν την απασχόληση και τις επενδύσεις και δεν έχουμε τίποτα από αυτά.

Αντίθετα, τα φορολογικά μας έσοδα είναι -σύμφωνα πάλι με επίσημα στοιχεία της EUROSTAT- κατά 6,4% του ΑΕΠ κάτω από το μέσο όρο της ευρωζώνης. Τι σημαίνει αυτό; Περίπου 15 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως παρακάτω. Γιατί; Διότι στην Ελλάδα κάποιος πληρώνει φόρους και με το παραπάνω -οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι έντιμοι φορολογούμενοι, τα κορόιδα- και κάποιος φοροκλέπτουν και φοροαπαλλάσσονται.

Εσείς, η Κυβέρνηση των μεταρρυθμίσεων, κύριε Σαχινίδη, γιατί δεν φέρνετε μια πρόταση να επανεξεταστούν από μηδενική βάση όλες οι φοροαπαλλαγές σε αυτό τον τόπο, για να δούμε τις φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών, για να δούμε τις φοροαπαλλαγές της εκκλησίας κ.λπ.;

Αντίθετα, σε αυτούς λέτε: Θα σας σβήσουμε και τα χρέη στην εφορία. Τι άλλο από αυτό ήταν το σήμα του άρθρου που έντρομοι αποσύρατε -προσωρινά όμως- που λέει ότι σβήνουμε 24 δισεκατομμύρια, ακόμα και αν μέσα σε αυτά υπάρχουν κάποια που όντως δεν μπορείτε να εισπράξετε, διότι αυτοί πέθαναν ή χρεοκόπησαν οι εταιρίες; Δεν μπορεί, «μαζί με τα ξερά να καούν και τα χλωρά» και να σκανδαλίζετε τον κόσμο, όταν κάνετε και μια ανάλυση απόπειρα και με την υπόθεση της περαιώσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ χρειάζεται διαφάνεια, «διευθύνσεις και ονόματα», γιατί πρέπει να καταλάβετε ότι δίπλα στην οργή και την απόγνωση που έχει ο κόσμος γιατί του κόψατε 17% από μισθούς στο δημόσιο τομέα και 8% στο σύνολο της οικονομίας το 2010 και ετοιμάζεστε για μειώσεις πάνω από 20% στον ιδιωτικό τομέα με το άθλιο αντεργατικό νομοσχέδιο, υπάρχει και μια αίσθηση ότι οι μεγαλοσχήμονες, οι χρυσοκάνθαροι, όχι μόνο δεν πληρώνουν, αλλά κονομάνε κιόλας!

Φτάσατε στο σημείο να τροποποιείτε διατάξεις που εσείς ψηφίσατε πριν λίγους μήνες, όπως ο περιφέρμος φόρος επί των διαφημίσεων και επειδή από εκεί κάποιος θα γλιτώσουν μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, τα οποία θα χάσει το κράτος, τα παίρνει βάζοντας «πάνω» στο ΦΠΑ. Τι σημαίνει κατώτατος ΦΠΑ; Είδη πρώτης ανάγκης, το καλάθι της νοικοκυράς, τα είδη διατροφής, τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ. Γιατί να έχουν 13% ΦΠΑ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σ' ένα λεπτό.

Δεκαπέντε χρόνια, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του

ΠΑΣΟΚ, από το 1994 έως και το 2009 αυτή η οικονομία, με όλα της τα κουσούρια, είχε ρυθμούς ανάπτυξης διπλάσιους από την ευρωζώνη και παρ' όλα αυτά, «τινάξατε την μπάνκα» του δημοσίου «στον αέρα» και ελλείμματα και χρέη, χωρίς να φτιάξετε κράτος κοινωνικό, χωρίς να φτιάξετε δημόσια παιδεία, χωρίς να φτιάξετε δημόσια υγεία, χωρίς να φτιάξετε ανάπτυξη ικανή να αντέξει και τις θύελλες της κρίσης.

Σπαταλήσατε τα λεφτά σε κομματικές πελατείες, σε διαφθορά, σε σκάνδαλα τύπου «SIEMENS», στο φαραωνικό έργο της Ολυμπιάδας, μαζί χέρι-χέρι πράσινοι και γαλάζιοι που μας έφεραν τα C4I και τη «SIEMENS» και τώρα λέτε στους άλλους: Κορόιδα, πληρώστε το λογαριασμό. Ε, υπάρχει και κόσμος που λέει «αρκούμαι να πληρώσω εγώ τα δικά σας κερατάτικα!».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήης Αποστολάτος): Γίνετε κατανοητός. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ:** Με αυτό το σκεπτικό, είναι φανερό ότι καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό και περιμένουμε να δούμε -έφυγε δυστυχώς από την Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής- πότε θα φτιαχτεί επιτέλους το γραφείο του προϋπολογισμού στη Βουλή, για να μπορούμε να ελέγχουμε την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού, για να μην ψηφίζουμε προϋπολογισμούς-μαϊμού και πότε θα έρθει αυτή η πρόταση αλλαγής του Κανονισμού της Βουλής, έτσι ώστε να μπορούμε -όπως κάνουν άλλα Κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο- να τροποποιούμε και τον προϋπολογισμό, ώστε να αυξάνεται μια δαπάνη και να μειώνεται μια άλλη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαδημούλη.

Το λόγο έχει η ειδική εισηγήτρια κ. Σοφία Γιαννακά, επίσης για είκοσι λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε όλη τη χώρα οι Έλληνες πολίτες θα παρακολουθήσουν τη συζήτηση που ξεκίνησε απόψε και για πέντε ημέρες, με ενδιαφέρον, αλλά και αγωνία. Η συγκυρία είναι εξαιρετικά κρίσιμη και είναι καθήκον μας να ανταποκριθούμε με αξιοπιστία.

Πράγματι, ο κόσμος δεν ενδιαφέρεται πια ούτε για κορώνες ούτε για μεγάλες εκφράσεις ούτε για μεγάλες λέξεις «πραξικόπημα», «ανάληψη», «αντιλαϊκά», λέξεις που ακούστηκαν τόσο εύκολα σ' αυτή την Αίθουσα. Ο κόσμος προσπαθεί να δει την ουσία και η ουσία είναι -και σε αυτό θα πρέπει να απαντήσουμε- τι οικονομία παραλάβαμε, τι κράτος θέλουμε να έχουμε, ποιες σπατάλες μας οδήγησαν εδώ και τι οικονομία θέλουμε να αποκτήσουμε.

Άκουσα τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας πριν από λίγο και πρέπει να ομολογήσω πως όσοι είναι πρωταγωνιστές στην αποδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας δεν μπορούν πραγματικά να μιλούν τόσο εύκολα ούτε να ζητούν το λόγο από εμάς που νοικοκυρεύουμε την οικονομία και αγωνιζόμαστε να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία της χώρας. Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι θέμα κομμάτων. Χρωστάμε σύνεση και μετριοπάθεια στους Έλληνες, που μας ακούν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε καταθέσει έναν προϋπολογισμό ρεαλιστικό, έναν προϋπολογισμό που περιλαμβάνει για πρώτη φορά το σύνολο του δημοσίου τομέα, αφού εντάσσονται οι ΔΕΚΟ. Δίνεται έτσι η δυνατότητα στη Βουλή, αλλά και στους Έλληνες πολίτες να εμπεδώσουν την έννοια μιας ρεαλιστικής δημοσιονομικής διαχείρισης και αυτό θα δώσει μια νέα ευκαιρία για τη διάσωση και την ανάταξη της οικονομίας μας. Καταθέσαμε έναν προϋπολογισμό ρεαλιστικό και υλοποιήσιμο και αυτό είναι που μετράει περισσότερο από όλα.

Και πρέπει να πω ότι προσωπικά, δεν θα ήθελα να είμαι μεταξύ των Βουλευτών που τον Δεκέμβριο του 2008 ψήφισαν έναν προϋπολογισμό που προέβλεπε έλλειμμα 2% -το είπαν και άλλοι εισηγητές- προέβλεπε, δηλαδή, ένα έλλειμμα 5 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ το έλλειμμα κατέληξε να είναι 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Έπεσαν έξω 31 δισεκατομμύρια ευρώ, ένα ναυάγιο απρονοησίας και αδιαφορίας.

Και θεωρώ ότι είναι τουλάχιστον θράσος εκ μέρους πρώην Υπουργού Οικονομίας να επιμένει ακόμη και σήμερα ότι το έλ-

λειμμα ήταν μικρότερο επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας. Δεν έχει νόημα πια για τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας να αποκρύπτουν το πρόβλημα, παραβιάζοντας κάθε λογική, γιατί οι ώρες είναι κρίσιμες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η προηγούμενη διακυβέρνηση της χώρας μάς οδήγησε κοντά στην παύση πληρωμών, δηλαδή, στην αδυναμία να πληρώνει το κράτος μισθούς και συντάξεις -αυτή είναι μια αλήθεια που δεν πρέπει να ξεχνάμε- στην αδυναμία, δηλαδή, να έχουμε χρήματα για σχολεία, νοσοκομεία και υπηρεσίες για τον πολίτη.

Πέρυσι, τέτοια εποχή διαπιστώναμε καθημερινά ότι η χρεοκοπία ήταν κοντά. Να θυμίσω μόνο ότι, όταν αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας, η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας είχε καταρρακωθεί και η ελληνική οικονομία βρισκόταν στην εβδομηκοστή πρώτη θέση. Οι φοροδοτητικοί μηχανισμοί ήταν διαλυμένοι, η φοροδιαφυγή παρουσάζε πρωτοφανή έξαρση.

Πρέπει, επίσης, να θυμηθούμε ότι οι ανεπίσημοι οφειλές, για τις οποίες μιλάμε σήμερα, από 11,5 δισεκατομμύρια που ήταν το 2003, εκτινάχθηκαν το 2007 στα 31 δισεκατομμύρια ευρώ, που σημαίνει τρεις φορές πάνω, μέσα σε τέσσερα χρόνια. Το δημόσιο χρέος βρισκόταν στα ύψη. Δυο φορές η Ελλάδα μπήκε σε επιτήρηση πριν την κρίση, ενώ και οι πέντε προϋπολογισμοί της Νέας Δημοκρατίας έπεσαν έξω.

Αυτά, λοιπόν, παραλάβαμε το 2009, έναν δημοσιονομικό εκτροχιασμό. Αλήθεια, ποια άλλη κυβέρνηση έχει πέσει ποτέ έξω 31 δισεκατομμύρια ευρώ στο έλλειμμα; Παραλάβαμε, επίσης, ένα στατιστικό εκτροχιασμό, τα περιβόητα greek statistics, μια τεράστια κρίση αξιοπιστίας, τη μεγαλύτερη κρίση που πέρασε ποτέ η Ελλάδα, την κρίση που πληρώνουμε σήμερα. Και φυσικά, δεν ακούμε από τη Νέα Δημοκρατία τίποτα για όλα αυτά, καμμία ανάληψη ευθυνών.

Αυτή η Ελλάδα της σπατάλης ήταν το σύμπτωμα ενός κράτους πελατειακού, σπάταλου και αδιαφανούς και ενός υποδείγματος ανάπτυξης, που έφτανε στα όρια του. Ήταν ένα υποδείγμα βασισμένο σε σπατάλες αδιαφανείς και όχι στην παραγωγή, βασισμένο στην αγορά ξένων προϊόντων και όχι στην εξαγωγή, αυτό το μοντέλο ανάπτυξης, που έσκασε φυσικά στα χέρια μας.

Ήταν, λοιπόν, πατριωτικό καθήκον του Έλληνα Πρωθυπουργού να ξαναδώσει στην Ελλάδα την χαμένη της αξιοπιστία. Πρώτο του μέλημα ήταν να μη διολισθήσει η χώρα στη χρεοκοπία. Δούλεψε σκληρά και αυτό το γνωρίζουν ηγέτες και κορυφαίοι παράγοντες όλου του πλανήτη. Το αναγνωρίζουν κιόλας. Επίσης, αγωνίστηκε για να υπάρξει κοινή ευρωπαϊκή στήριξη και καταφέραμε να δημιουργήσουμε το μηχανισμό στήριξης, να πάρουμε ένα δάνειο ύψους 110 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Αυτά, κύριοι συνάδελφοι, ήταν πράγματα πρωτόγνωρα και ήταν μεγάλες επιτυχίες. Χρειάστηκε, βέβαια, να κάνουν σκληρές θυσίες και οι Έλληνες και με αυτές τις θυσίες καταφέραμε αυτό που κανένας δεν πίστευε για μας πριν από μερικούς μήνες. Καταφέραμε τη μεγαλύτερη μείωση ελλείμματος που έχει γίνει ποτέ. Μειώσαμε το έλλειμμα 14 δισεκατομμύρια ευρώ. Από τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ που το παραλάβαμε, το πήγαμε στα 22 δισεκατομμύρια ευρώ, μια μείωση περίπου έξι μονάδων του ΑΕΠ.

Και για να μην ξεχνάμε τον λογαριασμό που έχουμε να πληρώσουμε, η Ελλάδα θα πρέπει συνολικά, μέσα σε πέντε χρόνια να μειώσει το έλλειμά της περίπου κατά 30 δισεκατομμύρια ευρώ. Από τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ που το παραλάβαμε το 2009 να το μειώσουμε σε λιγότερο από 6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2014.

Εμείς καταφέραμε μέσα στο 2010 σχεδόν τη μισή μείωση. Ήταν μια σκληρή, αλλά δυναμική αρχή, για να σώσουμε την οικονομία της χώρας μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το κομμάτι της χρεοκοπίας το αποφύγαμε. Σε αυτό που στοχεύουμε τώρα είναι η μείωση της σπατάλης. Προχωράμε σε διαρθρωτικές αλλαγές στο ίδιο το κράτος, που είναι και ο μεγάλος ασθενής, αλλαγές που ξεβολεύουν κατεστημένα ή κατεστημένες αντιλήψεις και πρακτικές, που είναι, όμως, αναγκαίες για να πετύχουμε τους στόχους μας. Στην κατεύθυνση αυτή εντάσσεται ο προϋπολογισμός του 2011.

Το 2011 θα είναι η χρονιά στην οποία το πρόγραμμα των με-

γάλων διαρθρωτικών αλλαγών μπαίνει στην κύρια φάση του, ένα πρόγραμμα τομών και αλλαγών, που όλοι ξέρουμε ότι έπρεπε να έχουν ξεκινήσει εδώ και χρόνια και τις οποίες πρέπει σήμερα εμείς να υλοποιήσουμε σε ελάχιστο χρόνο και κάτω από πιεστικές οικονομικές συνθήκες για τη χώρα.

Γ' αυτό, ο στόχος και ο προγραμματισμός μας είναι συγκεκριμένος. Πρώτα από όλα, ο μεγάλος περιορισμός της σπατάλης, όπου υπάρχει, στο δημόσιο. Στόχος μας είναι να διαμορφώσουμε ένα δημόσιο τομέα, που να προσφέρει ποιοτικές υπηρεσίες στους πολίτες, που να μπορεί, όμως, να συντηρηθεί, χωρίς επιπλέον δανεισμό για τις μελλοντικές γενιές. Θέλουμε, δηλαδή, αναβαθμισμένες υπηρεσίες με μειωμένο κόστος.

Τώρα στοχεύουμε σε αλλαγές, που θα αποτελέσουν το διαβατήριο, για να περάσει η χώρα μας το ταχύτερο δυνατό σ' ένα νέο δρόμο ανάπτυξης, με όφελος για όλους τους πολίτες. Και αυτές είναι: η διαχείριση και ο έλεγχος των δημοσίων δαπανών, η μείωση των ελλειμμάτων των δημοσίων οργανισμών, η αντιμετώπιση της σπατάλης και της κακοδιαχείρισης στο χώρο της υγείας, η απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών, η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μας προτείνει η Νέα Δημοκρατία, από τη μια, να περιορίσουμε τη σπατάλη και από την άλλη, να μην περιορίσουμε τις δαπάνες. Πόσο αντιφατικό μπορεί να είναι αυτό, όταν, μάλιστα, από το 2007 μέχρι και το 2009 και ενώ ήταν ήδη σε εξέλιξη η κρίση, η προηγούμενη κυβέρνηση αύξησε τις δαπάνες κατά 13 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό που πολύ θα θέλαμε να ξέρουμε πού ακριβώς δαπανήθηκε και δεν έχουμε πάρει ως σήμερα καμμία απάντηση. Πόσο ανακόλουθη και ανεύθυνη για μια κυβέρνηση μπορεί να είναι αυτή η πολιτική και ιδίως, εν μέσω οικονομικής κρίσης, όταν, μάλιστα, μιλούσε για την κρίση από το τέλος του 2007;

Ακούσαμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας που -μεταξύ άλλων, βέβαια, πλεονασματικών επιθετών- αποκάλεσε φιλόδοξη την προσαρμογή του 2011.

Αναρωτιέμαι, κύριοι συνάδελφοι, πώς θα έπρεπε εμείς να χαρακτηρίσουμε τη δήλωση που έκανε η Νέα Δημοκρατία περί μη-δενισμού του ελλείμματος σε δεκαοκτώ μήνες μέσα από αυτό το ακατανόητο μείγμα πολιτικής, το οποίο προτείνει η Νέα Δημοκρατία: Ανεδαφική, ουτοπική, λαϊκιστική;

Έκανε λόγο, επίσης, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για δημοσιονομική προσαρμογή κοινωνικά άδικη, όταν αυτό που εμείς κάνουμε είναι το αυτονόητο, να εξορθολογίσουμε, δηλαδή, τις δαπάνες μισθοδοσίας, ώστε να μπορούμε να είμαστε κοινωνικά δίκαιοι. Και ενδεικτικά να πω ότι ο μέσος μισθός για το 2009 στις έντεκα πιο ζημιωμένες ΔΕΚΟ ανέρχεται σε 40.000 ευρώ. Για το 2008, ο μέσος μισθός ήταν διπλάσιος από τον αντίστοιχο του ιδιωτικού τομέα, 44% μεγαλύτερος του δημοσίου τομέα.

Εμείς εξοικονομούμε δαπάνες ύψους 300 εκατομμυρίων ευρώ περίπου με την κατάργηση και συγχώνευση υπηρεσιών και φορέων του δημοσίου, που οι περισσότεροι ήταν ζημιωμένοι και άλλοι χωρίς αντικείμενο εργασίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Έρχομαι τώρα στο κυριότερο, στις δαπάνες στο Σύστημα Υγείας για το 2011, όπου εξοικονομούμε ποσό της τάξης των 3,85 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Το μεγαλύτερο από το ποσό ύψους 2,1 δισεκατομμυρίων ευρώ, προέρχεται από τον έλεγχο των προμηθειών στα νοσοκομεία -τα αυτονόητα δηλαδή- την καθιέρωση διπλογραφικού συστήματος στα νοσοκομεία, την επέκταση της λίστας φαρμάκων και άλλα. Βάζοντας απλά τάξη εξοικονομούμε 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ, την ώρα που η προηγούμενη κυβέρνηση μετέφερε στις επόμενες γενιές, στα παιδιά μας δηλαδή, υποχρεώσεις 6 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Είναι γνωστό ότι οι δαπάνες αυτής της κατηγορίας εκτροχιάστηκαν εντελώς μέσα στο 2009, χωρίς βέβαια κανένα αντίκρισμα για τους πολίτες. Και το θέμα είναι ότι γνώριζαν όλοι τι συνέβαινε με τα φάρμακα και ποιοι ήταν οι λόγοι που η σχετική δαπάνη είχε φθάσει σε εξωφρενικά ύψη.

Όπως, επίσης, θα πρέπει να επισημάνω ότι η Νέα Δημοκρατία ήταν αυτή που το 2004 και το 2005 κατήργησε τη λίστα φαρμά-

κων και εκτόξευσε τη δαπάνη για τα φάρμακα πάνω από το 1 δισεκατομμύριο ευρώ μέσα σ' αυτά τα χρόνια.

Είναι προφανές ότι ο χώρος των δαπανών υγείας, φαρμάκου και άλλων υλικών και προμηθειών υγείας μπορεί να αποτελέσει σημαντική πηγή εξοικονόμησης πόρων για το δημόσιο. Τέτοιου είδους σπατάλες περιστελλούμε εμείς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Ελλάδα πριν από περίπου ένα χρόνο πήρε την απόφαση να αλλάξει πορεία, με το αίτημα αυτό της αλλαγής βαθειά αποτυπωμένο και στο ίδιο το εκλογικό αποτέλεσμα.

Πολλοί λένε -και το επαναλαμβάνουν καθημερινά- ότι όσα θετικά έκανε ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση σ' ένα χρόνο, είναι αυτά που αποκλειστικά μας επέβαλε η τρόικα. Λένε ότι δήθεν δεν θα κάναμε ούτε βήμα μπροστά, αν δεν είχαμε την απειλή της χρεοκοπίας και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από το μνημόνιο. Όσοι το λένε αυτό αποσιωπούν το γεγονός ότι η Ελλάδα δεν άντεχε άλλο και δεν θέλουν να παραδεχθούν ότι οι μεταρρυθμίσεις που τόλμησε ο Πρωθυπουργός ήταν μονόδρομος.

Το μοντέλο προσαρμογής, αγαπητοί συνάδελφοι, του 2011 αλλάζει. Τώρα στοχεύουμε στις μεγάλες παθογένειες. Οι παρεμβάσεις στον τομέα των δαπανών αναμένεται να οδηγήσουν σε εξοικονόμηση πόρων 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτά θα προέλθουν μεταξύ άλλων, από την εξοικονόμηση πόρων από την Εν-αία Αρχή Πληρωμών του Δημοσίου και την εισοδηματική πολιτική, κατά 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ, από την εξοικονόμηση πόρων 800 δισεκατομμυρίων ευρώ από τις παρεμβάσεις που θα γίνουν στις ΔΕΚΟ, από την εξοικονόμηση πόρων 500 δισεκατομμυρίων ευρώ από τη μεγάλη μεταρρύθμιση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», από την εξοικονόμηση 100 εκατομμυρίων ευρώ λόγω της περαιτέρω μείωσης συμβάσεων ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα, από την εξοικονόμηση 200 εκατομμυρίων ευρώ εξαιτίας της περαιτέρω μείωσης των λειτουργικών δαπανών του δημοσίου κατά 5% και από τη μείωση των αμυντικών δαπανών κατά 500 εκατομμύρια ευρώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 περιλαμβάνει επίσης και κυρίως κοινωνικά μέτρα και δαπάνες με βάση τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, κοινωνικά μέτρα για τους συμπολίτες μας που χρειάζονται αυτήν τη στήριξη.

Αυξάνουμε για το 2011 την επιχορήγηση στις συγκοινωνίες κατά 195 εκατομμύρια ευρώ, σε σχέση με το 2010. Επίσης, στον προϋπολογισμό για το 2011 επιχορηγούμε τον ΟΑΕΔ κατά 500 εκατομμύρια ευρώ εξ ολοκλήρου για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Η αύξηση της δαπάνης είναι 35% σε σχέση με πέρυσι.

Επίσης, προχωράμε στην αύξηση των εισοδηματικών ενισχύσεων κατά 117% ή κατά επιπλέον 169 εκατομμύρια ευρώ, σε σχέση με πέρυσι. Στη δαπάνη αυτή συμπεριλαμβάνεται το επίδομα θέρμανσης, το οποίο υπολογίζεται στα 200 εκατομμύρια ευρώ, καθώς και επιδόματα σε φοιτητές, με εισοδηματικά κριτήρια για την επιδότηση ενοικίου.

Προχωράμε στην πλήρη ασφαλιστική κάλυψη τετρακοσίων χιλιάδων ανέργων και άλλων ευπαθών ομάδων. Αυξάνουμε τη δαπάνη που περιλαμβάνεται στην κοινωνική προστασία και αφορά το ΕΚΑΣ. Είναι γνωστό ότι συνταξιούχοι εισέπρατταν το ΕΚΑΣ, παρά το ότι είχαν εισοδήματα άνω των 20.000 ευρώ. Τώρα υπολογίζεται σε εισόδημα περίπου 10.000 ευρώ. Διατηρούμε, επίσης, το ύψος των δημοσίων επενδύσεων στο ύψος του 2010, παρά την αρχικά προβλεπόμενη από το πρόγραμμα μείωσή τους κατά 500 εκατομμύρια ευρώ.

Και κάτι που είναι εξαιρετικά σημαντικό και αφορά πιστεύω όλες τις πτέρυγες της Βουλής: Ο προϋπολογισμός υποστηρίζεται πλέον από έλεγχο και λογοδοσία στις δημόσιες δαπάνες. Θα υπάρξει διαφάνεια παντού, με την ανάρτηση όλων των αποφάσεων στο διαδίκτυο. Ήδη λειτουργεί το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», για να ξέρει ο κάθε πολίτης που πάει το κάθε ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ προσωπικά, που προέρχομαι από ένα κομμάτι της φτωχής ελληνικής επαρχίας, έχω απόλυτα την αίσθηση των δυσκολιών που περνάει κάθε ελληνική οικογένεια αυτήν τη στιγμή. Έχω επίσης την απόλυτη αίσθηση της δυσκολίας που κουβαλούν οι άνεργοι, οι επιχειρήσεις που δυσκολεύονται, οι εργαζόμενοι, οι αγρότες που υποφέρουν.

Αισθάνομαι ότι τα δύσκολα είναι μπροστά μας. Ενδεχομένως

το 2011 να αποδειχθεί ο δυσκολότερος χρόνος της μεγαλύτερης δημοσιονομικής, οικονομικής και παραγωγικής αναδιάρθρωσης, που συντελείται μεταπολεμικά στη χώρα μας. Όμως, δεν έχουμε περιθώρια, παρά να συνεχίσουμε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης, που ξεκίνησε το 2010.

Οι Έλληνες έχουμε μάθει στα δύσκολα να κάνουμε τις υπερβάσεις μας και να παλεύουμε ενωμένοι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Ελλάδα προχωράει, αλλάζει, διεκδικεί ό,τι της ανήκει. Και μάλιστα, προχωράει μέσα σ' ένα διεθνές περιβάλλον επιβαρυνμένο για όλες τις χώρες με δημοσιονομικά προβλήματα. Όλοι παρακολουθούμε με αγωνία τις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση και κυρίως τις εξελίξεις που αφορούν τις χώρες του Νότου και την Ιρλανδία. Την Ιρλανδία που αναγκάστηκε να προσφύγει στο μηχανισμό, για τον οποίο κάναμε αγώνα πέρυσι να πείσουμε την Ευρώπη ότι ήταν απαραίτητος και λέγαμε τότε ότι δεν αφορά μόνο εμάς.

Κάποιοι επιχειρήσαν, βέβαια, να πλήξουν τον Πρωθυπουργό, να πλήξουν τις προσπάθειες που κάνει η χώρα, φέρνοντας το παράδειγμα της Ιρλανδίας και κάνοντας συγκρίσεις λέγοντας: να, τι ωραία που κάνουν τώρα οι Ιρλανδοί που μπήκαν στο μνημόνιο, ξεχνώντας ότι πριν από μερικές εβδομάδες ήταν αυτοί, ακριβώς οι ίδιοι, που μας επέπλητταν που δεν κάναμε αυτό που έκανε η Ιρλανδία, να μη μπει δηλαδή στο μνημόνιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συζητούμενος προϋπολογισμός είναι το μοναδικό ρεαλιστικό, υπεύθυνο, αξιόπιστο σχέδιο για τη χώρα. Είναι ένα σχέδιο για το οποίο οι Έλληνες εμπιστεύονται τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση. Έχουμε ήδη διανύσει ένα μεγάλο μέρος των δυσκολιών και αυτός ο προϋπολογισμός μας βοηθάει, πιστεύω, να διανύσουμε ένα επόμενο κομμάτι, αυτό του ανηφορικού δρόμου, με επιτυχία, κρεί να δείξουμε σύνεση, σοβαρότητα, συναίνεση και αξιοπιστία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής, κ. Μιχαήλ Μπεκίρης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα για τον δεύτερο προϋπολογισμό που καταθέτει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέσα σ' ένα ιδιαίτερα δυσμενές οικονομικό κλίμα, τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό. Η συζήτηση μεταφέρεται πλέον στα πεπραγμένα της Κυβέρνησης, καθώς και στους στόχους που έχει θέσει για το επόμενο οικονομικό έτος.

Μετά από δεκατέσσερις μήνες διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ, μετά από μια σειρά παλιωνιές, παραλείψεις και λάθη, σας λέμε με την πιο δυνατή φωνή ότι η κατεύθυνση στην οποία έχετε οδηγήσει τη χώρα, δεν μας βγάζει από το πρόβλημα. Αντίθετα, μας βυθίζει πιο βαθειά στην ύφεση, πιο βαθειά στην υπερχρέωση.

Έχουν περάσει μόλις δεκατέσσερις μήνες από τότε που λέγατε ότι τα λεφτά υπάρχουν, τότε που κοροϊδύατε τον ελληνικό λαό λέγοντάς του ότι δεν χρειάζονται νέα μέτρα, τότε που το οικονομικό επιτελείο του ΠΑΣΟΚ υποστήριζε ότι θα ξεπερνούσε την κρίση έτσι απλά, χωρίς θυσίες, τότε που θα μαζεύατε τις ανείσπρακτες οφειλές του δημοσίου ύψους 31 δισεκατομμυρίων ευρώ, που πριν από λίγες μέρες πήγατε να τις διαγράψατε, που «η κακή Νέα Δημοκρατία» κατ' εσάς, δεν ήθελε να μαζέψει, τότε που θα δίνατε αυξήσεις, τότε που για σας φαίνονταν όλα τόσο εύκολα και τόσο απλά.

Δεν χρειάστηκαν, όμως, καν δεκατέσσερις μήνες για να αποδειχθούν οι ανακριβείς και τα ψέματα. Σε μικρότερο χρονικό διάστημα φάνηκε η ανακολουθία των λόγων και των έργων. Τα εύκολα λόγια της αντιπολιτευσης ξεχάστηκαν πολύ γρήγορα και έγιναν σκληρά, έγιναν αδυσώπητα, έγιναν απάνθρωπα. Υποστηρίζατε ότι δεν υπήρχε διεθνής κρίση. Αργήσατε να την καταλάβετε. Χάσατε πολύτιμο χρόνο εις βάρος των πολιτών και της χώρας. Για έξι σχεδόν μήνες δεν κυβερνούσατε και όταν το θυμήθηκατε, δεν δώσατε τις λύσεις που θα μπορούσατε να δώσετε εκείνη την περίοδο, αλλά μας οδηγήσατε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Η διεθνής κρίση των ετών 2008 και 2009 οδήγησε στην εντυπωσιακή αύξηση του ελλείμματος και του δημοσίου χρέους ως ποσοστό επί του ΑΕΠ σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου. Αυτή είναι η κρίση που το ΠΑΣΟΚ υποστήριζε ότι δεν

υπάρχει, ότι φταίει μόνο «η κακή Νέα Δημοκρατία».

Τα υπενθυμίζω όλα αυτά, γιατί τότε λέγατε ότι μόνο στην Ελλάδα συμβαίνουν αυτά. Η αδιάφυστη πραγματικότητα δείχνει ότι αυτά συνέβαιναν παντού.

Τι να σας πρωτοθυμίσω για την περίοδο εκείνη; Πόσα δείγματα άκρατου λαϊκισμού; Να σας πω για το πακέτο της στήριξης του τραπεζικού συστήματος; Για τα 28 δισεκατομμύρια, που λέγατε ότι τάχα χάρισε η Νέα Δημοκρατία στους τραπεζίτες; Κατηγορούσαν τη Νέα Δημοκρατία για τα 28 δισεκατομμύρια και έδωσαν άλλα 40 δισεκατομμύρια.

Όμως, αυτό ήταν πάντοτε το ΠΑΣΟΚ: το κόμμα του λαϊκισμού και της υποκρισίας, ένα ΠΑΣΟΚ που δεν είχε το θάρρος να πάρει ως Κυβέρνηση στην αρχή πέντε μέτρα και αναγκάστηκε από το μνημόνιο να πάρει πενήντα, από το μνημόνιο στο οποίο εσείς οδηγήσατε τη χώρα. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέσα σε λίγους μήνες κατάφερε να εγκλωβίσει τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης το ΠΑΣΟΚ, εκτός του ότι δεν κυβερνούσε, δυσφημούσε τη χώρα στο εξωτερικό; «Τιτανικός», «απώλεια εθνικής κυριαρχίας», «διεφθαρμένη χώρα» είναι λίγες από τους χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιούσατε, για να περιγράψετε την Ελλάδα.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει την πορεία των spreads και των credit default swaps; Από εκατόν τριάντα μονάδες που τα παραλάβατε και που τότε μπορούσατε να δανειστείτε με μεγάλη άνεση, σε χίλιες μονάδες βάσης μέσα σε λίγους μήνες.

Άλλωστε, το ίδιο δεν κάνατε και με τις περιφερειακές εκλογές και με το περίφημο «ψευτοδύλημμα» στη διακαναλική συνέντευξη του Πρωθυπουργού για πρόωρες εκλογές; Όταν είχαν πέσει στις εξακόσιες τριάντα μονάδες βάσης, εμφανίστηκε ο κ. Παπανδρέου και ξαναπήγατε τα spreads στις εννιακόσιες πενήντα μονάδες. Γιατί; Για να καταφέρετε να βγει ο Σγουρός περιφερειάρχης. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σας τα υπενθυμίζω, προκειμένου να δείτε τη σοβαρότητα, με την οποία, υποτίθεται, πως αντιμετωπίζετε το συμφέρον της χώρας.

Σίγουρα ο κ. Παπανδρέου, θα αντιμετωπίζεται ως case study για το πώς ανεβαίνουν τα spreads, σε όλες τις μεγάλες οικονομικές σχολές. Το έχει κάνει δύο φορές και το έχει κάνει με μεγάλη επιτυχία.

Όμως, δεν ήταν μόνο η απειρία σας. Ήταν συνδυασμός πολλών παραγόντων η προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Φουσκώσατε τεχνητά το έλλειμμα, για να κατηγορήσετε τη Νέα Δημοκρατία. Γιατί; Γιατί απλά δεν είχατε σχέδιο. Υποτιμήσατε τις προειδοποιήσεις και των Ελλήνων και των ξένων για την οικονομία. Μόνοι σας απειλούσατε τους Ευρωπαίους εταίρους με προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ποιος δεν θυμάται τις κούφιες απειλές του Παπανδρέου προς τους Ευρωπαίους εταίρους μάς για το όπλο που υποτίθεται πως είχε γεμάτο, ακουμπισμένο πάνω στο τραπέζι; Πού είναι το όπλο αυτό σήμερα; Στον κρόταφο των Ελληνίδων και των Ελλήνων. Καταφέρατε να μετατρέψετε το πρόβλημα του ελλείμματος και του χρέους σε κρίση δανεισμού, σε κρίση του ελληνισμού, σε πλήρη διάλυση του κοινωνικού ιστού της χώρας.

Με τη στάση σας αυτούς τους δεκατέσσερις μήνες αποδεικνύετε ποιοι πραγματικά είστε. Ξεχωρίζετε για το λαϊκισμό, για την αναξιοπιστία και για την υποκρισία σας. Καταφέρατε να εκλεγείτε με ψέματα και κυβερνάτε με μύθους. Για όλα σας φταίει οι προηγούμενοι. Εσείς, που στη μέση της κρίσης εκβιάσατε και προκαλέσατε εθνικές εκλογές, χρησιμοποιώντας ακόμη και τον υπέρτατο πολιτειακό θεσμό, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Σε όλες τις χώρες του κόσμου οι αντιπολιτεύσεις κατά τη διάρκεια της κρίσης βοηθούν τις κυβερνήσεις για το καλό της κάθε χώρας. Εσείς, αντίθετα, απειλούσατε συνεχώς με εκλογές και καταψήφισατε τα πάντα. Αρνηθήκατε τα μέτρα που πρότεινε η κυβέρνηση Καραμανλή -σας υπενθυμίζω ότι τρεις φορές μέσα στο 2009 πήρε μέτρα για τη συγκράτηση του ελλείμματος- και φέρατε άλλα πιο σκληρά, πιο επώδυνα, πιο άδικο μέτρα.

Η προηγούμενη κυβέρνηση σας καλούσε σε συνεννόηση για τη χώρα. Ποτέ δεν πήγατε. Γιατί δεν θέλατε; Διότι δεν είχατε σχέδιο. Διότι το μοναδικό σας σχέδιο από την αρχή ήταν να προκα-

λέσετε εκλογές, να κερδίσετε την εξουσία, να διασύρετε την προηγούμενη κυβέρνηση και μαζί και τη χώρα και να μας οδηγήσετε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Δεν ήσασταν έτοιμοι να κυβερνήσετε και αυτό το αποδεικνύετε καθημερινά.

Η κρίση θα μπορούσε από πολλές πλευρές να αποτελέσει μια ευκαιρία αναγέννησης για τη χώρα, αλλά εσείς την καταντήσατε από ευκαιρία, δυστυχία. Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες δικαίως σήμερα πιστεύουν ότι υφίστανται θυσίες, χωρίς την έγκρισή τους, που δεν οδηγούν πουθενά, θυσίες χωρίς αντίκρισμα και αυτό είναι ό,τι χειρότερο.

Σε αυτόν τον κατήφορο έχετε το θράσος και ζητάτε συνενόχους. Λάθος πόρτα χτυπάτε. Αν πραγματικά πιστεύατε στη συνείδηση, θα το βλέπαμε και όταν ήσασταν στην Αντιπολίτευση. Αν πράγματι θέλατε συνεννόηση, θα ακούγατε, θα συζητούσατε, θα είχατε ανοιχτά τα αφτιά σας, πριν αποφασίσετε. Όλα τα άλλα που λέτε, είναι υποκρισία.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, ας δούμε τον προϋπολογισμό του 2010. Η Κυβέρνηση έπεσε σε όλα έξω. Δεν έπιασε απολύτως κανέναν στόχο. Μιλάτε συνεχώς τάχα για τη μεγάλη σας επιτυχία να μειώσετε το έλλειμμα. Όμως, αυτό δεν οφείλεται στις δικές σας προσπάθειες. Δεν οφείλεται στη δική σας πετυχημένη στρατηγική. Αυτό το χρωστάτε στις αιματηρές θυσίες του ελληνικού λαού, χωρίς να σας έχει δώσει την έγκρισή του.

Η μείωση του ελλείμματος δεν οφείλεται στη μείωση της σπατάλης, στη μείωση της φοροδιαφυγής, σε επενδύσεις και σε ανάπτυξη. Οφείλεται πρωτίστως στην περικοπή των μισθών και των συντάξεων, στη μείωση του προγράμματος των δημοσίων επενδύσεων, στις λογιστικές ακροβασίες που κάνετε και στις συνεχείς μεταβολές των εκτιμήσεων.

Στραγγάλισατε την αγορά και την οικονομία με νέους φόρους. Όμως, ποιος να πληρώσει νέους φόρους, όταν δεν έχει χρήματα; Πώς να πληρώσει ο πολίτης, όταν δεν έχει το ίδιο το κράτος να πληρώσει; Μιλήσατε το 2010 για περικοπή του προγράμματος των δημοσίων επενδύσεων κατά 4% και στο δεκάμηνο είχατε ξεπεράσει το 25%. Όλα αυτά, για να πετύχετε τη λογιστική μείωση του ελλείμματος. Αυτά, λοιπόν, τα λέω, για να μην κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό για τις δήμενες επιτυχίες σας.

Να σας υπενθυμίσουμε λίγο τα κατορθώματά σας τον τελευταίο χρόνο; Ύφεση πάνω από 4%. Ανεργία πάνω από 12%. Πληθωρισμός 5%. Λουκέτα παντού. Εξοντώνετε τους πολίτες. Περικόψατε τον δέκατο τρίτο και τον δέκατο τέταρτο μισθό και τη σύνταξη. Μειώσατε το κοινωνικό κράτος, τώρα που το έχει ανάγκη ο πολίτης. Αυξήσατε τους συντελεστές του ΦΠΑ, που ποιος πλήττει κυρίως; Πλήττει τους αδύναμους. Η έλλειψη ρευστότητας στην αγορά συνεχώς διογκώνεται. Συντρίψατε, διαλύσατε τις εργασιακές σχέσεις. Από πέμπτοι στο ΕΣΠΑ φθάσαμε εικοστοί τρίτοι στην απορρόφηση μεταξύ των είκοσι επτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κάθε δύο μήνες μιλάμε για νέα μέτρα. Η πολιτική της Κυβέρνησης είναι αδιέξοδη και επειδή είναι αδιέξοδη, εμείς την απορρίπτουμε.

Μας κατηγορήσατε που απορρίψαμε το μνημόνιο. Σήμερα, όμως, αποδεικνύεται πόσο δίκιο είχαμε. Δεν είπαμε «όχι» στο μνημόνιο, διότι επέβαλε διαρθρωτικές αλλαγές ούτε διότι μίλησε για περιστολή της σπατάλης. Είπαμε «όχι» για τρεις, κυρίως, λόγους: Πρώτον, διότι δεν κτυπά τη σπατάλη. Δεύτερον, δεν χτυπά τη φοροδιαφυγή. Τρίτον, αντί να ελέγξει το χρέος, το εκτοξεύει.

Στα τέλη του 2013 το χρέος αναμένεται να έχει υπερβεί το 160% του ΑΕΠ. Αυτή ήταν η προϋπόθεση για την οποία υπογράψατε το μνημόνιο; Είπαμε «όχι», διότι δεν πιστεύουμε στην πολιτική σας, στην πολιτική των φόρων, στην πολιτική της οικονομικής, μισθολογικής και κοινωνικής εξαθλίωσης του ελληνικού λαού.

Μην ξεχνάτε, όμως, ότι το δικό μας «όχι» ήταν συγκεκριμένο. Είχε αιτιολογική βάση και απ' ό,τι φαίνεται από τις εξελίξεις, επαληθεύεται πλήρως. Παράλληλα, όμως, σεβόμαστε και το θεσμικό μας ρόλο ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, σε μια κρίσιμη στιγμή για τη χώρα, κάτι που ποτέ σας δεν κάνατε στο παρελθόν.

Η Νέα Δημοκρατία είχε ψηφίσει περισσότερα από τριάντα νομοσχέδια μέσα σε ένα χρόνο, όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές, έστω και αν δεν είχαν το βάθος, την ένταση και την αποτελεσματικότητα, που εμείς επιθυμούσαμε, όταν το ΠΑΣΟΚ ψήφισε

σε πεντέμισι χρόνια μόλις επτά νομοσχέδια και αυτά μετά βίας.

Αυτά που πιστεύουμε εμείς τα ψηφίσαμε. Τεκμηριώσαμε πλήρως τη διαφωνία μας με την πολιτική της Κυβέρνησης. Δεν βγήκαμε απλώς να σας καταγγείλουμε, μιμούμενοι και αντιγράφοντας το κακό σας παρελθόν.

Ταυτόχρονα, παρουσιάσαμε πλήρες πρόγραμμα εναλλακτικής διεξόδου από την κρίση; Γιατί; Διότι υπάρχει και άλλος δρόμος. Υπάρχει ο δρόμος της ανάκαμψης, ο δρόμος της ανάπτυξης, ο δρόμος της ελπίδας, ο δικός μας δρόμος.

Είχαμε το θάρρος και κάναμε αυστηρή αυτοκριτική ως παράταξη. Μιλήσαμε για τα λάθη μας. Μιλήσαμε για τις παραλείψεις μας. Παραδεχθήκαμε ότι δεν τολμήσαμε όσο έπρεπε. Όμως, η παραδοχή αυτή απέχει πολύ από τη συντονισμένη προσπάθεια ισοπέδωσης και συμψηφισμού των πάντων.

Συνεισφέρουμε με ιδέες και προτάσεις. Έχουμε ξεκάθαρο ιδεολογικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο κινούμαστε, αντίθετα με το ΠΑΣΟΚ, που κάθε μέρα που περνάει αποδεικνύει την ιδεολογική και πολιτική του αδυναμία και ένδεια.

Καλείται σήμερα να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις, τις οποίες δεν πιστεύει. Του επιβάλλεται να προχωρήσει σε μείωση του κράτους, σε συγχωνεύσεις και σε καταργήσεις των οργανισμών, σε περιστολή δαπανών για τις ΔΕΚΟ. Όμως, πώς να κάνει πράγματα, τα οποία δεν πιστεύει;

Απτή απόδειξη είναι η περίπτωση της κατάρτησης των οργανισμών και οι συγχωνεύσεις. Το ΠΑΣΟΚ έχει καθυστερήσει δραματικά και σε αυτόν τον τομέα. Στο νομοσχέδιο που φέρατε προ ολίγων ημερών στη Βουλή καταργήσατε μόλις είκοσι ένα φορείς και συγχωνεύσατε πέντε. Την ίδια ώρα ιδρύετε νέους φορείς και οργανισμούς, πολυπληθή όργανα διοίκησης, στρατιές συμβούλων. Το κράτος σήμερα, αντί να προστατεύει τον ιδιωτικό τομέα, φορολογεί υπέρμετρα τους ιδιώτες, για να συντηρήσει ένα υπερτροφικό, αναποτελεσματικό και σπάταλο δημόσιο.

Την ίδια ώρα που μειώνετε τις συντάξεις στο ΙΚΑ, επιδοτείτε το ασφαλιστικό ταμείο της ΔΕΗ με 700 εκατομμύρια ευρώ. Την ίδια ώρα που επιβάλλετε έκτακτη εισφορά στις κερδοφόρες επιχειρήσεις, πληρώνετε για τον ΟΣΕ πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Την ίδια ώρα που διαλύετε τις εργασιακές σχέσεις, που έχετε συντρίψει την αγοραστική δύναμη των πολιτών, φοβάστε να κάνετε τις περικοπές, που είναι πράγματι σπατάλη για το δημόσιο.

Ποιος σας είπε ότι οι περικοπές στις δαπάνες ισούνται με τις περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις; Αυτές είναι οι σπατάλες; Αυτή είναι όμως η πρακτική σας, αυτή είναι η νοοτροπία σας, μια ιδεολογία ξεπερασμένη από τις εξελίξεις, μια πολιτική που ανήκει στο χθες.

Προσπαθείτε να εφαρμόσετε πολιτική για το αύριο με ξεπερασμένα και φθαρμένα εργαλεία από το παρελθόν. Αποτύχατε στον πρώτο προϋπολογισμό που καταθέσατε και θα αποτύχατε και στον δεύτερο. Είναι και πολιτικά και μαθηματικά βέβαιο αυτό. Εισάγετε προς ψήφιση έναν προϋπολογισμό, που δεν είναι ρεαλιστικός, που με απλά λόγια, δεν βγαίνει. Πάλι δεν θα πιάσετε τους στόχους, πάλι θα μιλάμε για νέα μέτρα κάθε φορά που θα πλησιάζει η περίοδος για την εκταμίευση κάποιας δόσης. Ας αναλογιστεί κανείς πόσες φορές ως οικονομικό επιτελείο αναγκαστήκατε να αναθεωρήσετε τις προβλέψεις σας για την ύφεση, για την ανεργία, για τα έσοδα και για τον πληθωρισμό. Το ίδιο θα συμβεί και τώρα, θα αναθεωρηθεί ο προϋπολογισμός του 2011 επί το δυσμενέστερο και αυτό δυστυχώς θα γίνει πολύ σύντομα.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, εξειδικεύοντας τη συζήτηση σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, θα ήθελα να κάνω δυο επισημάνσεις: Πρώτον, τα σταθεροποιητικά προγράμματα που βασίζονται στην περιστολή των δαπανών, δηλαδή στη μείωση της σπατάλης και όχι στην αύξηση των εσόδων, δηλαδή το να τα παίρνετε από τους πολίτες, έχουν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία. Σε αυτό γυρίζετε την πλάτη σας. Αντίθετα, στη χώρα μας η δημοσιονομική προσαρμογή βασίζεται κυρίως στο σκέλος των εσόδων, δηλαδή στο πώς θα τα πάρετε από τους πολίτες. Δεύτερον, λόγω της υπέρβασης των εσόδων, αναγκαστικά η όλη προσπάθεια πρέπει να μετακινηθεί στις δαπάνες.

Μελετώντας τα στοιχεία του προϋπολογισμού του 2010 παρατηρούμε ότι ο στόχος για τις δαπάνες για το σύνολο του έτους

ήταν 7,5% και το ενδεκάμηνο ήταν στο 6,5%. Πώς επιτεύχθηκε όμως αυτό το 6,5%; Τί έκανε το ΠΑΣΟΚ το 2010; Έκανε περικοπές στη δέκατη τρίτη και στη δέκατη τέταρτη σύνταξη, περικοπές στον δέκατο τρίτο και στον δέκατο τέταρτο μισθό, μείωσε δραματικά –αν όχι πάγωσε- το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων, έκανε περικοπές στα επιδόματα των δημοσίων υπαλλήλων και προχώρησε στην αναστολή της δεύτερης δόσης του επιδόματος αλληλεγγύης. Σε γενικές γραμμές, για το 2010 οι δαπάνες μειώθηκαν, λόγω της οριζόντιας περιοριστικής, εισοδηματικής πολιτικής και των Προγραμμάτων Κοινωνικής Προστασίας.

Παράλληλα, το δημόσιο αποδείχθηκε ως ο πιο μεγάλος οφειλέτης. Παρατηρείται στάση πληρωμών στο εσωτερικό, μη επιστροφή του ΦΠΑ στις επιχειρήσεις, μη καταβολή οφειλών σε προμηθευτές του δημοσίου, που φτάνει τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ, επιβαρύνοντας την ήδη συρρικνωμένη ρευστότητα στον ιδιωτικό τομέα.

Οι δαπάνες για τα εξοπλιστικά προγράμματα ανέρχονται στο δεκάμηνο στα 550 εκατομμύρια ευρώ, ενώ στον προϋπολογισμό η πρόβλεψη ήταν για 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων το έχετε τελειώσει παγώσει.

Αυτά είναι τα στοιχεία για τις μειώσεις των δαπανών το 2010. Είδατε πουθενά σε όλα αυτά περιορισμό της σπατάλης στο δημόσιο τομέα; Είδατε πουθενά μείωση του κράτους; Κύριοι της Κυβέρνησης είδατε κάπου το σοσιαλισμό, για τον οποίο μιλούσατε προεκλογικά και σας ψήφισαν οι πολίτες; Για τον ψευτοσοσιαλισμό σας δεν σας ψήφισαν, ή για το νεοφιλελεύθερο μνημόνιο; Απαντήστε, λοιπόν, πρώτα στους εαυτούς σας και μετά στους πολίτες.

Είναι έντονο το φαινόμενο της αδυναμίας του περιορισμού της σπατάλης στο δημόσιο τομέα. Ας μιλήσουμε για τους φορείς της γενικής κυβέρνησης: Ασφαλιστικά ταμεία, Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, νοσοκομεία. Σε αυτούς τους τομείς είναι πλήρης η αποτυχία. Μόνο οι υποχρεώσεις των δήμων ξεπερνούν το 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε υποσχεθεί περιορισμό της σπατάλης των νοσοκομείων και εξοικονόμηση πόρων ίση με το 1% του ΑΕΠ. Σε αυτό απέτυχε. Οι λειτουργικές δαπάνες των νοσοκομείων σας ξέφυγαν με υπερβάσεις άνω των 600 εκατομμυρίων ευρώ.

Σε ό,τι αφορά τις ΔΕΚΟ το ΠΑΣΟΚ δεν πιστεύει στην πολιτική του ουσιαστικού περιορισμού του κόστους των ΔΕΚΟ. Η πιο τρανή απόδειξη είναι η περίπτωση της Ολυμπιακής, που πολεμήσατε λυσσαλέα την ιδιωτικοποίησή της, μια σημαντική μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας. Δεν ψηφίσατε το ν.3429/2005 για την εξυγίανση και βελτίωση των ΔΕΚΟ. Καταψηφίσατε την τροπολογία για τη συγκράτηση της μισθολογικής δαπάνης. Προσέξετε τί κάνατε: Όταν είχαμε φέρει αυτήν την τροπολογία, εσείς την καταψηφίσατε. Σήμερα προχωράτε σε οριζόντιες περικοπές των αποδοχών. Αλήθεια, πότε λέγατε την αλήθεια; Τότε ή σήμερα;

Διακόψατε το σχέδιο της εξυγίανσης του ΟΣΕ χωρίς να εξηγήσετε σε κανέναν τίποτε. Δεκατέσσερις μήνες παραμένετε αδρανείς, ενώ την ίδια ώρα με πολύ μεγάλη άνεση χορηγείτε δάνεια στη ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ για να εξυπηρετήσετε τους κομματικούς σας φίλους.

Για το 2010 οι υπερβάσεις των επιχορηγήσεων προς τα ασφαλιστικά ταμεία δεν είναι ακόμα γνωστές. Ήδη από το Σεπτέμβριο, ο ΟΑΕ έχει υπερβεί τον προϋπολογισμό του. Εάν δεν υπάρξει νέα χρηματοδότηση, θα υπάρξει πρόβλημα. Το ίδιο ισχύει και με τους κοινωνικοπολιτικούς φορείς, στους οποίους θα υπάρξει υπέρβαση δαπανών. Συνεπώς, ακόμη και αυτό το 6,5% που ανακοινώσατε, δεν είναι βέβαιο ότι θα ισχύσει με το κλείσιμο του έτους.

Σε ό,τι αφορά τον προϋπολογισμό του 2011 συνεχίζεται η ίδια κακή πρακτική του προηγούμενου έτους. Το βάρος πάλι δίνεται στα έσοδα, στο πώς θα τα πάρете και όχι στις δαπάνες και στο πώς θα μειώσετε τη σπατάλη. Ενώ η διεθνής πρακτική για την αντιμετώπιση του ελλείμματος κάνει λόγο για 2/3 από τις δαπάνες και 1/3 από τα έσοδα, εσείς κι εδώ κάνετε ακριβώς το αντίθετο: Υπολογίζετε βάσει του μνημονίου μείωση του ελλείμματος κυρίως από τα έσοδα 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ και από τις δαπάνες λιγότερα, 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ.

Για να αμβλύνετε τις αρνητικές εντυπώσεις, μιλάτε τώρα για τη μείωση του ελλείμματος στο ίδιο ποσοστό, τόσο στα έσοδα όσο και στις δαπάνες, χωρίς όμως να προσδιορίζετε τον τρόπο της μείωσης, παρά μόνο με τις γενικόλογες και συνήθεις αναφορές σας. Αυτό αποδεικνύει τη σαφή αδυναμία, ή καλύτερα την έλλειψη της πολιτικής βούλησης της Κυβέρνησης να αναμετρηθεί με το βαθύ, σπάταλο και αναποτελεσματικό, κράτος που εσείς δημιουργήσατε, να αναμετρηθεί με τα συνδικάτα που εσείς εκπαιδεύσατε.

Αντίθετα, τι κάνετε; Για ποιο λόγο επιάρεστε στην Αίθουσα σήμερα και τις επόμενες ημέρες φαντάζομαι; Για τις περικοπές των αποδοχών και των συντάξεων. Μπράβο σας! Για τις περικοπές των δαπανών, για την κοινωνική προστασία. Μπράβο σας! Για τις περικοπές των επιδομάτων σε πολύτεκνους και τρίτεκνους. Συγχαρητήρια! Χτυπάτε τους αδύναμους, διότι δεν έχετε το θάρρος να αναμετρηθείτε με τα πραγματικά αίτια του προβλήματος.

Η μείωση των δαπανών για παραλαβές στα εξοπλιστικά προγράμματα κατά 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ επιβαρύνει μελλοντικούς προϋπολογισμούς, εφόσον μιλάμε για παραλαβές. Μεταφέρετε τα βάρη για αργότερα.

Από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» προβλέπεται μείωση των δαπανών κατά 500 εκατομμύρια ευρώ, μια ιδιαίτερα αισιόδοξη πρόβλεψη εάν αναλογιστεί κανείς ότι ο κ. Ραγκούσης υποσχέθηκε 4 δισεκατομμύρια ευρώ για την υποστήριξη του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», χωρίς όμως να έχει πει ακόμη και σήμερα από πού θα τα βρει.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες στον τομέα της υγείας ο στόχος είναι μείωση 20%, ένας εξαιρετικά υπερφιλόδοξος στόχος. Οι αναλυτές της «FITCH» δηλώνουν ότι έχουν επιφυλάξεις για τα στοιχεία της γενικής Κυβέρνησης και ειδικότερα για τον κλάδο της υγείας.

Τέλος, μιλάτε για τις θυσίες, τις οποίες πρέπει να αντέξει ο ελληνικός λαός.

Δεν θα έπρεπε πρώτοι εσείς να δώσετε το καλό παράδειγμα; Έγινε ανασχηματισμός και αντί να δημιουργήσετε ένα πιο ευέλικτο και μικρό κυβερνητικό σχήμα, κάνατε ένα γιγάντιο κυβερνητικό σχήμα. Και αυτό ήταν αντίθετο με τις εξαγγελίες σας. Σε μια δύσκολη εποχή προκαλείτε τους πολίτες, τους επιβαρύνετε με πρόσθετο κόστος.

Κυρία και κύριοι της Κυβέρνησης, με τον προϋπολογισμό που εισάγετε προς ψήφιση λαμβάνονται μέτρα συνολικής αξίας 14 δισεκατομμυρίων ευρώ, για να πετύχετε μείωση του ελλείμματος 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό αποτελεί ένα απλό σημάδι για το πόσο αναποτελεσματική και πρόχειρη είναι η πολιτική που προτείνετε.

Το χειρότερο, όμως, είναι ότι οδηγείτε εν γνώσει σας στην εξαθλίωση τον ελληνικό λαό. Αυτά λέγατε προεκλογικά και σας ψήφισαν; Αν τα πιστεύετε, να έχετε και το θάρρος να τα παραδεχθείτε και να μην κρύβεστε πίσω από πρόχειρες και φαιδρές δικαιολογίες. Αν όχι, ζητήστε συγγνώμη, γιατί σας παρέσυρε η ηγεσία σας να πείτε ψέματα κι εσείς με τη σειρά σας παρασύρατε τον ελληνικό λαό και τον εγκλωβίσατε στους δανειστές σας.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, σε αυτήν την αναποτελεσματική πολιτική, σε αυτό το λάθος μείγμα πολιτικής εμείς απαντούμε με συγκεκριμένες προτάσεις: Δηλώνουμε σε όλους τους τόνους ότι η Νέα Δημοκρατία διαφωνεί με τη λανθασμένη πολιτική που ακολουθείτε. Θεωρούμε ότι χρειάζεται άλλη θεραπεία. Ήλθε η ώρα επιτέλους να μας ακούσετε και να μιλήσουμε για ανάπτυξη, για επιχειρηματικότητα, για επενδύσεις, για νέες θέσεις εργασίας, όχι άλλο πια για περικοπές μισθών και συντάξεων, όχι άλλο πια για άλλους άμεσους και έμμεσους φόρους. Προτείνουμε πραγματική περιστολή του σπάταλου κράτους. Προτείνουμε το δρόμο της ανάπτυξης, το δρόμο της ελπίδας. Προτείνουμε συγκεκριμένα μέτρα, όπως είναι η σταδιακή μείωση των φόρων, η σταδιακή μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, οι γενναίες καταργήσεις και οι συγχωνεύσεις οργανισμών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω τη σκέψη μου.

Προτείνουμε φορολογικά κίνητρα για νέες επενδύσεις, άνοιγμα κλειστών επαγγελματιών και αγορών, αξιοποίηση επιπέ-

λους της δημόσιας περιουσίας, αξιοποίηση του ΕΣΠΑ, που δεν έχετε κάνει τίποτα, έμφαση στην ανάπτυξη. Δεν βρισκόμαστε σε αυτήν την Αθήνα, γιατί είμαστε υπηρέτες άψυχων αριθμών. Είμαστε εδώ για να υπερασπιζόμαστε τη χώρα μας, να υπερασπιζόμαστε τους πολίτες, να υπερασπιζόμαστε ζωές, να υπερασπιζόμαστε ιδέες, να υπερασπιζόμαστε ελπίδες και οράματα.

Παρ' ότι κάποιος προσπαθούν να πείσουν τους πολίτες για τους δικούς τους λόγους και για τα δικά τους συμφέροντα ότι είμαστε όλοι το ίδιο, εμείς θα αντισταθούμε στην παράνοια της ισοπέδωσης. Ε, δεν είμαστε όλοι το ίδιο ούτε ατομικά ούτε συλλογικά. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε πιο έντονα, πιο επιθετικά, πιο δυναμικά, γιατί πιστεύουμε ότι το μέλλον της χώρας δεν είναι τα ερείπια που μετά μανίας δημιουργείτε. Πιστεύουμε σε άλλη πολιτική.

Για το λόγο αυτό καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό της εξαθλίωσης, που γυρίζει τη χώρα και τους πολίτες δεκαετίες πίσω. Σας ζητούμε, έγκαιρα να διορθώσετε το λάθος δρόμο που ακολουθήσατε. Σας ζητούμε, να ακούσετε κάθε υγιή και δυναμική φωνή αυτής της κοινωνίας. Δεν μας ενδιαφέρει το καλό σας, μας ενδιαφέρει όμως, το καλό της χώρας, το καλό των πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Ο ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Πάρης Κουκουλόπουλος, έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την οικονομία στον αστερισμό της ύφεσης, την πραγματική οικονομία να δοκιμάζεται σκληρά και κλάδους, όπως αυτός των κατασκευών, σε πρωτοφανή πραγματικά κρίση, η συζήτηση για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και για το ΕΣΠΑ είναι εξόχως ενδιαφέρουσα και μία πρόκληση βέβαια, για εμένα, ως εισηγητή.

Ο απολογισμός του 2010, ενός έτους σηματοδοτικού και καθοριστικού για την πορεία της χώρας σε ό,τι αφορά το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, που στις αρχές του χρόνου στο Ζάππειο είχε εξαγγείλει ο Πρωθυπουργός και επικαιροποιήθηκε αρκετές φορές από τότε, είναι, νομίζω, σαφής και επιβεβαιώνει γνωστά δεδομένα.

Η σκληρή προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής που ξεκίνησε το 2010 πρέπει -είναι άμεση ανάγκη για τη χώρα- να συνεχιστεί, εάν θέλουμε να πετύχουμε τελικά τη σωτηρία της χώρας. Είναι αναγκαία συνθήκη, όχι όμως και ικανή. Ικανή και αναγκαία συνθήκη για τη διάσωση, αλλά και για την ανόρθωση της χώρας είναι η επανεκκίνηση της ανάπτυξης. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, εκ των πραγμάτων είναι το βασικότερο αναπτυξιακό εργαλείο στα χέρια της συντεταγμένης πολιτείας, του κράτους. Γι' αυτό, και η νηφάλια συζήτηση γύρω από το ΠΔΕ έχει πραγματικά μεγάλη σημασία.

Εδώ που βρίσκονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πράγματα στην ελληνική οικονομία απαιτείται, πιστεύω, μία ριζικά διαφορετική προσέγγιση απ' αυτές που έχουμε συνήθει. Το απαιτούν και το επιβάλλουν οι συνθήκες, καθώς και η τιτάνια προσπάθεια που καταβάλλει η Ελληνική Κυβέρνηση, με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό, για τη σωτηρία της χώρας και η συμμετοχή σε αυτήν την προσπάθεια της ελληνικής κοινωνίας, με διακριτό τρόπο μάλιστα των ασθενέστερων στρωμάτων και μεσοστρωμάτων.

Εξίσου, όμως, επιβάλλει μία διαφορετική προσέγγιση και η ζωτικής σημασίας ανάγκη για την αποκατάσταση του κύρους και της αξιοπιστίας των θεσμών και της πολιτικής. Προχθές είχαμε ένα θλιβερό φαινόμενο, που καταδικάσαμε όλοι μαζί ομόφωνα και ομόθυμα. Αναφέρομαι στο θλιβερό επεισόδιο με το συνάδελφό μας, τον κ. Χατζηδάκη. Το καταδικάσαμε, όπως όλοι οφείλαμε. Το ίδιο, όμως, οφείλουμε όλοι και να κινητοποιηθούμε. Πολιτική είναι η αφετηρία του προβλήματος που βιώνει η χώρα και πολιτική πρέπει να είναι η λύση και στο πρόβλημα της χώρας.

Ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου πολύ συχνά μιλά για την ανάγκη ή τη δυνατότητα να μετατρέψουμε, να δούμε την κρίση ως ευκαιρία. Νομίζω πως κανένας λογικός άνθρωπος δεν

διαφωνεί με μία τέτοια προσέγγιση.

Τη φετινή χρονιά έχουμε αφιερώσει άφθονο χρόνο και πολλές συζητήσεις για τις ευθύνες του πολιτικού συστήματος της χώρας στη δημιουργία της κρίσης. Είναι αναγκαίο και ορθό. Το πελατειακό κράτος, αυθεντικό δημιουργήμα της πολιτικής τάξης, είναι εδώ, δηλώνει παρόν και αποτελεί το μεγαλύτερο εμπόδιο στην εθνική προσπάθεια για το ξεπέρασμα της κρίσης.

Η αφροσύνη της αυτάρεσκα αυτοαποκληθείσης κάποτε «νέας διακυβέρνησης» είναι, επίσης, δεδομένη. Ο εισηγητής μας στην έναρξη της συζήτησης έκανε καταλυτικές αναφορές και έχει τεράστιο μερίδιο η κάποτε αυτοαποκαλούμενη «νέα διακυβέρνηση» στο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Αυτά και πολλά άλλα είναι γνωστά και συγκροτούν όλα μαζί το οικοδόμημα των ευθυνών της πολιτικής τάξης. Από τις λογικές και πρακτικές που συνόδευσαν το πολιτικό σύστημα της Μεταπολίτευσης οφείλουμε και πρέπει να πάρουμε διαζύγιο, εδώ και τώρα. Αυτός είναι και ο πρώτος όρος, πιστεύω, εάν θέλουμε η κρίση να γίνει ευκαιρία για τη χώρα και τους πολίτες της.

Η κρίση, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει μόνο ενδογενή αφετηρία. Τα τελευταία τριάντα χρόνια ως αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης, σε όλα ανεξαιρέτα τα ανεπτυγμένα κράτη, συναντούμε συστηματικά το ίδιο φαινόμενο. Το εύρος της κυριαρχίας εδώ και τριάντα χρόνια της πολιτικής και των θεσμών περιορίστηκε δραματικά υπέρ των δυνάμεων της οικονομίας και της αγοράς, σε ό,τι αφορά τις αποφάσεις που αφορούν το παρόν και το μέλλον των κοινωνιών.

Πού οδήγησε αυτή η ολοένα διευρυνόμενη κυριαρχία των αγορών; Αυτό είναι, νομίζω, γνωστό. Από το 2008 μέχρι σήμερα τα προγράμματα στήριξης του χρηματοπιστωτικού τομέα έφθασαν σε ιλιγγιώδη ύψη και έχουν μεγάλο μερίδιο ευθύνης στην έκρηξη των ελλειμμάτων και του χρέους, σε όλα σχεδόν τα ανεπτυγμένα κράτη.

Οι δυνάμεις της αγοράς, όμως, που δημιούργησαν την κρίση, η οποία κόστισε τόσο πολύ, μετά τη διάσωσή τους, επανήλθαν δριμύτερες, για να επιβάλλουν και πάλι τους κανόνες τους. Όσο και αν δεν το έχουν καταφέρει μέχρι σήμερα, αυτό δεν αναιρεί μία μεγάλη αλήθεια. Ο αυξημένος ρόλος του κράτους κατέστη δεδομένος στις ημέρες μας και σύμφυτη μ' αυτό το ρόλο του κράτους είναι και η δυνατότητα ολικής επαναφοράς της πολιτικής και των θεσμών στο προσκήνιο.

Και η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελεί εξαίρεση. Με τη Βουλή των Ελλήνων να έχει ψηφίσει προγράμματα συνολικού ύψους 68 δισεκατομμυρίων ευρώ για τη στήριξη των τραπεζών, οι όροι κυριαρχίας σαφώς έχουν αλλάξει ή πρέπει να αλλάξουν. Η συνειδητοποίηση αυτής της αλήθειας είναι ο δεύτερος όρος, για να μετατρέψουμε την κρίση σε ευκαιρία.

Ο τρίτος όρος δεν είναι άλλος από την επικράτηση της πολιτικής έναντι της επικοινωνίας. Αυτός ο όρος, πιστεύω βαθιά, πρέπει να κυριαρχήσει, να επικρατήσει, να αποδειχθεί, πρώτα από όλα, στον κορυφαίο θεσμό της χώρας μας, που δεν είναι άλλος από το Κοινοβούλιο.

Εν αρχή ην ο λόγος. Αυτή πιστεύω πως ήταν, είναι και θα είναι η πεμπουσία της πολιτικής. Η επικοινωνία πολύ απλά έπεται, γιατί είναι μέσο.

Αυτή η οπτική συζήτησης για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και το ΕΣΠΑ είναι, νομίζω, εξόχως ενδιαφέρουσα, αρκεί να έχουμε τη διάθεση να φύγουμε από στερεότυπα και σκιαμαχίες που, στο τέλος αφήνουν αδιάφορους τους πολίτες. Ο προϋπολογισμός, στο σύνολό του, βοηθά σε μία τέτοια προσέγγιση, γιατί, εάν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι πως είναι αξιόπιστος και μάλιστα για πρώτη φορά μετά από πολλά-πολλά χρόνια.

Η ανάπτυξη είναι λύτρωση. Είναι η θετική λύση, για να δούμε φως στον ορίζοντα. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και το ΕΣΠΑ είναι βασικά εργαλεία, όπως είπα και νωρίτερα, σε αυτήν την προσπάθεια.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προϋπολογίζεται ως ποσοστό του ΑΕΠ για το 2011, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, στο 3,7%, όσο δηλαδή αναμένεται να κλείσει και τη φετινή χρονιά, το 2010.

Είναι γεγονός πως το ύψος του ΠΔΕ, αυτό καθαυτό, απέχει

από τις προσδοκίες μας και ως απόλυτος αριθμός δεν σηματοδοτεί το βάρος που πρέπει να αποκτήσει η αναπτυξιακή μας προσπάθεια. Πρέπει, ωστόσο, να υπογραμμιστούν κάποια αντικειμενικά δεδομένα, προκειμένου να γίνουν καθαροί οι στόχοι και οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης και να υπάρξει μία νηφάλια συζήτηση.

Το ΠΔΕ είναι αυτό που επιτρέπει, πρώτα απ' όλα, τη συνολική μας προσπάθεια για τη σωτηρία της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε και δεν είμαστε στην κυβερνητική πλειοψηφία ούτε δημοσιονομιστές, από τη μία πλευρά, ούτε αναπτυξιολόγοι από την άλλη. Η σκληρή προσπάθεια για τη δημοσιονομική προσαρμογή, η στήριξη της πραγματικής οικονομίας, η κοινωνική συνοχή και η ανάπτυξη αποτελούν ενιαίο και αδιαίρετο σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής. Η συστηματική προσπάθεια περιορισμού της σπατάλης και της διαφθοράς είναι που θα δώσει και το μέρισμα στην ανάπτυξη.

Μόνο στο χώρο της υγείας -μιας και έχουμε εδώ τον αρμόδιο Υπουργό- υπολογίζεται ότι το εγκαθιδρυμένο κλεπτοκρατικό σύστημα σε φάρμακα και διαγνωστικά είναι σχεδόν ισοδύναμο με το φετινό ΠΔΕ, εάν δεν το ξεπερνάει κιόλας. Σας παραπέμπω στα πρακτικά της κοινής συνεδρίασης των Επιτροπών Παραγωγής και Εμπορίου και Κοινωνικών Υποθέσεων πριν από λίγους μήνες.

Δεύτερον, ανάλογο ποσοστό του ΠΔΕ υπήρξε τα έτη 2005, 2006 και 2007, όπου έκλεισε στο 3,9% του ΑΕΠ. Θυμίζω ότι εκείνη η τριετία 2005-2007 ήταν μία τριετία με ολότελα διαφορετικές συνθήκες από σήμερα. Έχει σημασία, όμως, ότι πριν από έξι χρόνια, ακριβώς το Δεκέμβριο του 2004, ο κ. Αλογοσκούφης, παρουσιάζοντας τον πρώτο προϋπολογισμό της Νέας Δημοκρατίας, έλεγε επί λέξει: «Το κρίσιμο στοιχείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του προϋπολογισμού του 2005 είναι πως αφήνουμε πίσω μας την περίοδο κατά την οποία η οικονομική ανάπτυξη βασίστηκε σχεδόν αποκλειστικά στα δημόσια έργα, στις δημόσιες επενδύσεις και μεταβίβαση σε μία νέα φάση, μία φάση όπου η ανάπτυξη πρέπει να βασιστεί στους εξωστρεφείς κλάδους της οικονομίας, στις ιδιωτικές επενδύσεις και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, όπου έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα».

Οι συνθήκες, όπως είπατε όλοι, δεν επέβαλαν συρρίκνωση του ΠΔΕ, αλλά έγιναν συνειδητά. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό και μπορεί να είναι και οδηγός για την περαιτέρω πορεία μας. Η Νέα Δημοκρατία όμως σήμερα -και θα ακολουθήσει ο συνάδελφος εισηγητής μετά και ας μας δώσει, αφού δεν έδωσε στην επιτροπή, κάποιες απαντήσεις- μας ζητάει επίμονα -και καλά κάνει να αυξήσουμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Άλλαξε γνώμη, κύριε συνάδελφε, η Νέα Δημοκρατία. Γιατί; Αξιολόγησε τη δική της περίοδο αρνητικά σε ό,τι αφορά το ΠΔΕ και κάνει αυτές τις προτάσεις;

Μέχρι να μας δώσει αυτές τις απαντήσεις, αφήστε να κάνουμε εμείς κριτική, γιατί εμείς πάντα πιστεύαμε, πιστεύουμε και θα πιστεύουμε ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι ένα βασικό εργαλείο για την ανάπτυξη και δεν αλλάζει ο ρόλος του ανάλογα με τις εποχές.

Το τρίτο σημείο στο οποίο θέλω να σταθώ έχει να κάνει με την ύφεση, που είναι κυριολεκτικά εφιάλης, αλλά παράλληλα πρέπει και να μας αφυπνίσει.

Η ύφεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη μείωση του ΠΔΕ αλλά και των ιδιωτικών επενδύσεων. Το γεγονός αυτό, ωστόσο, δεν μπορεί να συγκαλύψει τη μεγάλη αλήθεια. Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν της χώρας συντίθεται σε πολύ υψηλό βαθμό από ταπίνες καταναλωτικής, που με τη σειρά τους έχουν έντονη εξάρτηση από τον υπέρογκο δανεισμό της χώρας. Αυτό το αναπτυξιακό μοντέλο είναι που έχει κυριολεκτικά καταρρεύσει και καμιά λογική δεν μπορεί να μας επιβάλει να επιστρέψουμε σ' αυτό, στο μοντέλο, δηλαδή, μιας χώρας που παράγει ελάχιστα και καταναλώνει πολύ περισσότερα.

Είναι καθαρό ότι οι πολιτικές δίκαιης διανομής του πλούτου πρέπει να συμβαδίζουν με αυτές που δημιουργούν πλούτο σε στέρεες βάσεις κι εμείς ζούμε σε μία χώρα που έχουμε αποδιοργανώσει κάθε τι που μπορεί να παράγει πλούτο.

Ακριβώς γι' αυτό η κεντρική στόχευση της Κυβέρνησης και του

προϋπολογισμού του 2011 είναι μαζί με τη συνέχιση της σκληρής προσπάθειας για τη δημοσιονομική προσαρμογή να υπάρξει επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας. Ο φιλόδοξος αυτός στόχος είναι αναγκαίος να υπηρετηθεί με συνέπεια απ' όλους μας, γιατί αποτελεί τη μοναδική διέξοδο που δίνει νόημα στις θυσίες του ελληνικού λαού. Η επανεκκίνηση της ανάπτυξης σηματοδοτείται με πολύ συγκεκριμένες επιλογές.

Θα κάνω αναφορά σε δέκα συγκεκριμένα σημεία:

Πρώτον, επιταχύνεται η υλοποίηση του ΕΣΠΑ.

Το ΕΣΠΑ είναι το κατ' εξοχήν εργαλείο που προκαλεί ανάπτυξη, χωρίς μάλιστα σε τελική εκκαθάριση να δημιουργεί δημοσιονομική επιβάρυνση. Η επιτάχυνση του ΕΣΠΑ περιορίζεται να πω πως είναι απόλυτα εφικτή με τρεις επιλογές: Πρώτον, δραστηκός περιορισμός της γραφειοκρατίας που εγκαθιδρύθηκε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με πολυδαίδαλους αλλά και πανάκριβους μηχανισμούς υλοποίησης. Δεύτερον, μεταφορά πόρων από τις περιφέρειες της μεταβατικής στήριξης στις κρατικές ενισχύσεις, όπως προβλέπει ο κανονισμός του ΕΣΠΑ. Ήδη, γίνεται. Και, τρίτον, πρόταξη του κριτηρίου της ωριμότητας για την άμεση υλοποίηση έργων, χωρίς περριττές παρεμβολές άλλων άλλων ανευθυνούπεύθυνων διαχειριστικών αρχών και ενδιάμεσων φορέων διαχείρισης, που συνιστούν το πολύπλοκο γραφειοκρατικό σύστημα, στο οποίο αναφέρθηκα.

Η πρόταξη του κριτηρίου της ωριμότητας καθόλου βέβαια δεν συνεπάγεται την ανεξέλεγκτη χρηματοδότηση έργων και δράσεων που έχουν μηδενικό έως ελάχιστο αναπτυξιακό αποτέλεσμα. Πρέπει επιτέλους να συμφωνήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ζούμε σε μία χώρα όπου διαθέτουμε τα περισσότερα νοσοκομεία αναλογικά από οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά η κατάσταση στην υγεία είναι τουλάχιστον προβληματική.

Έχουμε διασκορπισμένα πανεπιστήμια και ΤΕΙ σε δεκάδες πόλεις και κωμοπόλεις, αλλά η τριτοβάθμια εκπαίδευση ομοίως νοσεί.

Διαθέτουμε κατά κανόνα περισσότερους του ενός ΧΥΤΑ, χώρους υγειονομικής ταφής, ακόμη και στο μικρότερο νομό της χώρας, όταν για παράδειγμα στη δυτική Μακεδονία -τέσσερις νομοί- λειτουργεί μόνο ένας ΧΥΤΑ.

Όλοι γνωρίζουμε πως η αλόγιστη αποδοχή προτάσεων και αιτημάτων δεν εξυπηρετείται ούτε καν με διπλασιασμό του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Είναι βέβαιο ότι η επιτάχυνση στην υλοποίηση του ΕΣΠΑ πρέπει να συμβαδίζει και με μία σοβαρή προσπάθεια ιεράρχησης των δημοσίων έργων. Εάν δεν το κάνουμε φέτος που είμαστε σε ασφυκτικά πλαίσια, αναρωτιέμαι πότε θα το κάνουμε.

Τρίτο σημείο, στο οποίο θέλω να μείνω, που συνιστά και σηματοδοτεί την επανεκκίνηση της ανάπτυξης και αυτό με τη σειρά του, είναι αυτό που έχει σχέση με τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Ο νέος επενδυτικός νόμος είναι ήδη γεγονός, έχει καταρτιστεί, πέρασε από το Υπουργικό Συμβούλιο και έχει κατατεθεί ήδη στην αρμόδια Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου. Καθιερώνει γενικές και ειδικές κατηγορίες ενισχύσεων. Θέλω ιδιαίτερα να αναφερθώ στο ότι προτάσει για χρηματοδότηση με σύγχρονους τρόπους, κυρίως μέσω φοροαπαλλαγών και φορολογικών κινήτρων, την επιχειρηματικότητα των νέων, τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια, τα ολοκληρωμένα επιχειρηματικά σχέδια που έχουν σχέση με τεχνολογικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων και τις επενδύσεις, συνεργείες και δικτύωση clusters, μαζί με την κατονομασία.

Θέλω να μείνω σε δύο σημεία, τα οποία είναι σημεία κριτικής από την Αξιωματική κυρίως Αντιπολίτευση.

Έχει γίνει πολλή κουβέντα για το αν καθυστέρησε ή όχι ο επενδυτικός νόμος. Αρκούν πιστεύω δύο σύντομες απαντήσεις:

Πρώτον, το 2010 παρ' ότι δεν είχαμε νέο επενδυτικό νόμο -είχαμε ένα χρόνο κενό κατά τον τύπο- οι πληρωμές -και υπάρχουν αναλυτικά στοιχεία στον προϋπολογισμό- σε ό,τι αφορά τον αναπτυξιακό νόμο είναι πολύ περισσότερες από το 2009. Δεν υπήρξε, δηλαδή, διακοπή χρηματοδότησης, τουναντίον, υπήρξε και μάλιστα θεαματική αύξηση.

Το δεύτερο εξίσου σημαντικό αν όχι καθοριστικό σημείο είναι, ότι σύμφωνα με ό,τι προβλέπει στο ακροτελεύτιο άρθρο του ο

νέος επενδυτικός νόμος, όσα επενδυτικά σχέδια υποβλήθηκαν με τις διατάξεις του προηγούμενου νόμου, παραμένουν, αξιολογούνται και χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του νόμου εκείνου. Δεν πάνε στον κάλαθο των αχρήστων για να επανυποβληθούν με τις διαδικασίες του νέου νόμου.

Νομίζω ότι είναι δύο καθαρές και πειστικές απαντήσεις.

Τέταρτο σημείο, συμπράξεις ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

Οι ΣΔΙΤ είναι γνωστό ότι αποτελούν ένα χρήσιμο και με τηρήσιμα αποτελέσματα εργαλείο, αλλά επιβάλλεται ριζική αναθεώρηση στο πώς χρησιμοποιούμε το εργαλείο αυτό. Οι περιβόητοι έτοιμοι φάκελοι που μας παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία, περιείχαν σταθμούς πυροσβεστικής, σχολεία, αθλητικούς χώρους και κτήρια, γυμνά κτήρια με τοίχους νοσοκομείων και έργα ανάλογης ανταποδοτικότητας -μηδενικής δηλαδή- τα οποία πολύ απλά θα δέσμευαν πόρους για τουλάχιστον μία εικοσιπενταετία.

Το 2011 επιβάλλεται και θα αλλάξει ριζικά αυτή η θλιβερή κατάσταση με την επιλογή έργων στο πλαίσιο των ΣΔΙΤ, που σε ένα βαθμό ή και καθ' ολοκληρία μπορούν και πρέπει να εξασφαλίζουν την αποπληρωμή τους μέσα από τη λειτουργία του ίδιου του έργου.

Το επόμενο σημείο αφορά την ενέργεια. Εφόσον υπάρξουν ορθές επιλογές στον κρίσιμο τομέα της ενέργειας, μπορούν τα επόμενα χρόνια να υλοποιηθούν επενδύσεις ισοδύναμες τουλάχιστον με το ΕΣΠΑ, τόσο από τη ΔΕΗ, όσο από τον ιδιωτικό τομέα.

Η εκκρεμότητα της χώρας σε ό,τι αφορά την απελευθέρωση της ενέργειας, είναι απολύτως συγκεκριμένη. Επιβάλλεται η αντικατάσταση όλων των ανεξάρτητων ρυπογόνων μονάδων της ΔΕΗ, με σύγχρονες μονάδες αντιρρυπαντικής δεοντολογίας, σε έναν ορίζοντα πέντε-έξι ετών και άρση της εκκρεμότητας στα νέα λιγνιτωρυχεία με τη συμμετοχή και του ιδιωτικού τομέα.

Σημειώνω πως στον ευαίσθητο τομέα των ΑΠΕ, των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, το μεγάλο στοίχημα της χώρας -και γίνεται ήδη πράξη με το μεγάλο διαγωνισμό της ΔΕΗ για το μεγάλο φωτοβολταϊκό στη δυτική Μακεδονία- είναι να καταφέρουμε να ενσωματώσουμε τεχνολογίες αιχμής με απώτερο σκοπό να κατακτήσουμε μερίδιο στην αγορά της κατασκευής συστημάτων ΑΠΕ και όχι απλά να γίνουμε υποδοχείς αυτών των συστημάτων.

Το επόμενο σημείο αφορά την επιχειρηματικότητα για το επενδυτικό περιβάλλον. Εξίσου σημαντικές με τον επενδυτικό νόμο αναμένεται να αποδειχθούν οι συγκεκριμένες αποφάσεις που έχουν ήδη δρομολογηθεί: Μείωση ΦΠΑ στις τουριστικές επιχειρήσεις, απαλλαγή του «πόθεν έσχες» στην πρώτη κατοικία για δύο χρόνια, μείωση φορολόγησης κερδών, λειτουργία του ΕΤΕΑΝ, συμψηφισμός οφειλών ιδιωτών με αυτές του δημοσίου στο στενό πυρήνα του δημοσίου, εφαρμογή του νόμου για τις μεγάλες επενδύσεις, ενίσχυση της εξωστρέφειας και αναφέρονται σε προγράμματα ή αποφάσεις που έχουν πάρει το δρόμο της υλοποίησης. Είναι μέτρα και πολιτικές που στηρίζουν την πραγματική οικονομία και προωθούν υγιή επιχειρηματικότητα.

Είναι ανάγκη να κατανοηθεί βαθιά η πρωτοφανής κρίση που διέρχεται η πραγματική οικονομία και ιδιαίτερα ο κατασκευαστικός κλάδος. Μέτρα ήδη έχουν δρομολογηθεί -αναφέρθηκα σε μερικά- ωστόσο πρέπει να πυκνώσουν.

Ενδεικτικά, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σημειώσω την απλούστευση της πολεοδομικής νομοθεσίας, έτσι ώστε να υπάρξει περιβαλλοντικά ελεγχόμενη αλλά και επιταχυνόμενη παραγωγή κατοικίας.

Την απόδοση του ΦΠΑ των δημοσίων έργων από τον κύριο του έργου. Τη γενίκευση των συμψηφισμών στις οφειλές δημοσίου και επιχειρήσεων και όχι μόνο στο στενό δημόσιο. Την τροποποίηση του άρθρου 9 παράγραφος 16 του ν. 2753/1999, σύμφωνα με τον οποίο εργοληπτικές επιχειρήσεις διώνονται για μη εισπραχθέντα ποσά από δημόσια έργα. Δεν είναι δυνατόν! Και, τέλος, στην αποφασιστική ενίσχυση των ΠΕΠ στη διαδικασία αναθεώρησης του ΕΣΠΑ του 2011 μιας και είναι γνωστό πως τα περιφερειακά προγράμματα κατά τεκμήριο στηρίζουν τις κατασκευαστικές εταιρείες μικρομεσαίας κλίμακας.

Όλα τα παραπάνω είναι μέτρα με μηδενικό κόστος, ανακουφίζουν όμως, εκατοντάδες επιχειρήσεις.

Η ένταση της προσπάθειας για επανεκκίνηση της ανάπτυξης είναι δεδομένη και εκεί θα κριθεί το συνολικό μας εγχείρημα. Σε κάθε περίπτωση όμως, επιβάλλεται να υπάρξει μία μεγάλη τομή σε ό,τι αφορά και δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις. Αναφέρω στο ότι η περιφέρεια θα πρέπει να είναι ο προνομιακός υποδοχέας επενδύσεων. Τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής αποκαλύπτουν μία κατάσταση που είναι τουλάχιστον προβληματική, αν δεν είναι δραματική.

Η Αττική συγκεντρώνει σήμερα πολύ περισσότερα από το 50% του ΑΕΠ της χώρας. Στο μέσο κάτοικο της Αττικής -αν διαβάσουμε με προβολή στον πληθυσμό τα νούμερα- αναλογεί σήμερα διπλάσιο ΑΕΠ από το μέσο κάτοικο της υπόλοιπης χώρας. Η κατάσταση αυτή αποδυναμώνει τη χώρα συνολικά και συνιστά ένα φάυλο κύκλο, ο οποίος πρέπει να σπάσει.

Η έξοδος από την ύφεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι εφικτή αν δεν υπάρξει αισθητή αλλαγή στα δεδομένα που αφορούν τη ρευστότητα. Η ριζική αλλαγή των δεδομένων δεν είναι άλλη από την ομαλή έξοδο της χώρας στις αγορές. Μέχρι τότε όμως μπορεί να είναι αργά.

Όπως σημειώνει το IOBE στην τελευταία έκθεσή του, ο έτερος μείζων βραχυπρόθεσμος κίνδυνος για την ελληνική οικονομία, αυτός της έλλειψης ρευστότητας, μπορεί να αμβλυνηθεί αν οι τράπεζες προθούν σε αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου, κατά προτίμηση από την εγχώρια ή την ξένη αγορά, σύμφωνα με το παράδειγμα της Εθνικής ή κάνοντας χρήση του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των 10 δισεκατομμυρίων ευρώ που διαθέτει για το σκοπό αυτόν. Όλες οι άλλες λύσεις ενδεχομένως εξυπηρετούν άλλους θεμιτούς στόχους, δεν εξυπηρετούν όμως το στόχο της βελτίωσης των συνθηκών ρευστότητας στην οικονομία και υπάρχουν πρόβλημα στην αγορά.

Σε κάθε περίπτωση το πρόβλημα χρήζει άμεσης αντιμετώπισης και η συντεταγμένη πολιτεία έχει στα χέρια της τη δύναμη, όπως είπα μιλώντας και για τους όρους και τις προϋποθέσεις, για να μετατρέψουμε την κρίση σε ευκαιρία για να επιβάλουμε στις τράπεζές μας αυτό που πρέπει να γίνει.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω με μία αναφορά που θεωρώ υποχρέωσή μου και αφορά τον κρισιμότερο παράγοντα για την επανεκκίνηση της ανάπτυξης. Αναφέρω στον παράγοντα ανθρώπινο δυναμικό που στελεχώνει τις δημόσιες υπηρεσίες, κεντρικές και αποκεντρωμένες, κράτους και αυτοδιοίκησης. Χωρίς την κινητοποίηση αυτού του δυναμικού καμμία προσπάθεια δεν μπορεί να πετύχει.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς όλοι στην Αθήνα, σε όποια πτέρυγα και αν ανήκουμε, ότι για τους δημόσιους υπαλλήλους τον τελευταίο χρόνο οι συζητήσεις αφορούν αποκλειστικά και μόνο περικοπές των αποδοχών τους. Κάποιες φορές, από αρκετές πλευρές, όχι μόνο μέσα στην Αθήνα υπάρχει και μία απόλυτη στοχοποίησή τους, λες και είναι αυτοί που δημιούργησαν την κρίση και όχι κάποιοι άλλοι που οδήγησαν σε στρατό εκατοντάδων χιλιάδων αποτελεσματικών υπαλλήλων. Τα προκλητικά πολλές φορές προνόμια που εξασφάλισαν μεγάλες μερίδες εργαζομένων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δεν είναι ο κανόνας για την πλειοψηφία.

Πιστεύω βαθιά, ότι πρέπει να αλλάξει τόσο η ρητορική όσο και οι προτεραιότητες που σχετίζονται με αυτόν τον κρίσιμο παράγοντα, αν θέλουμε να πετύχουμε. Η συζήτηση από τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων πρέπει να μετατοπιστεί και στην ανθρωπολογική κατανομή τους.

Δεύτερον, επιβάλλεται να επιταχύνουμε τις πολιτικές με τις οποίες αναλαμβάνουν βάρη για την αντιμετώπιση της κρίσης και άλλα κοινωνικά στρώματα που έχουν μάλιστα μεγαλύτερη οικονομική δυνατότητα από τους υπαλλήλους και, τέλος, βέβαια, κυρίως και πάνω, απ' όλα οφείλουμε μία αναγνώριση για τους πολλούς υπαλλήλους που με αμοιβές όχι αξιοζήλευτες, παρέχουν σοβαρές υπηρεσίες.

Πιστεύω βαθιά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εάν προσπαθήσουμε σκληρά το 2011, ένα σημαδιακό, κρίσιμο, οριακό, το δυσκολότερο ίσως χρόνο, από τη Μεταπολίτευση τουλάχιστον μέχρι σήμερα, θα δώσουμε δικαίωμα αισιοδοξίας σε αυτόν τον τόπο και κυρίως στη νέα γενιά, που δικαιούται να δει φως στον ορίζοντα και να ζήσει καλύτερες ημέρες στην πατρίδα που λέ-

γεται Ελλάδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον προϋπολογισμό για το 2011. Η συζήτηση αυτή γίνεται μέσα σε ένα πάρα πολύ επιβαρυνμένο οικονομικό περιβάλλον. Πολύ πιο επιβαρυνμένο από την περσινή χρονιά που συζητούσαμε τον προϋπολογισμό του 2010. Η χώρα μας βρίσκεται σε ιδιαίτερα δεινή θέση. Η παρελθοντολογία κανέναν μας δεν βρίσκει σύμφωνο. Όμως κάποια ζητήματα πρέπει να τίθενται και να λαμβάνονται υπ' όψιν για τη μετέπειτα πορεία.

Πριν από δεκατέσσερις μήνες ο Πρωθυπουργός και το κόμμα του προσπάθησαν με κάθε μέσο να κερδίσουν τις εκλογές. Έταξαν, υποσχέθηκαν, καλλιέργησαν μία ασύστολη υποσχέσιολογία και επικοινωνιακά τεχνάσματα. Ο στόχος επιτεύχθηκε. Το ΠΑΣΟΚ κέρδισε και η χώρα σήμερα βρίσκεται σε αδιέξοδο. Αξίζει, όμως, να θυμηθούμε ότι το Σεπτέμβριο του 2009 ο κ. Παπανδρέου τοποθετούνταν στη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης ως εξής: «Αν σήμερα παγώσουμε τους μισθούς, θα παγώσουμε την αγοραστική της δύναμη και θα επέλθει ο φαύλος κύκλος της κατάρρευσης». Στην ίδια διεθνή έκθεση πάλι δήλωνε ο κ. Παπανδρέου εκείνο το αλησμόνητο, που έχει καταγραφεί στη νεότερη ιστορία της χώρας μας: «Γιατί λεφτά υπάρχουν. Έχουμε 31 δισεκατομμύρια ανεξπλεκτούς φόρους». Είναι από αυτά τα 24 που έφερε προχθές για διαγραφή.

Και τελικά τι έχουμε σήμερα; Περικόπηκαν οι μισθοί. Περικόπηκαν οι συντάξεις, επιβλήθηκαν νέοι φόροι και παράλληλα απουσιάζει κάθε αναπτυξιακή πρωτοβουλία, που θα περιορίζει τα αποτελέσματα της ύφεσης. Η ύφεση εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 4,2%. Η ανεργία θα εκτοξευθεί στο 12,2% και ο πληθωρισμός ξεπέρασε το 5%. Και μάλιστα, σύμφωνα με τις προβλέψεις της Κομισιόν, που μόλις πριν λίγες ημέρες δημοσιολογήθηκαν, οι παραπάνω δείκτες βαίνουν προς το χειρότερο.

Όλοι οι τομείς της οικονομίας παρουσιάζουν σημάδια κατάρρευσης και οι πολίτες αυτής της χώρας έχουν βυθιστεί σε βαθιά ανασφάλεια, απογοήτευση και αγωνία για την επόμενη ημέρα.

Οι διαπιστώσεις αυτές δεν εκφέρονται με λαϊκισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ απέτυχε, γιατί δεν είχε κανένα σχεδιασμό που να μπορεί να δώσει λύσεις. Απέτυχε γιατί δεν υπήρξε κανένας συντονισμός του κυβερνητικού έργου. Απέτυχαν γιατί κινήθηκαν και δυστυχώς συνεχίζουν να κινούνται σε λάθος δρόμους, επιβάλλοντας λάθος λύσεις. Απέτυχαν γιατί παραπλάνησαν τον ελληνικό λαό και συνεχίζουν να τον παραπλανούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ναι η αλήθεια είναι ότι διεθνώς τα πράγματα είναι δύσκολα και δεν είμαστε οι μόνοι. Την αλήθεια αυτή την αναγνωρίζουμε. Άλλοι, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, την αγνοούσαν. Όμως, αυτή η Κυβέρνηση, με απαντώ και συσσωρευμένα σφάλματα, όχι μόνο δεν ομαλοποίησε την κατάσταση, αλλά αντίθετα κατόρθωσε να μετατρέψει την κρίση χρέους της χώρας και σε κρίση δανεισμού. Οι κινήσεις ή οι παραλείψεις της ήταν συνεχείς και συγκεκριμένες. Έλλειψη προετοιμασίας και σοβαρού επιχειρησιακού σχεδίου για την αντιμετώπιση της κρίσης. Υποτίμησε τις προειδοποιήσεις Ελλήνων και ξένων για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. Προέβη σε απαξιωτικές αναφορές για τη χώρα, το κύρος και την αξιοπιστία της, υπονομεύοντας τη δανειοληπτική της ικανότητα. Προχώρησε αρχικά σε προγραμματικές δηλώσεις, που αντί για περικοπές περιείχαν παροχές, επιδεικνύοντας πολιτική αναξιοπιστία και ανευθυνότητα. Καθυστέρησε στη στελέχωση του κρατικού μηχανισμού, παραλύοντας τον εισπρακτικό μηχανισμό του δημοσίου. Κατέθεσε ένα πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης μη επαρκές, για να καθυστερήσει τις αγορές.

Και ερχόμαστε και στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, για το οποίο η συρρίκνωση δαπανών δυστυχώς συνεχίζεται.

Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένες κατά 24,6% το πρώτο δεκάμηνο του έτους σε σχέση με πέρυσι, δηλαδή είναι συρρικνωμένες κατά περίπου 2.000.000.000 ευρώ. Σημειώνεται ότι και σε αυτή την περίπτωση έχουμε την τρίτη αναθεώρηση του ετήσιου στόχου για τις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Ο στόχος στο περσινό προϋπολογισμό ήταν για αύξηση 8,4%. Στο πρόγραμμα ήταν για ετήσια μείωση κατά 4%. Ο πρώτος αναθεωρημένος στόχος του προσχεδίου του προϋπολογισμού ήταν για μείωση κατά 6,1% και τώρα ο δεύτερος αναθεωρημένος στόχος στον προϋπολογισμό είναι για μείωση κατά 11,3%.

Η νέα αυτή αναθεώρηση επιβεβαιώνει και ενισχύει την πολιτική εγκατάλειψης των δημοσίων επενδύσεων. Καθιστά σαφή τη θυσία της αναπτυξιακής δυναμικής του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, με στόχο το αντιιστάθμισμα της υστέρησης των εσόδων και την κάλυψη των αστοχιών στην εκτέλεση του προϋπολογισμού βυθίζοντας, ακόμη περισσότερο την αγορά στην ύφεση και συρρικνώνοντας τις προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Αλλά, ακόμα και αυτός ο νέος στόχος δεν φαίνεται επιτεύξιμος. Η χώρα μας έχει μπει σε ένα αναπτυξιακό τέλμα. Όλα τα δημόσια έργα έχουν παγώσει. Σε όλη τη χώρα, όπως δηλώνουν και οι κατά τόπους αρμόδιοι φορείς, είτε είναι Περιφέρειες, Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, Δήμοι, Τεχνικό Επιμελητήριο, ΓΣΕΕ. Το συμπέρασμα είναι ένα. Είναι για όλη την ελληνική επικράτεια: Δεν κινείται φύλλο. Μόνο το πρώτο εξάμηνο του 2010 τριάντα τέσσερις χιλιάδες εργαζόμενοι στον κατασκευαστικό κλάδο οδηγήθηκαν στην ανεργία, ενώ ογδόντα μια επιχειρήσεις από τις εξακόσιες πενήντα δυο συνολικά έβαλαν λουκέτο τα τελευταία δυο χρόνια.

Και, όμως, τα δημόσια έργα και οι κατασκευές ίσως είναι η πιο άμεση και ασφαλής διέξοδος, σε ένα βαθμό, από τη δυσχερή θέση, που έχουμε βρεθεί. Οι κατασκευές απασχολούν πάνω από διακόσια επαγγέλματα, τα οποία σήμερα λιμνάζουν στην ανεργία.

Ενδεικτικά αξίζει να αναφέρουμε ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παρέλαβε από τη Νέα Δημοκρατία σε πολύ υψηλό ποσοστό ολοκλήρωσης έργα, τμήματα των οποίων σήμερα κινδυνεύουν με κατάρρευση, λόγω της παντελούς απουσίας κρατικής μέριμνας. Τέτοια έργα είναι η μερική εκτροπή του Αχελώου, ο ΠΑΘΕ και ο άξονας Ε65. Επίσης, η Κυβέρνηση δεν έχει κάνει απολύτως τίποτα για να εξασφαλίσει τα χρήματα που απαιτούνται για να υλοποιήσει εξαγγελίες της, επέκταση της Αττικής Οδού, μετρό Θεσσαλονίκης, αεροδρόμιο στο Καστέλι της Κρήτης, αρδευτικά του προγράμματος «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ».

Ο Προϋπολογισμός του 2011 αποκαλύπτει τους τακτικισμούς του ΠΑΣΟΚ και την παντελή έλλειψη πρόνοιας για την ανάπτυξη της χώρας και τα στρατηγικά τους σχέδια. Η μέχρι τώρα πορεία του κυβερνητικού έργου στον τομέα των υποδομών, σε συνδυασμό με τα πραγματικά δεδομένα στην κατασκευή των δημοσίων έργων καθώς και η προβλεπόμενη σταθεροποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το έτος 2011 στο ποσό των 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, θέτουν οριστικά την ταφόπλακα στην ανάπτυξη της χώρας και ιδιαίτερα στον κλάδο των κατασκευών.

Τα πραγματικά στοιχεία του προϋπολογισμού που δεν παρουσιάστηκαν αποδεικνύουν τα εξής εντυπωσιακά: Τον Σεπτέμβριο του 2010 ο Υπουργός Υποδομών προανήγγειλε δημοπράτηση έργων ύψους 400.000.000 ευρώ μέχρι τα τέλη του τρέχοντος έτους, ενώ τον Ιούλιο του 2010 είχε εξαγγείλει τη δημοπράτηση έργων ύψους 1,6 δισεκατομμυρίου ευρώ. Δεν έχει γίνει τίποτα από τα δύο.

Με την ανάληψη των καθηκόντων της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ανακοινώθηκε από τον ίδιο Υπουργό στις 16 Δεκεμβρίου του 2009, ακριβώς πριν ένα χρόνο, η αναστολή των διαδικασιών ορισμένων μεγάλων έργων που ανακοινώθηκαν από τη Νέα Δημοκρατία, στα οποία περιλαμβάνονται: οι επεκτάσεις της Αττικής Οδού, η τρίτη φάση του λιμένα Ηγουμενίτσας και το νέο διεθνές αεροδρόμιο Κρήτης στο Καστέλι. Καμμία κινητικότητα στα παραπάνω έργα. Ακόμα είναι στην αναστολή.

Από τα στοιχεία του Συνδέσμου Ανωώνων Τεχνικών Εται-

ρειών, του ΣΑΤΕ, δεν δημοπρατήθηκε κανένα έργο άνω των 100.000.000 ευρώ μέσα στο 2010. Η συμμετοχή του κλάδου των κατασκευών στο ΑΕΠ βρίσκεται στο χαμηλότερο σημείο των τελευταίων δώδεκα ετών, μόλις το 3,9% από το 5,3% στο πρώτο τρίμηνο του 2009. Το δημόσιο κατέστη ο πιο αφερέγγυος πελάτης των ελληνικών κατασκευαστικών εταιρειών, ο οποίος εκτιμάται ότι οφείλει αυτή τη στιγμή περίπου 2.000.000.000 ευρώ για έργα που έχουν ήδη ολοκληρωθεί εδώ και αρκετό καιρό. Και, όμως, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υποδομών περιδιαβαίνει τη χώρα εξαγγέλλοντας διαρκώς νέα μεγάλα έργα προϋπολογισμού πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ πρόσφατα στη Θεσσαλονίκη ανακοινώθηκαν στους εμβρόντητους πια πολίτες όχι μια, αλλά δυο υποθαλάσσιες αρτηρίες και μια ζεύξη του Θερμαϊκού.

Με τον προϋπολογισμό του 2011 έχουμε μια μοναδική ευκαιρία -σε περίοδο κρίσης- να εκμεταλλευτούμε την κινητήρια ισχύ των δημοσίων έργων ως μοχλών ανάπτυξης και αναθέρμανσης της εθνικής οικονομίας. Έστω και τώρα δεν είναι αργά.

Δεν είναι εδώ ο κ. Κουκουλόπουλος, που ζήτησε μια απάντηση. Θα του πω όμως το εξής: ό,τι ενώ εξέφρασε την πίστη του για την αξία του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, έλεγε αυτά που λέω εγώ, δηλαδή, παράλληλα στηρίζει και την κατακόρυφη μείωσή του. Πιστεύει, στην αναπτυξιακή δυναμική που μεταφέρει αλλά παράλληλα προσπαθεί να δικαιολογήσει την ελάχιστη παρουσία του στον προϋπολογισμό του 2011. Όσον αφορά το παρελθόν, ποτέ δεν είχαμε τόσο υψηλά ποσοστά μείωσης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Ποτέ δεν είχαμε τόσες απανωτές περικοπές.

Μόλις πριν λίγες μέρες, ο Γενικός Διευθυντής του Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών ερευνών (IOBE) κ. Στουρνάρης-δήλωνε σε κεντρικό τηλεοπτικό μέσο ότι από το 4% της ύφεσης το 2,5% οφείλεται στις περικοπές του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Παλαιότερα αρθρογραφώντας τονίζε ότι το μόνο αποτελεσματικό μέτρο που μπορεί να ληφθεί για να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις της κρίσης είναι οι δημόσιες επενδύσεις.

Και μόλις προχθές, ο ίδιος, στην Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας της Βουλής, έθεσε τρία ζητήματα: Πρώτον, την αύξηση των δημοσίων επενδύσεων με ανακατανομή πόρων του ΕΣΠΑ. Δεύτερον, την κινητοποίηση των ιδιωτικών επενδύσεων. Τρίτον, την οργάνωση και καλύτερη διοίκηση του κράτους. Όλα δηλαδή όσα ακριβώς δεν έχει κάνει μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση. Όλα όσα η Νέα Δημοκρατία εδώ και μήνες προτείνει.

Το ΠΑΣΟΚ υποστήριξε από τη θέση της αντιπολίτευσης ότι τα δημόσια έργα και οι ανάλογες πρωτοβουλίες αποτελούν μοχλό ανάπτυξης -πολύ σωστά βεβαίως- και κραύγαζε ότι πρέπει να υπερπολλαπλασιαστούν τα ποσά που προέβλεπαν οι προϋπολογισμοί της Νέας Δημοκρατίας. Σήμερα πράττει. Ακριβώς το αντίθετο.

Επιπλέον δυσόλινο στοιχείο στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι ότι προβλέπεται να έχουμε στενότητα πόρων για την γεωργία, την αλιεία, την ενέργεια και αμελητέους πόρους στην έρευνα και την τεχνολογία. Και έτσι αναδεικνύεται άλλη μια επικίνδυνη αδυναμία αυτής της Κυβέρνησης: να διαχειριστεί το ΕΣΠΑ.

Η Ελλάδα στις απορροφήσεις των κοινοτικών κονδυλίων του ΕΣΠΑ έπεσε από την πέμπτη θέση το 2009, στην εικοστή τρίτη θέση φέτος στην Ευρώπη των είκοσι επτά. Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, το πρώτο εξάμηνο του έτους απορροφήθηκαν από τα διαρθρωτικά ταμεία, με βάση τις αιτήσεις πληρωμής, κονδύλια ύψους 854.000.000 ευρώ, δηλαδή το 30% του προβλεπόμενου από το μνημόνιο στόχου για το 2010, που είναι 2.750.000.000 ευρώ.

Δεν προχωράει τίποτα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εγκεκριμένα και ώριμα έργα όπως αυτά του σχεδίου «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ» για τη γεωργία έχουν παγώσει και όχι μόνο. Υπάρχει μια μεθοδευμένη υστέρηση των εσόδων από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και τίθεται το απλό ερώτημα: Υπάρχει άλλη χώρα που δεν σπεύδει στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να εισπράξει κονδύλια; Μόνο η Ελλάδα το κάνει αυτό, η Ελλάδα με Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

Κάθε χρόνο το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλα-

γών είναι στα 20.000.000.000 ευρώ. Αυτό συνεπάγεται ότι κάθε δώδεκα χρόνια η Ελλάδα χάνει ένα ΑΕΠ. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, αγαπητοί συνάδελφοι, έπρεπε και πρέπει να κατέχει κυρίως το κέντρο βάρους στην ανάπτυξη. Σήμερα πάγωσαν όλα τα εθνικά σχέδια περιφερειακής ανάπτυξης, οι δημόσιες επενδύσεις δείχνοντας έτσι πως το ΠΑΣΟΚ ήταν ανέτοιμο και σήμερα φαντάζει αμήχανο μπροστά στις μελλοντικές προκλήσεις.

Αδιαμφισβήτητα υπάρχει ένα αδύναμο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων από την Κυβέρνηση και δεν προκύπτει από πουθενά ότι θα ακολουθηθεί η περίφημη ανάταξη της οικονομίας και η απαιτούμενη ανάπτυξη από όλους.

Από την αρχή αυτού του χρόνου η χώρα μας δεν έχει αναπτυξιακό νόμο, διότι ο υφιστάμενος έχει λήξει και εδώ και ένα χρόνο με σωρεία εκκρεμοσών αιτήσεων για υπαγωγή ακόμα η Κυβέρνηση το συζητάει. Τώρα είναι σε διαβούλευση, λέει. Οι μέχρι σήμερα αναπτυξιακοί νόμοι, άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο με όσες αδυναμίες να είχε ο καθένας από αυτούς, δεν έπαψαν να αποτελούν ένα ακόμα σημαντικό εργαλείο ανάπτυξης και σύζευξης ιδιωτικών και δημοσίων κεφαλαίων για τη χώρα μας.

Άκουσα πριν από λίγο πάλι τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ που ήταν αρμόδιος για τα θέματα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων να λέει ότι το 2010 έγιναν πληρωμές. Για ποια προγράμματα έγιναν πληρωμές, αγαπητοί συνάδελφοι; Για καινούργια προγράμματα; Για καινούργιες προτάσεις; Για εγκεκριμένες ήδη προτάσεις είχαν γίνει. Ποιες προτάσεις επενδυτικές εγκρίθηκαν από αυτήν την Κυβέρνηση; Καμμία. Περιμένουν ματαίως στα συρτάρια. Άραγε τι;

Μέχρι τώρα, την ελληνική οικονομία έπληττε η διεθνής κρίση. Τώρα απειλεί πια να την αποτελειώσει η αναποτελεσματικότητα αυτής της Κυβέρνησης.

Άλλο. Ένα από τα σημαντικά εργαλεία στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων -λέμε ότι είναι η αμοιωματική της οικονομίας αυτές οι επιχειρήσεις- το ΤΕΜΠΜΕ περιήλθε σε πλήρη αδράνεια με αποκλειστική ευθύνη της Κυβέρνησης, με αποτέλεσμα να κλείσει άλλη μια διέξοδος από την ασφυκτική πίεση όπου βρίσκονται οι επιχειρήσεις. Το ΤΕΜΠΜΕ αγγίζει τα όρια της αδράνειας πια, καθώς ενώ το πρώτο δεκάμηνο του '09 είχε δώσει εγγυήσεις για πενήντα χιλιάδες δάνεια, φέτος κατά την ίδια περίοδο έδωσε μόνο για δυόμισι χιλιάδες.

Οι πρωτοβουλίες για ΣΔΙΤ και για συμβάσεις παραχώρησης παραμένουν λεκτικό σχήμα. Οι άμεσες ξένες επενδύσεις συρρικνώθηκαν ακόμη περισσότερο. Η οικοδομή, αγαπητοί συνάδελφοι, ένας από τους βασικούς διαχρονικά πυλώνες της οικονομίας έχει περιέλθει σε πλήρες τέλμα και καθίζηση με όλες τις φορολογικές επιβαρύνσεις που έχουν επιβληθεί. Η αύξηση δε των αντικειμενικών αξιών θα είναι πια η χαρακτηριστική βολή στον κατασκευαστικό κλάδο με αποτέλεσμα την ύφεση, την αύξηση της ανεργίας και την επιδείνωση όλων των δεικτών της οικονομίας.

Το Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων είναι ανύπαρκτο. Στον προϋπολογισμό του 2011 δεν υπάρχει σχέδιο για ουσιαστικές παρεμβάσεις με στόχο την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου. Και να θυμίσουμε απλώς ότι στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, που κατέθεσε η Κυβέρνηση τον Ιανουάριο, υπογραμμίζεται ότι αναμένεται ότι οι ιδιωτικοποιήσεις και κτεροποιήσεις θα εξασφαλίσουν 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2010. Η πλήρης αναντιστοιχία λόγων και έργων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στις δύσκολες πραγματικά οικονομικές συνθήκες που βιώνουμε, η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε συγκεκριμένες και υλοποιήσιμες προτάσεις που στοχεύουν στην ανάπτυξη και μπορούν με ασφάλεια να επιταχύνουν την έξοδο μας από την κρίση. Ανάμεσα στις προτάσεις αυτές είναι η άμεση αξιοποίηση του ΕΣΠΑ και η απορρόφηση των κονδυλίων. Οφείλουμε να κινηθούμε άμεσα προς αυτήν την κατεύθυνση, να μη χάσουμε άλλες ευκαιρίες. Η ενεργοποίηση εφαρμογής προγραμμάτων για την Αυτοδιοίκηση από το Υπουργείο Εσωτερικών, των προγραμμάτων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και των αναπτυξιακών προοπτικών που δίνει η παραγωγή των μικρών και των μεσαίων έργων, η προώθηση των Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα. Ανέφερα και προηγουμένως ότι τα ΣΔΙΤ έχουν διακοπεί και έτοιμες μελέτες όπως

είναι ο χωροταξικός σχεδιασμός, οι αυτοκινητόδρομοι, τα πράσινα προγράμματα για τις επιχειρήσεις που είχε προετοιμάσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, εγκαταλείφθηκαν πλήρως. Η σύναψη συμβάσεων παραχώρησης, η άμεση αξιοποίηση της τεράστιας ακίνητης περιουσίας του δημοσίου ύψους περίπου 300 δισεκατομμυρίων ευρώ, όσο είναι δηλαδή περίπου και το δημόσιο χρέος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ έχει αποτύχει. Αυτή η αποτυχία της οικονομικής πολιτικής μεταφράζεται αναπόφευκτα και επιβλαβώς και τη δημοσιονομική προσαρμογή του 2011 όπως αυτή αποτυπώνεται σε αυτόν τον προϋπολογισμό που κατατέθηκε πρόσφατα. Είναι ένας προϋπολογισμός που εδράζεται σε αβάσιμες παραδοχές και περικλείει μη ρεαλιστικές προβλέψεις, που προβλέπει πρόσθετα περιοριστικά μέτρα, που περιέχει σε περιβάλλον βαρύτερης παρατεταμένης ύφεσης πρόσθετους φόρους και περαιτέρω περικοπές, που πολύ γρήγορα θα αναθεωρηθεί και αυτός επί το δυσμενέστερο, όπως έγινε και με τον πρώτο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ όπως έγινε άλλωστε και με το προσχέδιο αυτού του προϋπολογισμού, η ριζική αναθεώρηση του οποίου αποτελεί για την Κυβέρνηση ξεκάθαρη παραδοχή αποτυχίας και παλινωδιών της οικονομικής της πολιτικής, αποτελεί άλλη μια ισχυρή ένδειξη της αναγκαιότητας για αλλαγή στο μείγμα της οικονομικής πολιτικής, μια αναγκαία αλλαγή, την οποία η Νέα Δημοκρατία έχει επισημάνει από την πρώτη στιγμή καταθέτοντας συγκεκριμένη εναλλακτική οικονομική πρόταση. Η Νέα Δημοκρατία καταθέτει μια πρόταση που βασίζεται στο συγκεκριμένο της αναγκαίας δημοσιονομικής προσαρμογής και της αναπτυξιακής πολιτικής, ώστε να απεγκλωβιστεί η οικονομία και η κοινωνία από τον ανατροφοδοτούμενο φαύλο κύκλο της ύφεσης, στον οποίο μας βυθίζει αυτή η συγκεκριμένη οικονομική πολιτική που η Κυβέρνηση εφαρμόζει.

Η Ελλάδα χρειάζεται γενναίες, υπεύθυνες και άμεσες αποφάσεις. Δεν υπάρχει άλλος χρόνος για χάσιμο. Δεν έχουμε περιθώρια για άλλες ευκαιρίες και ο προϋπολογισμός αυτός του 2011 που κατέθεσε η Κυβέρνηση δυστυχώς δεν ανταποκρίνεται σε αυτές τις ανάγκες και γι' αυτό εξάλλου τον καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα ολοκληρώσουμε τη συζήτηση με τον ειδικό εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, κ. Στρατάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι ο τελευταίος ειδικός εισηγητής της βραδιάς. Άκουσα με πολλή προσοχή όλες τις τοποθετήσεις των συναδέλφων και εδώ και στην επιτροπή και θέλω να δηλώσω ότι δεν ακούστηκαν εκείνες οι φωνές που έπρεπε να ακουστούν τουλάχιστον από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, Μειζονος και Ελάσσονος. Και δεν ακούστηκαν γιατί φαίνεται ότι κυρίως από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν έχει κατανοηθεί σε ικανοποιητικό βαθμό το μέγεθος της ζημιάς που έχει προξενηθεί στη χώρα. Και είναι ένα μέγεθος τόσο μεγάλο που πράγματι δημιουργεί προβληματισμό σε όλους εμάς γιατί να υπάρχει αυτή η επιλογή.

Άκουγα πριν από λίγο τον μόλις κατελθόντα συνάδελφο να λέει ότι δήθεν δεν έγινε καμμία ένταξη έργου ή οτιδήποτε άλλο. Δεν αναφέρθηκε όμως στο ποια ήταν η απορροφητικότητα τα χρόνια που ήταν η Νέα Δημοκρατία και ποια απορροφητικότητα υπήρξε στο ΕΣΠΑ και τα άλλα προγράμματα τον ένα χρόνο και δύο μήνες που είναι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι μια αδήριτη πραγματικότητα, η οποία δεν μπορεί να αγνοείται ούτε σε αυτή την Αίθουσα ούτε γενικότερα στον ευρύτερο χώρο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η χώρα σε περίοδο ειρήνης που ευτυχώς είναι η μακροβιότερη περίοδος από συστάσεως του ελληνικού κράτους ζει και αντιμετωπίζει τα μεγαλύτερα προβλήματα και η αιτία είναι ότι στην ουσία είμαστε σε έναν οικονομικό πόλεμο. Και σ' αυτόν τον πόλεμο μάς έβαλε η Νέα Δημοκρατία και αυτό πρέπει να το αντιληφθούν κάποτε αυτοί που προσπαθούν να αποποιηθούν τις ευθύνες τους. Η δική μας υπαιτιότητα –και εννοώ όλων των πτερύγων της Βουλής, ανεξάρτητα από το ποσοστό συμμετοχής- έγκειται στο ότι δεν αντιδράσαμε στο καταναλωτικό πρότυπο που διαμορφωνόταν τα τελευταία χρόνια από το παγκόσμιο σύστημα και κυρίως στο ότι προσπαθήσαμε και

απαξιώσαμε το παραγωγικό πρότυπο, που ήταν αναγκαίο για να ανταποκριθούμε στις διεθνείς οικονομικές πιέσεις όπως ακριβώς παρουσιάζονται σήμερα. Αυτό είναι ένα μείζον πρόβλημα, που πρέπει να απασχολήσει όχι μόνο αυτή την Αίθουσα αλλά το σύνολο του ελληνικού λαού γιατί πέρα από τις όποιες αλλαγές χρειάζονται στο οικονομικό επίπεδο, χρειάζονται και αλλαγές στην κοινωνία για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τα προβλήματα.

Τι κάναμε; Χρεωνόμαστε για να σπαταλούμε τις περισσότερες φορές άσκοπα. Εισαγάγαμε αγαθά για να ζούμε, όταν δεν είχαμε τη δυνατότητα και θεωρούσαμε ότι δεν ήταν αναγκαίο να τα παράγουμε. Βεβαίως, αυτής της μορφής τα φαινόμενα οξύνθηκαν τα τελευταία χρόνια κυρίως στο δημόσιο τομέα και φτάσαμε στο κατώτερο δυνατό σημείο. Δεν έπαιρνε από εκεί και πέρα.

Μέσα σε πεντέμισι χρόνια στα 170 δισεκατομμύρια χρέους που δημιουργήθηκε τα τελευταία σαράντα χρόνια- προστέθηκαν άλλα 130 δισεκατομμύρια, πολύ σημαντικό μέγεθος. Το εμπορικό έλλειμμα από 6% του ΑΕΠ έφθασε στο 14%, που δείχνει πραγματικά σε ποια κατάσταση είχε οδηγηθεί η χώρα όλο αυτό το διάστημα.

Η κρίση χρέους που παραδέχεται η Νέα Δημοκρατία ότι δημιούργησε στο κράτος, παρέσυρε σε κρίση όλη την οικονομία και αυτό δεν μπορεί να το αγνοήσει κανείς. Ευτυχώς βεβαίως –υπάρχει και ένα ευτυχώς- ο τότε Πρωθυπουργός της χώρας κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να έχει κανένα αποτέλεσμα και παρέδωσε, με καθυστέρηση βέβαια, την εξουσία, αφήνοντας όμως πίσω του συντρίμια.

Αυτή είναι η αλήθεια και τη γνωρίζει πλέον όλος ο ελληνικός λαός, έστω και αν κάποιος από τη Νέα Δημοκρατία προσπαθούν επιμελώς να την αποκρύψουν. Αυτή η προσπάθεια ακόμα και σήμερα γίνεται και προς την κατεύθυνση της ωριαποίησης, με άλλες λογικές και επιχειρήματα που είναι έωλα, σε μια κατεύθυνση που λέει ότι γίνεται μια προσπάθεια να κουκουλωθούν οι καταστροφικές πολιτικές και οι ασχημίες των τελευταίων χρόνων.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όχι μόνο θέσατε τη χώρα στα πεντέμισι χρόνια δύο φορές σε επιτήρηση, αλλά την οδηγήσατε και στο μνημόνιο και το μηχανισμό στήριξης, που ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Γιώργος Παπανδρέου –ευτυχώς- με το κύρος του και τη επιχειρηματολογία του δημιούργησε και τώρα βλέπουμε ότι ακολουθείται ως πρακτική για τη διάσωση και άλλων χωρών και για την αντιμετώπιση γενικότερα της κρίσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, πρέπει να αλλάξετε επιχειρηματολογία γιατί δεν σας πιστεύουν ούτε οι πλέον φανατικοί οπαδοί σας και το μόνο που πετυχαίνετε είναι να οδηγείτε σε αδιέξοδο το πολιτικό σύστημα και σε μία μεγαλύτερη κατά το δυνατόν απαξίωση, κάτι που δεν θέλετε να το αντιληφθείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011, για τον οποίο συζητάμε, είναι στην πράξη ένας προϋπολογισμός συνέχειας –και αυτό προκύπτει από τα στοιχεία που ανέφεραν προηγουμένως οι συνάδελφοί μου εισηγητές- αλλά κυρίως είναι ένας προϋπολογισμός συνέπειας, γιατί από τις οριζόντιες προσαρμογές που υποχρεωθήκαμε να ακολουθήσουμε το 2010, οδηγούμαστε το 2011 σε στοχευμένες προσαρμογές και αυτό έχει ιδιαίτερη αξία, γιατί με βάση τα πραγματικά προβλήματα γίνεται προσπάθεια να εφαρμοστούν οι βέλτιστες επιλογές και να επιτευχθούν τα καλύτερα αποτελέσματα.

Κανείς δεν αρνείται σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι χρειάζονται αλλαγές σε πάρα πολλά ζητήματα. Είναι αναγκαίο να προχωρήσουμε με γρήγορους μάλιστα ρυθμούς στο 2011 και πολύ λίγο χρονικό διάστημα ό,τι δεν κάναμε τα τελευταία τριάντα χρόνια. Αυτό είναι κάτι που συνειδητοποιεί μέρα με τη μέρα η ελληνική κοινωνία, γιατί βλέπει ότι η συνέχιση κάποιων επιλογών του παρελθόντος δημιουργούν πραγματικά μεγάλα αδιέξοδα.

Αυτή είναι η πρόβλεψη του προϋπολογισμού του 2011 και βεβαίως για τον τομέα τον οποίο έχω κληθεί να αναπτύξω, για τις ΔΕΚΟ, έχει ιδιαίτερη σημασία. Γιατί όπως είναι γνωστό οι ΔΕΚΟ –και αυτό αναφέρεται ρητά στην εισηγητική έκθεση- αποτελούν σημαντικά εργαλεία προώθησης της ανάπτυξης των δημοσίων αγαθών, του υγιούς ανταγωνισμού και της κοινωνικής συνοχής προς όφελος βεβαίως του δημοσίου συμφέροντος, της οικονο-

μίας και των πολιτών.

Κεντρικός στόχος είναι να δοθεί η δυνατότητα πρόσβασης όλων των πολιτών σε καθολικές υπηρεσίες και προϊόντα υψηλής ποιότητας, επαρκούς ποσότητας και προσιτών τιμών και να δημιουργηθεί ένα περισσότερο ανοιχτό και προσβάσιμο περιβάλλον για τους εγχώριους και τους ξένους επενδυτές.

Άμεση προτεραιότητα της Κυβέρνησης, σύμφωνα με το πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής για την Ελλάδα, είναι η συγκράτηση των χρηματοδοτικών αναγκών του κράτους και στο πλαίσιο αυτό η εξυγίανση και η ανάπτυξη των ΔΕΚΟ. Βεβαίως αποτελεί μία σημαντική προτεραιότητα για την εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου προγράμματος που στοχεύει στη συγκράτηση των δαπανών, στην ανάκαμψη της οικονομικής δραστηριότητας, στην ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής δικαιοσύνης, στη στήριξη της ανταγωνιστικότητας και στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών στο κράτος.

Το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της μεσομακροπρόθεσμης στρατηγικής για την εξυγίανση και τη διαφάνεια στα δημόσια οικονομικά και έχει ως βασικό πυλώνα τον εκσυγχρονισμό των ΔΕΚΟ, με στόχο την ενίσχυση της παραγωγικότητας, τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών προς τους πολίτες και την αναβάθμιση των σχέσεων του πολίτη με το κράτος.

Τα οικονομικά αποτελέσματα των ΔΕΚΟ επηρεάζουν άμεσα βασικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας, όπως το έλλειμμα και το δημόσιο χρέος, την απασχόληση, τις επενδύσεις και το ρυθμό της οικονομικής ανάπτυξης. Οι δομικές μεταρρυθμίσεις που προωθεί η Κυβέρνηση επηρεάζουν άμεσα τη χρηματοοικονομική λειτουργία των ΔΕΚΟ, καθώς υπάρχουν αλλαγές ακόμα και σε δαπάνες που θεωρούνται ανελαστικές σήμερα, ενώ εξετάζονται όλοι οι πιθανοί τρόποι αύξησης των εσόδων, όπως ανάπτυξη στρατηγικών συμμαχιών, είσοδος σε νέες αγορές και αποτελεσματική αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας τους. Αυτά αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση και είναι οι στόχοι.

Να πούμε και δύο κομβικές για τι πράγμα μιλάμε. Όταν αναφερόμαστε τις ΔΕΚΟ, μιλάμε για τις πενήντα δύο περίπου δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς που αναφέρονται στον κρατικό προϋπολογισμό, όπως και τις εννέα υπό εκκαθάριση και τις εβδομήντα έξι εταιρείες, τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο, από τις οποίες σε πάνω από εξήντα το κράτος έχει συμμετοχή που υπερβαίνει το 50% και στο μεγαλύτερο ποσοστό των εταιρειών αυτών έχει το 100% των μετοχών.

Ο προϋπολογισμός, βέβαια, ξεκαθαρίζει ορισμένα πράγματα σε σχέση μ' αυτό το μεγάλο όγκο των δημόσιων επιχειρήσεων, ότι για όλα τα περιουσιακά στοιχεία που δεν σχετίζονται με δημόσια αγαθά και στρατηγικά συμφέροντα θα υπάρξει ιδιωτικοποίηση.

Θα υπάρχει μία δεσμευμένη κρατική ιδιοκτησία της τάξης του 34% ή και μικρότερο, σε συμφωνία με τους μετόχους, για περιουσιακά στοιχεία στα οποία πρέπει να διατηρηθεί μία αποτελεσματική διακριτική παρέμβαση. Στα περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με δημόσια αγαθά, υποδομές και ασφάλεια, ο πλειοψηφικός έλεγχος θα ανήκει στο δημόσιο με 51% και πάνω.

Βεβαίως το πρόγραμμα δεν προβλέπει μόνο αυτά. Προβλέπει και άλλες ενέργειες και δράσεις, συγχωνεύσεις οργανισμών, όταν ιδιαίτερα εκτιμάται ότι το κόστος λειτουργίας δεν αντιστοιχεί με το προσφερόμενο έργο είτε για λόγους καλύτερου συντονισμού.

Είναι πραγματικότητα ότι περίπου πενήντα οργανισμοί του δημοσίου συγχωνεύονται είτε με απορρόφηση είτε με συγχώνευση από άλλους οργανισμούς είτε με κατάργηση ανενεργών φορέων είτε με ενοποίηση, όπως γίνεται για παράδειγμα με τους δεκαέξι οργανισμούς του Υπουργείου Γεωργίας σε λιγότερους.

Όλα αυτά είναι ενέργειες της σημερινής Κυβέρνησης που έχουν δρομολογηθεί και πιστεύουμε ότι μέσα από αυτές θα διαμορφώσουμε ένα διαφορετικό περιβάλλον, λαμβάνοντας υπ' όψιν μας πάντα και τη διεθνή εμπειρία. Τι λέει αυτή; Ότι προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία των ΔΕΚΟ είναι η δημιουργία ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού συστήματος διοίκησης.

Ξέρουμε όλοι –ή, εν πάση περιπτώσει, είναι γνωστό στους ει-

δήμονες- ότι σχολές διοίκησης υπάρχουν στην ουσία δύο. Είναι η αμερικανική και η ιαπωνική. Ο μεν αμερικανικός τρόπος σκέψης λέει ότι, όταν κάποιες επιχειρήσεις έχουν αρνητικά αποτελέσματα, τότε επιδιώκεται η μείωση του λειτουργικού κόστους μέσω απολύσεων από τη βάση της διοικητικής πυραμίδας. Αυτό μας συστήνουν κάποιοι που εκφράζουν νεοφιλελεύθερες απόψεις.

Υπάρχει όμως και η ιαπωνική φιλοσοφία που κρίνει ως υπεύθυνα τα ανώτατα διοικητικά στελέχη, από τα οποία λαμβάνονται και εκπορεύονται όλες οι στρατηγικές αποφάσεις και τα επιχειρηματικά πλάνα και αυτό κατά κανόνα εμείς ακολουθούμε. Γι' αυτό και δεν απολύουμε κανέναν από τις ΔΕΚΟ. Λέμε ότι θα πάνε στο δημόσιο και ότι δεν θα πρέπει να τιμωρηθούν επειδή κάποιοι ενδεχομένως έχουν ευθύνες.

Αυτή είναι η τακτική που νομίζω ότι εφαρμόζουμε και είναι σωστή. Το εφαρμόσαμε στον ΟΣΕ, το εφαρμόζουμε και στις άλλες επιχειρήσεις όπου θέλουμε να διαμορφώσουμε ένα καλύτερο περιβάλλον γι' αυτές.

Βεβαίως δίνουμε περισσότερο έμφαση στον τρόπο λειτουργίας της διοίκησης που είναι πολύ σημαντικός παράγοντας. Αυτό έχει σχέση με τον προγραμματισμό, τη στελέχωση, την ηγεσία που έχουν κάθε φορά, στην αποτελεσματικότητα του συστήματος διοίκησης και διαχείρισης, στον εκσυγχρονισμό, κυρίως στην κατεύθυνση που λέμε ότι οι χρήστες πρέπει να γνωρίζουν, ποιες είναι οι παροχές που υπάρχουν και να είναι προδιορισμένες οι υποχρεώσεις που προβλέπεται και πρέπει να έχουν οι ΔΕΚΟ.

Επίσης, πρέπει να υπάρχει προσαρμογή στα νέα διεθνή τεχνικά και επιστημονικά πρότυπα, τα γνωστά quality standards, που έχουν σχέση με την ποιότητα. Θεωρούμε ότι αυτό το ζήτημα είναι πάρα πολύ σημαντικό, διότι οι πολίτες, με την πάροδο των χρόνων και την όλη κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, απαιτούν περισσότερη ποιότητα.

Βλέπουμε όμως, πέρα από τη διεθνή εμπειρία, ότι και στην Ευρώπη ήδη από το 2003 και κυρίως το 2004 υπήρξαν κάποιες σημαντικές πρωτοβουλίες και αποφάσεις. Υπήρξε κατ' αρχάς το Λευκό Βιβλίο, όπως λέγεται, σε συνέχεια του Πράσινου Βιβλίου.

Το Λευκό Βιβλίο υπογράμμιζε τη σημασία των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας ως πυλώνα του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου και την ανάγκη παροχής ποιοτικών και προσιτών υπηρεσιών κοινής ωφέλειας σ' όλους τους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήταν ως συνέχεια του Πράσινου Βιβλίου, το οποίο έβαζε τη συνολική επανεξέταση των πολιτικών όσον αφορά τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας.

Και υπήρξαν από το 2004 κατευθυντήριες αρχές. Αυτές οι κατευθυντήριες αρχές προέβλεπαν τη δυνατότητα των δημόσιων αρχών να είναι κοντά στον πολίτη. Να επιτυγχάνονται οι στόχοι δημόσιας υπηρεσίας στο πλαίσιο των ανταγωνιστικών ανοιχτών αγορών. Να υπάρχει διασφάλιση συνοχής και καθολικής πρόσβασης. Η διατήρηση υψηλού επιπέδου ποιότητας και ασφάλειας. Η διασφάλιση των δικαιωμάτων των καταναλωτών και των χρηστών. Η παρακολούθηση και αξιολόγηση της λειτουργίας των υπηρεσιών. Ο σεβασμός της πολυμορφίας των υπηρεσιών και των διαφόρων περιπτώσεων. Η μεγαλύτερη διαφάνεια και ασφαλώς ασφάλεια δικαίου.

Τι έγινε από το 2004 μέχρι με το 2009. Εκείνο που έγινε –και είναι πράγματι καταπληκτικό– είναι ότι ακόμα και αν υπήρχαν κάποιες κερδοφόρες επιχειρήσεις όπως για παράδειγμα τα ΕΛΤΑ, που γνωρίζω από τη θητεία μου στο αντίστοιχο Υπουργείο, τις έκαναν και αυτές ζημιογόνες. Αυτή ήταν η κατάσταση που δημιουργήσε τα πεντέμισι χρόνια η Νέα Δημοκρατία. Και είναι κάτι στο οποίο δεν έχουμε σταματήσει πάρα πολύ ενώ είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Βεβαίως πρέπει να πούμε –και προβλέπεται στον προϋπολογισμό– ότι οι έντεκα πιο ζημιογόνες ΔΕΚΟ του 2009 είχαν έσοδα για μεν το 2009 1,5 δισεκατομμύριο περίπου –και αυτά τα έσοδα ήταν μειωμένα σε σχέση με το 2008 που είχαν έσοδα 1,6 δισεκατομμύριο και άλλο τόσο περίπου το 2007– ενώ οι ζημιές σ' αυτές τις έντεκα πιο ζημιογόνες επιχειρήσεις από το 2007 μέχρι το 2009 αυξήθηκαν κατά 31% και έφτασαν στο 1.711.000.000 ευρώ.

Βεβαίως σε κάποιες απ' αυτές το μέσο κόστος μισθοδοσίας

ήταν περίπου 40772 ευρώ και ήταν μεγαλύτερο ακόμα και κατά 6,8% από το 2007. Και, βεβαίως, αυτές οι αμοιβές ήταν διπλάσιες από τις αντίστοιχες του ιδιωτικού τομέα και μεγαλύτερες από του δημοσίου.

Κανείς δεν λέει ότι δεν πρέπει να αμείβονται οι εργαζόμενοι. Αλλά πρέπει να αντιληφθούμε κάποτε σ' αυτήν τη χώρα ότι θα πρέπει η αμοιβή της εργασίας να είναι ανάλογη του έργου που παρέχεται. Και αυτό πρέπει να βρούμε τρόπους να το μετρήσουμε, γιατί είναι και ο μόνος τρόπος να λύσουμε τεράστια ζητήματα που διαμορφώνονται στην ελληνική κοινωνία και σε παγκόσμιο επίπεδο. Γιατί μόνο τότε πραγματικά θα μπορέσουμε να λειτουργήσουμε σε μια σωστή κατεύθυνση που την έχει ανάγκη και ο τόπος. Την έχουν όμως ανάγκη και οι ίδιοι πολίτες για να μη νιώθουν ότι υπάρχει εκμετάλλευση και κυρίως να μην αντιλαμβάνονται ότι λειτουργούν σε ένα περιβάλλον που δεν είναι δίκαιο, σε ένα περιβάλλον που διαμορφώνει αρνητικές καταστάσεις.

Υπήρχαν και πέντε εταιρείες απ' αυτές -το 2009- όπου το συνολικό μισθολογικό κόστος ξεπερνούσε τα έσοδα. Θέλω να σας ρωτήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμάτε ότι με βάση αυτά τα δεδομένα δεν πρέπει και δεν έπρεπε να γίνει καμία παρέμβαση ανεξάρτητα από τα μνημόνια, ανεξάρτητα από την όποια κατάσταση βρέθηκε η χώρα; Κανένας λογικός άνθρωπος δεν θα αρνηθεί ή δεν θα πρέπει να αρνηθεί ότι πρέπει σ' αυτές τις περιπτώσεις να υπάρξουν τομές και παρεμβάσεις. Αυτό έκανε η Κυβέρνηση.

Το 2010 έβαλε στη Γενική Κυβέρνηση δεκατρείς εταιρείες και μπήκαν σκόπιμα γιατί δημιουργούσαν μεγάλες ζημιές και χρέη και έπρεπε αυτά τα χρέη να ενσωματωθούν στον κρατικό προϋπολογισμό, στο χρέος της γενικής κυβέρνησης. Αυτό είναι μια πρώτη θετική επιλογή.

Βεβαίως εισήχθησαν το 2010 τυποποιημένες διαδικασίες ελέγχου, στρατηγικός σχεδιασμός, επιχειρησιακά σχέδια, δηλαδή, αλλαγή κατάθεσης των προϋπολογισμών, προσπάθεια αύξησης των εσόδων, ορθολογικότερη αξιοποίηση της περιουσίας τους, επήσεις οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς, ενίσχυση του θεσμού της εταιρικής διακυβέρνησης, ενίσχυση του μηχανισμού του εσωτερικού ελέγχου, ένας έλεγχος που γίνεται σε κάποιες απ' αυτές και από την ειδική γραμματεία των ΔΕΚΟ, η οποία έχει την επίβλεψη όλων των παραπάνω πενήντα δύο επιχειρήσεων. Και βεβαίως -το ψηφίσαμε και στον ΟΣΕ- τη διυπουργική επιτροπή, η οποία σε τακτά χρονικά διαστήματα ελέγχει την πορεία αυτών των ΔΕΚΟ.

Και τι γίνεται το 2011 και τι προβλέπεται στον προϋπολογισμό; Στόχος είναι να υπάρξουν θετικά οικονομικά αποτελέσματα. Και, βεβαίως, θέλουμε η διαχείριση των ΔΕΚΟ -και είναι αυτό πολύ σημαντικό συνολικά για την ελληνική οικονομία- αλλά και την κοινωνία -να γίνεται με τους ίδιους κανόνες διαφάνειας και αποτελεσματικής διαχείρισης του ελέγχου των δαπανών και της περιστολής της σπατάλης που θα ισχύσουν για το σύνολο του δημόσιου τομέα. Δεν μπορεί να είναι δημόσιες επιχειρήσεις και να ξεφεύγουν απ' αυτό το πλαίσιο. Δεν μπορεί να υπάρχουν δυο μέτρα και δυο σταθμά επειδή κάποιος κάποτε είχαν τη δυνατότητα να πιέζουν και μέσα απ' αυτήν την πίεση να αποκτούν προνόμια που τελικά αποδεικνύεται ότι δεν απέδωσαν αυτά που έπρεπε να αποδώσουν.

Γι' αυτό ακριβώς οι στόχοι για το 2011 είναι σαφείς και συγκεκριμένοι. Είναι αύξηση των εσόδων με τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών και των αγαθών. Είναι η μείωση του μισθολογικού και λειτουργικού κόστους κάτι πολύ σημαντικό. Ο έλεγχος της σκοπιμότητας των δαπανών κατά επιχείρηση και η διεύρυνση των ευκαιριών επίτευξης οικονομικών κλί-

μακας, που έχει πολύ μεγάλη σημασία. Αυστηρός έλεγχος της προϋπολογισμένης χρήσης, ώστε να μην ξεφεύγουν από συγκεκριμένα πλαίσια, μέσα στα οποία έχουν προσδιοριστεί εκ των προτέρων οι δαπάνες. Άμεση και ανταποδοτική εκμετάλλευση της ακίνητης περιουσίας και βεβαίως περαιτέρω βελτίωση της λειτουργίας των ΔΕΚΟ που είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

Η εποπτεία των ΔΕΚΟ είναι ένα ζητούμενο και γι' αυτό γίνεται μια προσπάθεια να αναθεωρηθεί το μοντέλο αξιοποίησης εσωτερικών ελέγχων. Γίνεται μια προσπάθεια να υπάρξει μια οριζόντια τυποποίηση εσωτερικών ελέγχων, να υπάρξει ένα εγχειρίδιο για ομοιομόρφη διενέργεια του ελέγχου, να υπάρξει μια αξιολόγηση των επιχειρηματικών κινδύνων, ανάπτυξη τυπικών προγραμμάτων ελέγχου κ.ο.κ., καθώς επίσης μείωσης κόστους μισθώσεων, βελτίωση λειτουργίας προμηθειών, κεντρική διαχείριση διοικητικών υπηρεσιών.

Θέλω να πω δύο κουβέντες για τον έλεγχο. Κανείς μα κανείς δεν δικαιούται να μπορεί να λειτουργεί αυτόνομα. Θέλω να πιστεύω ότι κάποια στιγμή η ελληνική πολιτεία θα κατανοήσει ότι πρέπει σ' όλα τα στάδια λειτουργίας της να έχει θέσει διαδικασίες ελέγχου. Αν δεν γίνει αυτό, δεν πρόκειται ποτέ να έχουμε θετικά αποτελέσματα. Το λέω αυτό γιατί υπάρχει η διεθνής εμπειρία. Άλλες χώρες έχουν εντάξει τις διευθύνσεις ελέγχου μαζί με τις διευθύνσεις της εκπαίδευσης του προσωπικού και είναι πάρα πολύ σημαντικό να γνωρίζουν οι εργαζόμενοι σε οποιαδήποτε επιχείρηση ότι δικαιούνται ενδεχομένως να κάνουν και ένα λάθος. Μαθαίνουν από τη διαδικασία του ελέγχου και αν το λάθος ήταν σκόπιμο, τιμωρούνται, αλλά μαθαίνουν και δεν επαναλαμβάνεται αυτό το λάθος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός μπορεί αυτή τη στιγμή να δυσανασχετεί -αυτό είναι γνωστό- γιατί περνάει δύσκολες καταστάσεις, τις οποίες υφίσταται εξαιτίας των οριζόντιων προσαρμογών, όμως επικροτεί τις στοχευμένες προσαρμογές που προσπαθεί η Κυβέρνηση. Κανείς δεν αρνείται ότι πρέπει να υπάρξουν σημαντικές αλλαγές και αυτό το κάνει ο ελληνικός λαός, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί γνωρίζει ότι με το ΠΑΣΟΚ σ' ένα δίκαιο περιβάλλον μπορεί να ελπίζει και όταν θα έλθει η ώρα μπορεί και να ωφεληθεί. Αυτό θα προκύψει ως θετικότερο αποτέλεσμα, εάν μπορέσουμε να πάμε σε μία πιο στέρεη και ουσιαστικά αναπτυσσόμενη οικονομία που είναι και ο στόχος της Κυβέρνησης.

Περνάμε στη δεύτερη φάση. Έχει ειπωθεί χαρακτηριστικά ότι περνάμε το «δύετρο ημίχρονο» μιας δύσκολης συγκυρίας. Εκτιμάμε ότι μετά απ' αυτόν τον αγώνα θα μπορούμε στον επόμενο αγώνα που είναι ο αγώνας της ουσιαστικής ανάπτυξης, της πρόοδου και της ευημερίας, που θα είναι όμως βασισμένος σε μία διαφορετική βάση και θα μπορεί να δώσει διαφορετικά αποτελέσματα. Γι' αυτό ακριβώς εμείς στηρίζουμε και ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Στρατάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.30' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011».